

Fremsat den 22. oktober 2014 af klima-, energi- og bygningsministeren (Rasmus Helveg Petersen)

UDKAST – Til ekstern høring

Forslag

til

Lov om ændring af lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter (offshoresikkerhedslov), havmiljøloven og miljøskadeloven¹⁾ (Gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet m.v.)

§ 1

I lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »sørge for« til: »sikre«.
2. Lovens *titel* affattes således:
»Offshoresikkerhedsloven«.
3. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, EF-Tidende 1989, nr. L 183, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1137/2008 af 22. oktober 2008, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.

16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EF-Tidende 1992, nr. L 348, side 9, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007, EU-Tidende 2007, nr. L 165, side 21, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EU-Tidende 2003, nr. L 299, side 9, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling) (19. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 38, som ændret senest ved Rådets direktiv nr. 2013/64/EU af 17. december 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 8, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning), EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 24, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/127/EF af 21. oktober 2009, EU-Tidende 2009, nr. L 310, side 29, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.«

4. §§ 2 og 3 affattes således:

»§ 2. Loven finder anvendelse på offshore olie- og gasaktiviteter, jf. § 3, nr. 16.

Stk. 2. I andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte finder §§ 5-37, § 38, stk. 2 og 3, §§ 39-74, og § 77 tillige anvendelse på aktiviteter i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur omfattet af definitionerne i § 3, nr. 1 og 30, og hvor der er meddelt en rettighed til aktiviteterne efter lov om anvendelse af Danmarks undergrund, og hvor aktiviteterne medfører sikkerheds- og sundhedsmæssige risici.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på seismiske undersøgelser og videnskabelige undersøgelser af undergrunden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. I tilfælde, hvor undersøgelser efter stk. 3 kan medføre større ulykker, finder loven dog anvendelse for sådanne undersøgelser.

Stk. 5. Loven finder ikke anvendelse på rørbunden transport af olie og gas fra en kyst til en anden.«

»§ 3. I denne lov forstås ved:

1) Anlæg: En stationær, fast eller mobil indretning som bruges til offshore olie- og gasaktiviteter eller i forbindelse med sådanne aktiviteter, eller en kombination af sådanne indretninger, som permanent er indbyrdes forbundet ved hjælp af broer eller andre strukturer. Anlæg omfatter ikke mobile indretninger, når de er under forsejling eller bugsering.

2) Anlægschef: Den arbejdsleder, der på operatørens eller ejerens vegne forestår den daglige drift af et anlæg.

3) Arbejdsgiver: Den virksomhed, som har instruktionsbeføjelsen overfor ansatte, der udfører arbejde på anlæg.

4) Arbejdsleder: Enhver person, hvis arbejde udelukkende eller i det væsentlige består i på arbejdsgiverens vegne at lede eller føre tilsyn med arbejdet i dennes virksomhed eller en del deraf.

5) Efterforskning: Boring i et prospekt og tilknyttede offshore olie- og gasaktiviteter, der er nødvendige forud for produktionsrelaterede aktiviteter.

6) Ejer: En virksomhed, der er retligt beføjet til at styre driften af et ikke-produktionsanlæg eller en rørledning, der forbinder anlæg, eller rørledninger fra anlæg til land.

7) Ekstern beredskabsplan: En lokal, national eller regional strategi, som skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af en større ulykke i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter under anvendelse af alle operatørens disponible ressourcer som beskrevet i den relevante interne beredskabsplan og enhver yderligere ressource, som myndighederne stiller til rådighed.

8) Entreprenør: Virksomhed, der har indgået kontrakt med en anden virksomhed, herunder operatøren eller ejeren, om at udføre specifikke opgaver.

9) Fast anlæg: Anlæg, som ikke er et mobilt anlæg.

10) Ikkepermanent bemandedt anlæg: Anlæg, der ikke er et permanent bemandedt anlæg.

11) Ikke-produktionsanlæg: Andre anlæg end anlæg, der anvendes til produktion af olie og gas.

12) Intern beredskabsplan: En plan, som er udarbejdet af operatøren eller ejeren i henhold til bestemmelser fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven, vedrørende de foranstaltninger, der skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af ulykker, jf. § 45, i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter.

13) Kombineret drift: En aktivitet, som udføres fra et anlæg sammen med et eller flere andre anlæg, og hvis formål vedrører dette eller de andre anlæg, og som derved i betydelig grad påvirker de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici på et, flere eller alle anlæg.

14) Mobilt anlæg: Ethvert anlæg, som kan flyttes fra en position til en anden ved forsejling eller bugsering, og som er tiltænkt anvendt på flere forskellige positioner i dets levetid.

15) Offshore: Beliggende i dansk territorialfarvand, den danske eksklusive økonomiske zone eller på dansk kontinentalsokkel, som defineret i De Forenede Nationers Havretskonvention.

16) Offshore olie- og gasaktiviteter: Alle aktiviteter i forbindelse med et anlæg, tilsluttet infrastruktur eller rørledninger, herunder design, planlægning, bygning, installation offshore, drift, ændringer og demontering heraf, i forbindelse med efterforskning, produktion og rørbunden transport af olie og gas og andre stoffer og materialer mellem anlæg offshore og anlæg på land eller mellem flere anlæg offshore.

17) Operatør: Den virksomhed, som er udpeget af rettighedshaveren eller af klima-, energi- og bygningsministeren til på rettighedshaverens vegne at udføre de aktiviteter, som rettighedshaveren har tilladelse til i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund, herunder planlægning og gennemførelse af brøndaktiviteter, eller ledelse og styring af et produktionsanlægs funktioner.

18) Permanent bemandedt anlæg: Anlæg, der planlægges anvendt til overnatning.

19) Produktion: Offshore indvinding af olie og gas fra undergrunden i rettighedsområdet, offshore behandling af olie og gas og offshore transport heraf gennem tilsluttet infrastruktur.

20) Produktionsanlæg: anlæg, der anvendes til produktion.

21) Påbegyndelse af aktiviteterne: Det tidspunkt, hvor et anlæg eller den tilsluttede infrastruktur for første gang benyttes til de aktiviteter, som det er udformet til.

22) Rettighed: En tilladelse til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund.

23) Rettighedshaver: Indehaveren eller fælles indehavere af en rettighed.

24) Rettighedsområde: Det geografiske område, der er omfattet af rettigheden.

25) Risiko: Kombinationen af sandsynligheden for en hændelse og konsekvenserne af denne hændelse.

26) Sikkerheds- og miljøkritiske elementer: Dele af et anlæg, herunder computerprogrammer, hvis formål det er at forebygge eller begrænse følgerne af en større ulykke, og som, hvis de svigter, kan forårsage eller bidrage væsentligt til en større ulykke.

27) Sikkerhedszone: Et område inden for en afstand af 500 meter fra enhver del af anlægget.

28) Større miljøhændelse: En hændelse, som forårsager eller sandsynligvis forårsager en miljøskade som defineret i lov om undersøgelse, forebyggelse eller afhjælpning af miljøskader.

29) Større ulykke: I forbindelse med et anlæg, tilsluttet infrastruktur eller rørledninger:

a) En hændelse, der omfatter en eksplosion, brand, tab af brøndkontrollen eller udslip af olie, gas eller farlige stoffer eller materialer, som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade,

b) en hændelse, som medfører alvorlig beskadigelse af anlægget eller tilsluttet infrastruktur, og som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade,

c) enhver anden hændelse, der medfører dødsfald eller alvorlig personskade for fem eller flere personer, der befinder sig på offshore anlægget, hvor kilden til faren opstår, eller som udfører en olie- og gasaktivitet i forbindelse med anlægget eller tilsluttet infrastruktur, eller

d) enhver større miljøhændelse, der skyldes hændelser omhandlet i litra a), b) og c).

30) Tilsluttet infrastruktur: Indenfor sikkerhedszonen, jf. § 3, nr. 27:

a) Enhver brønd og dermed forbundne strukturer, supplerende enheder og anordninger tilsluttet anlægget.

b) Ethvert apparatur eller enhver anordning på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget.

c) Ethvert tilsluttet rørledningssystem.

d) Enhver anden tilsluttet konstruktion, der anvendes til lagring og lastning af olie og gas produceret af et produktionsanlæg, og som er permanent knyttet til et sådant anlæg.

31) Uafhængig verifikation: En vurdering og bekræftelse af gyldigheden af bestemte skriftlige erklæringer foretaget af en virksomhed eller en organisatorisk del af operatøren eller ejeren, som ikke er kontrolleret eller påvirket af den virksomhed eller den organisatoriske del, der anvender disse erklæringer.

32) Virksomhed: En fysisk eller juridisk person eller en gruppe af sådanne personer.

33) Virksomhedsleder: Enhver person, der i kraft af sin stilling deltager i den almindelige, overordnede ledelse af virksomheden.

Stk. 2. Med henblik på at fastslå, hvorvidt en hændelse udgør en større ulykke i henhold til stk. 1, nr. 29, litra a), b) eller d), anses et ikke permanent bemandedt anlæg, som om det var et permanent bemandedt anlæg.«

5. § 4 ophæves.

6. I § 5, stk. 1, ændres »på et offshoreanlæg« til: »i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter«.

7. I § 5 ophæves stk. 3 og i stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-2«.

8. I § 6, stk. 1, ændres »driften af et offshoreanlæg« til: »offshore olie- og gasaktiviteter«.

9. I § 6, stk. 2, ændres »For offshoreanlæg, hvor« til: »Hvor«.

10. §§ 7-9 affattes således:

»§ 7. Operatøren og ejeren skal sikre, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for disse. Endvidere skal operatøren og ejeren sørge for, at der føres tilsyn med, at entreprenører planlægger og udfører arbejdet således, at krav fastsat i lovgivningen er overholdt, herunder at relevante dele af det i § 19 nævnte ledelsessystem følges, og at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 8. På permanent bemandede anlæg skal operatøren, for så vidt angår produktionsanlæg, og ejeren, for så vidt angår ikke-produktionsanlæg, udpege en anlægschef.

Stk. 2. Operatøren eller ejeren, jf. stk. 1, skal sikre, at arbejdet til fremme af sikkerhed og sundhed, der udføres af flere forskellige entreprenører på anlægget, samordnes, og for, at anlægschefen har mulighed for at opfylde de særlige forpligtelser, der påhviler denne.

Stk. 3. Operatøren eller ejeren, jf. stk. 1, skal sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, samt risici for større miljøhændelser i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, inden anlægget sættes i drift, og at ledelsessystemet, jf. § 19, følges.

Stk. 4. Operatøren eller ejeren, jf. stk. 1, skal sikre, at udstyr, inden det sættes i drift, opfylder gældende lovgivning.

Stk. 5. Operatøren eller ejeren, jf. stk. 1, skal sørge for, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med anvendelse af stoffer og materialer er identificeret, vurderet og nedbragt, så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 9. Entreprenøren skal sikre, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne. Endvidere skal den pågældende entreprenør sørge for, at der føres tilsyn med, at entreprenører, der udfører arbejde for denne, planlægger og udfører arbejdet, således at krav fastsat i lovgivningen er overholdt, herunder at relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i § 19, følges, og at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.«

11. I § 10, stk. 1, indsættes efter »muligt«: », herunder at følge relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i § 19«.

12. I § 10, stk. 2 og stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »muligt«: », og at relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i § 19, følges«.

13. I § 10, stk. 5, 1. pkt., § 16, § 18, stk. 2 og 3, § 39, stk. 1 og § 50, stk. 3 ændres »offshoreanlæg« til: »anlæg«.

14. I § 10, stk. 5, 2. pkt., ændres »den driftsansvarlige virksomhed, jf. § 8, stk. 3« til: »operatøren eller ejeren, jf. § 8, stk. 2«.

15. I § 11, stk. 1 og § 50, stk. 2, ændres »offshoreanlægget« til: »anlægget«.

16. I § 11, stk. 2 og § 11, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Anlægschefen skal føre tilsyn hermed.«

17. I § 11, stk. 3, ændres »i § 20 nævnte ledelsessystem« til: »ledelsessystem, der er nævnt i § 19«.

18. Efter § 16 indsættes:

»§ 16 a. Operatører og ejere skal oplyse deres egne ansatte og entreprenører og disses ansatte om den ordning for fortrolig indberetning af sikkerheds- og sundhedsproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og undersøgelse heraf, der er nævnt i § 63 a, stk. 2. Operatører og ejere skal sikre, at der findes en henvisning til denne ordning i relevant uddannelses- og informationsmateriale.«

19. I § 17 ændres »arbejdsgiverens, anlægschefens« til: »rettighedshaveres, operatørers, ejeres, entreprenørers, arbejdsgiveres, anlægschefers«.

20. I § 18, stk. 1, affattes således:

»Den, der overdrager eller overlader maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber, byggevarer, personlige værnemidler, andet udstyr eller stoffer og materialer, skal sikre, at genstandene, henholdsvis stofferne og materialerne, ved udlevering, opfylder gældende lovgivning om indretning, datablade, brugsanvisninger, samt emballering og mærkning. Endvidere skal den, der overdrager eller overlader udstyr eller stoffer og materialer, sikre, at datablade samt nødvendige og letforståelige anvisninger om anvendelse af udstyret eller stofferne og materialerne samt om udstyrets vedligeholdelse, transport og opstilling følger med ved leveringen og opfylder gældende lovgivning, for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.«

21. § 19, stk. 1, affattes således:

»Operatøren og ejeren skal etablere og vedligeholde et ledelsessystem for sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, der sikrer og dokumenterer, at bestemmelserne fastsat i loven eller udstedt i medfør af loven opfyldes.«

22. I § 19, stk. 2, ændres »etableres, før projektering eller demontering af anlægget« til: »være etableret, før offshore olie- og gasaktiviteterne«.

23. § 19, stk. 3, ophæves.

24. Efter § 19 indsættes:

»§ 19 a. Operatører og ejere skal udforme en selskabspolitik for sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser i forbindelse med olie- og gasaktiviteter.

Stk. 2. Selskabspolitikken efter stk. 1 skal indgå som en del af ledelsessystemet.

Stk. 3. Selskabspolitikken efter stk. 1 skal bl.a. omfatte forebyggelse af ulykker og erhvervs sygdomme, løbende forbedring af styringen af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, så der til enhver tid sikres et højt beskyttelsesniveau, samt samarbejde med de ansatte om sikkerhed og sundhed, jf. § 46.

Stk. 4. Selskabspolitikken efter stk. 1 skal, for så vidt angår forebyggelse af større ulykker, gennemføres for alle operatørens eller ejerens offshore olie- og gasaktiviteter. Der skal indføres passende overvågning af målsætningerne for sikkerhed og sundhed, som sikrer, at politikken fungerer effektivt.

Stk. 5. Selskabspolitikken efter stk. 1 skal, for så vidt angår forebyggelse af større ulykker, også omfatte operatørens og ejers produktions- og ikke produktionsanlæg uden for Den Europæiske Union.

25. § 20 ophæves.

26. §§ 21-23 med tekstoverskrifter affattes således:

Uafhængig verifikation

§ 21. Operatører og ejere skal etablere en ordning med uafhængig verifikation i følgende tilfælde:

1) Ved olie- og gasaktiviteter på anlæg med tilsluttet infrastruktur samt rørledninger. Verifikationen skal sikre, at de sikkerheds- og miljøkritiske elementer, der er identificeret i risikovurderingen for anlægget eller rørledningen som beskrevet i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter § 23, er egnede, og at tidsplanen for undersøgelse og prøvning af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer er egnet, ajourført og fungerer efter hensigten,

2) Ved brøndaktiviteter. Verifikationen skal sikre, at brøndudformningen og brøndkontrolforanstaltningerne til enhver tid er egnede til de forventede brøndforhold.

Stk. 2. Resultaterne af den uafhængige verifikation ændrer ikke det ansvar, som operatøren eller ejeren bærer for, at det verificerede udstyr og de verificerede systemer fungerer korrekt og sikkert.

Stk. 3. Operatører og ejere skal reagere på og træffe passende foranstaltninger på grundlag af resultatet af den uafhængige verifikation.

Stk. 4. Operatører og ejere skal sikre, at resultatet af den uafhængige verifikation i henhold til stk. 1, nr. 1, og fortegnelser over foranstaltninger, der er taget på grundlag heraf, stilles til rådighed for tilsynsmyndigheden. Operatøren og ejeren skal opbevare resultaterne i en periode på fem år efter afslutningen af de offshore olie- og gasaktiviteter, som de vedrører, eller indtil gennemgangen af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, der skal foretages efter § 23, stk. 6.

Stk. 5. For et produktionsanlæg, et fast ikke-produktionsanlæg og en rørledning skal verifikationsordningen være indført inden færdiggørelsen af anlæggets eller rørledningens design. For et mobilt ikke-produktionsanlæg skal ordningen være indført, inden aktiviteterne påbegyndes.

Stk. 6. Ordningen efter stk. 1 kan af operatøren henholdsvis ejeren udvides til at omfatte andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteterne, jf. dog § 22, stk. 2.

Stk. 7. Vælger operatøren eller ejeren af ikke-produktionsanlæg at udnytte muligheden i stk. 6, gælder stk. 2-5 også for den udvidede ordning.

§ 22. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om indhold af ledelsessystemer efter § 19 og selskabspolitikker efter § 19 a, herunder om rapporteringsrutiner og audit- og kontrolprocedurer.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om de verifikationsordninger, der er nævnt i § 21, samt om at verifikation af nærmere fastsatte forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning er obligatorisk, jf. § 21, stk. 6.

Sikkerheds- og sundhedsredegørelse

§ 23. Operatører af produktionsanlæg og ejere skal udarbejde en sikkerheds- og sundhedsredegørelse, der som minimum indeholder følgende elementer:

1) Identifikation af de sikkerheds-, og sundhedsmæssige risici, samt risici for større miljøhændelser, jf. §§ 34 og 36, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter i forbindelse med anlægget og tilsluttet infrastruktur, samt rørledningen.

2) Vurdering af de risici, der er nævnt i nr. 1.

3) Påvisning af, at de risici, der er nævnt i nr. 1, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget som det er rimeligt praktisk muligt, herunder at den maksimale og minimale bemanning til drift af anlægget er fastsat, og at en effektiv og kontrolleret flugt, evakuering og redning til et sikkert sted af de ombordværende på anlægget kan finde sted i kritiske situationer.

4) Påvisning af, at ledelsessystemet, jf. § 19, sikrer og dokumenterer, at kravene i denne lov og i regler udstedt i medfør heraf overholdes i både normale og kritiske situationer.

5) Beskrivelse af ordningen for uafhængig verifikation, jf. § 21.

6) Den interne beredskabsplan, som er udarbejdet efter § 45 og regler udstedt i medfør af § 45 b i denne lov og § 34 a, stk. 3, i havmiljøloven, eller en fyldestgørende beskrivelse af planen.

Stk. 2. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter stk. 1 skal udarbejdes, før anlægget med tilsluttet infrastruktur eller rørledningen sættes i drift.

Stk. 3. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter stk. 1 skal ajourføres under driften ved væsentlige ændringer af anlægget med tilsluttet infrastruktur, eller rørledningen, eller disses indretning, udstyr eller operationelle forhold, hvis disse ændringer har betydning for de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici eller risici for større miljøhændelser.

Stk. 4. Operatøren eller ejeren af ikke-produktionsanlægget skal sikre, at repræsentanterne for de ansatte på anlægget, hvor sådanne findes, inddrages i forberedelsen af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen eller ændringer heraf, og at dette dokumenteres i form af en sammenfatning af, hvordan inddragelsen har fundet sted.

Stk. 5. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter stk.1 skal jævnligt grundigt gennemgås af operatøren eller ejeren, når tilsynsmyndigheden kræver det.

Stk. 6. I tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden ikke har krævet en grundig gennemgang efter stk. 5, skal operatøren eller ejeren foretage en grundig gennemgang af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter stk. 1, senest fem år efter

1) det tidspunkt, hvor tilsynsmyndigheden senest har udstedt en tilladelse efter §§ 28 eller 29, eller

2) tidspunktet for seneste grundige gennemgang.

Stk. 7. Et resume af gennemgangen efter stk. 5 og 6 og resultatet heraf skal forelægges tilsynsmyndigheden.

Stk. 8. Såfremt drift af et fast anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en rørledning planlægges videreført efter udløbet af disses designlevetid, skal sikkerheds- og sundhedsredegørelsen ajourføres, og det skal heri godtgøres, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici hidrørende fra anlæggets eller rørledningens fortsatte drift er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Den planlagte driftsperiodes længde skal fremgå af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.

Stk. 9. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter stk. 1 skal forefindes på anlægget og være tilgængelig for anlæggets ledelse og ansatte samt for tilsynsmyndigheden.

Stk. 10. Operatøren eller ejeren skal implementere de foranstaltninger og andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning og forhold af betydning for forebyggelse af større miljøhændelser, og som er fastlagt i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.«

27. §§ 24 og 25 ophæves.

28. § 26 affattes således:

»Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren nærmere regler om indholdet af de i § 23 nævnte sikkerheds- og sundhedsredegørelser, om ajourføring af disse i henhold til § 23, stk. 3, og om den grundige gennemgang i henhold til § 23, stk. 5-7«.

29. I § 26 a ændres »den driftsansvarlige virksomheds pligt« til: »pligt for operatører af produktionsanlæg og ejere af ikke produktionsanlæg« og »offshoreanlæggets« til: »anlæggets«.

30. §§ 27, 28 og § 28 a affattes således:

»§ 27. Operatører og ejere skal indsende en anmeldelse af planlagt design til tilsynsmyndigheden i forbindelse med

1) etablering af nyt produktionsanlæg eller faste ikke-produktionsanlæg med tilsluttet infrastruktur,

2) større ombygninger af eksisterende produktionsanlæg- eller faste ikke-produktionsanlæg med tilsluttet infrastruktur, eller

3) etablering af nye rørledninger.

Stk. 2. I forbindelse med planlagt flytning af et eksisterende produktionsanlæg til en ny position skal operatøren indsende en flytningsanmeldelse til tilsynsmyndigheden.

Stk. 3. Anmeldelse efter stk. 1, nr. 1-3, skal indsendes til tilsynsmyndigheden så tidligt som muligt i projekteringsfasen, således at tilsynsmyndighedens eventuelle bemærkninger vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold samt forebyggelse af større miljøhændelser kan indgå i færdiggørelsen af designet og i den efterfølgende sikkerheds- og sundhedsredegørelse efter § 23, stk. 1.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden skal hurtigst muligt underrettes om eventuelle ændringer i designet som følge af tilsynsmyndighedens bemærkninger efter stk. 3.

§ 28. Operatører og ejere skal sikre, at tilsynsmyndighedens tilladelse indhentes, inden et nyt fast anlæg, et mobilt anlæg eller en rørledning sættes i drift.

Stk. 2. Ansøgningen om en tilladelse efter stk. 1 skal som minimum indeholde

1) tidspunktet for forventet igangsættelse af aktiviteterne,

2) den ønskede varighed af tilladelsen og

3) en sikkerheds- og sundhedsredegørelse, jf. § 23, stk. 1.

Stk. 3. Tilladelsen efter stk. 1 kan forlænges efter ansøgning herom. Ansøgningen skal indeholde ajourført materiale i henhold til stk. 2, nr. 2 og 3.

Stk. 4. For den del af aktiviteterne, der vedrører mobile ikke-produktionsanlæg, kan tilladelsen efter stk. 1 eller forlængelsen efter stk. 3 gives for en periode af højst 5 års varighed.«

»§ 28 a. Operatøren skal sikre, at tilsynsmyndighedens godkendelse af brøndaktiviteter, hvor der er risiko for utilsigtet udslip af stoffer og materialer, der har potentiale til at føre til en større ulykke, og efterfølgende væsentlige ændringer heraf indhentes, inden aktiviteterne påbegyndes eller fortsættes.

Stk. 2. Ansøgningen om godkendelse efter stk. 1 skal indsendes til tilsynsmyndigheden inden for en af tilsynsmyndigheden nærmere fastsat frist og som minimum indeholde nærmere oplysninger om brøndens udformning og de foreslåede brøndaktiviteter, en udførlig beskrivelse af ledelsessystemet efter § 19, den uafhængige verifikators resultater og

bemærkninger i henhold til § 21, og operatørens foranstaltninger og bemærkninger på baggrund af disse resultater, en udførlig beskrivelse af eventuelle ændringer af den interne beredskabsplan, jf. § 45, samt en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip.

Stk. 3. Operatøren skal efter påbegyndelse af brøndaktiviteterne efter stk. 1 indsende rapporter herom til tilsynsmyndigheden.

Stk. 4. Operatøren skal gennemføre de foranstaltninger, der er angivet i det materiale, der danner grundlag for de godkendte aktiviteter.

Stk. 5. Operatøren skal underrette tilsynsmyndigheden om brøndaktiviteter, der ikke er omfattet af stk. 1.«

31. § 29, *stk. 1*, affattes således:

»Operatører henholdsvis ejere skal indhente tilsynsmyndighedens tilladelse, inden der foretages væsentlige ændringer af et anlæg, en rørledning eller et anlægs eller rørlednings operationelle forhold, der har betydning for risikoen for større ulykker, jf. også § 29 a.«

32. I § 29, *stk. 2*, ændres »§ 25, stk. 1.« til: »§ 23, stk. 4.«.

33. § 30 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 29 a. I forbindelse med kombineret drift skal operatøren, eller hvis der er flere operatører en af disse, indhente tilsynsmyndighedens tilladelse efter § 29, inden der påbegyndes kombineret drift.

Stk. 2. Operatører og ejere, som skal deltage i kombineret drift, skal i fællesskab udarbejde ansøgningen om tilladelse efter stk. 1.

Stk. 3. Operatører og ejere skal sikre, at de foranstaltninger, der er angivet i det materiale, der danner grundlag for tilladelsen, gennemføres.«

»§ 30. Inden en flytning af et anlæg fra en position til en anden påbegyndes, skal anlæggets operatør eller ejer informere tilsynsmyndigheden om den nye position, medmindre der i den forbindelse skal indhentes en tilladelse efter § 29.«

34. I § 31, *1. pkt.*, § 40, *stk. 1, 1. pkt.*, § 56 og § 57, ændres »offshoreanlæg« til: »anlæg eller en rørledning«.

35. I § 31, *1. pkt.*, ændres »rettighedshaveren« til: »operatøren eller ejeren«.

36. I § 31, *2. pkt.*, ændres »§ 23.« til: »§ 23, stk. 4.«.

37. § 32, *stk. 1*, affattes således:

»Efter anmodning herom fra ejeren, kan tilsynsmyndigheden give forhåndstilsagn om tilladelse til udførelse af olie- og gasaktiviteter fra et mobilt anlæg, jf. § 28, stk. 1.«

38. I § 32, *stk. 3*, § 48 og § 65, *stk. 1* ændres »den driftsansvarlige virksomhed« til: »ejeren«.

39. § 32 a ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 32 a. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om

1) i hvilke tilfælde, der skal foretages en anmeldelse efter § 27, stk. 1 og 2,

2) i hvilke tilfælde, der skal søges om godkendelse efter § 28 a og tilladelse efter §§ 28, 29, 29 a og 31, og i hvilke tilfælde, der kan søges om forhåndstilsagn efter § 32,

3) indholdet af anmeldelse, som nævnt i nr. 1 og ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn som nævnt i nr. 2,

4) frister for indsendelse af anmeldelse som nævnt i nr. 1, og ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn som nævnt i nr. 2,

5) frister for tilsynsmyndighedens bemærkninger efter § 27, stk. 3,

6) indholdet af rapporter efter § 28 a, stk. 3, og intervaller for fremsendelse af rapporterne til tilsynsmyndigheden, og

7) indholdet og tidspunkt for underretningen af tilsynsmyndigheden efter § 27, stk. 4, og § 28 a, stk. 5, herunder hvornår underretning skal finde sted.«

»§ 32 b. En anmeldelse efter § 27, eller en godkendelse eller tilladelse efter §§ 28-29 a og 31, samt et forhåndstilsagn efter § 32 kan hverken direkte eller indirekte overdrages til andre, medmindre tilsynsmyndigheden tillader overdragelsen.

Stk. 2. En tilladelse i henhold til denne lov er undtaget fra retsforfølgning.

§ 32 c. Tilsynsmyndigheden kan tilbagekalde en godkendelse eller tilladelse efter §§ 28-29 a og 31, samt et forhåndstilsagn efter § 32 såfremt:

1) De bestemmelser, vilkår eller påbud, der er fastsat i loven eller udstedt i medfør af loven, ikke overholdes.

2) Der i forbindelse med en ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn er givet urigtige eller vildledende oplysninger.

3) Operatøren eller ejeren tages under rekonstruktionsbehandling eller erklæres konkurs.

4) Operatøren eller ejeren i øvrigt vurderes ikke at have kapacitet til at opfylde relevante krav i henhold til denne lov eller de bestemmelser, der er fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Kan forholdet afhjælpes af operatøren eller ejeren, kan tilbagekaldelse i henhold til stk. 1, nr. 1 og 2, først ske efter, at tilsynsmyndigheden har givet påbud om inden en nærmere fastsat frist at afhjælpe forholdet, og påbuddet ikke er efterkommet. Tilsynsmyndigheden underretter den myndighed, der har meddelt tilladelse til udnyttelse af det pågældende rettighedsområde efter undergrundsloven, om de forhold, der er nævnt i stk. 1.«

40. §§ 33 og 34 med tekstoverskrift affattes således:

»Risikovurdering og risikoreduktion«

»§ 33. Ved projektering af et nyt fast anlæg med tilsluttet infrastruktur samt rørledninger og ved ændringer af faste og mobile anlæg med tilsluttet infrastruktur samt rørledninger skal operatøren eller ejeren sørge for, at de risici for en større miljøhændelse og de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, der er forbundet med anlæggets eller rørledningens design, konstruktion, indretning og udstyr, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Der skal ved projekteringen af nye faste anlæg og rørledninger tages rimeligt hensyn til fremtidige behov for udvidelser af anlæggets eller rørledningens kapacitet og funktion. Under hensyn til bl.a. anlæggets eller rørledningens designlevetid, skal der så vidt muligt anvendes bedste praksis.

§ 34. Operatøren eller ejeren skal i forbindelse med drift af et anlæg eller en rørledning sørge for, at de risici, der er for en større miljøhændelse og de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, som er forbundet med de tilhørende offshore olie- og gasaktiviteter, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Operatøren eller ejeren skal løbende søge at forbedre sikkerheds- og sundhedsniveauet gennem fortsat reduktion af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, samt risici for en større miljøhændelse i stk. 1, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Ved indgåelse af aftale om anvendelse af et ikke-produktionsanlæg skal operatøren sikre sig, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med anlæggets konstruktion, indretning, udstyr og drift bliver nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 4. Hvis der under en aktivitet, der gennemføres af en operatør eller en ejer, opstår en umiddelbar fare for en større ulykke, skal operatøren eller ejeren sørge for, at der straks træffes egnede foranstaltninger til at afværge faren, herunder at aktiviteten om nødvendigt standses. Træffes sådanne foranstaltninger, skal operatøren eller ejeren underrette tilsynsmyndigheden herom straks og inden for 24 timer efter at have truffet disse foranstaltninger.«

41. I § 36 ændres »Den driftsansvarlige virksomhed« til: »Operatøren eller ejeren af ikke-produktionsanlæg«, og »sundhedsmæssige« til: »sikkerheds- og sundhedsmæssige«.

42. I § 37 ændres »om løbende forbedring af sikkerheds- og sundhedsniveauet« til: »risikoreduktion, jf. §§ 33-36«.

43. Overskriften efter § 37 affattes således:

»Design, konstruktion, indretning og udstyr«

44. § 38, *stk. 1*, affattes således:

»Ved design af et nyt permanent bemandedt fast produktionsanlæg, jf. § 33, *stk. 1* og § 42, *stk. 1*, skal anlægget opdeles i hovedområder baseret på vurderingen af risikoen for større ulykker hidrørende fra aktiviteterne i hvert af disse områder. Hovedområderne skal fysisk

adskilles fra hinanden på en sådan måde, at eskalering af en hændelse i et hovedområde ikke påvirker et andet hovedområde.«

45. I § 38, stk. 2, ændres »Faste og mobile offshoreanlæg« til: »Anlæg«.

46. I § 38, stk. 3, ændres »Faste og mobile offshoreanlægs« til: »Permanent bemandede anlægs«.

47. I § 39 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. På anlæg, der ikke er permanent bemandede, skal der indrettes et passende antal rum til førstehjælp i overensstemmelse med anlæggets størrelse og arten af offshore olie- og gasaktiviteter på anlægget-

Stk. 3. Rummene, efter stk. 1 og stk. 2, skal råde over passende udstyr, faciliteter og lægemidler.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

48. I § 39, stk. 2, der bliver stk. 4, ændres »offshoreanlægget« til: »anlægget«, og indsættes efter »behandlingsrum«: », førstehjælpsrum«.

49. I § 39 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. På alle steder på anlægget, hvor arbejdsforholdene kræver det, skal der være materiel til førstehjælp til rådighed, som skal være hensigtsmæssigt afmærket og lettilgængeligt.«

50. I § 40, stk. 2, indsættes efter »Udstyret« til: » på anlæg«.

51. I § 41 ændres »offshoreanlægget« til: »anlæg og rørledninger«, og » og dets udstyr« til: », rørledningen og det nødvendige udstyr hertil, jf. § 40, stk. 1«.

52. I § 42, stk. 1, ændres »offshoreanlægs« til: »anlægs, brønde eller rørledninger«.

53. § 43 affattes således:

»§ 43. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om design, konstruktion og indretning af brønde, anlæg, herunder adskillelse af hovedområder på permanent bemandede faste anlæg, tilsluttet infrastruktur og rørledninger, områdeinddeling på anlæg, indkvarteringsforhold, opholds- og behandlings- og førstehjælpsrum, adgangsveje samt indretning og anvendelse af udstyr på anlæg.«

54. § 45 ophæves og i stedet indsættes:

»§ 45. Operatører henholdsvis ejere skal udarbejde en intern beredskabsplan vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold for et anlæg og tilsluttet infrastruktur. Planen udarbejdes i henhold til den vurdering af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, der er gennemført i henhold til §§ 33-36, og som indgår i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter § 23.

Stk. 2. Skal et mobilt ikke-produktionsanlæg anvendes til at udføre brøndaktiviteter, tages der i den interne beredskabsplan for anlægget højde for den risikovurdering, der er gennemført under udarbejdelsen af den ansøgning om godkendelse af brøndaktiviteterne, der skal indsendes i henhold til § 28 a.

Stk. 3. Den interne beredskabsplan, der udarbejdes af operatøren eller ejeren i overensstemmelse med stk. 1, skal

- 1) iværksættes straks for at reagere på enhver hændelse eller en situation, der ifølge planen betinger dens iværksættelse,
- 2) være koordineret med den interne beredskabsplan der er udarbejdet efter havmiljøloven og regler i medfør af havmiljøloven og
- 3) være i overensstemmelse med den eksterne beredskabsplan efter § 45 a og den eksterne beredskabsplan, der skal udarbejdes i henhold til havmiljøloven.

Stk. 4. Den interne beredskabsplan ajourføres som følge af enhver væsentlig ændring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter § 23 eller grundlaget for tilladelserne, som er meddelt i henhold til §§ 28-29 a. Ændringstilladelse skal i den forbindelse indhentes hos tilsynsmyndigheden i henhold til § 29 og ændringerne af den interne beredskabsplan meddeles den relevante myndighed eller de relevante myndigheder, der er ansvarlige for udarbejdelsen af den eksterne beredskabsplan.

Stk. 5. Operatøren eller ejeren skal i tilfælde af en større ulykke træffe alle egnede foranstaltninger for at forhindre dets eskalering og begrænse dens virkninger.

Stk. 6. Med henblik på at sikre en effektiv rednings- og bekæmpelsesindsats kan tilsynsmyndigheden påbyde ændringer i den interne beredskabsplan.«

»§ 45 a. Tilsynsmyndigheden skal i samarbejde med andre relevante myndigheder, operatører og ejere udarbejde en ekstern beredskabsplan, der dækker alle offshore olie- og gasaktiviteter for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren og andre relevante ressortministre kan fastsætte nærmere regler om den eksterne beredskabsplan, der er nævnt i stk. 1, herunder om videregivelse og offentliggørelse af planen.

§ 45 b. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren og relevante ressortministre, jf. stk. 1, fastsætte nærmere regler for de beredskabsplaner, der er nævnt i § 45, stk. 1-4, og de foranstaltninger, der er nævnt i § 45, stk. 5.«

55. I § 46, *stk. 1*, ændres »Den driftsansvarlige virksomhed« til: »Operatøren eller ejeren« og indsættes efter »ansatte«: » på henholdsvis produktions- og ikke-produktionsanlæg«.

56. § 46, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* De ansatte eller repræsentanter for disse skal inddrages i forbindelse med planlægning af arbejdets udførelse, planlægning af indretning af arbejdspladser og

planlægning af ændringer af anlægget, for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold, herunder den tilhørende forberedelse og ajourføring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, jf. § 23, stk. 3 og 4.«

57. I § 46, stk. 3, ændres »Den driftsansvarlige virksomhed« til: »Operatøren eller ejeren« og indsættes efter »uddannelse« », jf. § 47«.

58. § 47 affattes således:

»§ 47. Operatøren eller ejeren skal sørge for, at medlemmerne af det organiserede samarbejde om sikkerhed og sundhed efter § 46, stk. 1, har gennemført en obligatorisk arbejdsmiljøuddannelse så vidt det er muligt inden 3 måneder efter valget eller udpegningen af de pågældende.«

59. Efter § 48 indsættes:

»§ 48 a. På anlæg skal der være et efter omstændighederne tilstrækkeligt antal særligt uddannede ansatte, således at der kan ydes fornøden førstehjælp og om nødvendigt gives behandling efter anvisning fra en læge, uanset om den pågældende læge er til stede på anlægget eller er i land.«

60. § 49 affattes således:

»§ 49. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om det i § 46, stk. 1, nævnte samarbejde, herunder om beskyttelse af ansatte, der varetager hverv i forbindelse med dette samarbejde mod afskedigelse eller anden forringelse af deres ansættelsesforhold, om indhold, tilmelding, tilbud og gennemførelse af arbejdsmiljøuddannelsen efter § 47, herunder supplerende arbejdsmiljøuddannelse, og undervisernes kvalifikationer samt godkendelse og kvalitetssikring af udbydere af arbejdsmiljøuddannelsen, om sagkyndig bistand efter § 48 og om uddannelse og antal uddannede efter § 48 a.«

61. § 50, stk. 1, affattes således:

»Operatøren og ejeren skal sørge for, at de ansatte, forinden arbejdet påbegyndes på et anlæg, er tilstrækkeligt uddannet til at varetage opgaverne efter anlæggets interne beredskabsplan, jf. § 45, og til at varetage deres egen sikkerhed i en nødsituation.«

62. I § 50 a, stk. 1 og stk. 2, § 50 b og § 50 c, stk. 3, ændres »Energistyrelsen« til: »tilsynsmyndigheden«.

63. I § 50 d ændres »den driftsansvarlige virksomhed« til: »operatøren eller ejeren« og »Energistyrelsen« til: »tilsynsmyndigheden«.

64. I § 52 ændres »driftsansvarlige virksomheders« til: »operatørers, ejeres« og indsættes efter »betydning«: » til tilsynsmyndigheden og om operatørers og ejeres anmeldelse af større ulykker til Havarikommissionen«.

65. I § 52 indsættes som *stk. 2 og 3*:

»Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvad der forstås ved alvorlig personskade i forbindelse med definitionen af en større ulykke, jf. § 3, nr. 29.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om offentliggørelse og videregivelse til Europa-Kommissionen af oplysninger om større ulykker.«

66. Efter § 52 a indsættes før overskriften før § 53:

»§ 52 b. Tilsynsmyndigheden kan anmode virksomheder, der er registreret i Danmark, og som selv eller via datterselskaber gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter uden for EU som rettighedshaver eller operatør, om at indgive oplysninger om større ulykker til tilsynsmyndigheden.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om kravene til indgivelse af oplysninger efter stk. 1.«

67. I § 55, stk. 1, ændres »arbejdets udførelse og om« til: »drift, arbejdets udførelse,«.

68. I § 55, stk. 2, 3. pkt. ændres »driftsansvarlig virksomhed« til: »operatør, ejer«.

69. I § 55 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Operatører og ejere udarbejder og reviderer i samråd med tilsynsmyndigheden standarder og retningslinjer for bedste praksis i forbindelse med styring af risici for større ulykker gennem hele design- og driftscyklussen for offshore olie- og gasaktiviteter ved at gøre brug af udveksling af viden, oplysninger og erfaring, mellem medlemsstaterne i den Europæiske Union. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om prioriteter for udarbejdelse af standarderne og retningslinjerne.«

70. Overskriften efter § 55 affattes således:

»Demontering af faste anlæg«

71. I § 58, stk. 1, indsættes efter »regler«: » m.v.«.

72. I § 58, stk. 1, ændres »offshoreanlæg« til: »offshore olie- og gasaktiviteter«.

73. I § 58, stk. 2, indsættes efter »regler«: » m.v.«.

74. I § 58, stk. 3, ændres »Energistyrelsen« til: »tilsynsmyndigheden« og udgår», herunder Søfartsstyrelsen, Arbejdstilsynet, Miljøstyrelsen og Statens Luftfartsvæsen«.

75. I § 58, stk. 4, udgår »ud over de i stk. 3 nævnte«.

76. I § 59, stk. 1, 1. pkt., ændres »på offshoreanlæg« til: »i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter«.

77. I § 59, stk. 1, 2. pkt., ændres »offshoreanlæg« til: » offshore olie- og gasaktiviteterne« og», jf. § 45, stk. 2« udgår.

78. § 60, affattes således:

»§ 60. Klima-, energi- og bygningsministeren nedsætter en havarikommission, der har til formål at undersøge større ulykker.

Stk. 2. I andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte kan klima-, energi- og bygningsministeren pålægge Havarikommissionen at foretage undersøgelser af hændelser, som må antages at have sikkerheds- eller sundhedsmæssig interesse i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter.

Stk. 3. Når Havarikommissionen har afsluttet en undersøgelse, udarbejder den en rapport om undersøgelsens resultater og Havarikommissionens anbefalinger, som sendes til klima-, energi- og bygningsministeren og miljøministeren.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler for Havarikommissionens virksomhed, herunder hvilke rettigheder og pligter Havarikommissionen har i forbindelse med undersøgelser af de i stk. 1 og 2 omfattede forhold.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om adgang til og videregivelse af rapporter udarbejdet af Havarikommissionen samt offentliggørelse af disse.«

79. § 61 affattes således:

»§ 61. (Navn på ny ressortmyndighed) udgør sammen med Miljøstyrelsen tilsynsmyndigheden, som varetager de opgaver, der er pålagt den i denne lov. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren bemyndige tilsynsmyndigheden til at varetager andre opgaver, som efter denne lov er tillagt enten klima-, energi-, og bygningsministeren eller miljøministeren.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden fører ikke tilsyn med forhold omfattet af § 13, stk. 3-5, og §§ 14 og 15.

Stk. 3. Efter forhandling med miljøministeren og vedkommende minister kan klima-, energi- og bygningsministeren bemyndige andre statslige myndigheder til at indgå i tilsynsmyndigheden efter stk. 1.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren bestemme, at den i stk. 1 nævnte tilsynsmyndigheds opgaver i nærmere bestemt omfang henlægges til private. Tilsynsmyndigheden fører tilsyn med sådanne opgaver.

Stk. 5. Inspektionsorganer, der er akkrediteret til kontrol, periodiske undersøgelser, prøvninger el.lign., jf. stk. 4, skal underrette tilsynsmyndigheden, hvis de vurderer, at udstyr eller dele af udstyr er til fare, hvis der ikke gribes ind. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 6. Øvrige private som nævnt i stk. 4 skal underrette tilsynsmyndigheden om farer, der ikke kan afværges, medmindre der gribes ind. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 7. (Navn på ny ressortminister) kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om tilsynsmyndighedens opgaver og organisering«

80. § 63 a affattes således:

»§ 63 a. Myndigheder og personer, der udøver opgaver efter § 52 a, § 55, stk. 1, §§ 58-60 og kapitel 6, og enhver, der i øvrigt yder bistand hertil, er underkastet reglerne om tavshedspligt i straffelovens §§ 152-152 e. Straffelovens § 152 f finder ligeledes anvendelse.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden etablerer en ordning, således at enhver i fortrolighed kan foretage en indberetning til tilsynsmyndigheden vedrørende sikkerheds- og sundhedsproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden foretager, såfremt en konkret vurdering giver anledning hertil, en nærmere undersøgelse af de indberetninger, der er nævnt i stk. 2 og skal i den forbindelse sikre, at de berørte personer forbliver anonyme overfor tredjemand.«

81. Efter § 64 indsættes:

»§ 64 a. Tilsynsmyndigheden kan fastsætte vilkår i forbindelse med godkendelser og tilladelser efter denne lov eller i regler i medfør af loven samt i forbindelse med forhåndstilsagn efter § 32.«

82. § 66 ophæves.

83. I overskriften efter § 68 ændres »offshoreanlæg« til: »mobile anlæg«.

84. I § 69, stk. 1, 1. pkt., ændres »offshoreanlæg under efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed« til: »anlæg som udfører offshore olie- og gasaktiviteter«.

85. I § 69, stk. 2, ændres »efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed« til: »offshore olie- og gasaktiviteter«.

86. I § 69 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Klima-, energi- og bygningsministeren kan ændre ansvarsgrænserne i stk. 1, 1. og 2. pkt., i overensstemmelse med vedtagelser truffet i henhold til artikel 8 i 1996-protokollen til Londonkonventionen af 1976 om begrænsning af ansvaret for søretlige krav.«

87. Efter § 69 indsættes før kapitel 9:

»Kapitel 8 a

Digital kommunikation

§ 69 a. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov, til og fra tilsynsmyndigheden skal foregå digitalt. Efter forhandling med den pågældende minister kan tilsvarende regler fastsættes for andre offentlige myndigheder, som har opgaver efter denne lov.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el. lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

88. § 70, stk. 1, affattes således:

»Med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år den rettighedshaver, operatør, ejeren, entreprenør, arbejdsgiver, virksomhedsleder og anlægschef, der ikke sørger for, at

1) identificere og vurdere risici efter § 5, stk. 1, § 8, stk. 3 og 5, § 10, stk. 1, § 11, stk. 2, 1. pkt., § 33, § 34, stk. 1, §§ 35-36 eller § 53,

2) føre tilsyn efter § 6, stk. 1, § 7, 2. pkt., § 9, 2. pkt., § 10, stk. 2, eller § 11, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt., eller

3) give instruktion eller oplæring efter § 7, stk. 1, 1. pkt., § 9, 1. pkt., eller § 10, stk. 3, 2. pkt.«

89. § 70, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den, der

1) overtræder § 5, stk. 2, § 8, stk. 1, 2 og 4, § 10, stk. 3, 1. pkt., og stk. 5, § 11, stk. 1, 3, 1. pkt., og stk. 4, § 12, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3, § 13, stk. 1 og 2, § 16 og 16 a, § 18, stk. 1-5, §§ 19, 20, § 21, stk. 1 og 3-5, §§ 23, 27-31, § 32 b, stk. 1, § 34, stk. 3 og 4, § 45, stk. 1-5 og 7, § 46, stk. 1 og 3, § 48 a, § 50, stk. 1, § 52 a eller EU-forordninger vedrørende forhold omfattet af denne lov,

2) lader arbejde udføre i strid med § 50, stk. 3, eller § 51, stk. 1-3, leder eller fører tilsyn med sådant arbejde eller

3) ikke efterkommer påbud efter § 45, stk. 6, eller påbud eller forbud efter § 64.«

90. I § 70, stk. 5, ændres » og den driftsansvarlige virksomhed« til: », operatøren og ejeren«.

91. I § 71, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 45, stk. 3« til: »§ 45, stk. 6«.

92. §§ 75 og 76 ophæves.

§ 2

I lov om beskyttelse af havmiljøet, jf. lovbekendtgørelse nr. 963 af 3. juli 2013, som senest ændret ved § 15 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2010 om beskyttelse af vilde fugle (kodificeret udgave), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2010 om beskyttelse af vilde fugle (kodificeret udgave), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 1178, side 66«.

2. I § 33 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Miljøministeren kan fastsætte regler om pligt for ejeren af et vindmølleanlæg til for egen regning at gennemføre egenkontrol af støj fra vindmølleanlæg, eller for egen regning at lade egenkontrollen gennemføre af sagkyndige, herunder autoriserede, akkrediterede eller lignende sagkyndige og tilsvarende laboratorier.«

3. I § 34 a, *stk. 1*, indsættes efter »straks at «: »iværksætte den interne beredskabsplan og «.

4. I § 34 a, *stk. 3*, indsættes efter »på anlægget«: » og om brug af beredskabet i forbindelse med iværksættelsen af den eksterne beredskabsplan som nævnt i § 34 b«

5. Efter § 34 a, indsættes:

»§ 34 b. Miljøministeren udarbejder efter forhandling med forsvarsministeren og under inddragelse af den ansvarlige for driften en ekstern beredskabsplan for bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havet fra platforme og rørledninger, som anvendes i forbindelse med efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om indholdet af planen, herunder om ejerens og den ansvarlige for driftens rolle og økonomiske forpligtigelser i forbindelse med planen samt om pligt til at afgive oplysninger til brug for udarbejdelse af planen.«

6. I § 39, *stk. 1*, indsættes efter »der reguleres efter denne lov«: »og om offentliggørelse samt videregivelse af oplysninger til de kompetente myndigheder, herunder i andre EU-medlemslande, relevante tredjelande samt EU-Kommissionen«.

7. I § 45 c indsættes efter »tilsynsmyndighedens«: » opgaver og organisering og om offentliggørelse heraf samt om«.

8. Efter § 45 c indsættes:

»45 d. I de situationer, der er nævnt i § 45 b skal tilsynsmyndigheden meddele den ansvarlige, at det ulovlige forhold skal bringes til ophør.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan forbyde fortsat drift af en platform og rørledning, som anvendes i forbindelse med efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde.«

9. I § 47 b, indsættes som *stk. 4 og 5*:

»*Stk. 4.* Ved den ansvarlige for at undersøge, forebygge og afhjælpe en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade på vandmiljøet forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter forstås den ansvarlige for driften.

Stk. 5. Ved den ansvarlige for at afholde alle omkostninger, herunder stille sikkerhed og dække administrationsomkostninger efter miljøskadeloven og afholde udgifter efter denne lovs §§ 47 e og 47 g, for en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade på vandmiljøet forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter forstås koncessionshaveren.«

10. I § 47 c indsættes efter *stk. 4* som nyt stykke:

»*Stk. 5.* Den ansvarlige for driften af en platform eller en rørledning, som anvendes i forbindelse med efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde, skal straks iværksættes den interne beredskabsplan og foranstaltningerne efter *stk. 1*, hvis offshore olie- og gasaktiviteter forårsager en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter *stk. 6 og 7*.

11. I § 47 c, *stk. 5 og 6*, der bliver *stk. 6 og 7*, ændres » *stk. 1, 2 og 4*« til: »*stk. 1, 2, 4 og 5*«.

12. I § 47 d indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* *Stk. 1 og 2*, finder ikke anvendelse, hvis miljøskaden eller den overhængende fare for en miljøskade skyldes enhver større miljøhændelse, som defineret i offshore-sikkerhedsloven.«

13. I § 47 e, *2. pkt.*, og § 47 g, *stk. 1, 1. pkt.*, indsættes efter »ansvarlige for driften«: »eller den ansvarlige efter § 47 b, *stk. 5*«.

14. I § 47 g, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »efter § 44«: »jf. dog § 47 b, *stk. 5*«.

15. I § 49, *stk. 1, 3 og 4*, og § 52, *stk. 1*, ændres »og § 33, *stk. 2*« til: »§ 30, *stk. 1*, § 33, *stk. 2*, og § 34 a, *stk. 3*«.

16. I § 50, *stk. 1, nr. 2*, ændres »§ 33, *stk. 2*, « til: » § 30, *stk. 1*, § 33, *stk. 2 og 4*, og § 34 a, *stk. 3*, «.

17. I § 51, *stk. 1, nr. 4*, ændres »§ 33, *stk. 2*« til: »§ 30, *stk. 1*, § 33, *stk. 2 og 4*, og § 34 a, *stk. 3*«.

18. I § 51 indsættes efter *stk. 3* som nyt stykke:

»Stk. 4. Til brug for Natur- og Miljøklagenævnets behandling af klager over afgørelser efter regler fastsat i medfør af § 30, stk. 1, og § 34 a, stk. 3, indstiller følgende organisationer sagkyndige til beskikkelse efter § 3 i lov om Natur- og miljøklagenævnet:

- 1) Olie Gas Danmark.
- 2) Danmarks Fiskeriforening.
- 3) Danmarks Naturfredningsforening.
- 4) WWF Verdensnaturfonden.
- 5) Dansk Ornitologisk Forening.
- 6) Greenpeace.«

Stk. 4-8 bliver stk. 5-9.

19. I § 51, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2-4«.

20. § 52, stk. 1, nr. 10 og 11, ophæves og i stedet indsættes:

- »10) Danske Havne,
- 11) Foreningen af Lystbådehavne i Danmark (FLID) og
- 12) Olie Gas Danmark.«

21. I § 52 indsættes som *stk. 6*:

»Stk. 6. Afgørelser truffet efter regler udstedt i medfør af § 33, stk. 4, kan påklages af afgørelsens adressat og de personer som er nævnt i § 52, stk. 1, nr. 1.«

22. § 53 a, stk. 1, nr. 3, affattes således:

»3) Godkendelser, tilladelser og afgørelser meddelt i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 30, stk. 1, § 33, stk. 2, og § 34 a, stk. 3.«

23. I § 53 b indsættes efter »afgørelser efter«: »regler udstedt i medfør af § 33, stk. 4, og«.

24. I § 55, indsættes som *stk. 3*:

»Stk. 3. Miljøministeren fastsætter regler om pligt for ejeren eller den ansvarlige for driften af en platform eller en rørledning, som anvendes i forbindelse med efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde til vederlagsfrit at stille transport til og fra et anlæg, herunder overførsel af udstyr samt kost og logi og andre fornødenheder til rådighed for tilsynsmyndigheden i forbindelse med tilsynsvirksomhed på anlægget efter loven eller regler udstedt i medfør af loven.«

25. Efter § 58 b indsættes:

»§ 58 c. Miljøministeren etablerer en ordning for fortrolig indberetning af miljøproblemer i forbindelse med aktiviteter, der reguleres efter denne lov, og som stammer fra platforme og rørledninger, som anvendes i forbindelse med efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter. Ministeren kan stille krav om, at indberetningen skal foretages anonymt.

Stk. 2. Den ansvarlige for driften af en platform eller en rørledning, som anvendes i forbindelse med efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde skal oplyse deres egne ansatte og entreprenører og disses ansatte om den adgang til fortrolig indberetning, der er nævnt i stk. 1, og sørge for, at der findes en henvisning hertil i relevant uddannelse eller informationsmateriale.«

26. I § 59, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »31, stk. 1 og 2,« » § 34 a, stk. 1, « og »og § 54, stk. 1« ændres til: »§ 54, stk. 1, og § 58 c, stk. 2«.

27. I § 59, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »§ 43 c, stk. 1 og 2, « : » eller forbud efter § 45 d, stk. 2,«.

28. I § 61, stk. 1, ændres »§ 55, stk. 2« til: »§ 55, stk. 2 og 3«.

§ 3

I lov nr. 466 af 17. juni 2008 om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (miljøskadeloven), som ændret senest ved § 9 i lov nr. 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten til lovens titel* affattes således:

»Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EF-Tidende 2004 nr. L 143, side 56), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66, samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.«

2. § 8, stk. 1, affattes således:

»Stk. 1. Ved en miljøskade på vandmiljøet forstås i denne lov en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af

- 1) den økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller det økologiske potentiale for vandforekomster, der er omfattet af lov om vandplanlægning, eller

- 2) miljøtilstanden i de havområder, som er omfattet af lov om havstrategi, hvis de særlige miljømæssige aspekter af havmiljøet ikke allerede er omfattet af lov om vandplanlægning.«

§ 4

Loven træder i kraft den 19. juli 2015, jf. dog § 5.

§ 5

Stk. 1. § 1, nr. 21-26, 28-38, 39 (for så vidt angår ændring af § 32 c, stk. 1, nr. 4), 40 (for så vidt angår ændring af § 33 og § 34, stk. 4), 54, 64, 65 (for så vidt angår ændring af § 52, stk. 3), 66, 79 og 88-92 finder anvendelse for ejere, operatører af planlagte produktionsanlæg og operatører, der planlægger eller gennemfører brøndaktiviteter, fra den 19. juli 2016. Indtil den 19. juli 2016 finder de hidtil gældende regler fortsat anvendelse for de ejere og operatører, som er omfattet af 1. pkt.

Stk. 2. § 1, nr. 21-26, 28-38, 39 (for så vidt angår ændring af § 32 c, stk. 1, nr. 4), 40 (for så vidt angår ændring af § 33 og § 34, stk. 4), 54, 64, 65 (for så vidt angår ændring af § 52, stk. 3), 66, 79 og 88-92 finder anvendelse på eksisterende anlæg og tilsluttet infrastruktur samt rørledninger fra den 19. juli 2018. Samtidig skal de tilladelser og godkendelser, der vedrører eksisterende anlæg og tilsluttet infrastruktur samt rørledninger, og som ikke er fornyet, bortfaldet eller udløbet senest den 18. juli 2018, opfylde kravene fastsat i de regler, der er nævnt i 1. pkt., og de regler, der er udstedt i medfør heraf. Indtil den 19. juli 2018 finder de hidtil gældende regler fortsat anvendelse på eksisterende anlæg og tilsluttet infrastruktur samt rørledninger.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1 og 2.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

- 1.1. Lovforslagets formål og hovedindhold
- 1.2. Lovforslagets baggrund
 - 1.2.1. Offshoresikkerhedsdirektivet
 - 1.2.2. Andre ændringer
- 1.3. Hovedlinjerne i lovforberedelsen

2. Hovedpunkter i lovforslaget

- 2.1. Offshoresikkerhedsloven
 - 2.1.1. Anvendelsesområde og definitioner
 - 2.1.1.1. Gældende ret
 - 2.1.1.2. Den foreslåede ordning
 - 2.1.2. Sikkerheds- og sundhedsredegørelse
 - 2.1.2.1. Gældende ret
 - 2.1.2.2. Den foreslåede ændring
 - 2.1.3. Ledelsessystem
 - 2.1.3.1. Gældende ret
 - 2.1.3.2. Den foreslåede ændring
 - 2.1.4. Verifikation
 - 2.1.4.1. Gældende ret
 - 2.1.4.2. Den foreslåede ændring
 - 2.1.5. Anmeldelses- og tilladelsessystem
 - 2.1.5.1. Gældende ret
 - 2.1.5.2. Den foreslåede ændring
 - 2.1.6. Brøndaktiviteter
 - 2.1.6.1. Gældende ret
 - 2.1.6.2. Den foreslåede ændring
 - 2.1.7. Interne beredskaber
 - 2.1.7.1. Gældende ret
 - 2.1.7.2. Den foreslåede ændring
 - 2.1.8. Indberetning og offentliggørelse af oplysninger
 - 2.1.8.1. Gældende ret
 - 2.1.8.2. Den foreslåede ændring
 - 2.1.9. Havarikommissionen
 - 2.1.9.1. Gældende ret
 - 2.1.9.2. Den foreslåede ændring
 - 2.1.10. Opdeling af nye permanent bemandede faste produktionsanlæg i hovedområder baseret på risikoen for større ulykker
 - 2.1.10.1. Gældende ret
 - 2.1.10.2. Den foreslåede ændring
- 2.2. Havmiljøloven
 - 2.2.1. Internt og eksternt beredskab til bekæmpelse af forurening af havet
 - 2.2.1.1. Direktivet
 - 2.2.1.2. Gældende ret
 - 2.2.1.3. Lovforslaget

- 2.2.2. Indberetning, udveksling og offentliggørelse af oplysninger om olie- og gasaktiviteter
 - 2.2.2.1. Direktivet
 - 2.2.2.2. Gældende ret
 - 2.2.2.3. Lovforslaget
- 2.2.3. Myndighedsopgaver
 - 2.2.3.1. Direktivet
 - 2.2.3.2. Gældende ret
 - 2.2.3.3. Lovforslaget
- 2.2.4. Havvindmøller
 - 2.2.4.1. Gældende ret
 - 2.2.4.2. Lovforslaget
- 2.3. Miljøskadeloven
 - 2.3.1. Direktivet
 - 2.3.2. Gældende ret
 - 2.3.3. Lovforslaget

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

6. Miljømæssige konsekvenser

7. Forholdet til EU-retten

8. Hørte organisationer m.v.

9. Sammenfattende skema

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål og hovedindhold

Lovforslagets primære formål er at gennemføre dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF. Direktivet har som formål at forebygge større ulykker i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og begrænse konsekvenserne for personer og havmiljø, hvis der alligevel sker en ulykke. Gennemførelsen sker ved ændringer i lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter (offshoresikkerhedsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013, lov nr. 466 af 17. juni 2008 om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (miljøskadeloven) med senere ændringer og lov om beskyttelse af havmiljøet (havmiljøloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 963 af 3. juli 2013 med senere ændringer. Direktivet, som herefter benævnes offshoresikkerhedsdirektivet, er medtaget som bilag 2 til lovforslaget. Forslaget indeholder desuden enkelte andre ændringer, som ikke vedrører gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet, men som det er fundet hensigtsmæssigt at medtage bl.a. ud fra erfaringer i forbindelse med tilsynsmyndighedens administration af loven og regler i medfør heraf, samt som følge af erfaringer fra andre Nordsølande.

De fleste af de sikkerhedsmæssige og miljømæssige forhold, som offshoresikkerhedsdirektivet regulerer, er allerede i dag reguleret i offshoresikkerhedsloven og havmiljøloven og i regler i medfør af lovene.

En væsentlig ændring af offshoresikkerhedsloven som følge af direktivet er dog indførelsen af en obligatorisk uafhængig verifikationsordning for borer og andre brøndaktiviteter samt for sikkerheds- og miljøkritiske elementer, dvs. udstyr m.v., hvis funktion har væsentlig betydning for risikoen for større ulykker. I dag har virksomheder, der driver offshore olie- og gasaktiviteter, en række frivillige verifikationsordninger og en obligatorisk ordning vedrørende bærende strukturer på offshoreanlæg.

En anden væsentlig ændring af offshoresikkerhedsloven er, at risikoen for større miljøhændelser skal indgå som en del af kontrollen med risikoen for større ulykker. Sidstnævnte betyder, at virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsredegørelse skal udvides til også at omfatte styring af risikoen for større miljøhændelser i modsætning til i dag, hvor de alene er relateret til sikkerhed og sundhed for de ansatte på anlæggene. Denne udvidelse af risikostyringen betyder også, at virksomhedernes ledelsessystemer for

sikkerhed og sundhed også skal omfatte kontrol af risici for større ulykker i forbindelse med større miljøhændelser.

Hertil kommer, at virksomhederne som noget nyt skal give oplysninger om større ulykker i forbindelse med deres aktiviteter uden for EU på tilsynsmyndighedens anmodning samt sikre, at deres politik for forebyggelse af større ulykker i EU er suppleret af oplysninger om, hvilke dele af denne politik, der også gælder for deres operationer uden for EU.

En tredje væsentlig ændring som følge af direktivet er, at der skal ske en adskillelse af myndighedsfunktionerne på offshore olie-gasområdet, således at det ikke er den samme myndighed, der fører tilsyn med sikkerheden, forebyggelse af større miljøhændelser og olie- og kemikalieberedskabet og tillige varetager de økonomiske forhold i forbindelse med aktiviteterne. Med undtagelse af olie- og kemikalieberedskabet, som Miljøstyrelsen er myndighed for, varetages begge disse funktioner i dag af Energistyrelsen i samarbejde med andre myndigheder. Direktivets krav om myndighedsadskillelse betyder, at tilsynet med sikkerheden offshore skal flyttes ud af Energistyrelsen. Det foreslås, at den kommende tilsynsmyndighed (benævnt den kompetente myndighed i direktivet) etableres som et samarbejde mellem (den nye ressortmyndighed) og Miljøstyrelsen.

De øvrige foreslåede ændringer af offshoresikkerhedsloven, som ikke direkte udspringer af krav i direktivet, er hovedsageligt præciseringer af en række bestemmelser for at opnå en klarere overensstemmelse mellem bestemmelsernes indhold og den anvendte praksis.

Havmiljølovens bestemmelser om ejer og driftsansvarliges beredskab ved olie- og kemikaliespild til havet fra platforme og rørledninger og tilsynet hermed lever allerede i dag i vidt omfang op til direktivets formål og krav om bl.a. at mindske virkninger af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter. De væsentligste ændringer i havmiljøloven som følge af direktivet er derfor udarbejdelse af den nationale eksterne beredskabsplan for indsatsen ved ulykker i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter i samarbejde med Forsvarsministeriet og de driftsansvarlige, samt pligt til at stille beredskab til rådighed for beredskabsmyndigheden efter behov i forbindelse med iværksættelsen af den eksterne beredskabsplan ved større ulykker. Herudover drejer det sig om nye tilsynsbeføjelser, herunder en ny indgrebsbeføjelse i forbindelse med tilsynet med olie- og kemikalieberedskabet. Derudover foreslås en ordning for fortrolig indberetning af miljøproblemer. Der foreslås endeligt, uden at det er et krav efter direktivet, klageadgang til Natur- og Miljøklagenævnet over afgørelser om bl.a. beredskabsplaner og udledningstilladelser i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter.

I miljøskadeloven ændres og udvides definitionen af miljøskade på vandmiljø, således at der fremover også kan ske en miljøskade på det vandmiljø, der ikke er omfattet af vandrammedirektivet (den danske lov om vandplanlægning), men af havstrategirammedirektivet (den danske lov om havstrategi).

Lovforslaget har endvidere til formål at tilvejebringe hjemmel i havmiljøloven for miljøministeren til at fastsætte regler, der pålægger ejere af vindmøller på havet for egen regning at foretage egenkontrol af støj fra vindmøller, herunder ved akkrediterede målinger på lige fod med ejere af vindmøller på land, ligesom der foreslås en klageadgang til Natur- og Miljøklagenævnet for afgørelser om egenkontrol af støj fra vindmøller. Dette svarer til ordningen for vindmøller på land i den gældende vindmøllebekendtgørelse.

Det skal i øvrigt bemærkes, at offshoresikkerhedsdirektivet også fastsætter en række finansielle krav til indehavere af tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter, hvilket primært hænger sammen med adgangen til erstatning ved eventuelle miljøskader som følge af større ulykker. Direktivets krav om finansiell kapacitet skal gennemføres ved en ændring af undergrundsloven. Forslag til ændringer af undergrundsloven forventes fremsat i et særskilt lovforslag om ændring af undergrundsloven i begyndelsen af 2015.

1.2. Lovforslagets baggrund

1.2.1. Offshoresikkerhedsdirektivet

Offshoresikkerhedsdirektivet er særligt hjemlet i EU-traktatens miljøbestemmelse, artikel 192, og direktivets mål er ”så vidt muligt at mindske hyppigheden af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og at begrænse deres følger og derved give havmiljøet og kystsamfundene en bedre beskyttelse mod forurening, at fastlægge mindstekrav til sikker offshore efterforskning og udnyttelse af olie- og gas og at begrænse eventuelle afbrydelser af Unionens egen energiproduktion og at forbedre beredskabsmekanismerne

i tilfælde af uheld.” Direktivet fastsætter en række krav i forbindelse med godkendelse af og tilsyn med olie- og gasaktiviteter offshore, sikkerheds- og miljømæssige forhold ved brøndaktiviteter, udarbejdelse af en samlet ekstern beredskabsplan samt krav til en uafhængig godkendelses- og tilsynsmyndigheds organisering og virke.

Direktivet indeholder bl.a. krav til

- operatører af produktionsanlæg og ejere af ikke-producerende anlæg som f.eks. borerigge om risikostyring og beredskab for at minimere sandsynligheden for en større ulykke og begrænse konsekvenserne af en større ulykke,
- etablering og organisering af en national kompetent myndighed med en række nærmere beskrevne opgaver, der bl.a. skal føre tilsyn med overholdelse af reglerne efter direktivet og etablering af et koordineret eksternt beredskab.

Direktivet stiller endvidere krav om fastsættelse af sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er fastsat til gennemførelse af direktivet. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.

Offshoresikkerhedsdirektivet er en reaktion på ulykken på boreplatformen ”Deepwater Horizon” i den Mexicanske Golf (Macondo-ulykken) i foråret 2010, hvor 11 personer omkom, og der skete en omfattende olieforurening af havet og kysterne. Direktivets formål er at reducere risikoen for større ulykker ved offshore olie- og gasaktiviteter i EU, at begrænse konsekvenserne for havmiljøet og kystsamfundene, hvis en sådan ulykke alligevel sker, at fastlægge mindstekrav til sikker offshore efterforskning og udnyttelse af olie og gas, at begrænse eventuelle afbrydelser af Unionens egen energiproduktion og at forbedre beredskabsmekanismerne i tilfælde af ulykker.

Der er tale om ny EU-regulering på området. Direktivet fastsætter minimumskrav for forebyggelse og begrænsning af konsekvenserne af større ulykker (i den danske oversættelse af direktivet benævnt større uheld) i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, men berører ikke arbejdsmiljø og velfærd, hvor en række andre direktiver såsom Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (rammedirektivet) og direktiv 92/91/EØF (borehulsdirektivet) finder anvendelse.

Ved større ulykker forstås i direktivet nærmere definerede ulykker, der kan have alvorlige konsekvenser for personer eller miljøet.

Direktivet integrerer reguleringen af sikkerhed og miljø og stiller detaljerede krav til forberedelse og udførelse af offshore olie- og gasaktiviteter i forhold til forebyggelse, beredskaber, tilsyn, gennemsigtighed og ansvarsforhold relateret til større ulykker. Der er ligeledes bestemmelser om fortrolig indberetning af sikkerhedsproblemer.

Direktivet fastsætter også krav om en offentlig høring, såfremt en efterforskningsboring ikke tidligere har været underkastet en vurdering af virkninger på miljøet (VVM) eller en strategisk miljøvurdering (SMV), og en række tekniske og finansielle krav til indehavere af tilladelser til efterforskning og indvinding af kulbrinter.

Gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivet indebærer, at opgaverne vedrørende offshoresikkerhed ikke længere kan ligge i Klima-, Energi- og Bygningsministeriet, da disse opgaver i forhold til storulykker skal varetages uafhængigt af den myndighed, der står for ressourceforvaltningen, herunder tildelingen af rettigheder til efterforskning og produktion af olie og gas. Begge opgaver ligger i øjeblikket i Energistyrelsen under Klima-, Energi- og Bygningsministeriet. De opgaver, som efter direktivet skal varetages af tilsynsmyndigheden, dvs. opgaver relateret til sikkerhed, beredskab og miljø, skal således – efter lovforslagets implementering af direktivet – udføres af en myndighed, der er uafhængig af de funktioner, som varetages i forhold til koncessionstildeling m.v.

1.2.2. Andre ændringer

Lovforslaget indeholder desuden enkelte andre ændringer af offshoresikkerhedsloven, som foretages for at sikre overensstemmelse mellem lovgivning og praksis. Således foreslås det, at det nuværende krav om adskillelse af indkvartering og produktion/brønde ændres til et krav om, at nye permanent bemandede faste produktionsanlæg skal inddeles i adskilte ”hovedområder”, baseret på vurderingen af risikoen for større

ulykker hidrørende fra aktiviteterne i hvert af disse områder (f.eks. brøndhoveder, procesanlæg og indkvartering) for at begrænse konsekvenserne af større ulykker hidrørende fra disse områder. Ligeledes foreslås det at etablere en hjemmel i Offshoresikkerhedsloven til at kræve digital kommunikation, hvilket er et led i det arbejde, som Justitsministeriet koordinerer, og som allerede er, eller vil blive gennemført i andre love, herunder arbejdsmiljøloven.

Der foreslås endvidere en ændring af havmiljøloven med henblik på at skabe hjemmel til, at ejeren af et vindmølleanlæg for egen regning skal gennemføre egenkontrol af støj fra vindmølleanlæg, eller for egen regning lade egenkontrollen gennemføre af sagkyndige.

1.3. Hovedlinjerne i lovforberedelsen

Arbejdsmarkedets parter, som i medfør af offshoresikkerhedsloven er repræsenteret i Offshoresikkerhedsrådet, har været inddraget i forbindelse med udformningen af § 1 i lovforslaget om ændring af offshoresikkerhedsloven og er orienteret om ændringerne af havmiljøloven og miljøskadeloven. [Forslag til ændringerne af offshoresikkerhedsloven forventes endeligt tiltrådt af arbejdsmarkedets parter på offshore olie-gasområdet i Offshoresikkerhedsrådet inden fremsættelsen af lovforslaget.]

2. Hovedpunkter i lovforslaget

2.1 Offshoresikkerhedsloven

De foreslåede ændringer skal være med til at sikre, at loven fortsat medvirker til, at sikkerheds- og sundhedsniveauet i den danske del af Nordsøen er blandt de højeste i Nordsølandene og mindst svarer til det niveau, som gælder på land i henhold til arbejdsmiljøloven. Det er med denne lovændring således ikke hensigten at ændre ved det allerede gældende ALARP-princip (ALARP står for "as low as reasonably possible"), og det vil også efter ændringen af offshoresikkerhedsloven være et krav, at risici skal nedbringes til et niveau, der er "så lavt, som det er rimeligt praktisk muligt". Anvendelse af ALARP-princippet svarer til direktivets anvendelse af begrebet "acceptabel" i forbindelse med fastlæggelse af risikoniveauet efter artikel 2, nr. 8 sammenholdt med nr. 4. Anvendelse af ALARP-princippet opfylder således direktivets krav om anvendelse af "acceptabel" i forbindelse med en risiko.

Endvidere skal bemærkes, at "sikkerhed" i offshoresikkerhedsloven efter implementeringen af offshoresikkerhedsdirektivet også varetager beskyttelse af havmiljøet, da forebyggelse af større ulykker efter ændringen af offshoresikkerhedsloven, som følge af implementeringen af direktivet, både vedrører personsikkerhed og de større miljøhændelser.

Der foreslås indsat regler om etablering af en tilsynsmyndighed, dennes funktioner og beføjelser, jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 8 og 18. Tilsynsmyndigheden vil efter forslaget bestå af (ny ressortmyndighed) og Miljøstyrelsen, hvorved der opnås den af direktivet foreskrevne uafhængighed af den myndighed, der varetager opgaver, der er relateret til den økonomiske udvikling i forbindelse med olie- og gasaktiviteter, herunder tildeler rettigheder til efterforskning og produktion. Herudover kan tilsynsmyndigheden, ifølge forslaget, bestå af yderligere statslige styrelser under andre ressortministerier. Det er en forudsætning, at disse styrelser ikke samtidig varetager opgaver, der er relateret til den økonomiske udvikling af offshore olie- og gasaktiviteterne. Det er hensigten at ressortfordelingen mellem Offshoresikkerhedsenheden i Energistyrelsen, som foreslås flyttet over i (ny ressortmyndighed), og Miljøstyrelsen som udgangspunkt forbliver som i dag, idet de miljøforhold, der relaterer sig til olie- og kemikalieberedskabet, vil blive varetaget af Miljøministeriet, mens de sundheds- og sikkerhedsmæssige forhold vil blive varetaget af (ny ressortmyndighed). De forskellige styrelses funktioner vil dog blive nøje koordineret i den kommende tilsynsmyndighed, hvilket offshoresikkerhedsdirektivet også stiller krav om. På trods af direktivets integrerede tilgang til sikkerhed og miljø er det således ikke hensigten, at der med lovforslaget skal ske ændringer af Miljøministeriets ressortområde eller Energistyrelsens hidtidige ressortområde for så vidt angår sikkerhed. Integrationen af miljø og sikkerhed i administrationen af lovforslaget vil ske i et koordineret samarbejde mellem de styrelser, der indgår i den kommende tilsynsmyndighed.

Direktivet stiller endvidere i artikel 34 krav om sanktioner for overtrædelse af direktivet, og det foreslås derfor at overtrædelse af f.eks. pligten til uafhængig verifikation, pligten til at udforme en selskabspolitik for sikkerhed- og sundhed som en del af ledelsessystemet, pligten til at informere om retten til fortrolig indberetning af sikkerhedsproblemer strafsanktioneres i offshoresikkerhedslovens § 70.

I forbindelse med udarbejdelse af regler efter loven vil der blive taget hensyn til anden eksisterende og relevant regulering, herunder den maritime regulering for så vidt angår mobile anlæg og fartøjer.

2.1.1. Anvendelsesområde og definitioner

2.1.1.1. Gældende ret

I offshoresikkerhedslovens § 3 er defineret, hvad der forstås ved offshoreanlæg.

Fartøjer er ikke omfattet af definitionen. En undtagelse herfra er boreskibe, flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder (engelsk: floating production, storage and off-loading units (FPSO units) og flydende lager- og afskibningsenheder (engelsk: floating storage and off-loading units (FSO units)), som anses for offshoreanlæg.

I henhold til offshoresikkerhedslovens § 3 finder loven anvendelse på offshoreanlæg, der befinder sig på dansk søterritorium eller dansk kontinentalsokkelområde, samt for faste offshoreanlæg, der planlægges anvendt i disse områder. Bestemmelsen giver endvidere klima-, energi- og bygningsministeren bemyndigelse til at udvide lovens anvendelsesområde til i et nærmere angivet omfang også at gælde for visse rørledninger, indkvarteringsfaciliteter på fartøjer og indretninger, specialfartøjer og aktiviteter på offshoreanlæg omfattet af undergrundsloven.

Lovens § 4 indeholder en definition af pligtssubjekterne i loven.

2.1.1.2. Den foreslåede ændring

Offshoresikkerhedsdirektivet gør brug af en lang række definitioner, hvoraf en del foreslås indsat i lovforslagets § 3 om definitioner. Definitionerne af pligtssubjekterne i den gældende lovs § 4 foreslås også medtaget i den foreslåede § 3.

Offshoresikkerhedsdirektivets anvendelsesområde er aktivitetsbaseret, og direktivet fastsætter det samme regelsæt for offshore olie- og gasaktiviteter, uanset om der er tale om en boreplatform eller et fartøj. Direktivet regulerer ikke fartøjer som sådan, men offshore olie- og gasaktiviteter på fartøjer er omfattet af direktivet, i det omfang de pågældende fartøjer udøver aktiviteter, der indebærer ”større fare”, jf. artikel 2, nr. 23, for ”større uheld”, jf. artikel 2, nr. 1.

Offshoresikkerhedsdirektivet anvender begreberne ”offshore olie- og gasaktiviteter” og ”anlæg”. Disse begreber foreslås at træde i stedet for begrebet ”offshoreanlæg” i den gældende offshoresikkerhedslov.

Rørledninger

Den foreslåede § 3, nr. 16, viderefører gældende ret for så vidt angår rørledninger samt implementerer offshoresikkerhedsdirektivet. Anvendelsesområdet i den foreslåede § 3, nr. 16, er bl.a. rørbunden transport mellem offshoreanlæg og anlæg på land eller mellem flere offshoreanlæg. Hermed fremgår indirekte, at transport via transitrørledninger fra kyst til kyst er undtaget, hvilket også fremgår af offshoresikkerhedsdirektivet. Transport via transitrørledninger fra kyst til kyst reguleres i kontinentalsokkeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005 med senere ændringer.

Definitionen af et offshoreanlæg i den gældende lovs § 3 erstattes af definitionen af anlæg i lovforslagets § 3, nr. 1.

Platforme og andre indretninger er omfattet af definitionen af et anlæg i den foreslåede § 3, nr. 1.

Rørlægnings- og kranfartøjer

Forslaget indebærer, at rørlægningsfartøjer ikke længere vil være reguleret i offshoresikkerhedsloven. Baggrunden herfor er, at aktiviteterne på disse fartøjer som udgangspunkt ikke antages at udgøre en risiko for større ulykker og dermed ikke er omfattet af offshoresikkerhedsdirektivets anvendelsesområde.

Forslaget indebærer ligeledes, at kranfartøjer heller ikke vil være omfattet af offshoresikkerhedsloven fremover, da et kranfartøj ikke i sig selv er et anlæg i direktivets forstand. Løfteaktivitet fra et sådant fartøj vil dog i tilfælde, hvor aktiviteten frembringer en risiko for en større ulykke, fortsat være omfattet af loven. Når kranfartøjet bruges til at foretage løft på eksisterende anlæg, vil denne løfteaktivitet således kunne medføre fare for større ulykker, og løfteaktiviteten og farerne forbundet hermed skal omfattes af anlæggets sikkerheds- og sundhedsredegørelse. Når kranfartøjet bruges til at installere et nyt offshore produktionsanlæg, vil en løfteaktivitet, der indebærer risiko for større ulykker, være omfattet af anlægsoperatørens ansvar for forebyggelse af større ulykker og risikoen for større ulykker indgå som en del af operatørens risikostyring.

Der er med forslaget tale om en ændring i forhold til den gældende regulering, hvorefter et kranfartøj og rørlægningsfartøj hidtil har haft pligt til at udarbejde en sikkerheds- og sundhedsredegørelse, mens dette ikke længere vil være tilfældet efter en ændring af lovens anvendelsesområde som foreslået med dette lovforslag. Den hidtil gældende regulering blev indsat med ændringen af § 3, stk. 5, i forslaget til ændring af offshoresikkerhedsloven, jf. lovforslag nr. L 142, fremsat den 9. februar 2011 af klima- og energiministeren.

Indkvarteringsfartøjer

Indkvarteringsfartøjer indgår i reguleringen i offshoresikkerhedsloven, da de er omfattet af borehulsdirektivet. Indkvarteringsfartøjerne er ikke omfattet af offshoresikkerhedsdirektivets anvendelsesområde, da der fra disse fartøjer ikke udføres offshore olie- og gasaktiviteter, der medfører fare for større uheld.

Brøndinterventions- og stimuleringsfartøjer

Hvad angår brøndinterventionsfartøjer, herunder brøndstimuleringsfartøjer, skelnes der mellem brøndinterventionsfartøjer, som opererer i forbindelse med et anlæg og interventionsfartøjer, der arbejder "alene", dvs. i en brønd, der ikke indgår som en del af en platform.

Når brøndinterventionsfartøjet opererer i forbindelse med et anlæg, er aktiviteterne knyttet til en brønd på det tilknyttede anlæg, og risiciene for større uheld skal adresseres i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen for det tilknyttede anlæg. Hvis brøndinterventionsfartøjet arbejder "alene" i en fritstående brønd, der ikke indgår i et tilknyttet anlæg, bliver brøndinterventionsfartøjet betragtet som et boreskib, og det skal derfor have sin egen sikkerheds- og sundhedsredegørelse.

FSO'er

Flydende lager- og afskibningsenheder (FSO'er) anses, idet de er permanent fysisk forbundet med det tilhørende anlæg, som tilsluttet infrastruktur, jf. den foreslåede § 3, nr. 30, litra d. Dette er nyt i forhold til den gældende lov, hvorefter FSO'er omfattet af definitionen på et offshoreanlæg.

FPSO'er

Som i den gældende offshoresikkerhedslov omfatter definitionen i den foreslåede § 3, nr. 1 også flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder (FPSO'er).

2.1.2. Sikkerheds- og sundhedsredegørelse

2.1.2.1. Gældende ret

Efter § 23 i den gældende lov skal der for et fast offshoreanlæg udarbejdes en sikkerheds- og sundhedsredegørelse (SSR), der bl.a. indeholder en identifikation og vurdering af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici samt nedbringelse af disse. § 24 indeholder tilsvarende krav for et mobilt offshoreanlæg. For faste anlæg gælder, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen allerede skal udarbejdes i forbindelse med projektering af et nyt fast offshoreanlæg, hvorimod kravet for mobile anlæg alene er, at den udarbejdes før idriftsættelsen af anlægget.

SSR er det bærende dokument i offshoreanlæggets livscyklus fra projektering over drift til demontering af anlægget. I SSR'en vurderes storulykkesrisici, arbejdsmiljømæssige risici og øvrige risici. Endvidere beskrives ledelsessystemet og dets elementer, samt hvordan det sikres og dokumenteres, at lovgivningsmæssige krav er overholdt, dvs. hvordan risici styres i normale situationer og i nødsituationer.

SSR'en skal holdes opdateret, så den afspejler den aktuelle situation på anlægget. Foretages ændringer af anlægget eller dets drift, og er disse ændringer væsentlige for anlæggets sikkerheds- og sundhedsforhold, skal SSR'en ændres, så den afspejler de aktuelle forhold. Ved væsentlige ændringer forstås typisk ændringer, der har betydning for risikoen for storulykker, samt risici for arbejdsulykker og arbejdsbetingede sygdomme.

§ 25 i den gældende lov indeholder krav til ajourføring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, særlige krav til denne for anlæg, der påregnes at være i drift efter udløbet af anlæggets designlevetid og krav om, at redegørelsen forefindes på anlægget.

§ 26 i den gældende lov indeholder bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.

2.1.2.2. Den foreslåede ændring

Forslaget indebærer at identifikation og vurdering af risici for større miljøhændelser samt foranstaltninger, der kan nedbringe disse risici, skal integreres i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.

Det foreslås som noget nyt, at operatøren eller ejeren af ikke-produktionsanlæg skal sikre, at repræsentanterne for de ansatte på anlægget skal inddrages i forberedelsen af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen eller ændringer heraf. Der er tale om en implementering af offshore-sikkerhedsdirektivets artikel 12, stk. 2, og artikel 13, stk. 2.

Som noget nyt stilles der med forslaget krav om, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen gennemgås grundigt, når tilsynsmyndigheden kræver det. Hvis tilsynsmyndigheden ikke har krævet en sådan grundig gennemgang, foreslås, ligeledes som noget nyt, at den grundige gennemgang skal foretages på foranledning af operatøren eller ejeren selv senest hvert femte år, jf. forslag til § 23, stk. 5-7. Disse forslag er en implementering af offshore-sikkerhedsdirektivets artikel 12, stk. 7 og artikel 13, stk. 7.

Derudover indebærer forslaget, at der gives hjemmel til at udstede regler, der indebærer, at identifikation og vurdering af risici for større miljøhændelser samt foranstaltninger, der kan nedbringe disse risici, skal integreres i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.

2.1.3. Ledelsessystem

2.1.3.1. Gældende ret

§ 19 i den gældende lov indeholder krav til operatøren om at etablere og vedligeholde et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed, der sikrer og dokumenterer, at anlæggets design, bygning, installation, ændring eller demontering er i overensstemmelse med krav fastsat i eller i medfør af offshore-sikkerhedsloven. Ledelsessystemet skal være opbygget i henhold til anerkendte normer og standarder for ledelsessystemer eller andre lignende ordninger og skal være etableret før projektering eller demontering af anlægget påbegyndes. Endvidere skal operatøren sørge for, at der føres tilsyn med, at ledelsessystemet følges.

Krav om, at operatøren har et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed, ligger på linje med tilsvarende krav i andre Nordsølande.

Med anerkendte normer og standarder forstås primært ISO 9001, ISO 14001 og OHSAS 18001. Andre normer og standarder, der er anerkendt i lande som Danmark sædvanlig sammenlignes med, vil kunne

sidestilles hermed. For fartøjer og andre indretninger, der anvender IMOs ISM-kode, anses denne tillige for en anerkendt norm eller standard.

Med anden lignende ordning forstås et system, der ikke nødvendigvis følger en bestemt norm eller standard, men som efter lignende principper sikrer og dokumenterer, at lovgivningen overholdes.

Hensigten med at ledelsessystemet skal være etableret før projektering eller demontering af anlægget, er, at procedurer skal være på plads, før arbejdet påbegyndes, og det skal være klarlagt, hvordan sikkerheds og sundhedsmæssige risici nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Tilsvarende indeholder § 20 i den gældende lov krav til et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed i forbindelse med offshoreanlæg, deres tilstand, drift og vedligeholdelse samt arbejdets udførelse i øvrigt, herunder krav om tilsyn med, at det følges.

2.1.3.2. Den foreslåede ændring

Det foreslås, at der stilles krav om, at ledelsessystemer fremover skal omfatte offshore olie- og gasaktiviteter og ikke alene anlæg som i gældende lovgivning.

Offshoresikkerhedsdirektivets krav om at ledelsessystemet tager sigte på reduktion af risiko for større ulykker med konsekvenser for såvel personer, miljø m.v., jf. artikel 19 i offshoresikkerhedsdirektivet, er indeholdt i kravet om, at systemet ”sikrer og dokumenterer, at krav fastsat i eller i medfør af denne lov opfyldes”.

Forslag til ny § 19 a, stk. 1-4, indeholder eksplicite bestemmelser om operatørens og ejeres pligt til at udforme en selskabspolitik for sikkerhed og sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser som en del af ledelsessystemet efter § 19. Denne selskabspolitik skal som noget nyt også omfatte virksomhedernes produktions- og ikke produktionsanlæg uden for EU, jf. § 19 a, stk. 5. Herved implementeres offshoresikkerhedsdirektivets krav i artikel 19, stk. 1, 2, og 5.

Derudover indebærer forslaget, at der gives hjemmel til at udstede regler om, at der ved etablering af ledelsessystemer sikres, at disse sikrer forebyggelse af større miljøhændelser som følge af større ulykker.

2.1.4. Verifikation

2.1.4.1. Gældende ret

§ 21 i offshoresikkerhedsloven indeholder mulighed for at verifikation af, at anlæg, dele heraf eller udstyr kan erstatte dele af ledelsessystemet efter lovens §§ 19 og 20. § 21 stiller krav om, at verifikationen skal foretages af uafhængig sagkyndig anerkendt af tilsynsmyndigheden. I praksis er den uafhængige sagkyndige en uafhængig tredjepart, som ikke er en del af operatøren eller den driftsansvarlige virksomheds organisation.

§ 22 i offshoresikkerhedsloven indeholder bemyndigelse til ministeren til at fastsætte nærmere regler om indholdet af ledelsessystem og verifikation, herunder regler om, at nærmere fastsatte dele af anlægget skal verificeres. Sidstnævnte mulighed er udnyttet ved, at der er fastsat regler om, at bærende konstruktioner på faste offshoreanlæg skal verificeres. Sådanne konstruktioner omfatter typisk de fundamenter, som procesudstyr, indkvartering m.v. er placeret på.

2.1.4.2. Den foreslåede ændring

Offshoresikkerhedsdirektivets artikel 17 stiller krav om, at der i forbindelse med anlæg etableres en ordning for uafhængig verifikation af egnethed af sikkerheds- og miljøkritiske elementer og udformning og kontrol af brønde. Det er operatøren henholdsvis ejeren, der skal etablere ordningen. Direktivet stiller ikke krav om, at ordningen også omfatter tilsluttet infrastruktur og rørledninger, idet sidstnævnte, bortset fra den del, der anses for tilsluttet infrastruktur, ikke er omfattet af direktivet. Det foreslås imidlertid, at dette indføres i dansk lovgivning, idet der kan tænkes at forefindes sikkerheds- og miljøkritiske elementer i den tilsluttede infrastruktur såsom stigrør samt på rørledninger. Rørledninger er også omfattet af § 21 i den nuværende lov. Der er ikke i direktivet krav om, at verifikationen skal foretages af en uafhængig tredje part.

Det kan således være en uafhængig organisatorisk del af virksomheden, der foretager verifikationen. Der er ikke i den nuværende lov tilsvarende krav herom. Det foreslås, at dette krav skrives ind i en ændring af § 21.

Med forslaget til ændringen af § 21 bibeholdes den frivillige ordning om verifikation, idet der er mulighed for, at den kan omfatte sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold generelt og ikke som efter gældende ret kun anlæg eller rørledninger, dele heraf og udstyr. Eksempel herpå er uafhængig verifikation af evakueringsanalyser eller risikovurderinger. Der stilles krav om, at ordningen beskrives i ledelsessystemet. Det nuværende krav om, at verifikationen skal foretages af en sagkyndig anerkendt af tilsynsmyndigheden er erstattet med direktivets krav til uafhængighed og kompetence. Det nuværende krav om verifikation af bærende konstruktioner på faste anlæg bibeholdes, idet disse anses for at være sikkerheds- og miljøkritiske elementer og dermed omfattet af forslagets § 21, stk. 1, nr. 1.

2.1.5. Anmeldelses- og tilladelsessystem

2.1.5.1. Gældende ret

Det fremgår af offshoresikkerhedslovens §§ 27-29 og 31, at der skal søges om godkendelse af det overordnede design før bygning af et nyt fast offshoreanlæg eller før der foretages større ombygninger af eksisterende faste offshoreanlæg, tilladelse til drift af offshoreanlæg, tilladelse til ændringer af offshoreanlæg samt tilladelse til demontering af faste offshoreanlæg.

2.1.5.2. Den foreslåede ændring

Overordnet bibeholdes det nuværende tilladelsessystem, jf. §§ 28-29 og 31.

Forslaget til ændring af § 27 svarer til offshoresikkerhedsdirektivets krav om anmeldelse af design af et fast produktionsanlæg, jf. artikel 11, stk. 1, litra c. Ændringen består i, at der ikke længere skal indhentes en egentlig godkendelse af det overordnede design. I stedet for etableres en proces, hvor tilsynsmyndigheden inddrages så tidligt som muligt i designfasen. Som en konsekvens heraf skal sikkerheds- og sundhedsredegørelsen først udarbejdes i forbindelse med idriftsættelsen (§ 28) og ikke som efter gældende ret allerede i forbindelse med design (§ 27). Formålet med ændringen er en myndighedsinddragelse så tidligt som muligt i designfasen.

2.1.6. Brøndaktiviteter

2.1.6.1. Gældende ret

Brøndoperationer godkendes i dag i henhold til undergrundslovens § 28. Bestemmelsen omfatter borer og både på land og offshore. Alle boreoperationer skal godkendes i henhold til § 28, mens det for brøndvedligeholdelsesoperationer afhænger af type af operation.

Formuleringen i § 28 i undergrundsloven er generel, derfor er der gennem årene etableret en praksis i forhold til godkendelse af brøndvedligehold. Brøndvedligehold også kaldet Work-Over (WO) operationer godkendes kun i nogle tilfælde. Der er i løbet af årene etableret praksis i forhold til, hvad der skal godkendes og ikke godkendes. WO operationer, hvor en borer er nødvendig, skal godkendes af Energistyrelsen. WO operationer, hvor det benyttede udstyr enten er placeret på det faste anlæg eller på et skib, godkendes kun i nogle tilfælde, men operatørerne informerer om disse operationer via en kvartaloversigt, hvorefter Energistyrelsen kan kræve, at enkelte operationer godkendes.

2.1.6.2. Den foreslåede ændring

Med lovforslaget er der ikke tilsigtet væsentlige ændringer i forhold til, hvilke operationer der skal godkendes og ikke godkendes. Boreoperationer skal godkendes af tilsynsmyndigheden på samme måde som hidtil. Virksomhederne skal informere tilsynsmyndigheden om, hvilke brøndvedligeholdelsesoperationer der er planlagt, og hvilke der vurderes ikke at kræve en godkendelse.

Operatøren skal efter lovforslaget, inden brøndaktiviteten påbegyndes, sikre sig, at der er udarbejdet en risikovurdering for den pågældende aktivitet og på baggrund af den vurdere, om der kan ske utilsigtet udslip af stoffer og materialer, der potentielt kan føre til en større ulykke. Vurderes dette at være tilfældet, skal brøndaktiviteten, forinden den påbegyndes, godkendes af tilsynsmyndigheden. Dette svarer til hidtil gældende praksis.

Dog vil der fremover være tale om en adskillelse, hvor sikkerhedsmæssige forhold og forhold vedrørende forebyggelse af større miljøhændelser i forbindelse med borer og offshoresikkerhed godkendes af tilsynsmyndigheden efter bestemmelserne i offshoresikkerhedsloven, mens ressourcemæssige forhold for borer og offshoresikkerhed skal godkendes af Energistyrelsen efter bestemmelser herom i undergrundsloven. Begge godkendelser forventes at kunne basere sig på stort set det samme materiale i form af et boreprogram med indhold, som svarer til gældende praksis med de tilføjelser til boreprogram og ansøgning, som fremgår af lovforslaget.

Eksempler på brøndaktiviteter, der skal godkendes efter den foreslåede § 28 a, stk. 1 og 2, er, udover borer og aktiviteter, hvor eksempelvis ventilarrangementet på toppen af brønden ('juletræet') demonteres og et midlertidigt brøndkontrolsystem (blow-out preventer, BOP) monteres, eller aktiviteter som kræver en ekstra sikkerhedsforanstaltning, såsom en Coiled Tubing BOP. Dette er en ændring af gældende praksis, idet der i dag på de faste anlæg foretages en lang række operationer med Coiled Tubing, som ikke godkendes af tilsynsmyndigheden.

For så vidt angår andre brøndaktiviteter, som ikke skal godkendes, såsom målinger af brøndens parametre (logging), aktivering af ventiler i brønden via såkaldte wirelineoperationer, overvågning af produktionsrøret i brønden, m.v., skal operatøren underrette tilsynsmyndigheden herom. Efter gældende praksis beskrives disse aktiviteter i en oversigt, der indsendes kvartalsvis. Denne praksis agtes videreført.

I forhold til den eksisterende ordning omkring indsendelse af boreprogram og godkendelse heraf introduceres som noget nyt, at der skal involveres en uafhængig verifikation i forbindelse med udarbejdelse af og væsentlige ændringer i boreprogrammer.

2.1.7. Interne beredskaber

2.1.7.1. Gældende ret

Lovens § 45 omhandler krav om beredskab med tilhørende beredskabsplaner til imødegåelse af konsekvenserne af ulykker.

Offshoresikkerhedsloven omfatter ikke beredskab til imødegåelse af olieudslip, idet dette reguleres i havmiljøloven. Derfor vedrører det beskrevne beredskab alene sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold vedrørende personer og fysiske anlæg og udstyr, herunder forsyningssikkerhed.

Beredskabet på et offshoreanlæg udgøres af flere komponenter - erkendelse af hændelsen, alarmering, flugt, indsats, evakuering og redning - der alle skal være beskrevet i anlæggets beredskabsplan, som skal tage udgangspunkt i vurderinger af sikkerheds- og sundhedsmæssige risici samt evakueringsanalysen for anlægget. Beredskabsplanen skal indeholde beskrivelse af udstyr og materiel, der vil være til rådighed i givet fald, procedurer for aktioner samt krav til uddannelse af udpeget personale med opgaver i tilfælde af en ulykke. Planen skal endvidere beskrive sammenhæng med myndighedernes redningsberedskab og med det beredskab, der er etableret med øvrige operatører.

Energistyrelsen fører tilsyn med, at der på offshoreanlæggene findes nedskrevne beredskabsplaner, og at planerne anvendes som forudsat. I forbindelse med tilladelser efter ansøgning om nybygninger, ændringer etc. indgår beredskabsforhold i godkendelsesgrundlaget.

2.1.7.2. Den foreslåede ændring

Offshoresikkerhedsdirektivet stiller i artikel 14 krav om, at operatører eller, i givet fald, ejere skal udarbejde interne beredskabsplaner. Den interne beredskabsplan skal forelægges den kompetente myndighed, jf. artikel 11, 1 (g) som en del af rapporten om større farer.

Det foreslås, at offshoresikkerhedsloven fortsat alene regulerer beredskab vedrørende personsikkerhed, således at direktivets krav til det miljømæssige beredskab reguleres ved ændring af havmiljøloven, jf. forslaget § 2.

Det foreslås endvidere, at beredskabet vedrørende forsyningssikkerhed ikke længere reguleres i offshoresikkerhedsloven, men i stedet reguleres ved en ændring af undergrundsloven.

For så vidt angår forslaget om beredskabet vedrørende personsikkerhed, er der overordnet set ingen ændringer i krav til etablering af og indholdet af en beredskabsplan i forhold til gældende ret. Lovteksten er blevet mere detaljeret, så den svarer til direktivteksten, og begreberne er ændret, så de svarer til de nye definitioner i § 3. Meget af det nye indhold svarer til, hvad der i dag er reguleret i bekendtgørelse nr. 798 af 11. juli 2012 om beredskab m.v. på offshoreanlæg m.v. En mere detaljeret beskrivelse af ændringerne findes i de specielle bemærkninger til forslaget til ændring af § 45.

2.1.8. Indberetning og offentliggørelse af oplysninger

2.1.8.1. Gældende ret

Offshoresikkerhedsloven indeholder ikke bestemmelser om, at der er pligt til at offentliggøre og videregive oplysninger, som skal anvendes til at forebygge større ulykker.

Offshoresikkerhedsloven indeholder endvidere ikke bestemmelser, hvorefter tilsynsmyndigheden kan anmode virksomheder, der gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter uden for EU, om at give alle relevante oplysninger om større ulykker, de har været involveret i uden for EU, til tilsynsmyndigheden.

2.1.8.2. Den foreslåede ændring

Efter artikel 24, stk. 1, i offshoresikkerhedsdirektivet skal medlemsstaterne offentliggøre og videregive oplysningerne i bilag IX vedrørende udveksling af oplysninger og gennemsigtighed.

Det foreslås, at der i offshoresikkerhedsloven indsættes en ny bestemmelse i § 52, som bemyndiger klima-, energi- og bygningsministeren til at fastsætte regler om offentliggørelse og videregivelse af oplysninger om større ulykker, der er anmeldt til tilsynsmyndigheden.

Efter artikel 20, stk. 1, i offshoresikkerhedsdirektivet skal medlemsstaterne kræve, at virksomheder registreret på deres område, og som selv eller via datterselskaber gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen som koncessionshavere eller operatører, på anmodning rapporterer til medlemsstaten i tilfælde af ethvert større uheld, som de har været involveret i. Denne bestemmelse har til formål at udbrede kendskabet til potentielle årsager til ulykker og dermed styrke sikkerheden, jf. betragtning 39 i direktivet.

Det foreslås derfor endvidere, at der tilføjes en bestemmelse i loven, hvorefter tilsynsmyndigheden kan anmode om, at virksomheder, der gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter uden for EU, giver alle relevante oplysninger om større ulykker til tilsynsmyndigheden. Hermed implementeres artikel 20 i offshoresikkerhedsdirektivet.

2.1.9. Havarikommissionen.

2.1.9.1. Gældende ret

Af offshoresikkerhedslovens § 60, stk. 1, fremgår det, at klima-, energi- og bygningsministeren nedsætter en havarikommission, der har til formål at undersøge større hændelser på offshoreanlæg, der har forårsaget alvorlig personskade eller skader på anlæg. Endvidere kan ministeren, ifølge § 60, stk. 2, pålægge Havarikommissionen at foretage undersøgelser af andre hændelser, som må antages at have sikkerheds- eller sundhedsmæssig interesse i forbindelse med anvendelsen af et offshoreanlæg, og endelig er der bemyndigelse til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler for Havarikommissionens virksomhed, herunder hvilke rettigheder og pligter Havarikommissionen har i forbindelse med dens undersøgelser. Dette er sket i form af en bekendtgørelse, der nærmere regulerer Havarikommissionens virksomhed og hvilke hændelser den også skal undersøge.

2.1.9.2. Den foreslåede ændring

Artikel 26, stk. 1, i offshoresikkerhedsdirektivet pålægger medlemsstaterne at indlede grundige undersøgelser af større uheld. Dette foreslås gennemført ved en præcisering af § 60, stk. 1.

Det foreslås, at der ikke foretages indholdsmæssig ændring af § 60, stk. 2, idet sidste led dog flyttes til et nyt stk. 4 af ordensmæssige grunde.

Efter artikel 26, stk. 2, i offshoresikkerhedsdirektivet skal en sammenfatning af resultaterne af medlemsstaternes undersøgelser af større uheld stilles til rådighed for Kommissionen enten ved undersøgelsens afslutning eller eventuelt ved retssagens afslutning. Medlemsstaterne offentliggør en ikke-fortrolig udgave af resultaterne.

Der foreslås med forslaget til § 60 stk. 3 og stk. 5, som noget nyt i forhold til den nuværende offshoresikkerhedslov, at indføre pligt til for Havarikommissionen, når den har afsluttet sin undersøgelse, at udarbejde en rapport om undersøgelsens resultater og Havarikommissionens vurderinger til klima-, energi- og bygningsministeren. Endvidere foreslås indsat bemyndigelse til klima-, energi- og bygningsministeren til efter forhandling med miljøministeren at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af rapporten, herunder videregivelse af oplysninger til Europa-Kommissionen. Denne pligt svarer til, hvad der er gældende for Havarikommissionen for Civil Luftfart og Jernbane.

2.1.10. Opdeling af nye permanent bemandede faste produktionsanlæg i hovedområder baseret på risikoen for større ulykker

2.1.10.1. Gældende ret

§ 38 i loven indeholder krav om, at indkvarteringen, ved konstruktion af et fast offshoreanlæg, i videst mulig udstrækning adskilles fra aktiviteterne boring og produktion.

2.1.10.2. Den foreslåede ændring

Med den foreslåede ændring af § 38, stk. 1, er bestemmelsen gjort mere generel med udgangspunkt i en risikovurdering. Derved er bestemmelsen bragt i overensstemmelse med princippet i offshoresikkerhedsdirektivet, der bygger på en risikobaseret tilgang. Bestemmelsen omfatter, i modsætning til den gældende bestemmelse, alle dele af anlægget. Endvidere er anvendelsesområdet for bestemmelsen ændret fra at omfatte alle faste offshoreanlæg til kun at omfatte faste produktionsanlæg, som er permanent bemandede. Ved permanent bemandede anlæg forstås anlæg, der planlægges anvendt til overnatning, jf. definitionen i den foreslåede § 3, nr. 18. Endelig fastslås det, at bestemmelsen gælder i forbindelse med design af nye anlæg, jf. forslaget til § 27 om anmeldelse af design af produktionsanlæg og bemærkningerne hertil.

Efter forslaget skal anlægget opdeles i hovedområder baseret på vurdering af risikoen for større ulykker hidrørende fra aktiviteterne i det enkelte område. Eksempler på hovedområder, hvor der er risici som følge af tilstedeværelsen af olie eller gas, er områder på anlægget, hvor der er brønde og procesanlæg, mens områder, hvor der ikke er olie eller gas til stede, er hjælpeudstyr (energiforsyning, vandforsyning, kraner m.v.) og indkvarteringen.

Endvidere fremgår det af forslaget, at hovedområderne skal være fysisk adskilte ud fra en designmæssig reduktion af risikoen for større ulykker. Adskillelsen skal være sådan, at en eskalering af en hændelse i et hovedområde ikke påvirker et andet hovedområde. Adskillelse kan være fysisk afstand, f.eks. ved placering af de enkelte hovedområder på separate platforme, som det ses på en række af DUCs nyere anlæg, eller ved etablering af brand- og eksplosionsvægge, som det ses på DONG Energy's og Hess' anlæg Siri og Syd Arne og den kommende Hejre platform. Endelig kan adskillelsen være en kombination af afstand og brand- og eksplosionsvægge, som det ses på DUCs ældre anlæg. Valget af adskillelse vil bero på anvendelse af ALARP-princippet, jf. indledningen i afsnit 1.

2.2. Havmiljøloven

2.2.1. Internt og eksternt beredskab til bekæmpelse af forurening af havet

2.2.1.1. Direktivet

Direktivet stiller krav til såvel de driftsansvarliges interne som medlemsstaternes eksterne nationale beredskab ved olie- og kemikaliespild til havet i forbindelse med større ulykker med offshore olie- og gasaktiviteter.

Direktivets krav til de driftsansvarliges interne beredskab ved olie- og kemikaliespild er særligt reguleret i direktivets artikel 11, 14, 28 og 30 samt bilag I, pkt. 10. De driftsansvarlige er ejerne for så vidt angår ikke-produktionsanlæg og operatører for så vidt angår produktionsanlæg. Ejer er defineret som ”en enhed, der er retligt beføjet til at styre driften af et ikke-produktionsanlæg” og en operatør som ”den enhed, der er udpeget af koncessionshaveren eller den koncessionsgivende myndighed til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter, herunder planlægning og gennemførelse af brøndaktiviteter eller ledelse og styring af et produktionsanlægs funktioner”. Ved en enhed forstås en fysisk eller juridisk person eller en gruppe af sådanne personer. Ved brøndaktiviteter forstås efter direktivets artikel 2, stk. 24: ”enhver aktivitet vedrørende en brønd, som kan medføre utilsigtet udslip af materialer, der potentielt kan føre til et større uheld, herunder boring af en brønd, reparation eller ændring af en brønd, standsning af brøndaktiviteter og permanent nedlæggelse af en brønd”.

Efter direktivet skal de driftsansvarlige være i besiddelse af det nødvendige beredskab og træffe alle egnede foranstaltninger for at hindre en større ulykkes eskalering og begrænse dens virkninger og skal straks underrette myndighederne ved en større ulykke. Beredskabet skal være beskrevet i de driftsansvarliges interne beredskabsplaner. Beredskabsplanen, som defineret i direktivets artikel 2, stk. 28, skal udarbejdes af de driftsansvarlige under hensyntagen til den risikovurdering, som de driftsansvarlige udarbejder i rapporten om større fare. Planen skal også omfatte en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip, som defineret i direktivets artikel 2, stk. 32. Direktivet stiller herudover en række krav til den interne beredskabsplan, herunder at den skal godkendes af de kompetente myndigheder - også alle senere ajourføringer skal godkendes, jf. artikel 11, 14 og 28. Planen skal iværksættes straks ved enhver større ulykke eller en umiddelbar risiko for en større ulykke, jf. artikel 28.

Direktivet stiller endvidere i artikel 34 krav om fastsættelse af sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er fastsat til gennemførelse af direktivet. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed og have afskrækkende virkning.

Medlemsstaterne forpligtes endvidere til at udarbejde en ekstern national beredskabsplan, jf., artikel 29 og bilag VII og VIII, der skal dække alle offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion. Planen, som defineret i direktivets artikel 2, stk. 36, bør efter direktivets præambel baseres på en risikovurdering og tage hensyn til de vurderinger af risici, der er identificeret i operatørernes rapport om større farer. Den eksterne beredskabsplan har til formål at forhindre eskalering og begrænse følgerne af en større ulykke ved at anvende alle de ressourcer, operatørerne har til rådighed, og de ressourcer, som myndighederne råder over, og skal udarbejdes i samarbejde med de relevante operatører, ejere og, hvis det er relevant, koncessionshavere og tage hensyn til den mest ajourførte udgave af de interne beredskabsplaner. Direktivet indeholder ikke et krav om, at myndighederne skal råde over ressourcer, der kan stilles til rådighed i en ulykkesituation. Fortegnelsen over de ressourcer, der er til rådighed, skal stilles til rådighed for berørte EU-medlemsstater og Kommissionen. De driftsansvarlige skal regelmæssigt afholde øvelser i nært samarbejde med relevante myndigheder.

Som et led i den eksterne beredskabsplan skal samarbejdet med nabolande ved grænseoverskridende ulykker, og ulykker, der overskrider det danske beredskabs formåen, beskrives. Den eksterne beredskabsplan skal fremsendes til potentielt berørte medlemsstater og Europa-Kommissionen samt offentliggøres. Offentliggørelsen skal ske i en form, som sikrer, at offentliggørelsen ikke udgør en risiko for sikkerheden.

Direktivet indeholder i artikel 2 en række definitioner på begreber, der anvendes i direktivets bestemmelser om beredskab. Havmiljøloven rummer allerede i dag en række begreber, der omfatter anlæg, der anvendes til offshore olie- og gasaktiviteter, der indholdsmæssigt kan rummes af direktivets – dog ikke med helt samme ordlyd.

Ved offshore olie- og gasaktiviteter forstås således efter direktivets artikel 2, nr. 3: ” alle aktiviteter i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur, herunder drift og demontering deraf, i forbindelse med efterforskning og produktion af olie eller gas men med undtagelse af transport af olie og gas fra en kyst til en anden.”

Ved offshore forstås endvidere i direktivets artikel 2, nr. 2: beliggende i en medlemsstats territorialfarvand, eksklusive økonomiske zone eller dens kontinentalsokkel som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention.

Ved efterforskning forstås efter direktivets artikel 2, stk. 15: ”boring i et prospekt og alle tilknyttede offshore olie- og gasaktiviteter, der er nødvendige forud for produktionsrelaterede aktiviteter”.

Ved produktion forstås efter direktivets artikel 2, stk. 16: ”offshore udvinding af olie og gas fra undergrunden i koncessionsområdet, herunder også offshore behandling af olie og gas og transport heraf gennem tilknyttet infrastruktur”.

Ved tilsluttet infrastruktur inden for sikkerhedszonen eller inden for en nærliggende zone på længere afstand fra anlægget efter medlemsstatens skøn forstås i artikel 2, nr. 21:

”a) enhver brønd og dermed forbundne strukturer, supplerende enheder og anordninger tilsluttet anlægget,

b) ethvert apparatur eller enhver anordning på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget,

c) ethvert tilsluttet rørledningssystem, der fører til et andet anlæg,

Ved anlæg forstås i artikel 2, nr. 19: en stationær, fast eller mobil indretning eller en kombination af indretninger, som er permanent indbyrdes forbundet ved hjælp af broer eller andre strukturer, som bruges til offshore olie- og gasaktiviteter eller i forbindelse med sådanne aktiviteter. Anlæg omfatter kun mobile offshore borenheder, når de er placeret i offshore farvande med henblik på boring, produktion eller andre aktiviteter, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter.

Direktivet stiller således en række krav, der kun gælder for anlæg, der anvendes i forbindelse med efterforskning og produktion af olie eller gas på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde. Havmiljølovens begreb ”platform” og ”rørledning” omfatter allerede alle de anlæg og aktiviteter, der er omfattet af direktivets ovenfor nævnte definitioner.

En større ulykke i forbindelse med et anlæg eller tilknyttet infrastruktur er i direktivets artikel 2, nr. 1 defineret som

a) en hændelse, der omfatter en eksplosion, brand, tab af brøndkontrollen eller udslip af olie, gas eller farlige stoffer eller materialer, som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade,

b) en hændelse, som medfører alvorlig beskadigelse af anlægget eller tilsluttet infrastruktur, og som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade,

c) enhver anden hændelse, der medfører dødsfald eller alvorlig personskade for fem eller flere personer, der befinder sig på offshore anlægget, hvor kilden til faren opstår, eller som udfører en olie- og gasaktivitet i forbindelse med anlægget eller tilsluttet infrastruktur, eller

d) enhver større miljøhændelse, der skyldes hændelser omhandlet i litra a), b) og c).

Direktivets definition af en større miljøhændelse, jf. artikel 2, stk. 37, er karakteriseret ved, at de negative konsekvenser for miljøet af en større ulykke, som defineret i direktivets artikel 2, stk. 2, nr. 1, litra a-c, jf. ovenfor, har en sådan karakter og et omfang, at der er sket eller sandsynligvis vil ske en miljøskade, som defineret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (herefter benævnt miljøansvarsdirektivet).

En større miljøhændelse er således defineret som ”får eller sandsynligvis får betydelig negativ indvirkning på miljøet i henhold til miljøansvarsdirektivet”. I miljøansvarsdirektivet bruges udtrykket ”overhængende fare”, hvilket er defineret som ”tilstrækkelig sandsynlighed for at en miljøskade vil indtræde i nær fremtid”. Ordlyden i de to direktiver er således ikke helt sammenfaldende. Uanset der rent sprogligt ikke er fuld overensstemmelse mellem de to direktiver, er det dog på baggrund af forløbet i forbindelse med direktivets vedtagelse Miljøministeriets opfattelse, at det ikke har været intentionen at udvide offshoresikkerhedsdirektivets anvendelsesområde til at være mere omfattende end miljøskade eller overhængende fare herfor, som det er afgrænset i miljøskadedirektivet. Miljøministeriet har derfor i lovforslaget lagt til grund, at ”en større miljøhændelse” skal forstås som en miljøskade eller en overhængende fare herfor, sådan som det er defineret i miljøskadereglerne.

Offshoresikkerhedsdirektivet indeholder endvidere umiddelbare beredskabsforpligtigelser i artikel 28 og 30, jf. også ovenfor i beskrivelse af direktivets krav til beredskabet, for operatøren eller ejeren i tilfælde af en større ulykke. Direktivet stiller krav om, at operatøren eller ejeren i den situation straks indberetter til de relevante myndigheder og træffer alle egnede foranstaltninger for at hindre ulykkens eskalering og begrænse dens virkninger. ”Egnet” er i offshoresikkerhedsdirektivet, jf. artikel 2, stk. 37, defineret som ”rigtig eller fuldt ud passende også med hensyn til forholdsmæssig indsats og omkostninger, ud fra et givet krav eller i en given situation baseret på objektive beviser og påvist ved en analyse, sammenligning med passende standarder eller andre løsninger, der anvendes i sammenlignelige situationer af andre myndigheder eller af industrien”. Miljøansvarsdirektivet indeholder tilsvarende beredskabsforpligtigelser, hvorefter operatøren straks skal indberette og i tilfælde af en overhængende fare for en miljøskade straks skal iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger. Hvis miljøskaden er indtrådt, skal operatøren straks iværksætte ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse miljøskadens omfang og forhindre yderligere miljøskade. Selv om ordlyden ikke er helt ens i de to direktiver, vurderer Miljøministeriet, at kravene til de umiddelbare handlepligter i realiteten ikke afskiller sig fra hinanden, ligesom der ikke i offshoresikkerhedsdirektivet ses holdepunkter for, at det har været hensigten at ændre på kravene til de umiddelbare handlepligter i tilfælde af en miljøhændelse i forhold til de krav, der stilles til operatøren i tilsvarende situationer efter miljøansvarsdirektivet. Miljøministeriet har derfor lagt til grund i lovforslaget, at offshoresikkerhedsdirektivets umiddelbare beredskabsforpligtigelser ved miljøhændelser er de samme, som dem, der følger af miljøansvarsdirektivet.

Dette gælder dog ikke fuldt ud, fordi offshoresikkerhedsdirektivet, jf. artikel 28 og 30, i modsætning til miljøansvarsdirektivet ikke giver mulighed for at fritage den ansvarlige for driften (operatøren eller ejeren) for de umiddelbare beredskabsforpligtigelser i de situationer, hvor miljøskaden eller en overhængende fare for en miljøskade skyldes de situationer som fremgår af den gældende havmiljølovs § 47 d, stk. 1, jf. dog stk. 2. Som eksempel på sådanne situationer kan nævnes, hvis hændelsen er forårsaget af tredjemand og fandt sted på trods af, at den ansvarlige for driften havde truffet passende sikkerhedsforanstaltninger. I de situationer gælder havmiljølovens almindelige beredskabsforpligtigelse i § 34 a.

Pligtsubjektet efter miljøansvarsdirektivet er ”operatøren”, der er defineret som ”en fysisk eller juridisk, privatretlig eller offentligretlig person, der driver eller kontrollerer den erhvervsmæssige aktivitet, eller som, såfremt dette fremgår af national lovgivning, har fået overdraget afgørende økonomisk beslutningsmyndighed med hensyn til den tekniske drift af aktiviteten, herunder indehaveren af en tilladelse til eller godkendelse af en sådan aktivitet eller den person, der registrerer eller anmelder en sådan aktivitet”. I offshoresikkerhedsdirektivet bruges begreberne ”ejer” og ”operatør” om pligtsubjektet i relation til beredskab, bekæmpelse af forurening og til at forhindre en forurenings eskalering. Der er således ikke anvendt samme udtryk i de to direktivers beskrivelse af pligtsubjekterne. Det er imidlertid Miljøministeriets opfattelse, at definitionen af ejer og operatør i offshoresikkerhedsdirektivet ligger indenfor rammerne af miljøansvarsdirektivets definition af operatør. En retlig beføjelse til at styre et ikke-produktionsanlæg kan sidestilles med at drive eller kontrollere en erhvervsmæssig aktivitet. At være udpeget til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter, herunder planlægning og gennemførelse af brøndaktiviteter eller ledelse og styring af et produktionsanlægs funktioner kan sidestilles ”med indehaveren af en tilladelse til eller godkendelse af en sådan aktivitet”. Det er derfor Miljøministeriets opfattelse, at der, trods den uensartede ordlyd, er sammenfald mellem de to direktivers pligtsubjekter. Der er derfor i lovforslaget taget udgangspunkt i, at en større miljøhændelse i offshoresikkerhedsdirektivet skal forstås som en miljøskade, som det er defineret i

miljøansvarsdirektivet, og at de ansvarlige ejere og operatører efter offshoresikkerhedsdirektivet rummes af miljøskadedirektivets operatørbegreb.

2.2.1.2. Gældende ret

Efter havmiljølovens § 34 forestår Forsvarsministeren i samarbejde med redningsberedskabet og andre myndigheder, som ministeren bemyndiger dertil, bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havet og de kystnære dele af søterritoriet.

I tilfælde af olie- eller kemikalieforurening af havet uden, at der er tale om miljøskade eller overhængende fare herfor, skal ejeren eller den ansvarlige for driften af platforme eller rørledninger efter havmiljølovens § 34 a, stk. 1, straks påbegynde bekæmpelse af forureningen. For så vidt angår platforme og rørledninger er der i praksis ikke fare for anden væsentlig forurening af havet end fra olie og kemikalier.

Ved overhængende fare for en miljøskade skal den ansvarlige for driften af en platform eller en rørledning efter havmiljølovens § 47 c, stk. 1, straks iværksætte de nødvendige forebyggende foranstaltninger. Hvis miljøskaden er indtrådt, skal den ansvarlige, efter samme bestemmelse, straks iværksætte ethvert praktisk gennemførligt tiltag, der kan begrænse miljøskadens omfang og forhindre yderligere miljøskade. Pligten til at begrænse en miljøskades omfang og forhindre yderligere miljøskade gælder ikke, hvis skaden er forvoldt af tredjemand, og er indtrådt trods passende sikkerhedsforanstaltninger, hvis den skyldes overholdelse af ufravigelige forskrifter fastsat af en offentlig myndighed eller, hvis skaden skyldes en tilførsel eller en begivenhed, der udtrykkeligt var tilladt og ikke skyldes uforsvarlig adfærd, jf. havmiljølovens § 47 d, stk. 1. Pligten til at afværge en overhængende fare for en miljøskade gælder ikke, hvis den ansvarlige kan godtgøre, at faren skyldes forhold som gengivet i første og andet tilfælde ovenfor, jf. havmiljølovens § 47 d, stk. 2. I disse tilfælde gælder de almindelige beredskabsforpligtelser i havmiljølovens § 34 a, stk. 1.

Miljøministeren kan efter lovens § 34 a, stk. 2, give påbud om, hvilke bekæmpelsesforanstaltninger den ansvarlige for driften af platformen eller rørledningen skal iværksætte. Hvis der er tale om miljøskade eller overhængende fare herfor påser tilsynsmyndigheden efter § 47 c, stk. 6, at den ansvarlige opfylder sin handlepligt efter lovens § 47 c.

Miljøministeren kan i henhold til havmiljølovens § 34 a, stk. 3, meddele påbud eller fastsætte regler om beredskabet, herunder om hvilket mandskab eller materiel den ansvarlige for driften af en platform eller en rørledning skal have til rådighed i tilfælde af uheld. Beredskabet reguleres ved bekendtgørelse nr. 395 af 17. juli 1984 om beredskab i tilfælde af forurening af havet fra visse havanlæg. Beredskabsbekendtgørelsen er udstedt i medfør af den nu ophævede lov 292 af 10. juni 1981 og opretholdt, indtil der udstedes nye regler i medfør af havmiljølovens § 34 a, stk. 3.

Overtrædelse af påbud efter den gældende lovs § 34 a, stk. 2 og 3, og af § 47 c er strafbelagt efter lovens § 59, stk. 1, nr. 1 og 3, og der kan fastsættes straf efter lovens § 61 for overtrædelse af regler udstedt i medfør af § 34 a, stk. 3, om beredskabet.

Efter den gældende beredskabsbekendtgørelse skal den ansvarlige for driften af en platform eller en rørledning udarbejde en beredskabsplan, der skal godkendes af Miljøstyrelsen. Beredskabsplanen udarbejdes altid af den for driften ansvarlige (operatøren) og omfatter både dennes produktions- og efterforskningsaktiviteter. Planerne er blandt andet baseret på en vurdering af risikoen ved forskellige spildscenarier, som de er beskrevet i VVM-rapporten for platformen. Der udarbejdes således ikke særskilte beredskabsplaner for olie- og kemikaliespild fra borerigge, idet disse er omfattet af operatørens beredskabsplan for efterforsknings- og øvrige brøndaktiviteter. I de krav, der er til beredskabet, er der ikke en øvre grænse for hvilke spild, beredskabet skal kunne håndtere. Beredskabet skal principielt være dimensioneret, så alle uheld kan håndteres, herunder også de, som måtte give anledning til miljøskader eller overhængende fare for miljøskader. Rent praktisk arbejdes der i beredskabsplanerne med såkaldte tier-niveauer, som angiver olieudslippet omfang i volumen pr. tidsenhed. Beredskabsindsatsen dimensioneres efter dette. Miljøstyrelsens afgørelser efter bekendtgørelsen kan med undtagelse af afgørelser om anvendelse af visse bekæmpelsesmetoder, påbud om oplysningspligter og bekæmpelsesforanstaltninger påklages til miljøministeren.

Der er således allerede i dag lovhjemmel i havmiljøloven til at gennemføre de fleste af direktivets bestemmelser om de driftsansvarliges interne beredskab.

Forsvarsministeren har med baggrund i havmiljølovens § 34 og lovbekendtgørelse nr. 654 af 15. juni 2010 om sikkerhed til søs udarbejdet en beredskabsplan for det statslige danske beredskab til bekæmpelse af forurening af havet med olie og andre skadelige stoffer. Ansvaret for beredskabet er af Forsvarsministeren via Forsvarskommandoen delegeret til Søværnets Operative Kommando (SOK). Beredskabsplanen er senest opdateret i 2012. I henhold til ”Aftale mellem Miljø- og Energiministeriet og Forsvarsministeriet om forsvarets opgaver og beføjelser på havmiljøområdet som overført fra Miljø- og Energiministeriet” af 23. december 1999 omfatter den statslige beredskabsplan forurening fra skibe. Det fremgår af den statslige beredskabsplan, at ansvaret for den umiddelbare bekæmpelse af en forurening fra boreplatforme, vindmøller, undersøiske rørledninger og lignende installationer påhviler operatørerne i samarbejde med Miljøstyrelsen. Det fremgår dog også af planen, at Miljøstyrelsen i henhold til beredskabsbekendtgørelsen kan anmode SOK om bistand fra det statslige bekæmpelsesberedskab, såfremt det, på baggrund af overvågning af operatørernes bekæmpelsesindsats, skønnes nødvendigt. Det kan endvidere nævnes, at SOK har indgået en aftale med Mærsk Olie og Gas A/S om gensidig assistance i forbindelse med uheld på havet, hvor der sker oliespild.

Efter lovens § 44 skal udgifterne til bekæmpelse afholdes af ejeren af platformen eller rørledningen. Udgifterne vil svare til de udgifter, forsvaret evt. har haft i forbindelse med bekæmpelsesaktionen. Hvis der er tale om udgifter til sanering af kyststrækninger og bekæmpelse af forurening af havne i forbindelse med en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade skal miljøministerens eller kommunalbestyrelsens udgifter primært afholdes af den driftsansvarlige for platformen eller rørledningen og kun af ejeren, hvis den driftsansvarlige ikke kan identificeres eller ikke har betalingsevne, jf. § 47 g.

Efter offshoresikkerhedslovens § 59 har klima, energi- og bygningsministeren nedsat en beredskabskomite (Myndighedernes Beredskabskomite), der har til opgave at koordinere myndighedernes indsats i ulykkesituationer på offshoreanlæg. Komiteen overvåger de forholdsregler, som de ansvarlige for offshoreanlægget træffer, og samordner myndighedernes retnings- og bekæmpelsesforanstaltninger. Energistyrelsen er formand for komiteen, som også har Miljøstyrelsen, Søfartsstyrelsen, Forsvarskommandoen og Rigspolitiet som medlemmer. Olie- og kemikalispild beredskabet reguleres efter havmiljøloven, mens beskyttelse og redning af personer er reguleret i offshoresikkerhedsloven.

2.2.1.3. Lovforslaget

Med henblik på at gennemføre de dele af direktivet om de interne og eksterne beredskabsplaner, som skal implementeres i havmiljøloven, er der behov for enkelte nye bestemmelser eller ændringer af gældende bestemmelser.

Det foreslås således, at miljøministeren bemyndiges til at udarbejde en ekstern beredskabsplan med henblik på at gennemføre direktivets krav i artikel 29, jf. bilag VII og VIII. Med baggrund i ovennævnte aftale om ressortoverførsel fra det daværende Miljø- og Energiministerium til Forsvarsministeriet og i at den eksterne beredskabsplan er rettet mod beredskabsindsatsen ved større ulykker i forbindelse offshore olie- og gasaktiviteter, som hører under Miljøministeriets ressortområde, samt at Miljøstyrelsen om nødvendigt kan anmode SOK om bistand fra det statslige bekæmpelsesberedskab i forbindelse med sådanne større uheld, foreslås det, at miljøministeren efter forhandling med forsvarsministeren skal udarbejde den eksterne beredskabsplan.

Derudover foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte de nærmere regler om den eksterne beredskabsplan i overensstemmelse med direktivets krav i artikel 29, herunder om indhold og krav til operatørerne om at afgive oplysninger til brug for planen.

Myndighederne skal efter direktivets artikel 29, stk.1, præcisere operatørernes rolle og finansielle forpligtelser i den eksterne beredskabsplan. I sammenhæng hermed stiller direktivets artikel 28, stk. 2, krav om, at de driftsansvarliges udstyr og ekspertise til enhver tid og efter behov skal stå til rådighed for de myndigheder, som er ansvarlige for gennemførelsen af den eksterne beredskabsplan. Som følge heraf foreslås den gældende lovs bemyndigelsesbestemmelse i § 34 a, stk. 3, ændret således, at der kan stilles krav om, at operatørens beredskab skal kunne stilles til rådighed for beredskabsmyndighederne til enhver tid og efter behov i tilfælde af en større ulykke som overstiger den enkeltes operatørs formåen. Det er hensigten, at denne rådighedsforpligtigelse alene skal omfatte platformens og rørledningens faktiske beredskab i ulykkesituationen, ligesom rådighedsforpligtelsen alene vil indtræde, såfremt beredskabsmyndigheden skønner, at platformen og rørledningen kan undvære sit eget beredskab i situationen. Pligten til at stille

beredskabet til rådighed for myndighederne vil skulle ske mod fuld kompensation og ejeren af den platform og rørledning til fordel for hvilken beredskabet sættes ind skal dække de udgifterne til beredskabs- eller bekæmpelsesomkostninger i medfør af den gældende lovs § 44. Overtrædelse af den foreslåede pligt til at stille beredskab til rådighed vil blive strafbelagt med hjemmel i den gældende lovs § 61, stk. 1.

Den eksterne beredskabsplan for olie- og kemikaliespild udgør, som det også er tilfældet for den interne beredskabsplan, jf. nedenfor, den ene halvdel af en samlet ekstern beredskabsplan, hvor den anden del skal udgøres af en ekstern beredskabsplan for personredning, der udarbejdes af klima, energi- og bygningsministeren efter offshoresikkerhedsloven. Det er hensigten, at miljøministeren skal varetage opgaven med offentliggørelse og videregivelse af den samlede plan til de relevante udenlandske myndigheder samt EU-Kommissionen. Som følge heraf er det hensigten at miljøministeren vil udstede en bekendtgørelse om indholdet m.v. af den eksterne beredskabsplan, jf. ovenfor og om offentliggørelse og videregivelse med hjemmel i såvel havmiljøloven og offshoresikkerhedsloven, jf. bemærkningerne nedfor om indberetning, udveksling og offentliggørelse af oplysninger under § 2, pkt. 2.2.2.

De driftsansvarliges interne beredskabsplan for olie- og kemikaliespild til havet skal ligeledes udgøre den ene halvdel af én samlet plan, hvor den anden halvdel skal udgøres af de driftsansvarliges plan for personredning, som udarbejdes efter offshoresikkerhedsloven. Der henvises for så vidt angår denne del af planen til lovforslagets almindelige bemærkninger, § 1, pkt. 2.7. Begge delplaner skal udarbejdes under hensyntagen til den risikovurdering vedrørende større ulykker, som er gennemført i forbindelse med den seneste sundheds- og sikkerhedsredegørelse, der skal udarbejdes efter offshoresikkerhedsloven. Den samlede plan eller en fyldestgørende beskrivelse af planen skal godkendes af de kompetente myndigheder efter direktivet og vedlægges sundheds- og sikkerhedsredegørelsen. Den kompetente myndighed for olie- og kemikalie beredskabet vil være miljøministeren. Redegørelsen, herunder den samlede beredskabsplan vil indgå i ansøgninger om tilladelser og godkendelser efter offshoresikkerhedsloven. Det er dog hensigten af beredskabsplanen for bekæmpelse af olie- og kemikaliespild til havet skal godkendes af miljøministeren og tilsynet hermed ligeledes varetages af miljøministeren efter havmiljøloven. Det er hensigten at miljøministerens opgaver med planerne vil blive delegeret til Miljøstyrelsen.

Ordningen vil blive tilrettelagt som en "one-stop-shop-ordning" således, at de driftsansvarlige sender ansøgningen, herunder beredskabsplanen til klima, energi- og bygningsministeren, der videresender delplanen om beredskabet for olie- og kemikaliespild til miljøministeren, der behandler ansøgningen og godkender, herunder fastsætter vilkår og fører tilsynet med planen. Klima-, energi- og bygningsministeren skal som tilladelses- og godkendelsesmyndighed efter offshoresikkerhedsloven således alene påse, at planen er godkendt af miljøministeren. Ansøgninger om tilladelser og godkendelser efter offshoresikkerhedsloven, der senere nødvendig gør en revideret beredskabsplan for olie- og kemikaliespild til havet skal ligeledes indsendes til klima-, energi-, og bygningsministeren, der videresender til miljøministeren, som godkender m.v. og sender den godkendte plan retur til tilladelses- og godkendelsesmyndigheden efter offshoresikkerhedsloven.

Med henblik på at gennemføre de bestemmelser i direktivet, der stiller krav til beredskabet for olie- og kemikaliespild fra offshore olie- og gasaktiviteter, er der behov for en ny handlepligt i havmiljøloven. Det drejer sig om handlepligten i direktivets artikel 28, stk. 1, litra a, hvorefter de driftsansvarlige straks skal iværksætte den interne beredskabsplan for at reagere på enhver større miljøhændelse eller en situation, hvor der er en umiddelbar risiko for en enhver større miljøhændelse. Miljøansvarsdirektivet indeholder ikke handlepligter i forhold til iværksættelse af beredskabsplaner for håndtering af miljøskader eller overhængende fare for miljøskader. Det vurderes derfor at være behov for i den gældende lovs § 47 c at stille krav til den driftsansvarlige om at iværksætte sin beredskabsplan og umiddelbare beredskabsforpligtigelser i overensstemmelse med sin interne beredskabsplan, såfremt miljøhændelsen indebærer en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade.

Herudover foreslås det også, uden at det er et krav efter direktivet, at præcisere ovennævnte handlepligt i den gældende lovs § 34 a, stk. 1, der vedrører pligten til straks at påbegynde bekæmpelsen af de olie- og kemikaliespild til havet, som ikke er miljøskader eller udgør en overhængende fare for en miljøskade. Det foreslås, at manglende efterlevelse af handlepligterne efter § 34 a, stk. 1, stafbelægges ved ændring af den gældende lovs § 59, stk. 1, nr. 1.

Det vurderes videre, at de lempelser af det ubetingede ansvar på et offentligretligt grundlag for forebyggelse og afhjælpning af miljøskader som er indeholdt i den gældende lovs § 47 d, ikke kan gælde for

de miljøskader eller overhængende fare herfor, som følger af enhver større miljøhændelse, som omfattet af offshore-sikkerhedsdirektivet, da direktivet ikke giver mulighed herfor, jf. ovenfor under pkt. 2.2.1.1.

Der vil endvidere med hjemmel i den gældende lovs § 34 a, stk. 3, være behov for at revidere beredskabsbekendtgørelsen bl.a. for at implementere direktivets krav om, at beredskabsplanen skal indeholde et skøn over effektiviteten af beredskabet ved olieudslip, at operatøerne på mere forpligtende vis end i dag skal samarbejde med myndighederne i forbindelse med afholdelse af øvelser, foranstaltninger for at sikre et højt kompatibilitets- og interoperabilitetsniveau for beredskabsudstyr samt om, at planerne skal beskrive foranstaltninger til koordinering med den eksterne beredskabsplan, herunder på hvilken måde operatøernes beredskabsudstyr og -ekspertise efter behov skal stå til rådighed for myndighedernes ved større ulykker jf. ovenfor. Det beredskab, som en operatør, der efterforsker eller indvinder olie og gas, skal råde over, er et mere omfattende beredskab end det, der skal etableres for andre platforme, som fx havvindmølleanlæg. Der vil derfor i bekendtgørelsen fortsat blive sondret mellem de mere omfattende krav, der stilles til beredskabet i forbindelse med efterforskning og indvinding af olie og gas og andre platforme.

Uden at det er nødvendiggjort af direktivet, foreslås det endvidere, at der gives klageadgang til Natur- og Miljøklagenævnet over miljøministerens afgørelser om beredskabet efter regler udstedt i medfør af lovens § 34 a, stk. 3. Der er i dag i medfør af den gældende beredskabsbekendtgørelse klageadgang til miljøministeren over en række afgørelser efter bekendtgørelsen. Ligeledes foreslås det at give klageadgang til nævnet for de udledningstilladelser, som miljøministeren i dag udsteder til platforme efter regler udstedt efter den gældende havmiljølovs § 30, stk. 1. Der er i dag ingen klageadgang over disse afgørelser. Det foreslås i tråd med havmiljølovens gældende § 49, at såvel landsdækkende som lokale foreninger og organisationer kan meddele miljøministeren, at de ønsker underretning om afgørelser efter § 30, stk. 1, og 34 a, stk. 3, at klager over afgørelser skal indgives til miljøministeren i lighed med andre afgørelser efter havmiljøloven og at afgørelser efter de nævnte bestemmelser kan påklages af den kreds af personer, organisationer og myndigheder, som er omfattet af den gældende lov § 52, samt brancheorganisationen for offshore olie- og gasaktiviteter; Olie Gas Danmark.

2.2.2. Indberetning, udveksling og offentliggørelse af oplysninger om olie- og gasaktiviteter

2.2.2.1. Direktivet

Direktivet stiller krav om, at operatøren indberetter en række oplysninger til myndighederne efter direktivets artikel 23, jf. bilag IX, om f.eks. utilsigtede olieudslip af olie, gas eller andre farlige stoffer, ligesom operatøren skal underrette myndighederne ved enhver større ulykke eller en situation, som indebærer en umiddelbar risiko for en større ulykke, jf. artikel 30, stk. 1.

Formålet med direktivet er bl.a. at fremme gennemsigtigheden i offshoreindustriens virksomhed for derved at fremme tilliden til dens integritet og autoritet. Direktivet kræver derfor, at de oplysninger, som skal indberettes til myndighederne efter direktivets bilag IX, jf. ovenfor, efterfølgende videregives til Kommissionen og offentliggøres.

Herudover indeholder direktivet en række bestemmelser om videregivelse og offentliggørelse af oplysninger til andre myndigheder, herunder relevante myndigheder i andre EU-medlemslande, relevante tredjelande samt EU-Kommissionen. I henhold til direktivets artikel 6, stk. 4, skal den rettighedsgivende myndighed f.eks. underrettes, hvis den kompetente myndighed beslutter, at operatøren ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i henhold til direktivet.

Herudover drejer det sig f.eks. om videregivelse af en sammenfatning til Kommissionen af resultatet af myndighedernes undersøgelse af en hver større ulykke, samt om offentliggørelse af en - ikke fortrolig udgave af sammenfatningen, jf. direktivets artikel 26. Direktivet stiller endvidere krav om udveksling af oplysninger om risikostyring, forebyggelse af større ulykker, beredskab mv. som led i samarbejde mellem medlemsstaterne, jf. direktivets artikel 27, og om den eksterne beredskabsplan, som efter artikel 29, stk. 3, skal fremsendes til potentielt berørte EU-medlemsstater og EU-Kommissionen og offentliggøres. Offentliggørelsen skal ske i en form, som sikrer, at denne ikke udgør en risiko for sikkerheden. Efter direktivets artikel 29, stk. 5, skal oplysninger om beredskabsudstyr endvidere udveksles mellem potentielt berørte EU-medlemsstater, EU-Kommissionen og på gensidig basis nabolande. Herudover indeholder artikel 31, stk. 3, en pligt til udveksling af oplysninger ved grænseoverskridende større ulykker med muligt berørte tredjelande på gensidig basis.

2.2.2.2. *Gældende ret*

Havmiljølovens § 39 bemyndiger ministeren, til at fastsætte regler om indberetning og tilvejebringelse af oplysninger fra myndigheder og fysiske og juridiske personer til brug for vurdering af forhold, der reguleres efter loven, herunder til at fastsætte regler til opfyldelse af internationale aftaler. Med hjemmel i denne bestemmelse er der udstedt en bekendtgørelse om indberetning, bekendtgørelse nr. 573 af 18. juni 2008. Bekendtgørelsen pålægger den ansvarlige for platformen straks at indberette enhver forurening af havet, herunder miljøskaade eller overhængende fare herfor. Der er ikke nogen nedre grænse for, hvilke olie- eller kemikaliesplid der skal indberettes, og i praksis ses indberetninger på ned til deciliterstore oliesplid. Indberetningen sker til SOK, der videresender indberetninger fra platforme til Miljøstyrelsen. Spild større end 5000 l eller spild, som vurderes bekæmpbare, skal dog indberettes direkte til Miljøstyrelsen umiddelbart efter indberetningen til SOK.

Overtrædelse af indberetningspligten i bekendtgørelse nr. 573 af 18. juni 2008 er strafbelagt med hjemmel i den gældende lovs § 61.

Offshoresikkerhedsdirektivet kræver, at en operatør i tilfælde af en større ulykke straks underretter myndighederne. Havmiljølovens § 39 giver som ovenfor nævnt ministeren bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om indberetning og tilvejebringelse af oplysninger fra bl.a. juridiske personer til brug for vurdering af forhold, der reguleres efter loven. Det er vurderingen, at der allerede i lovens § 39 er den nødvendige hjemmel til at fastsætte de nærmere regler om den forpligtelse til indberetning, som følger af direktivets indberetningskrav. Dette gælder dog ikke direktivets krav om at give informationer efter anmodning fra tilsynsmyndigheden om større uheld fra offshore olie- og gasaktiviteter uden for EU, der gennemføres af virksomheder, der er registreret i Danmark, men hvor platformen eller rørledningen ikke er dansk registreret. Denne del af indberetningspligten vil blive gennemført i offshoresikkerhedsloven, jf. afsnit 2.1.8.

Persondataloven regulerer videregivelse af personoplysninger og forvaltningsloven andre fortrolige oplysninger til andre danske forvaltningsmyndigheder, men ikke til udenlandske myndigheder eller institutioner. Havmiljøloven indeholder ikke i dag bestemmelser om videregivelse af oplysninger til udenlandske myndigheder eller institutioner og om pligt til at offentliggøre visse oplysninger, der vedrører forhold der reguleres efter havmiljøloven.

2.2.2.3. *Lovforslaget*

Med henblik på at gennemføre offshoresikkerhedsdirektivets bestemmelser om videregivelse og offentliggørelse af en række oplysninger i tilknytning til beredskabet, herunder den eksterne beredskabsplan, er der behov for at tilvejebringe hjemmel til videregivelse af disse oplysninger til de relevante myndigheder, herunder i andre EU-medlemslande og berørte tredjelande samt til EU-Kommissionen. Der er endvidere behov for hjemmel til at offentliggøre oplysninger indeholdt i rapporten om undersøgelse af større ulykker, de eksterne beredskabsplaner samt oplysninger indhentet i henhold til direktivets artikel 23, jf. bilag IX. Det foreslås, at ministeren bemyndiges til at udstede de nærmere regler herom. Det er hensigten at den gældende indberetningsbekendtgørelse ved revision skal rumme disse regler om videregivelse og offentliggørelse af oplysninger.

2.2.3. *Myndighedsopgaver*

2.2.3.1. *Direktivet*

Reglerne om udpegelse af den kompetente myndighed, myndighedens opgaver og beføjelser fremgår særligt af direktivets artikel 8, 9, 18 og 21. Der skal således udpeges en kompetent myndighed, der skal være adskilt fra den myndighed, der udsteder koncessioner til offshore olie- og gasaktiviteter og har det økonomiske ansvar for udvikling af sektoren. Den kompetente myndighed kan bestå af flere myndigheder, hvilket vil være tilfældet i Danmark, hvor miljøforhold i relation til forureningsbekæmpelse af havet vil blive varetaget af Miljøministeriet, mens de sundheds- og sikkerhedsmæssige forhold og forebyggelse af større miljøhændelser vil blive varetaget af (ny ressortmyndighed), jf. også afsnit 2.1. Hvis den kompetente myndighed består af flere myndigheder, skal det tilstræbes at duplikering af funktioner undgås. Der er også en forpligtelse til at føre effektivt tilsyn med overholdelse af direktivets krav, herunder om nødvendigt i visse tilfælde at forbyde videre drift af offshore olie- og gasaktiviteten, ligesom der skal udarbejdes en plan for tilsynet. I tilknytning til tilsynsvirksomheden skal operatøren forpligtiges til at stille transport til rådighed for

tilsynsmyndigheden inden for en rimelig frist samt kost og logi mv. Direktivet stiller endvidere krav om, at den kompetente myndighed etablerer en ordning for fortrolig indberetning af sikkerheds- og miljøproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, herunder at indberetteren kan forblive anonym (whistleblower-ordning), jf. artikel 22. Det fremgår samtidig af direktivet, at offshoresikkerhedsdirektivet ikke berører direktiv 2003/4/EF om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (miljøoplysningsdirektivet). Det betyder, at whistleblower-ordningen skal etableres med respekt af de regler om aktindsigt i miljøoplysninger, som er indeholdt i miljøoplysningsdirektivet.

Direktivet stiller krav om, at den kompetente myndighed udarbejder en politik, en proces og procedurer for sine opgaver efter direktivet og offentliggør disse.

2.2.3.2. *Gældende ret*

En del af de miljøopgaver, der følger af direktivet - primært krav til beredskabet ved større ulykker - varetages allerede på nuværende tidspunkt af Miljøministeriet, og der er således her allerede overensstemmelse med direktivets krav om, at adskillelse mellem den myndighed, der varetager den økonomiske udvikling af offshoresektoren og tildeler koncessioner, og den myndighed, der varetager de øvrige opgaver efter direktivet.

Havmiljøloven fastlægger i § 45, stk. 1, at miljøministeren henholdsvis forsvarsministeren fører tilsyn med loven. Der er i § 45 c en bemyndigelse til at miljøministeren kan fastsættelse nærmere regler om tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynet. Der er på nuværende tidspunkt ikke fastsat regler herom.

Det følger af havmiljølovens § 45 b, at tilsynsmyndigheden skal foranledige et ulovligt forhold lovliggjort, medmindre det er af underordnet betydning. Havmiljølovens regler om indgreb giver miljøministeren i § 42 a, stk. 2, hjemmel til at forbyde sejlads eller andre aktiviteter eller at sejlads eller andre aktiviteter skal følge bestemte retningslinjer, såfremt der på platforme er fare for forurening af havet, der er i strid med havmiljøloven og forbuddet eller påbuddet er nødvendigt for at bekæmpe eller forhindre forurening af havet. § 42 a, stk. 3, giver hjemmel til yderligere foranstaltninger, såfremt dette er nødvendigt for at forhindre eller bekæmpe forurening, der kan medføre betydelig luftforurening eller alvorlige skader på miljøet. Den gældende havmiljølov giver således ikke tilsynsmyndigheden mulighed for om nødvendigt at stoppe driften f.eks. af en platform eller en rørledning i de situationer, hvor der foreligger en overtrædelse af havmiljøloven, men hvor der ikke også samtidig er sket eller er fare for forurening af havet, for betydelig luftforurening eller for alvorlige skader på havmiljøet.

Havmiljøloven giver efter § 55 ministeren bemyndigelse til at udstede regler om gebyr til dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven. Der er ikke på nuværende tidspunkt fastsat regler herom. Efter praksis stiller operatørerne transport og forplejning til rådighed for tilsynets repræsentanter i forbindelse med tilsyn.

Miljøministeriet vejleder allerede i dag borgerne om, hvorledes de bør forholde sig, hvis de ønsker at anmelde eller gøre opmærksom på et ulovligt forhold eller noget, der kan være ulovligt på Miljøministeriets område, og hvis de ønsker at være anonyme. Det anføres i den forbindelse også, at når borgere henvender sig til Miljøministeriet for at anmelde eller gøre opmærksom på forhold, som de mener, indebærer overtrædelse af lovgivningen, er oplysninger om den pågældende borgers identitet som udgangspunkt omfattet af retten til aktindsigt. Miljøministeriet kan således ikke på forhånd garantere anonymitet. Som udgangspunkt vil der være aktindsigt i sagens oplysninger. Herunder vil der også være aktindsigt fx i navnet på en anmelder af et ulovligt forhold. Selv om udgangspunktet er, at der skal gives aktindsigt i oplysningerne, vil der kunne forekomme situationer, hvor der er en så nærliggende risiko for represalier, chikane eller lignende, at navnet på anmelderen efter konkret vurdering vil kunne undtages fra aktindsigt. De nærmere regler om aktindsigt fremgår af miljøoplysningsloven, forvaltningsloven og offentlighedsloven samt persondatalovens regler om adgang til indsigt i egne forhold.

2.2.3.3. *Lovforslaget*

Der er behov for visse nye bestemmelser og ændringer af gældende bestemmelser for at gennemføre de dele af direktivets krav til den kompetente myndighed, som skal implementeres i havmiljøloven.

Der foreslås således en ændring af den gældende lovs § 45 c, hvorefter miljøministeren kan fastsætte regler om tilsynsmyndighedens virksomhed, således at miljøministeren også gives hjemmel til at udstede regler om

tilsynsmyndighedens opgaver og organisering samt myndighedens pligt til offentliggørelse af oplysninger herom, jf. direktivets artikel 8, stk. 4.

Med henblik på at gennemføre direktivets krav til tilsynsmyndighedens beføjelser i artikel 18, stk. 1, litra e, foreslås det endvidere, at tilsynsmyndigheden (miljøministeren), gives hjemmel til som reaktion på et ulovligt forhold om nødvendigt at forbyde driften af en platform eller en rørledning, som anvendes i forbindelse med efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde. Beføjelsen tager ikke sigte på de situationer, hvor der foreligger en forurening eller en fare for forurening. Her vil tilsynsmyndigheden kunne gribe ind med de indgrebsbeføjelser der følger af den gældende lovs § 42 a. Bestemmelsen tager derimod sigte på de situationer, hvor tilsynsmyndigheden efter at have indskærpet pligten til at bringe det ulovlige forhold til ophør, må konstatere, at der fortsat ikke er og ikke kan etableres rådighed over det udstyr eller den beredskabskapacitet, som fremgår af den godkendte beredskabsplan, og det derfor er nødvendigt at forbyde fortsat drift af platformen og rørledningen. Det må antages, at en situation som den skitserede meget sjældent vil forekomme. Den foreslåede bestemmelse vil blive administreret under iagttagelse af de almindelige forvaltningsretlige regler og principper, herunder proportionalitetsprincippet.

Det foreslås også at give miljøministeren hjemmel til at forpligte ejeren eller operatøren til vederlagsfrit at stille transport til og fra et anlæg, kost og logi og andre fornødenheder til rådighed for tilsynsmyndigheden i forbindelse med tilsynsvirksomhed på anlægget efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, jf. direktivets artikel 21, stk. 2.

Det foreslås endvidere, at miljøministeren etablerer en ordning for fortrolig indberetning af problemer i forbindelse med platforme og rørledninger som anvendes i forbindelse med efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde, jf. direktivets artikel 22. Med henblik på bedst muligt at sikre indberetterens anonymitet indenfor rammerne af miljøoplysningsdirektivet, som er gennemført i dansk ret i lov om aktindsigt i miljøoplysninger, foreslås det, at miljøministeren bemyndiges til at stille krav om, at indberetteren skal indberette anonymt til ordningen. Ordningen vil svare til den, som i dag praktiseres i Miljøministeriet, med undtagelse af kravet om anonymitet. Det foreslås også i overensstemmelse med direktivets krav, at bemyndige ministeren til at fastsætte regler om at ejeren og operatøren skal informere ansatte og evt. entreprenører og disse ansatte om muligheden for fortrolig indberetning. Det foreslås endeligt, at overtrædelse af informationspligten strafbelægges ved ændring af den gældende lovs § 59.

2.2.4. Havvindmøller

2.2.4.1. Gældende ret

Bekendtgørelse nr. 1284 af 15. december 2011 om støj fra vindmøller (vindmøllebekendtgørelsen), der er udstedt med hjemmel i miljøbeskyttelsesloven og havmiljøloven, fastsætter støjgrænser for den samlede støj for alle vindmøller af hensyn til nabobeboelse. Grænserne skal være overholdt ved og i beboelse i det åbne land, i boligområder og i andre områder til støjfølsom anvendelse. Støjgrænserne gælder for den samlede støj fra alle vindmøller, uanset om de er opsat på land eller på havet.

Kommunerne er tilsynsmyndighed for støj fra vindmøller på land. Kommunen kan meddele påbud efter vindmøllebekendtgørelsen til ejere af vindmøller på land om for egen regning at udføre støjmålinger og støjberegninger i forbindelse med eksempelvis almindeligt tilsyn efter miljøbeskyttelsesloven og i forbindelse med naboklager om støj.

Vindmøller på havet er omfattet af havmiljøloven. Det følger af vindmøllebekendtgørelse, at Miljøstyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af vindmøllebekendtgørelsen for så vidt angår vindmøller på havet. Loven indeholder ikke på nuværende tidspunkt hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte regler om at pålægge ejerne af vindmøller på havet for egen regning at foretage støjmålinger og støjberegninger. Det er således på nuværende tidspunkt staten (Miljøstyrelsen), der bærer omkostninger forbundet med støjmålinger for vindmøller på havet.

2.2.4.2. Lovforslaget

Det foreslås, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om pligt for ejeren af et vindmølleanlæg på havet til for egen regning at gennemføre egenkontrol af støj fra vindmølleanlæg, eller for egen regning at lade egenkontrollen gennemføre af sagkyndige, herunder autoriserede, akkrediterede eller lignende

sagkyndige og tilsvarende laboratorier. Bestemmelsen svarer til den gældende § 7a, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven. Det er hensigten, at bemyndigelsen umiddelbart skal udnyttes til at fastsætte regler i vindmøllebekendtgørelsen, hvorefter tilsynsmyndigheden kan meddele ejeren påbud om for egen regning at udføre støjmålinger og beregninger, herunder i form af akkrediterede målinger, i forbindelse med idriftsætningen af en havvindmølle, i forbindelse med almindeligt tilsyn og i forbindelse med naboklager. Disse regler vil svare til den gældende påbudsbestemmelse om egenkontrol for egen regning af støj fra vindmøller på land i den gældende vindmøllebekendtgørelse.

Det foreslås tilsvarende, at en afgørelse om at pålægge ejeren af en vindmølle på havet at foretage egenkontrol for egen regning af støj fra vindmølle anlæg på havet kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet af afgørelsens adressat, samt enhver, der må antages at have en individuel væsentlig interesse i sagens udfald og at klagen tillægges opsættende virkning. De foreslåede klageregler vil i alt væsentlighed svare til de gældende klageregler for afgørelser vedr. vindmøller på land efter vindmøllebekendtgørelsen og miljøbeskyttelsesloven.

Det er endvidere hensigten at overføre tilsynet med støj fra havvindmøller fra Miljøstyrelsen til Energistyrelsen, da Energistyrelsen i forvejen fører tilsyn med bl.a. VVM- vilkårene for disse anlæg.

2.3 Miljøskadeloven

2.3.1 Direktivet

Direktivets artikel 38 indebærer en udvidelse af miljøansvarsdirektivets definition af begrebet miljøskade på vandmiljøet, således at den også omfatter skader, som indebærer betydelig negativ påvirkning af miljøtilstanden i havområder omfattet af havstrategidirektivet i det omfang, miljøtilstanden i områderne ikke allerede er omfattet og reguleret af vandrammedirektivet.

2.3.2 Gældende ret

Miljøansvarsdirektivets definition af miljøskade på vandmiljøet er gennemført i miljøskadelovens § 8. Havstrategidirektivet er gennemført i dansk ret ved lov om havstrategi. I lov om havstrategi er der i § 2 foretaget en (geografisk) afgrænsning af lovens anvendelsesområde, hvorefter loven omfatter danske havområder, herunder havbund og undergrund, på søterritoriet og i de eksklusive økonomiske zoner, idet loven dog ikke finder anvendelse på havområder, der strækker sig ud til 1 sømil uden for basislinjen, i det omfang de er omfattet af lov om vandplanlægning (materiel afgrænsning).

Begrebet ”miljøtilstand” er defineret i § 3, stk. 1, i lov om havstrategi, hvorefter der ved miljøtilstand forstås ”miljøets overordnede tilstand i havområderne under hensyntagen til de enkelte marine økosystemers struktur, funktion og processer samt de naturlige fysiografiske, geografiske, biologiske, geologiske og klimatiske faktorer tillige med de fysiske, akustiske og kemiske forhold, herunder forhold, der skyldes menneskelige aktiviteter i eller uden for det pågældende område”.

2.3.3 Lovforslaget

Det foreslås at ændre miljøskadelovens definition af miljøskade på vandmiljøet, således at den udvides, så der fremover også kan ske en miljøskade på det vandmiljø, der ikke er omfattet af vandrammedirektivet (den danske lov om vandplanlægning), men af havstrategirammedirektivet (den danske lov om havstrategi).

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Med lovforslaget bliver der indført en række nye krav i forbindelse med godkendelse og tilsyn relateret til olie- og gasaktiviteter offshore, sikkerhedsmæssige forhold ved brøndaktiviteter, udarbejdelse af eksterne beredskabsplaner samt til tilsynsmyndighedens organisering, virkemåde, kompetencer og opgaver som følge af direktivet. En række af opgaverne varetages allerede i et vist omfang, men der vil være tale om en væsentlig udbygning heraf, herunder enkelte helt nye opgaver for tilsynsmyndigheden. De nye opgaver vedrører navnlig:

Godkendelse og tilsyn med sikkerhed i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, herunder:

- En regelmæssig og tæt gennemgang af virksomhedernes sikkerheds- og sundhedsredegørelser.
- Vurdering af ledelsessystemer, som der stilles nye krav til, samt virksomhedernes forebyggelsespolitikker.
- Opgaver i relation til brøndsikkerhed. Den ressourcemæssige og sikkerhedsmæssige godkendelse af boreprogrammet adskilles og underlægges selvstændige godkendelsesprocesser. De sikkerhedsmæssige aspekter af brøndaktiviteterne reguleres med lovforslaget tættere, og der skal udføres et tættere tilsyn end hidtil.

Ulykker og hændelser offshore, herunder:

- Øgede rapporteringskrav til virksomheder og sagsbehandling af disse indberetninger.
- Krav til årlig indberetning til Kommissionen.
- Etablering af vagtordning i tilfælde af ulykker m.v. uden for kontortid.

Tilsynsmyndigheden, herunder:

- Årlige rapporter til Kommissionen.
- Øget samarbejde med andre EU-medlemslande, herunder deltagelse i EU Offshore Myndighedsgruppen (teknisk ekspertgruppe under Kommissionen).
- Øget ekspertise i forhold til bl.a. processikkerhed, jf. direktivets krav til den kompetente myndighed.

Ifølge offshoresikkerhedsdirektivet skal medlemsstaterne træffe de nødvendige foranstaltninger i henhold til bl.a. finansiering af tilstrækkelig specialiseret ekspertise, som skal være til rådighed internt eller ved formelle aftaler med tredjeparter eller begge dele, så den kompetente myndighed kan inspicere og undersøge aktiviteterne, håndhæve forskrifterne og behandle rapporter om større farer og anmeldelser.

For at kunne varetage de nye opgaver, der følger af offshoresikkerhedsdirektivet, vil der som følge af lovforslaget være behov for at forøge det nødvendige årsværksbehov hos (ny ressortmyndighed) med 7 årsværk i perioden 2015-2018 og derefter med 6 årsværk. Der vil særligt være behov for øgede ressourcer til godkendelse af virksomhedernes eksisterende og nye aktiviteter efter de nye regler.

[Herudover indebærer lovforslaget en række nye opgaver, som bl.a. omfatter udarbejdelse og vedligeholdelse af en national ekstern beredskabsplan, udvikling og implementering af en model for vurdering af effektiviteten af oliespildberedskabet, udarbejdelse af høringssvar om miljøforhold til en række tilladelser efter offshoresikkerhedsloven, tilretning af eksisterende beredskabsplaner til direktivets krav samt en række andre mindre opgaver. Forslaget indebærer således også her behov for yderligere ressourcer. En række af disse opgaver forventes at kunne gebyrfinansieres. Gebyrordningen vil blive nærmere afklaret. For udarbejdelse og vedligeholdelse af den eksterne beredskabsplan vil løsning af denne opgave også forudsætte finansiering.]

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for regionerne og kommunerne, da de ikke varetager opgaver i henhold til offshoresikkerhedsloven og heller ikke berøres af lovforslaget.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Som følge af gennemførelse af direktivet stilles øgede krav til virksomhederne om at etablere en uafhængig verifikationsordning for sikkerheds- og miljøkritiske elementer og brønde. Der stilles endvidere krav i form af rapportering bl.a. i forbindelse med større ulykker uden for EU og dokumentation bl.a. i form af en forebyggelsespolitik af produktions- og ikke-produktionsanlæg uden for EU. Det er umiddelbart vurderingen, at disse nye opgaver vil udgøre mindre end 10.000 timer årligt. Den del af tilsynsmyndigheden, der udgøres af (ny ressortmyndighed), vil som følge af lovforslaget skulle styrke sin tilsynsopgave, herunder i forbindelse med godkendelser og tilladelser. Da tilsynsopgaven og opgaver, der kan henregnes hertil, finansieres via et gebyr, der opkræves hos selskaberne, vil de nye myndighedsopgaver medføre øget

gebyrbetaling for selskaberne, forventeligt i omegnen af 5 gebyrfinansierede årsværk. Hertil kommer gebyrbetaling for opgaver, der udføres af Miljøstyrelsen med hjemmel i både offshoresikkerhedsloven og havmiljøloven.

Som følge af direktivet indføres et krav om vurdering af effektiviteten af det interne beredskab, særligt i forbindelse med oliespildsberedskab. Miljøstyrelsen skønner, at disse vurderinger for den enkelte operatør vil medføre en engangsudgift til konsulentbistand på omkring 500.000 kr.

Omkostningerne forbundet med de ændrede bestemmelser om egenkontrol af støjniveauet fra havvindmøller skønnes at beløbe sig til kr. 100-150.000 pr. vindmøllepark i forbindelse med et evt. påbud. Det vurderes, at behovet for målinger vil være begrænset.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har til formål at forebygge og mindske virkninger af større ulykker i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, herunder større miljøhændelser. Det vurderes ikke, at implementeringen af offshoresikkerhedsdirektivets bestemmelser om beredskab vil ændre det danske beskyttelsesniveau væsentligt, da direktivet ikke indebærer væsentlige ændringer i det danske beredskab.

For så vidt angår havvindmøller, har lovforslaget alene til formål at indføre en hjemmel til at pålægge ejere af sådanne møller på havet selv at betale for akkrediterede målinger m.v., samt at sikre lige klageadgang for vindmøller på land og på havet vurderes lovforslaget ikke at have miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (offshoresikkerhedsdirektivet). Direktivet skal være implementeret i national lovgivning senest den 19. juli 2015.

8. Hørte organisationer m.v.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 16. juli til den 27. august 2014 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

3 F Fagligt Fælles Forbund, 92-gruppen for bæredygtig udvikling, ACE Denmark Akkrediteringsinstitutionen, inklusiv Akkrediteringsrådet, Advokatsamfundet, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Aquacircle, Center for Miljø, CO-industri, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Akvakultur, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk El-forbund, Dansk Energi, Dansk Energi Brancheforening, Dansk Erhverv, Dansk Formandsforening, Dansk Gasteknisk Center, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Miljøteknologi, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Standard, Dansk Sygeplejeråd, Danske Advokater, Danske Havne, Danske Maritime, Datatilsynet, Det Økologiske Råd, Det Økonomiske Råd, DHI, DMU, DONG Energy A/S, DS Håndværk & Industri, DTU-Aqua, Energi- og olieforum.dk, Energinet.dk, EnviNa, Eurofins, Falck-Nutec, FORCE Technology, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Friluftsrådet, FTF, GEUS, Green Network, Greenpeace Danmark, GTS (Godkendt Teknologisk service), Havarikommissionen for Offshore, Hess Denmark ApS, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Kyst, Land & Fjord, Kystdirektoratet, Landsforeningen Levende Hav, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lægeforeningen, Maersk Drilling, MARTEC, Maskinmestrenes Forening (Fællesrepræsentationen), Miljøstyrelsens Referencelaboratorium, Mærsk Olie og Gas AS, Mærsk Training A/S, Natur- og Miljøklagenævnet, Natur og Ungdom, NOAH, Noreco Denmark A/S, Offshoreenergy.dk, Olie Gas Danmark, Søfartens Ledere, Tandlægeforeningen, Teknologirådet, Teknologisk Institut, WWF Verdensnaturfonden.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	<p>For at kunne varetage de nye opgaver, der følger af offshoresikkerhedsdirektivet, vil der som følge af lovforslaget være behov for at forøge det nødvendige årsværksbehov for (ny ressortmyndighed) med 7 årsværk i perioden 2015-2018 og derefter med 6 årsværk, hvoraf omkring 5 årsværk vil dække et behov for øgede ressourcer til godkendelse af virksomhedernes eksisterende og nye aktiviteter efter nye regler. Disse 5 årsværk vil kunne gebyrfinansieres.</p> <p>[Herudover indebærer lovforslaget en række ny opgaver, som indebærer behov for yderligere ressourcer. En række af disse opgaver forventes at kunne gebyrfinansieres via hjemler i offshoresikkerhedsloven og havmiljøloven. Gebyrordningen vil blive nærmere afklaret. For udarbejdelse og vedligeholdelse af den eksterne beredskabsplan vil løsning af denne opgave også forudsætte finansiering.]</p>
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Ingen	<p>Med lovforslaget bliver der indført en række nye krav i forbindelse med godkendelse og tilsyn relateret til olie- og gasaktiviteter offshore, sikkerhedsmæssige forhold ved brøndaktiviteter, udarbejdelse af en eksternt beredskabsplan, udvikling og implementering af en model for vurdering af effektiviteten af oliespildberedskabet, tilretning af eksisterende beredskabsplaner til direktivets krav samt til tilsynsmyndighedens organisering, virkemåde, kompetencer og opgaver som følge af direktivet. En række af</p>

		opgaverne varetages allerede i et vist omfang, men der vil være tale om en væsentlig udbygning heraf samt enkelte helt nye opgaver for tilsynsmyndigheden.
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	<p>Som følge af gennemførelse af direktivet stilles der krav til virksomhederne om at etablere en uafhængig verifikationsordning for sikkerheds- og miljøkritiske elementer og for brønde. Der stilles endvidere øgede krav til virksomhederne i form af rapportering bl.a. i forbindelse med større ulykker uden for EU, og dokumentation bl.a. i form af en forebyggelsespolitik af produktions- og ikke produktionsanlæg uden for EU samt krav til virksomhedernes økonomiske og tekniske kapacitet. Hertil kommer øgede udgifter til gebyrbetaling for tilsynsmyndighedens øgede opgaver i forbindelse med tilsyn, godkendelser og tilladelser.</p> <p>Med direktivet indføres et krav om vurdering af effektiviteten af det interne beredskab, særligt i forbindelse med oliespildsberedskab. Miljøstyrelsen skønner, at disse vurderinger for den enkelte operatør vil medføre en engangsudgift til konsulentbistand på ca. 500.000 kr.</p> <p>Omkostningerne forbundet med de ændrede bestemmelser om egenkontrol af støjniveauet fra havvindmøller skønnes at beløbe sig til kr. 100-150.000 pr. vindmøllepark i forbindelse med et evt. påbud. Det vurderes, at behovet for målinger vil være begrænset.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Lovforslaget har til formål at	Ingen

	<p>forebygge og mindske virkninger af større ulykker i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, herunder større miljøhændelser. Det vurderes ikke, at implementeringen af offshoredirektivets bestemmelser om beredskab vil ændre det danske beskyttelsesniveau væsentligt, da direktivet ikke indebærer væsentlige ændringer i det danske beredskab.</p> <p>For så vidt angår havvindøller har lovforslaget alene til formål at indføre en hjemmel til at pålægge ejere af sådanne møller på havet selv at betale for akkrediterede målinger m.v., samt at sikre lige klageadgang for vindmøller på land og på havet vurderes lovforslaget ikke at have miljømæssige konsekvenser.</p>	
<p>Forholdet til EU-retten</p>	<p>Lovforslaget indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF. Direktivet indeholder mindstekrav. Medlemsstaterne må således vedtage strengere foranstaltninger. Lovforslaget indeholder ikke bestemmelser, der går videre end direktivets krav. Direktivet skal være implementeret i national lovgivning senest den 19. juli 2015.</p>	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede ændring indebærer, at begrebet ”sørge for” over alt i loven erstattes med begrebet ”sikre, idet ”sikre” bliver anvendt i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (offshoresikkerhedsdirektivet). Den foreslåede ændring er også en sproglig tydeliggørelse af gældende retstilstand, der pålægger borgere og virksomheder en række forpligtelser til at sikre bestemte forhold inden for lovens område. Forslaget vil tillige indebære en højere grad af sproglig ensretning i lovgivningen på klima-, energi- og bygningsministerens område.

Til nr. 2 (lovens titel)

Offshoresikkerhedsloven er den forkortede titel anført i parentes efter den egentlige titel på lov nr. 1424 af 21. december 2005 om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter. Den forkortede titel er almindelig udbredt og anvendt af alle, som offshoresikkerhedsloven vedrører, herunder af branchen og myndighederne. Da den forkortede titel ikke kan forveksles med en anden lov, foreslås det derfor, at loven ændrer titel til Offshoresikkerhedsloven.

Til nr. 3 (fodnote til lovens titel)

Fodnoten foreslås affattet således, at det kommer til at fremgå, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, EF-Tidende 1989, nr. L 183, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1137/2008 af 22. oktober 2008, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EF-Tidende 1992, nr. L 348, side 9, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007, EU-Tidende 2007, nr. L 165, side 21, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EU-Tidende 2003, nr. L 299, side 9, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling) (19. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 38, som ændret senest ved Rådets direktiv nr. 2013/64/EU af 17. december 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 8, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning), EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 24, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/127/EF af 21. oktober 2009, EU-Tidende 2009, nr. L 310, side 29, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (offshoresikkerhedsdirektivet), (EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66-106).

Til nr. 4 (§§ 2 og 3)

(§ 2)

Den foreslåede nyaffattelse af § 2 vedrører lovens anvendelsesområde.

Den foreslåede nyaffattelse af § 2, *stk. 1*, omfatter alle aktiviteter i forbindelse med anlæg, tilsluttet infrastruktur eller rørledninger, jf. forslaget til definition af olie- og gasaktiviteter i § 3, nr. 16. Det geografiske anvendelsesområde er som udgangspunkt afgrænset til aktiviteter, der finder sted offshore og indenfor dansk territorialfarvand, dansk eksklusiv zone eller dansk kontinentalsokkel, jf. forslaget til definitionen af offshore i § 3, *stk. 15*.

Den foreslåede nyaffattelse af § 2, *stk. 2*, om udvidelse af anvendelsesområdet for offshoresikkerhedsloven, svarer til § 4 i bekendtgørelse nr. 509 af 25. maj 2011, der er udstedt i medfør af den nugældende offshoresikkerhedslovs § 3, *stk. 6*. De nævnte aktiviteter kan f.eks. være lagring af CO₂ eller andre stoffer fra anlæg, der udfører offshore olie- og gasaktiviteter.

Offshoresikkerhedslovens geografiske anvendelsesområde foreslås at fremgå af forslaget til § 3, nr. 15, jf. bemærkningerne hertil.

I § 2, *stk. 3*, foreslås seismiske og videnskabelige undersøgelser af undergrunden, som har betydning for olie- og gasaktiviteter undtaget fra lovens anvendelsesområde. Dette udtrykker eksplicit fortolkningen af gældende ret. Som udgangspunkt er der ikke potentiale for større ulykker i forbindelse med seismiske undersøgelser og videnskabelige undersøgelser. Hvis dette undtagelsesvist skulle være tilfældet, vil loven dog finde anvendelse, hvilket fremgår af forslaget til § 2, *stk. 4*.

I § 2, *stk. 5*, foreslås det, at transitrørledninger ikke er omfattet af lovens anvendelsesområde, hvilket er i overensstemmelse med forslagets § 3, nr. 16, idet transitrørledninger er reguleret i kontinentalsokkelloven.

På baggrund af definitionen af anlæg, jf. forslaget § 3, nr. 1, herunder dens uændrede geografiske anvendelsesområde, jf. ovenfor, hvor alle fysiske strukturer, uanset deres fysiske udformning, der anvendes i forbindelse med aktiviteterne efter stk. 1, bliver omfattet med lovforslaget, er der ikke mere behov for lovhjemlerne i offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 2, 3 og 5, samt bestemmelsen i offshoresikkerhedslovens § 3, stk. 4.

(§ 3)

Den forslåede ny affattelse af § 3 indebærer at lovens definitioner, der efter den gældende lov er fordelt på §§ 2 og 4, af lovtekniske grunde samles under et paragrafnummer. De af offshoresikkerhedsdirektivets definitioner som gennemføres i loven, jf. nedenfor, medtages her.

Definitionerne, der foreslås i *nr. 1, 5-8, 11-13, 15-17 og 19-32*, svarer, med sproglige tilpasninger, til de definitioner, som er anført i artikel 2, nr. 1-5, 7, 9-12, 15-17, 19-21, 25-29, 31, 33, 36 og 37 i offshoresikkerhedsdirektivet, jf. bemærkninger til de enkelte definitioner nedenfor.

Definitionerne i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 6, 8, 13, 14, 18, 22-24, 30, 32, 34 og 35 foreslås ikke medtaget i lovforslaget af følgende grunde:

Nr. 6, ”egnet”: I de bestemmelser i lovforslaget, hvor udtrykket er anvendt, er forståelsen heraf, om nødvendigt, uddybet i de tilhørende bemærkninger til bestemmelserne.

Nr. 8, ”acceptabel”: Definitionen heraf svarer til ALARP-princippet, som er beskrevet i de almindelige bemærkninger til forslaget til den nugældende offshoresikkerhedslov. I bestemmelserne i lovforslaget er, i stedet for ”acceptabel”, anvendt ”så lavt som det er rimelig praktisk muligt”. Derved bibeholdes samme terminologi som i den nugældende lov.

Nr. 13, ”koncessionsgivende myndighed”: Begrebet anvendes ikke i forslaget. I stedet anvendes forklaringen af begrebet direkte, jf. forslaget nr. 39 (§ 32 b, stk. 2) med tilhørende bemærkninger.

Nr. 14, ”kompetent myndighed” anvendes ikke, da forklaringen på begrebet i stedet udmøntes i forslaget bestemmelser om tilsynsmyndighedens opgaver og organisering.

Nr. 18, ”offentligheden”: Begrebet er almindelig anvendt og definitionen derfor selvforklarende i dansk ret.

Nr. 22, ”accept” anvendes ikke, idet der i stedet foreslås videreført det tilladelses- og godkendelsessystem, der findes i den gældende offshoresikkerhedslov, der svarer til direktivets accept af rapporten om større farer.

Nr. 23, ”større fare”: I de bestemmelser i lovforslaget, hvor udtrykket er anvendt, er forståelsen heraf, om nødvendigt, uddybet i de tilhørende bemærkninger til bestemmelserne.

Nr. 24, ”brøndaktiviteter”: I lovforslaget foreslås anvendt den almindelige sproglige opfattelse af begrebet, idet brøndaktiviteter omfatter alle aktiviteter forbundet med en brønd, svarende til praksis i dag efter undergrundsloven. Direktivet definerer brøndaktiviteter alene som de aktiviteter, hvor der er risiko for udslip af materialer, der kan medføre en større ulykke. Der findes en række brøndaktiviteter, hvor dette ikke er tilfældet, jf. bemærkningerne til forslaget til § 28 a, hvorfor direktivets definition ikke findes at være fuldt ud dækkende. Gennemførelsen af direktivets krav om anmeldelse af brøndaktiviteter fremgår af forslaget til § 28 a om godkendelse af visse brøndaktiviteter.

Nr. 30, ”væsentlig ændring”: I de bestemmelser i lovforslaget, hvor udtrykket er anvendt, er forståelsen heraf, om nødvendigt, uddybet i de tilhørende bemærkninger til bestemmelserne, jf. bl.a. forslaget til § 29, stk. 1 og § 28 a, stk. 1.

Nr. 32, ”beredskabseffektivitet ved olieudslip”: Begrebet foreslås defineret i havmiljøloven, hvor beredskabseffektivitet ved olieudslip også foreslås reguleret, hvorfor det ikke skønnes nødvendigt med en definition i offshoresikkerhedsloven.

Nr. 34, ”trepartshøring”: Begrebet er almindelig anvendt, og definitionen er derfor selvforklarende i dansk ret.

Nr. 35, ”industri”: Begrebet er almindelig anvendt, og definitionen er derfor selvforklarende i dansk ret.

Definitionerne i forslaget *nr. 2-4, 9-10, 14, 18 og 33* fremgår ikke af offshoresikkerhedsdirektivet. *Nr. 9 og 14* foreslås overført fra den gældende offshoresikkerhedslovs § 2, *stk. 3 og 4, og 33* foreslås overført fra den gældende offshoresikkerhedslovens § 4, stk. 6, mens *nr. 10 og 18*, foreslås overført fra § 2, stk. 1, nr. 2 og 3 i bekendtgørelse nr. 831 af 27. juni 2013 om faste anlægs og rørlednings konstruktion, indretning og udstyr.

Forslaget til definitionen af anlæg i *nr. 1* erstatter definitionen af et offshoreanlæg i den gældende offshoresikkerhedslovs § 2. Udover platforme og andre indretninger omfatter den forslåede definition, ligesom den gældende bestemmelse i offshoresikkerhedslovens § 2, stk. 1, nr. 1, også boreskibe og flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder (FPSO'er). Flydende lager- og afskibningsenheder (FSO'er), anses for tilsluttet infrastruktur, jf. forslaget til nr. 30. Fartøjer, der udfører brøndvedligehold m.v. i situationer, hvor der ikke er et anlæg, anses for boreskibe i offshoresikkerhedslovens forstand. Det vil typisk være fartøjer, der udfører brøndarbejder på eksisterende undersøiske brønde. Fartøjer, der udfører aktiviteter i forbindelse med et anlæg, er ikke omfattet af definitionen. Risiciene ved aktiviteter fra sådanne fartøjer vil skulle kontrolleres af operatøren eller ejeren af anlægget, og rederen af fartøjet vil blive betragtet som entreprenør i lovens forstand. Sådanne fartøjer er f.eks. kranfartøjer og brøndstimuleringsfartøjer, der udfører arbejde i en eksisterende brønd på et anlæg. Den gældende § 2, stk. 5, i loven, hvorefter faste anlæg, som er indbyrdes broforbundne anses som værende ét anlæg, videreføres i den forslåede definition af et anlæg, idet forslaget dog udvides til at omfatte anlæg i almindelighed, dvs. ikke skelner mellem faste og mobile anlæg. Det forudsættes i forslaget, at dette kun gælder, når der er tale om en permanent forbindelse. Denne forudsætning findes ikke i den gældende lov. Anlæg med broforbindelser, der ikke er permanente, anses for værende i kombineret drift, jf. definitionen i forslagens § 3, nr. 13. Hvad der anses for en permanent broforbindelse vil bero på en konkret vurdering, men hvis broforbindelsen er etableret med henblik på at forblive der i anlæggenes resterende driftsperiode, og at det tilkoblede anlæg indgår som en del af aktiviteterne på det andet anlæg, vil forbindelsen anses for at være permanent. Kravet i gældende lov om, at de broforbundne anlæg skal være opereret af samme virksomhed er ikke eksplicit medtaget i forslaget, men i praksis vil det i langt de fleste tilfælde forholde sig sådan. Eksempler på permanent broforbundne anlæg er Gorm, Tyra, Dan og Halfdan, idet disse broforbindelser er en del af designet og er planlagt til at forblive der i anlæggets resterende driftsperiode. Et andet eksempel kunne være et behov for en permanent udvidelse af indkvarteringskapaciteten på et fast anlæg ved at etablere en broforbindelse til en mobil indkvarteringsenhed. Her vil der også samlet set være tale om et anlæg. Definitionen af anlæg omfatter ikke rørledninger, da disse er omfattet af definitionen i forslaget til § 3, nr. 30.

Forslaget til definitionen skal ses i lyset af offshoresikkerhedsdirektivets formål om at forebygge større ulykker og begrænse deres konsekvenser, jf. artikel 1, nr. 1, offshoresikkerhedsdirektivet.

Definitionerne skal dog også betragtes i forhold til borehulsdirektivet (direktiv 92/91/EØF om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den borningsrelaterede udvindingsindustri), samt national regulering af f.eks. rørledninger, som ikke er omfattet af hverken borehulsdirektivet eller offshoresikkerhedsdirektivet, dog med undtagelse af den del, der er omfattet af definitionen af tilsluttet infrastruktur, jf. forslaget til § 3, nr. 30.

Forslaget til definitionen af anlægsschef i *nr. 2* svarer til den gældende definition i offshoresikkerhedslovens § 4, stk. 8.

Forslaget til definitionen af arbejdsgiver i *nr. 3* svarer til den gældende definition af arbejdsgiver i offshoresikkerhedslovens § 4, stk. 5, idet offshoreanlæg dog er erstattet med anlæg, jf. forslagens nr. 1.

Forslaget til definitionen af arbejdsleder i *nr. 4* svarer til den gældende definition i offshoresikkerhedslovens § 4, stk. 7.

Forslaget til definitionen af efterforskning i *nr. 5* svarer til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 15. Definitionen omfatter ikke efterforskningsaktiviteter, der ikke er knyttet til en boring, såsom seismiske aktiviteter og videnskabelige undersøgelser.

Forslaget til definitionen af ejer i *nr. 6* følger af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 27, idet begrebet "ejer" i direktivet dog alene knytter sig til ikke-produktionsanlæg. Det forslås at udvide definitionen til også at omfatte ejere af rørledninger, både mellem anlæg og fra anlæg til land. Dermed videreføres gældende ret, idet ejere af rørledninger, både mellem anlæg og fra anlæg til land, i dag har pligter efter offshoresikkerhedsloven svarende til rettighedshaverens pligter, jf. den gældende offshoresikkerhedslovs § 4, stk. 1, 2 pkt.

Forslaget til definitionen af ekstern beredskabsplan i *nr. 7* svarer til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 36.

Forslaget til definitionen af entreprenør i *nr. 8* svarer med sproglige justeringer, til offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 12, idet begrebet ”enhed” foreslås erstattet med ”virksomhed”, jf. forslagens § 3, nr. 32.

Forslaget til definitionen af fast anlæg i *nr. 9* svarer til definitionen i den gældende offshoresikkerhedslovs § 2, stk. 4.

Forslaget til definitionen af ikke-permanent bemandedt anlæg i *nr. 10* svarer til definitionen i § 2, stk. 1, nr. 3 i bekendtgørelse nr. 831 af 27. juni 2013 om faste offshoreanlægs og rørledningers konstruktion, indretning og udstyr, der udstedt i medfør af den gældende offshoresikkerhedslov. Ikke-permanent bemandede anlæg kan i situationer bemannes 24 timer i døgn på modsatte skift, således at der ikke overnattes på anlægget. Disse risici håndteres efter bestemmelserne i forslagens nr. 40 (§§ 33 og 34) om risikovurdering af anlæg.

Forslaget til definitionen af ikke-produktionsanlæg i *nr. 11* svarer til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 17.

Forslaget til definitionen af intern beredskabsplan i *nr. 12* svarer til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 28. Offshoresikkerhedsdirektivet stiller i artikel 14 krav om, at operatører, eller i givet fald, ejere skal udarbejde interne beredskabsplaner, hvori der bl.a. indgår en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip og aspekter vedrørende begrænsning af risiko for personer, der opholder sig på anlægget. Det foreslås, at forholdene vedrørende miljøberedskab, som i dag, reguleres i havmiljøloven, og forholdene vedrørende personberedskab i offshoresikkerhedsloven.

Forslaget til definitionen af kombineret drift i *nr. 13* svarer til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 25. De involverede anlæg behøver ikke nødvendigvis at være broforbundet, men kan være det. Det afgørende er, at et af de involverede anlæg kan påvirke de sikkerhedsmæssige risici på et andet. Eksempler er boring af en produktionsbrønd på et fast anlæg ved hjælp af en mobil borenhed, samt indkvarteringsenheder, enten i form af platforme eller fartøjer. Det er forudsat, at der er tale om en midlertidig broforbindelse. Hvis et anlæg er permanent broforbundet til et andet anlæg, er det ikke omfattet af definitionen på kombineret drift, men derimod af definitionen på et anlæg, jf. forslaget til § 3, nr. 1.

Forslaget til definitionen af mobilt anlæg i *nr. 14* svarer til definitionen i den gældende offshoresikkerhedslovs § 2, stk. 3.

Forslaget til definitionen af offshore i *nr. 15* svarer til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 2. Det geografiske anvendelsesområde for offshoresikkerhedsloven bliver ikke ændret, men tilpasset ordlyden i offshoresikkerhedsdirektivet, hvorved loven finder anvendelse på offshore olie- og gasaktiviteter i dansk territorialfarvand, den danske eksklusive økonomiske zone eller dansk kontinentalsokkel, hvor Danmark i henhold til folkeretten har eneret til efterforskning og udnyttelse af naturressourcer. Det er derfor også uden betydning, hvorvidt et mobilt anlæg er indregistreret i Danmark eller et andet land.

Forslaget til definitionen af offshore olie- og gasaktiviteter i *nr. 16* gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 3. I forslaget understreges, at aktiviteter omfatter anlæggenes eller den tilsluttede infrastrukturs design, konstruktion, indretning, bygning, installering, udstyr, drift, herunder ændringer samt demontering. Dette er en lidt anden ordlyd end direktivets, men svarer til den nugældende lovs anvendelsesområde og er indholdsmæssigt svarende til direktivet. For eksisterende mobile anlæg, som i visse situationer også omfatter fartøjer, jf. bemærkningerne til *nr. 1*, og som bringes ind på dansk område, vil dette koncentrere sig om driftsmæssige forhold, herunder eksisterende design, konstruktion, indretning og udstyr i henhold til nuværende praksis, jf. § 33, stk. 2, i den gældende offshoresikkerhedslov. Lovforslagets § 3, nr. 16, viderefører også gældende ret, hvorefter rørledninger i et vist omfang er omfattet af offshoresikkerhedsloven, jf. § 3, stk. 2, i gældende lov. Af definitionen i direktivets artikel 2, nr. 3, fremgår det, at transport via transitrørledninger fra kyst til kyst er undtaget. Dette er ikke medtaget i forslaget til § 3, nr. 16, men fremgår af lovforslagets nr. 4 (§ 2, stk. 5). Transitørledninger er reguleret af kontinentalsokkelloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1101 af 18. november 2005. Forslaget til definitionen skal ses i lyset af offshoresikkerhedsdirektivets formål om at forebygge større ulykker og begrænse deres konsekvenser, jf. artikel 1, nr. 1, offshoresikkerhedsdirektivet. Definitionerne skal dog også betragtes i forhold til borehulsdirektivet (direktiv 92/91/EØF om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingindustri), samt national regulering af f.eks. rørledninger, som ikke er omfattet af hverken borehulsdirektivet eller offshoresikkerhedsdirektivet.

Forslaget til definitionen af operatør i *nr. 17* svarer med sproglige justeringer til offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 5, og den gældende offshoresikkerhedslovs § 4, stk. 2, idet begrebet ”enhed” forslås erstattet med ”virksomhed”, jf. forslag til nr. 32, ”koncessionshaver” er erstattet med ”rettighedshaver”, jf. forslaget til § 3, nr. 23, og ”koncessionsgivende myndighed” med ”klima-, energi- og bygningsministeren”.

Forslaget til definitionen af permanent bemandedt anlæg i *nr. 18* svarer til definitionen i bekendtgørelse nr. 831 af 27. juni 2013 om faste offshoreanlægs og rørledningers konstruktion, indretning og udstyr, der er udstedt i medfør af den gældende offshoresikkerhedslov. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets nr. 10 (til § 8).

Forslaget til definitionen af produktion i *nr. 19* svarer med sproglige justeringer til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 16, idet begrebet ”rettighedsområde” forslås i stedet for ”koncessionsområde”, jf. bemærkninger til lovforslagets nr. 5 (til § 4).

Forslaget til definitionen af produktionsanlæg i *nr. 20* svarer til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 20.

Forslaget til definitionen af påbegyndelse af aktiviteter i *nr. 21* svarer til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 31.

Forslaget til definitionen af rettighed i *nr. 22* svarer med sproglige justeringer til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 9, idet begrebet ”rettighed” forslås anvendt i stedet for ”koncession”, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 5 (til § 4). Lovforslaget indeholder en henvisning til undergrundsloven, der gennemfører direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter (koncessionsdirektivet), som der er henvist til i direktivets artikel 2, nr. 22.

Forslaget til definitionen af rettighedshaver i *nr. 23* svarer med sproglige justeringer til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 11, idet begrebet ”rettighedshaver” forslås anvendt i stedet for ”koncessionshaver”, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 5 (til § 4).

Forslaget til definitionen af rettighedsområde i *nr. 24* svarer med sproglige justeringer til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 10, idet begrebet ”rettighedsområde” forslås anvendt i stedet for ”koncessionsområde”, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 5 (til § 4).

Forslaget til definitionen af risiko i *nr. 25* svarer til definitionen af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 4.

Forslaget til definitionen af sikkerheds og miljøkritiske elementer i *nr. 26* svarer til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 33.

Forslaget til definitionen af sikkerhedszone i *nr. 27* svarer til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 26.

Forslaget til definitionen af større miljøhændelser i *nr. 28* svarer til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 37, idet henvisningen til direktiv 2004/35/EF er erstattet med en henvisning til miljøskadeloven. Begrebet anvendes i definitionen af ”større ulykke”, jf. forslaget til § 3, nr. 29.

Forslaget til definitionen af større ulykke i *nr. 29* svarer til definitionen i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 1 idet begrebet ”større ulykke” forslås anvendt frem for ”større uheld”, svarende til, hvad der anvendes i gældende lovgivning.

Forslag til definitionen af tilsluttet infrastruktur i *nr. 30* gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 21, for så vidt angår litra a-c i lovforslaget. Litra a omfatter brønde og rørføringer, udstyr m.v., der er en del af brøndstrukturen. Litra b omfatter andre anordninger, der er fysisk forbundet til anlægget, f.eks. stigrør. Litra c svarer til direktivets litra c, som omfatter den del af rørledninger, som befinder sig indenfor sikkerhedszonen. Rørledninger herudover er således ikke omfattet af definitionen. Endvidere foreslås definitionen også at omfatte indretninger, der anvendes til lagring af kulbrinter og lastning af olie til f.eks. tankskibe (litra d). Flydende lagrings- og afskibningsenheder (FSO'er) er omfattet heraf. Litra d er en videreførelse af gældende ret, jf. § 2, stk. 1, nr. 1, og § 2, stk. 2, i den nuværende offshoresikkerhedslov.

Forslaget til definitionen af uafhængig verifikation i *nr. 31* svarer med sproglige justeringer til offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 29, idet begrebet ”enhed” forslås erstattet med ”virksomhed”, jf. forslaget til § 3, nr. 33. Uafhængig verifikation indeholder ikke krav om tredjepartsverifikation, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 26 (til § 21).

Forslaget til definitionen af virksomhed i *nr. 32* svarer til offshoresikkerhedsdirektivets definition af 'enhed' artikel 2, nr. 7.

Forslaget til definitionen af virksomhedsleder i *nr. 33* svarer til definitionen i den gældende offshoresikkerhedslovs § 4, stk. 6.

Til nr. 5 (§ 4)

§ 4 i offshoresikkerhedsloven omhandler definitioner af pligtsubjekter.

Med lovforslaget foreslås det at flytte definitionerne i § 4 over i lovforslagets nr. 4 (til § 3) for at samle definitionerne her, jf. bemærkningerne til forslaget. Som konsekvens heraf foreslås det at ophæve § 4 i den nuværende offshoresikkerhedslov. Begrebet "rettighedshaver" og ikke begrebet "koncessionshaver", der er defineret i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 11, foreslås anvendt, da begrebet "rettighedshaver" har samme indholdsmæssige betydning og er et anvendt begreb i offshoresikkerhedsloven og undergrundsloven, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 22-24) og bemærkningerne hertil, jf. artikel 2, nr. 9-11, i offshoresikkerhedsdirektivet. Begrebet "driftsansvarlig virksomhed" som er den virksomhed, der har ansvaret for driften af et anlæg, foreslås afskaffet, da "operatøren", træder i stedet for denne på et produktionsanlæg og "ejereren" på et ikke produktionsanlæg eller en rørledning, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 6 og 17), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 5 og 27.

Til nr. 6 (§ 5, stk. 1)

§ 5 i offshoresikkerhedsloven omhandler rettighedshaverens forpligtigelser.

Forslaget til ændringer af § 5, *stk. 1*, i offshoresikkerhedsloven er en sproglig justering som følge af, at offshoresikkerhedsloven foreslås at regulere aktiviteter, jf. definitionen af offshore olie- og gasaktiviteter i lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 16), jf. artikel 2, nr. 3, i offshoresikkerhedsdirektivet.

Til nr. 7 (§ 5, stk. 3 og 4)

§ 5 i offshoresikkerhedsloven omhandler rettighedshaverens forpligtigelser.

§ 5, *stk. 3*, i lovforslaget foreslås ophævet som konsekvens af, at begrebet "driftsansvarlig virksomhed" udgår, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 5 (til § 4).

I § 5, *stk. 4*, i lovforslaget der bliver *stk. 3*, foretages konsekvensændring af henvisningen, således at »*stk. 1-3*« ændres til: »*stk. 1-2*«.

Til nr. 8 (§ 6, stk. 1)

§ 6 i offshoresikkerhedsloven omhandler rettighedshaverens forpligtigelse for, at der føres tilsyn med, at lovgivningen overholdes ved udførelse af offshore olie- og gasaktiviteter.

Forslaget til ændringer af § 6, *stk. 1*, i offshoresikkerhedsloven er sproglige justeringer som følge af at loven regulerer aktiviteter, jf. definitionen af offshore olie- og gasaktiviteter i lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 16), jf. artikel 2, nr. 3, i offshoresikkerhedsdirektivet.

Til nr. 9 (§ 6, stk. 2)

§ 6 i offshoresikkerhedsloven omhandler rettighedshaverens forpligtigelse for, at der føres tilsyn med, at lovgivningen overholdes ved udførelse af offshore olie- og gasaktiviteter.

Forslaget til ændringer af § 6, *stk. 2*, i offshoresikkerhedsloven er en sproglig justering som følge af, at loven regulerer aktiviteter, jf. definitionen af offshore olie- og gasaktiviteter i lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 16), jf. artikel 2, nr. 3, i offshoresikkerhedsdirektivet.

Til nr. 10 (§§ 7-9)

(§ 7)

§ 7 i offshoresikkerhedsloven omhandler operatørens forpligtigelser til at give instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning samt at sikre, at der føres tilsyn med arbejdets planlægning og udførelse.

De foreslåede ændringer af § 7 i offshoresikkerhedsloven er sproglige justeringer som følge af indførelse af nye begreber. Begrebet "driftsansvarlig virksomhed" foreslås afskaffet og erstattet af "operatøren" på et

produktionsanlæg og ”ejereren” af ikke-produktionsanlæg eller en rørledning, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 5 (til § 4). Endvidere er det tilføjet, at operatøren eller ejeren skal sørge for, at der føres tilsyn med, at entreprenører følger de dele af det ledelsessystem for sikkerhed og sundhed, der er oprettet i henhold til § 19 i offshoresikkerhedsloven, der er relevante for denne. Der er i den nuværende lovgivning alene fastsat krav om, at operatøren skal sørge for, at der føres tilsyn med, at ledelsessystemet følges og ikke om, hvem der specifikt skal følge det, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 21-23 (til § 19).

§ 7, stk. 2, i lovforslaget foreslås ophævet, da den driftsansvarlige virksomhed ikke længere opretholdes som begreb, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 5 (til § 4).

(§ 8)

§ 8 i offshoresikkerhedsloven omhandler den driftsansvarlige virksomheds forpligtigelse på bemandede anlæg.

Forslaget til ændringerne af § 8 i offshoresikkerhedsloven indeholder sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye begreber. Det er præciseret, at der er tale om ”permanent bemandede anlæg” (anlæg, der planlægges anvendt til overnatning). Begrebet ”driftsansvarlig virksomhed” er erstattet af ”operatøren” på et produktionsanlæg og ”ejereren” af et ikke-produktionsanlæg eller en rørledning, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 5 (til § 4). Endvidere er der ændringer som konsekvens af den nye definition af begrebet ”anlæg”, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19.

§ 8, stk. 2, foreslås ophævet, da der ved ændringerne af pligtssubjekterne er identitet med forslagens § 7. Som følge heraf rykker de nuværende stykker op. Endvidere foreslås det tilføjet, at operatøren og ejeren skal følge det ledelsessystem, som de har etableret i henhold til lovforslagets nr. 21-23 (til § 19).

I det nye § 8, stk. 3, foreslås tilføjet ”samt risici for større miljøhændelser” for at understrege gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivets integration mellem sikkerhed og miljø i forhold til operatørens eller ejerens pligter i forbindelse med forebyggelse af større ulykker.

I det nye § 8, stk. 5, foreslås tilføjet, at operatøren eller ejeren også skal vurdere sikkerhedsmæssige risici i forbindelse med anvendelse af stoffer og materialer, idet stoffer og materialer også kan besidde f.eks. brandfarlige og eksplosionsfarlige egenskaber. Derimod vil anvendelsen af stoffer og materialer på et anlæg næppe kunne medføre større miljøhændelser, hvorfor dette aspekt ikke er medtaget.

(§ 9)

§ 9 i lovforslaget omhandler den enkelte entreprenørs forpligtigelser til at give instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der arbejder for denne, samt at sikre, at der føres tilsyn med arbejdets planlægning og udførelse.

Endvidere er det tilføjet, at entreprenøren skal sørge for, at der føres tilsyn med, at entreprenører, der arbejder for denne, følger de dele af det ledelsessystem for sikkerhed og sundhed, der er oprettet i henhold til § 19, der er relevante for denne, jf. i øvrigt bemærkningerne til forslagens § 7.

Til nr. 11 (§ 10, stk. 1)

§ 10 i offshoresikkerhedsloven omhandler arbejdsgiverens forpligtigelser i forbindelse med sikkerhed og sundhed.

Det foreslås med ændringen i § 10, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven præciseret, at arbejdsgiveren skal sørge for, at relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i lovforslagets nr. 21-23 (til § 19), følges.

Til nr. 12 (§ 10, stk. 2 og 3, 2. pkt.)

Det foreslås med ændringen i § 10, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven at arbejdsgiverens tilsynsforpligtigelse udvides til også at omfatte tilsyn af, at relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i lovforslagets nr. 21-23 (til § 19), følges.

Det foreslås med § 10, stk. 3, 2. pkt., i offshoresikkerhedsloven at arbejdsgiverens instruktionsforpligtigelse udvides til også at omfatte instruktion om, at relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i lovforslagets nr. 21-23 (til § 19), følges.

Til nr. 13 (§ 10, stk. 5, 1. pkt.)

Forslaget til ændringen af § 10, stk. 5, 1. pkt., i offshoresikkerhedsloven indeholder sproglige justeringer som følge af den nye definition af anlæg, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2. nr. 19.

Til nr. 14 (§ 10, stk. 5, 2. pkt.)

Forslaget til ændringen af § 10, stk. 5, 2. pkt., i offshoresikkerhedsloven indeholder sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye begreber. Således er begrebet ”driftsansvarlig virksomhed” erstattet af ”operatør” på et produktionsanlæg og ”ejereren” af et ikke-produktionsanlæg eller en rørledning, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 5 (til § 4).

Til nr. 15 (§ 11, stk. 1 og § 50, stk. 2)

§ 11 i offshoresikkerhedsloven omhandler anlægschefens forpligtigelser i forbindelse med sikkerhed og sundhed.

Forslaget til ændring af § 11, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven indeholder sproglige justeringer som følge af den nye definition af anlæg, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19. Henvisningen til ledelsessystemet er ændret som følge af, at kravene til systemet fremgår af lovforslagets nr. 21-23 (til § 19). Endvidere foreslås tilføjet en pligt til, at anlægschefen også fører tilsyn med, at kravene i ledelsessystemet overholdes.

Til nr. 16 (§ 11, stk. 2)

Det foreslås, at der indføres et nyt pkt. i § 11, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven, hvorefter anlægschefen også har pligt til at føre tilsyn med at kravene i det ledelsessystemet, der er nævnt i lovforslagets nr. 21-23 (til § 19), følges.

Til nr. 17 (§ 11, stk. 3)

Forslaget til ændringen af § 11, stk. 3, i offshoresikkerhedsloven er alene en konsekvens af, at kravene til ledelsessystemet fremgår af lovforslaget nr. 21-23 (til § 19).

Til nr. 18 (§ 16 a)

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse, der gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 22, stk. 2.

Bestemmelsen indeholder en informationspligt om muligheden for den adgang til fortrolig indberetning samt information om de nærmere detaljer af gældende procedurer for fortrolig indberetning, der er nævnt i lovforslagets nr. 80 (til § 63 a, stk. 2), og som operatør og ejer skal overholde overfor deres egne ansatte, entreprenører og disses ansatte.

Til nr. 19 (§ 17)

§ 17 i offshoresikkerhedsloven indeholder bemyndigelse til at fastsætte regler om rettighedshaveres, operatørens, ejerens, entreprenørens, arbejdsgivers, anlægschefers og øvrige arbejdsleders pligt.

Der foreslås med ændringen en udvidelse af hjemlen til at omfatte alle pligtsubjekter i §§ 5-14 i offshoresikkerhedsloven. Udvidelsen er ikke relateret til implementering af offshoresikkerhedsdirektivet.

Til nr. 20 (§ 18, stk. 1)

§ 18 i offshoresikkerhedsloven omhandler leverandørforpligtelser.

Der foreslås tilføjet »byggevarer«, som også fremgår af den tilsvarende bestemmelse i arbejdsmiljølovens § 30. Endvidere foreslås der redaktionelle ændringer af teksten, så den bringes mere i overensstemmelse med arbejdsmiljølovens § 30. Herudover indeholder forslaget en sproglig justering som konsekvens af den nye definition af anlæg, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2. nr. 19.

Til nr. 21 (§ 19, stk. 1)

§ 19 i offshoresikkerhedsloven indeholder krav til et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed i forbindelse med design, bygning, installation, ændring eller demontering af faste offshoreanlæg, herunder krav om tilsyn med, at det følges. Tilsvarende indeholder offshoresikkerhedslovens § 20 krav til et

ledelsessystem for sikkerhed og sundhed i forbindelse med offshoreanlæg, deres tilstand, drift og vedligeholdelse samt arbejdets udførelse i øvrigt, herunder krav om tilsyn med at det følges.

Det foreslås med ændringen af § 19, stk. 1, at §§ 19 og 20 i offshoresikkerhedsloven sammenskrives, idet pligtsubjekterne i begge tilfælde er operatører eller ejere afhængig af, om der er tale om aktiviteter i forbindelse med brøndaktiviteter, produktionsanlæg, ikke-produktionsanlæg eller rørledninger. Endvidere foreslås kravet om et ledelsessystem at omfatte offshore olie- og gasaktiviteter og ikke, som i den nuværende lovgivning, kun for anlæg. Offshoresikkerhedsdirektivets krav om, at ledelsessystemet tager sigte på reduktion af risiko for ulykker og hændelser med konsekvenser for såvel personer, miljø m.v., jf. artikel 19 i offshoresikkerhedsdirektivet, er indeholdt i kravet om, at systemet ”sikrer og dokumenterer, at krav fastsat i eller i medfør af denne lov opfyldes”.

Til nr. 22 (§ 19, stk. 2)

Forslaget til ændring af *stk. 2* indeholder alene en sproglig justering som konsekvens af den nye definition af offshore olie- og gas aktiviteter, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 16), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2 nr. 3.

Med den anerkendte norm eller standard, der er nævnt i § 19, *stk. 2*, tænkes på ISO 9001, ISO 14001, DS/OHSAS 18001 eller tilsvarende. For fartøjer og andre indretninger, der anvendes IMOs ISM-kode, anses denne tillige for en anerkendt norm eller standard.

Til nr. 23 (§ 19, stk. 3)

Den gældende lovs § 19, stk. 3, indeholder krav om, at operatøren skal sørge for, at der føres tilsyn med, at ledelsessystemet for sikkerhed og sundhed følges.

Det foreslås at ophæve § 19, *stk. 3*, i offshoresikkerhedsloven, idet kravet foreslås indføjet i §§ 7, 9 og 10 i offshoresikkerhedsloven under de enkelte pligtsubjekter, jf. de specielle bemærkninger til nr. 10.

Til nr. 24 (§ 19 a)

Forslaget til § 19 a, *stk. 1-4*, er ny og indeholder eksplicite bestemmelser om operatørers og ejeres pligt til at udforme en selskabspolitik for sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser som en del af ledelsessystemet efter lovforslagets nr. 21-23 (§ 19). Herved gennemføres offshoresikkerhedsdirektivets artikel 19, stk. 1, 2, og 5. Gennemførelse af kravet i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 19, stk. 1, om at der skal udarbejdes et dokument indeholdende selskabspolitikken, sker gennem kravet i lovforslagets nr. 21-22 (§ 19) til dokumentation af ledelsessystemet, som selskabspolitikken er en del af.

Forslaget til § 19 a, *stk. 5*, er ny og gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 19, stk. 8. Heraf fremgår, at medlemsstaterne skal kræve, at dokumentet om selskabspolitikken for forebyggelse af større ulykker også indeholder oplysninger om, i hvilket omfang politikken omfatter den pågældendes operatørs og ejers produktions og ikke-produktionsanlæg uden for Den Europæiske Union, selvom det ifølge betragtning (37) og (38) til offshoresikkerhedsdirektivet må erkendes, at det måske ikke er muligt at håndhæve anvendelsen af selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld uden for Unionen.

Til nr. 25 (§ 20)

§ 20 i offshoresikkerhedsloven indeholder krav til et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed og tilsyn hermed og den driftsansvarlige virksomheds forpligtigelser hermed i forbindelse med drift m.v. af offshoreanlæg. Dette er i lovforslaget skrevet ind i nr. 21-22 (§ 19), jf. bemærkningerne hertil.

Med lovforslaget foreslås det, som konsekvens af at §§ 19 og 20 i offshoresikkerhedsloven sammenskrives, at ophæve § 20 i den nuværende offshoresikkerhedslov.

Til nr. 26 (§§ 21-23)

(§ 21)

§ 21 i offshoresikkerhedsloven indeholder mulighed for, at verifikation af, at anlæg, dele heraf eller anlæggets udstyr opfylder krav fastsat i lovgivningen, delvis kan træde i stedet for ledelsessystemet efter offshoresikkerhedslovens §§ 19 og 20. Offshoresikkerhedslovens § 21 stiller krav om, at verifikationen skal foretages af uafhængig sagkyndig anerkendt af tilsynsmyndigheden.

Med forslagens *stk. 1* gennemføres offshoresikkerhedsdirektivets artikel 17, der stiller krav om, at der i forbindelse med anlæg etableres en ordning for uafhængig verifikation af egnethed af sikkerheds- og miljøkritiske elementer og udformning og kontrol af brønde. Det er operatøren og ejeren, der skal etablere ordningen. Offshoresikkerhedsdirektivet stiller ikke krav om, at ordningen også omfatter tilsluttet infrastruktur og rørledninger, idet sidstnævnte, bortset fra den del, der anses for tilsluttet infrastruktur, ikke er omfattet af direktivet. Det foreslås imidlertid, at dette indføres i dansk lovgivning, idet der kan tænkes at forefindes sikkerheds- og miljøkritiske elementer i den tilsluttede infrastruktur, såsom stigrør, samt på rørledninger. Rørledninger er også omfattet af § 21 i den nuværende offshoresikkerhedslov. Der er ikke krav om, at verifikationen skal foretages af en uafhængig tredje part. Det kan således være en uafhængig organisatorisk del af virksomheden, der foretager verifikationen. Der er ikke i den nuværende offshoresikkerhedslov tilsvarende krav herom.

Efter forslagens *stk. 2* har operatøren og ejeren ikke mulighed for ansvarsfraskrivelse i forbindelse med verifikation.

Efter forslagens *stk. 3* skal operatøren og ejeren træffe passende foranstaltninger på baggrund af resultatet af verifikationen. Verifikator skal udarbejde en rapport, som skal forelægges operatøren og ejeren. Nærmere krav til indholdet af rapporten kan fastlægges i en bekendtgørelse i medfør af forslaget til § 22, stk. 2.

Efter forslagens *stk. 4* skal operatøren og ejeren opbevare fortegnelser over de trufne foranstaltninger på baggrund af resultatet af verifikationen efter forslaget til § 21, stk. 1, nr. 1, i en periode på mindst fem år eller indtil gennemgangen af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter § 23, der skal foretages efter lovforslaget til § 23, stk. 6. Selv om offshoresikkerhedsdirektivet i artikel 17, stk. 6, stiller krav om en opbevaring i 6 måneder, er det fundet hensigtsmæssigt at forlænge perioden, da en periode på fem år svarer til den almindelige frist for opbevaring af materiale jf. § 10 i lovebekendtgørelse nr. 648 af 15. juni 2006 (bogføringsloven), § 23 i lovebekendtgørelse nr. 1022 af 13. august 2013 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask af udbytte og finansiering af terrorisme og § 30 i bekendtgørelse nr. 1159 af 3. december 2012 om kildeskat. Endvidere svarer fem år også til det tidsinterval, hvor der skal ske en gennemgang af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, jf. ovenfor.

Efter forslagens *stk. 5* skal ordningen være etableret før designgodkendelse og påbegyndelse af aktiviteter.

Efter forslagens *stk. 6* bibeholdes den frivillige ordning, idet der er mulighed for, at den kan omfatte sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold generelt og ikke, som i dag, kun anlæg eller rørledninger, dele heraf og udstyr. Der er dog ikke krav om, at verifikationen skal foretages af en uafhængig tredjepart. Til gengæld vil den frivillige ordning være omfattet af kravene i stk. 2-5, jf. forslaget til stk. 7. I den gældende lovgivning kan ordningen træde i stedet for dele af ledelsessystemet for sikkerhed og sundhed, hvilket ikke er tilfældet efter lovforslaget. I stedet skal ordningen beskrives i ledelsessystemet, jf. lovforslagets nr. 21-23 (til § 19). Henvisningen til § 22, stk. 2, betyder, at der kan fastsættes regler om, at visse dele af anlægget eller udstyr på dette samt rørledninger skal verificeres, hvilket svarer til den nugældende offshoresikkerhedslovs i § 22, 2. pkt., hvor den mulighed er udnyttet til at stille krav om verifikation af bærende konstruktioner på faste anlæg.

Etableringen af verifikationsordningen træder ikke i stedet for tilsynsmyndighedens tilsyn.

(§ 22)

§ 22 i offshoresikkerhedsloven indeholder bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om indholdet af ledelsessystem og verifikation, herunder krav om obligatorisk verifikation af udstyr eller anlægsdele. I dag er denne hjemmel udnyttet i krav om verifikation af bærende konstruktioner på faste offshoreanlæg, jf. §§ 33-36 i bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009 om styring af sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg. Sådanne konstruktioner omfatter især de fundamenter, som procesanlæg, indkvartering m.v. er installeret på.

Forslaget til § 22, *stk. 1*, bemyndiger ministeren til, efter forhandling med miljøministeren, at fastsætte nærmere regler for ledelsessystemet efter lovforslagets nr. 21-23 (til § 19) og selskabspolitikken efter lovforslagets nr. 24 (til § 19 a). Det er hensigten navnlig at anvende denne bemyndigelse til gennemførelse af artikel 11, artikel 19, stk. 3, bilag I, stk. 8-9, og bilag IV i offshoresikkerhedsdirektivet. Samarbejdet med miljøministeren er medtaget, idet ledelsessystemet også skal indeholde politik m.v. for forebyggelse af større miljøhændelser, jf. bemærkninger ovenfor.

Forslaget til § 22, *stk. 2*, bemyndiger ministeren til at fastsætte nærmere regler om verifikation, herunder om udvælgelsen af og krav til en uafhængig verifikator og udformningen af verifikationsordningen, jf. bl.a.

bilag V i offshoresikkerhedsdirektivet. Endvidere gives der bemyndigelse til, at ministeren kan fastsætte krav om obligatorisk verifikation af bestemte forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning, der ikke er omfattet af lovforslagets nr. 26 (til § 21, stk. 1). Bestemte forhold skal forstås bredere end i dag, dvs. også sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold, der ikke alene er knyttet til udstyr og anlægsdele, f.eks. krav om verifikation af evakueringsanalyser og risikovurderinger. Der er i dag krav om verifikation af evakueringsanalyser, jf. § 21, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 729 af 3. juli 2009 om styring af sikkerhed og sundhed på offshoreanlæg m.v.

(§ 23)

§ 23 i offshoresikkerhedsloven omhandler kravene til udarbejdelse af en sikkerheds- og sundhedsredegørelse (SSR) for et fast offshoreanlæg, der bl.a. indeholder en identifikation og vurdering af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, mens § 24 indeholder tilsvarende krav til et mobilt offshoreanlæg. § 25 indeholder krav til ajourføring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, særlige krav til denne for anlæg, der påregnes at være i drift efter udløbet af designlevetiden for anlægget og krav om, at redegørelsen forefindes på anlægget.

Det foreslås med ændringen af § 23, at §§ 24 og 25 i offshoresikkerhedsloven indskrives heri, således at bestemmelserne omfatter alle typer anlæg og dermed både produktions- og ikke-produktionsanlæg, jf. definitionerne i lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 19 og 11), jf. artikel 2, nr. 17 og 20, i offshoresikkerhedsdirektivet. Som konsekvens heraf foreslås §§ 24 og 25 ophævet. Endvidere er ”tilsluttet infrastruktur”, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 30), tilføjet, således at denne fortsat er omfattet af kravet om en sikkerheds- og sundhedsredegørelse, som det er tilfældet i den nuværende lov. Endvidere foreslås det, at rørledninger også omfattes af lovforslaget, hvilket er i overensstemmelse med gældende ret. Endvidere foreslås det, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen først skal udarbejdes i forbindelse med drift af anlægget med tilsluttet infrastruktur, henholdsvis rørledningen. Dette skal ses i sammenhæng med lovforslagets nr. 30 (ændring af § 27) ved at indføre en anmeldelse af design i stedet for en egentlig godkendelse, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 30 (til § 27). Endelig foreslås det, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen også omfatter vurdering af risici for større miljøhændelser for at opfylde offshoresikkerhedsdirektivets krav om integration af forebyggelsen i forhold til sikkerhed og miljø. Lovforslaget indeholder også en sproglig justering som konsekvens af den nye definition af anlæg, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19.

Forslaget til *stk. 1* indeholder, udover sproglige ændringer, jf. bemærkningerne ovenfor, en henvisning til §§ 34 og 36, jf. lovforslagets nr. 40-41, og et nyt nr. 5, som gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets bilag I, afsnit 2, nr.12, og bilag I, afsnit 3, nr. 13. Endvidere foreslås tilføjet et nyt nr. 6, der gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets bilag I, del 2, nr. 11, samt bilag I, del 3, nr. 12.

Forslaget til *stk. 2* fastslår, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal udarbejdes før anlægget med tilsluttet infrastruktur, henholdsvis rørledningen, sættes i drift, hvilket svarer til den nugældende offshoresikkerhedslovs § 24, stk. 1. Således skal sikkerheds- og sundhedsredegørelsen ikke omfatte fasen projektering, installation og bygning. De sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold under projektering, installation og bygning reguleres ved pligterne i kapitel 2 og de generelle bestemmelser i lovforslagets nr. 40 (til § 34), som gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 3. Der foreslås ikke ændret ved muligheden for at føre tilsyn i projekteringsfasen, jf. den nugældende offshoresikkerhedslovs § 61, stk. 1.

Forslaget til *stk. 3* svarer til nugældende offshoresikkerhedslovs § 25, stk. 1, idet der dog foreslås anvendt en formulering som svarer til offshoresikkerhedsdirektivets artikel 12, stk. 5, og artikel 13, stk. 4.

Forslaget til *stk. 4* er ny og gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 12, stk. 2, og artikel 13, stk. 2.

Forslaget til *stk. 5-7* gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 12, stk. 7, og artikel 13, stk. 7.

Med forslaget til *stk. 5* stilles der krav om, at redegørelsen gennemgås grundigt, når tilsynsmyndigheden kræver det. En grundig gennemgang skal sikre, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen er repræsentativ for det samlede risikobillede for anlægget med tilsluttet infrastruktur, henholdsvis rørledningen

Med forslaget til *stk. 6* fastslås det, at den grundige gennemgang skal foretages på foranledning af operatøren eller ejeren selv senest hver femte år, hvis tilsynsmyndigheden ikke har stillet krav herom efter stk. 5. De fem år regnes fra enten det tidspunkt, hvor tilsynsmyndigheden har meddelt en tilladelse efter § 28, § 28 a eller § 29, jf. lovforslagets nr. 30, 31 og 32, eller fra tidspunktet for den sidste grundige gennemgang.

Det foreslås med *stk. 7*, at et resume af den grundige gennemgang og resultatet heraf skal fremsendes til tilsynsmyndigheden.

Forslaget til *stk. 8* svarer til den nugældende offshoresikkerhedslovs § 25, stk. 2, men udvides til også at omfatte tilsluttet infrastruktur og rørledninger. Endvidere er det præciseret, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal opdateres, og at det heri skal påvises, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici forbundet med den videre drift skal være nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Dette er en mere generel tilgang end den nuværende, hvor der alene er krav om, at det skal godtgøres, at risici fra anlæggets bærende konstruktioner er kontrolleret. Denne tilgang foreslås valgt, da der for tilsluttet infrastruktur og rørledninger ikke er tale om bærende konstruktioner. Endvidere kan der for andre dele af et anlæg være konstruktionsmæssige forhold, der kan være af betydning ved en anvendelse ud over designlevetiden.

Forslaget til *stk. 9* svarer til den nugældende offshoresikkerhedslovs § 25, stk. 3, med de sproglige ændringer, der er afstedkommet af offshoresikkerhedsdirektivet.

Forslaget til *stk. 10* er ny og præciserer det i forvejen implicitte krav om, at enkeltheder, der er fastsat i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, skal følges. For anlægs vedkommende gennemfører dette borehulsdirektivets bilag, del C, nr. 1.2

Til nr. 27 (§§ 24 og 25)

(§ 24)

§ 24 omhandler kravene til udarbejdelse af en sikkerheds- og sundhedsredegørelse efter § 23 for mobile offshoreanlæg.

§ 24 foreslås ophævet som konsekvens af, at kravene til sikkerheds- og sundhedsredegørelser foreslås samlet i § 23, jf. lovforslagets nr. 26.

(§25)

§ 25 indeholder krav til ajourføring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter § 23, særlige krav til denne for anlæg, der påregnes at være i drift efter udløb af designlevetiden for anlæg og krav om, at redegørelsen forefindes på anlægget.

§ 25 foreslås ophævet som konsekvens af, at kravene til sikkerheds- og sundhedsredegørelser foreslås samlet i § 23, jf. lovforslagets nr. 26.

Til nr. 28 (§ 26)

§ 26 i offshoresikkerhedsloven indeholder bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter § 23.

Forslaget til ændring af § 26 er en konsekvens af ændringerne i § 23, jf. lovforslagets nr. 26, og ophævelse af §§ 24 og 25, jf. lovforslagets nr. 27. Bemyndigelsen giver mulighed for at gennemføre de af bestemmelserne i offshoresikkerhedsdirektivets bilag I, del 2 og 3, der ikke er nævnt i lovforslagets nr. 26 (§ 23, stk. 1).

Til nr. 29 (§ 26 a)

§ 26 a i offshoresikkerhedsloven indeholder bemyndigelse til at fastsætte regler om, at læger, arbejdsmedicinske klinikker og sundhedsmyndighed med ansvar for arbejdsmedicinske undersøgelser har adgang til sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, når dette er relevant for helbredscontrollen af de ansatte.

Forslaget til ændring af § 26 a, indeholder en sproglig justering som konsekvens af, at begrebet "driftsansvarlig virksomhed" foreslås afskaffet, jf. lovforslagets nr. 5 (til § 4), da operatøren i offshoresikkerhedsdirektivet træder i stedet for denne på et produktionsanlæg og "ejer" på et ikke-produktionsanlæg eller en rørledning, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 17 og 6), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 5 og 27.

Til nr. 30 (§§ 27-28 a)

(§ 27)

§ 27 i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om ansøgning om godkendelse af det overordnede design hos tilsynsmyndigheden inden igangsættelse af bygning af et nyt fast offshoreanlæg eller større ombygninger af et sådant.

Forslaget til ændring af § 27, stk. 1 og 2, gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets krav om anmeldelse af design af et fast produktionsanlæg, jf. artikel 11, stk. 1, litra c. Herudover bibeholdes den nuværende offshoresikkerhedslovs krav om involvering af myndighederne i forbindelse med design af øvrige faste anlæg ved, at design af faste ikke-produktionsanlæg samt nye rørledninger også skal anmeldes.

Forslaget indeholder desuden sproglige justeringer som konsekvens af nye definitioner, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3).

Indholdet af anmeldelsen fremgår ikke af lovforslaget til stk. 2. Det foreslås, at regler herom til gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivets bilag I, afsnit 1, fastsættes med hjemmel i § 32 a, jf. lovforslaget nr. 42.

Der er således ændret praksis på den måde, at der ikke skal indhentes en godkendelse af det overordnede design, men etableres en proces, hvor tilsynsmyndigheden inddrages så tidligt som muligt i designfasen. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter § 23 skal først foreligge i forbindelse med udarbejdelse af ansøgning om driftstilladelse efter § 28, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 26 (til § 23).

Forslaget til *stk. 2* gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 11, stk. 1, litra j. Denne bestemmelse vil typisk skulle finde anvendelse for mobile produktionsanlæg, såsom FPSO'er.

Forslaget til *stk. 3* gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 11, stk. 3.

Forslaget til *stk. 4* gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 11, stk. 6.

Det foreslås, at *stk. 2-4* også omfatter rørledninger.

(§ 28)

§ 28 i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om ansøgning om tilladelse inden et nyt fast anlæg, en ændring af et eksisterende fast anlæg eller et mobilt anlæg sættes i drift.

Forslaget til ændring af § 28 gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 6, stk. 5, om accept af rapporten om større farer. Lovforslaget indeholder desuden sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye begreber, jf. lovforslagets nr. 3 (til § 3). Det foreslås, at kravet om tilladelse også omfatter rørledninger, således at der er overensstemmelse med gældende ret.

(§ 28 a)

Brøndaktiviteter er defineret i direktivets artikel 2, nr. 24 som aktiviteter i forbindelse med en brønd, hvor der er risiko for utilsigtet udslip af stoffer og materialer, der potentielt kan føre til en større ulykke. Denne definition er ikke medtaget i forslaget § 3, idet brøndaktiviteter i lighed med gældende praksis også omfatter aktiviteter i forbindelse med en brønd, hvor der ikke er den ovenfor nævnte risiko, hvor der ikke skal søges om godkendelse.

Forslaget til § 28 a, *stk. 1 og 2*, indeholder alene krav om sikkerhedsmæssig godkendelse af de brøndaktiviteter, som svarer til offshoresikkerhedsdirektivets definition og dermed gennemfører direktivets artikel 6, stk. 6, artikel 11, stk. 1, litra h, og artikel 15, stk. 1-3 om anmeldelse af brøndaktiviteter. I dag godkendes brøndaktiviteter, både sikkerhedsmæssigt og ressourcemæssigt, med hjemmel i undergrundslovens § 28. De nærmere krav og indhold til ansøgningen vil blive fastsat i en bekendtgørelse, jf. forslaget til § 32 a, nr. 3 og nr. 4.

Operatøren skal, inden brøndaktiviteten påbegyndes, sikre sig, at der er udarbejdet en risikovurdering for den pågældende aktivitet og på baggrund af den vurdere, om der kan ske utilsigtet udslip af stoffer og materialer, der potentielt kan føre til en større ulykke. Vurderes dette at være tilfældet, skal brøndaktiviteten, forinden den påbegyndes, godkendes af tilsynsmyndigheden. Dette svarer til gældende praksis.

Eksempler på brøndaktiviteter, der skal godkendes efter stk. 1 og 2, er, udover boringer, aktiviteter, hvor eksempelvis ventilarrangementet på toppen af brønden ('juletræet') demonteres og et midlertidigt brøndkontrolsystem (blow-out preventer, BOP) monteres, eller aktiviteter som kræver en ekstra sikkerhedsforanstaltning, såsom en Coil Tubing BOP.

For så vidt angår andre brøndaktiviteter såsom målinger af brøndens parametre (logging), aktivering af ventiler i brønden via såkaldte wirelineoperationer, overvågning af produktionsrøret i brønden, m.v., skal operatøren underrette tilsynsmyndigheden herom, men ikke søge om godkendelse jf. forslaget stk. 5. Gældende praksis er, at disse aktiviteter beskrives i en oversigt, der indsendes kvartalsvis. Tilsynsmyndigheden kan så i forbindelse med oversigten rekvirere yderligere dokumentation om aktiviteterne. Denne praksis foreslås fastlagt i en bekendtgørelse, der udstedes i medfør af § 32 a, nr. 5, jf. lovforslaget nr. 39.

Offshoresikkerhedsdirektivet stiller i artikel 15, stk. 4, jf. bilag II, krav om ugentlige rapporter om brøndaktiviteter til tilsynsmyndigheden. Med forslaget til § 28 a, stk. 3, er der mulighed for at kræve daglige rapporter, som er praksis i dag. For brøndaktiviteter, der er omfattet af stk. 5, skal der ikke indsendes rapporter over de enkelte aktiviteter.

Forslaget til § 28 a, stk. 4, gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 21, stk. 1.

Forslaget indeholder desuden sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye begreber, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3).

Til nr. 31 (§ 29, stk. 1)

§ 29 i offshoresikkerhedsloven indeholder krav om ansøgning om tilladelse inden ændringer, der har væsentlig betydning for storulykkesrisici.

Forslaget til ændring af § 29, stk. 1, er tilpasset indholdet i direktivet i forhold til ændringer af rapporten om større farer, jf. artikel 6, stk. 5, og artikel 11, stk. 1, litra f, i offshoresikkerhedsdirektivet. Endvidere er rørledninger medtaget, således at kravet i gældende lovgivning om en ændringstilladelse for disse videreføres.

Forslaget indeholder desuden sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye begreber, jf. lovforslagets nr. 5 (til § 4) og nr. 26 (til § 23).

”Væsentlig ændring” i § 29, stk. 1, skal forstås, i forhold til storulykkesrisici, som en ændring af det grundlag, på hvilket den oprindelige tilladelse blev givet, herunder bl.a. fysiske ændringer, operationelle ændringer, jf. artikel 2, nr. 30, i offshoresikkerhedsdirektivet.

Eksempler på ændringer, som anses for væsentlige i det omfang de har betydning for storulykkesrisikoen:

(a) ændringer eller reparationer af strukturen eller procesanlæg og udstyr hvor ændringerne har eller kan have en større forøgelse af den sikkerhedsmæssige risiko

(b) indførelse af nye aktiviteter på anlægget eller i forbindelse med dette, herunder kombineret drift, jf. § 29 a,

(c) ændring af operatør eller ejer som omfatter væsentlige ændringer af ledelsessystemet for sikkerhed og sundhed, jf. § 19, og udlicitering eller væsentlig ændring af ledelsesfunktionen,

(d) anvendelse af anlægget udover designlevetiden, eller

(e) større ændringer i den anvendte teknologi.

En ændringstilladelse efter § 29 anses sammen med den forudgående driftstilladelse efter § 28 for en fornyet driftstilladelse, og der skal ikke indgives en selvstændig ansøgning efter § 28

Til nr. 32 (§ 29, stk. 2)

Forslaget til ændringerne i § 29, stk. 2, er en konsekvens af ændringerne i § 23 og ophævelse af §§ 24 og 25, jf. lovforslagets nr. 26 (til § 23) og lovforslagets nr. 27 (til §§ 24 og 25).

Til nr. 33 (§§ 29 a og 30)

(§ 29 a)

Hidtil har tilladelse til kombineret drift været omfattet af den gældende lovs § 29.

Forslaget til § 29 a, stk. 1 og 2, fastsætter særskilt krav om tilladelse til kombineret drift. Herved gennemføres artikel 6, stk. 6, og artikel 11, stk. 1, litra i, i offshoresikkerhedsdirektivet. Den foreslåede bestemmelse gennemfører også artikel 16, stk. 1, i offshoresikkerhedsdirektivet, hvor operatøren har pligten til at indgive anmeldelsen om kombineret drift.

Forslaget til § 29 a, stk. 3, gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 21, stk. 1.

Den kombinerede drift anses først for påbegyndt ved begyndelse af den aktivitet, der er formålet med den kombinerede drift, men kontrollen af risici i forbindelse med forberedelsen af kombineret drift, hvor forberedelsen indebærer en væsentlig risiko for større ulykker skal indgå i ansøgningen om tilladelse. Som eksempel herpå er flytning af et mobilt anlæg til en position nær et stationært anlæg.

Forslaget indeholder desuden sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3).

(§ 30)

§ 30 i offshoresikkerhedsloven omhandler alene meddelelse om flytning af et mobilt anlæg.

I forslaget til ændring af § 30 foreslås, at meddelelse skal gives ved flytning af også faste anlæg, jf. artikel 11, stk. 1, litra j, i offshoresikkerhedsdirektivet. Der er visse typer af faste produktionsanlæg, som er bygget til at kunne flyttes og anvendes på en anden position. Lovforslaget tilgodeser den mulighed. Endnu har en flytning af et fast anlæg ikke fundet sted på dansk offshoreområde. Endvidere foreslås det tydeliggjort, at en separat meddelelse om flytning af et anlæg ikke er nødvendig, hvis flytningen indebærer en væsentlig ændring af storulykkesrisici og dermed forudsætter tilsynsmyndighedens tilladelse efter § 29. jf. lovforslagets nr. 31 og 32.

Lovforslaget indeholder desuden sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets nr. 3 (til § 3).

Til nr. 34 (§ 31, 1. pkt., § 40, stk. 1, 1. pkt., § 56 og § 57)

§ 31 i offshoresikkerhedsloven omhandler krav om ansøgning om tilladelse, inden et fast anlæg demonteres.

I forslaget til ændring af § 31, 1. pkt., § 40, stk. 1, 1. pkt., § 56 og § 57, foreslås rørledninger medtaget for at videreføre gældende ret.

Forslaget indeholder desuden sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3).

Til nr. 35 (§ 31, stk. 1, 1. pkt.)

§ 31 i offshoresikkerhedsloven omhandler krav om ansøgning om tilladelse, inden et fast anlæg demonteres.

Forslaget til ændring af § 31, 1. pkt., indeholder alene sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 32).

Til nr. 36 (§ 31, 2. pkt.)

§ 31 i offshoresikkerhedsloven omhandler krav om ansøgning om tilladelse, inden et fast anlæg demonteres.

Forslaget til ændring af § 31, 2. pkt., indeholder en mere præcis henvisning til bestemmelsen om opdatering af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen i forbindelse med demontering.

Til nr. 37 (§ 32, stk. 1)

§ 32 i offshoresikkerhedsloven omhandler mulighed for tidsbegrænset forhåndstilsagn om driftstilladelse for et mobilt anlæg. Det er hensigtsmæssigt for operatøren af et mobilt anlæg at kunne sikre sig, at bygning af nye anlæg eller ændringer i eksisterende er i overensstemmelse med lovgivningen.

Forslaget til ændring af § 32, stk. 1, indeholder alene sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3).

Til nr. 38 (§ 32, stk. 3, § 48 og § 65, stk. 1)

§ 32 i offshoresikkerhedsloven omhandler mulighed for tidsbegrænset forhåndstilsagn om driftstilladelse for et mobilt anlæg. Det er hensigtsmæssigt for operatøren af et mobilt anlæg at kunne sikre sig, at bygning af nye anlæg eller ændringer i eksisterende er i overensstemmelse med lovgivningen.

Forslaget til ændring af § 32, stk. 3, § 48 og § 65, stk. 1, indeholder alene sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3).

Til nr. 39 (§§ 32 a-32 c)

§ 32 a i offshoresikkerhedsloven omhandler bemyndigelse til at fastsætte regler om, hvornår der skal søges om godkendelse efter § 27, tilladelse efter §§ 28-31 og forhåndstilsagn efter § 32 samt om vilkår i forbindelse hermed. Derudover indeholder § 32 a, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven hjemmel til fastsættelse af vilkår i forbindelse med godkendelser og tilladelser.

Forslaget til ændring af § 32 a, tilføjer, at ministeren kan fastsætte regler om, hvornår der skal søges om godkendelse af brøndaktiviteter efter § 28 a, jf. lovforslagets nr. 30 og om tilladelse til påbegyndelse af kombineret drift efter § 29 a, jf. lovforslagets nr. 33.

Med forslaget til *nr. 4*, indføres mulighed for at fastsætte ansøgningsfrister, jf. artikel 11, nr. 3-6, og artikel 15, stk. 1, i offshoresikkerhedsdirektivet.

Der foreslås med forslaget til *nr. 6* indsat bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om indholdet af rapporter vedrørende brøndaktiviteter efter lovforslagets nr. 30 (til § 28 a, stk. 3), jf. artikel 15, stk. 4, og bilag II, i offshoresikkerhedsdirektivet.

Hjemlen til at fastsætte regler om vilkår i § 32 a, stk. 2, i den nugældende offshoresikkerhedslov, foreslås flyttet til lovforslagets nr. 81 (til § 64 a) og gjort mere generel.

(§ 32 b)

Den foreslåede § 32 b er ny og er ikke en del af gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivet. Den svarer til § 29 i undergrundsloven.

Efter det foreslåede *stk. 1* må en godkendelse eller tilladelse efter §§ 27-29 a og § 31, jf. lovforslagets nr. 30-33 og 34-36 samt et forhåndstilsagn efter til § 32, jf. lovforslagets nr. 37 og 38 ikke overdrages til andre.

Som eksempel kan nævnes overdragelse til en anden operatør, fordi tilsynsmyndigheden har vurderet, at operatøren ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i henhold til offshoresikkerhedsloven og de bestemmelser, der er fastsat i medfør af loven.

Forslaget til *stk. 2* skal ses i sammenhæng med stk. 1. Der kan således ikke gøres udlæg i en godkendelse eller tilladelse efter lovforslagets nr. 30-33 og 34-36 (til §§ 27-29 a og 31) samt et forhåndstilsagn efter lovforslagets nr. 37 og 38 (til § 32), og de kan ikke inddrages under konkursbehandling.

(§ 32 c)

Den foreslåede § 32 c er ny og giver ministeren mulighed for at tilbagekalde godkendelser, tilladelser og forhåndstilsagn efter loven.

Efter det foreslåede *stk. 1, nr. 1-3*, kan ministeren bl.a. tilbagekalde en godkendelse eller tilladelse efter lovforslagets nr. 30-33 og 34-36 (til §§ 27-29 a og 31) samt et forhåndstilsagn efter lovforslagets nr. 37 og 38 (til § 32), hvis de bestemmelser, vilkår eller påbud, der er fastsat i offshoresikkerhedsloven eller i medfør af loven, ikke overholdes.

I de tilfælde, der er nævnt i *nr. 1 og 2*, kan der dog først ske tilbagekaldelse, efter at tilsynsmyndigheden har givet påbud om at afhjælpe forholdet inden en nærmere frist, uden at dette er sket, jf. det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.* For så vidt angår *nr. 2* kan de urigtige eller vildledende oplysninger være givet ved en fejl eller i god tro, hvorfor der må anses at være vilje og mulighed for at skaffe de korrekte oplysninger. Disse bestemmelser, med undtagelse af muligheden for at kunne afhjælpe forholdet i *nr. 2*, svarer til § 30 i undergrundsloven.

Efter det foreslåede *nr. 4* kan tilsynsmyndigheden bl.a. tilbagekalde en godkendelse eller tilladelse efter lovforslagets nr. 30-33 og 34-36 (til §§ 27-29 a og 31) samt et forhåndstilsagn efter lovforslagets nr. 37 og 38 (til § 32), hvis tilsynsmyndigheden vurderer, at operatøren eller ejeren ikke har kapacitet til at opfylde relevante krav i henhold til offshoresikkerhedsloven eller de bestemmelser, der er fastsat i medfør af loven. Der er tale om et indgribende tiltag, som tiltænkes anvendt proportionelt i forhold til sværhedsgraden af den manglende kapacitet, jf. offshoresikkerhedsdirektivets betragtning (40). Som eksempel på manglende kapacitet kan nævnes utilstrækkelige økonomiske midler til at udføre aktiviteterne. Efter det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.*, skal tilsynsmyndigheden underrette den myndighed, der har givet tilladelse til rettighedshaveren om tilbagekaldelserne af godkendelserne, tilladelserne og forhåndstilsagnene efter lovforslagets *stk. 1*.

Det foreslåede nr. 4 og *stk. 2, 2. pkt.*, gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 6, stk. 4, 1. pkt., dog er "ejer" ikke omfattet af artiklen i direktivet, men foreslås tilføjet, idet ejeren vil være den, der oppebærer en tilladelse efter lovforslagets nr. 30-32 (til §§ 28 og 29) og et forhåndstilsagn efter lovforslagets nr. 37 og 38 (til § 32) for et ikke-produktionsanlæg eller en rørledning.

Til nr. 40 (tekstoverskriften efter overskriften til kapitel 4, §§ 33 og 34)

(Tekstoverskriften)

Det foreslås i ændringen af tekstoverskriften (underoverskriften) at tilføje udtrykket "risikoreduktion" for at præcisere, at indholdet af lovforslagets nr. 40-43 (til §§ 33, 34, 36 og 37) og § 35 i offshoresikkerhedsloven udover risikovurdering også omfatter risikoreduktion, jf. artikel 3, stk. 4, i offshoresikkerhedsdirektivet.

(§ 33)

Forslaget til ændringerne af § 33, *stk. 1*, indeholder sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 13) og nr. 5 (til § 4).

Reguleringen af et mobilt anlæg foreslås indskrevet i henholdsvis lovforslagets nr. 40 (til § 33, stk. 1, og § 34, stk. 3) og som konsekvens heraf foreslås § 33, stk. 1 og 2, i den nuværende offshoresikkerhedslov, ophævet. Endvidere foreslås rørledninger medtaget, hvilket er i overensstemmelse med gældende ret, jf. nugældende offshoresikkerhedslovs § 3, stk. 2, og bekendtgørelse nr. 509 af 11. maj 2011. Endvidere er indføjet 'design', idet dette udtryk anvendes i § 27 i forbindelse med anmeldelse af design. Endelig er 'bedst mulige teknologi' ændret til 'bedste praksis' i overensstemmelse med kravet i § 55, stk. 3, jf. lovforslagets nr. 69, om, at operatører og ejere i samråd med tilsynsmyndigheden skal udarbejde og revidere standarder og retningslinjer for bedste praksis i forbindelse med styring af risici for større ulykker gennem hele design- og driftscyklussen for offshore olie- og gasaktiviteter. Sidstnævnte bestemmelse gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 19, stk. 7.

(§ 34)

§ 34 i offshoresikkerhedsloven omhandler forpligtelsen til at foretage en vurdering af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici ved driften af anlægget og nedbringe disse så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Forslaget til ændringerne af § 34, *stk. 1 og 2*, indeholder sproglige justeringer som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 16, 17 og 6), jf. artikel 2, nr. 3, 5 og nr. 27, i offshoresikkerhedsdirektivet. Endvidere foreslås rørledninger medtaget, hvilket er i overensstemmelse med gældende ret.

Forslaget til ændringen af *stk. 1* præciserer ligeledes forpligtelsen til at nedbringe risici for større miljøhændelser så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Forslaget til § 34, *stk. 3*, svarer med sproglige ændringer til § 33, stk. 2, i den nuværende offshoresikkerhedslov.

Forslaget til § 34, *stk. 4*, er ny og gennemfører artikel 19, stk. 9, i offshoresikkerhedsdirektivet. Således har operatøren eller ejeren pligt til at afværge umiddelbare farer, der måtte opstå under drift eller andre aktiviteter, om nødvendigt ved at standse aktiviteten. Bestemmelsen har lighed med tilsynsmyndighedens ret til at give påbud om afværgelse af en umiddelbar fare, herunder standsning af arbejdet, efter § 64, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven. Eksempler herpå kan være manglende brøndkontrol, udslip af gas m.v.

Til nr. 41 (§ 36)

§ 36 i offshoresikkerhedsloven omhandler forpligtigelser i forbindelse med sundhedsmæssige forhold, der ikke er relateret til arbejdet, f.eks. hygiejniske forhold og drikkevandskvalitet.

Forslaget til ændringerne af § 36 indeholder sproglig justering som følge af indførelsen af nye definitioner, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 17, 1 og 6) og artikel 2, nr. 5, nr. 19 og nr. 27, i offshoresikkerhedsdirektivet. Endvidere indeholder forslaget til ændringen af § 36 en udvidelse til også at omfatte sikkerhedsmæssige forhold, der ikke er relateret til arbejdet, f.eks. skridsikre gulve i indkvarteringen eller sikkerhed ved motionsudstyr. Sidstnævnte følger ikke af offshoresikkerhedsdirektivet.

Til nr. 42 (§ 37)

§ 37 i offshoresikkerhedsloven omhandler bemyndigelse til at fastsætte regler om risikovurdering og løbende forbedring af sikkerheds- og sundhedsniveauet.

Bestemmelsen foreslås tilpasset anvendelsen af begrebet risikostyring, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 43 (tekstoverskriften efter overskriften til kapitel 4).

Til nr. 43 (tekstoverskriften efter § 37)

Det foreslås i ændringen af tekstoverskriften (underoverskriften) at tilføje udtrykket ”Design” for at præcisere, at indholdet af lovforslagets nr. 44-54 (til §§ 38-43) og §§ 43 a og 44 i offshoresikkerhedsloven også omfatter design.

Til nr. 44 (§ 38, stk. 1)

Den gældende § 38 i offshoresikkerhedsloven omhandler konstruktion og indretning af offshoreanlæg, herunder indkvarteringsforhold.

Efter den gældende § 38, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven skal indkvarteringen ved konstruktion af et fast offshoreanlæg i videst mulig udstrækning adskilles fra hovedaktiviteterne boring og produktion.

Med forslaget til bestemmelsen er anvendelsesområdet for bestemmelsen ændret fra at omfatte faste offshoreanlæg til kun at omfatte de faste produktionsanlæg, som er permanent bemandede. Ved permanent bemandede anlæg forstås anlæg, der planlægges anvendt til overnatning, jf. definitionen i lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 18). Endvidere fastslås, at opdelingen skal ske i forbindelse med design af anlægget, jf. lovforslagets nr. 30 (til § 27) med tilhørende bemærkninger.

Med lovforslaget er formuleringen gjort mere generel og omfatter alle dele af anlægget. Efter forslaget skal anlægget opdeles i hovedområder baseret på vurderingen af risikoen for større ulykker hidrørende fra aktiviteterne i det enkelte område. Derved er bestemmelsen bragt i overensstemmelse med princippet i offshoresikkerhedsdirektivet, der bygger på en risikobaseret tilgang. Hovedområder er typisk de steder på anlægget, hvor der er brøndhoveder med tilhørende udstyr og rørføring, procesanlæg med tilhørende udstyr og rørføring, udstyr, hvor der foretages sikkerhedsmæssig afbrænding af gas (flaring), hjælpeudstyr, der bl.a. omfatter løfteudstyr, energiforsyning og vandforsyning, indkvartering som omfatter soverum, opholdsrum, spise- og køkkenfaciliteter samt kontorer. Ved procesanlæg forstås anlæg til behandling af multifaseflow fra manifold for brøndhoveder ind i behandlingsanlægget, hvor der sker en adskillelse i olie, gas, vand og sedimenter samt behandling og stabilisering af produkterne råolie, gas og produceret vand frem til disse sendes til andet offshoreanlæg, tank, land eller reinjektion.

Endvidere kræves det efter forslaget, at hovedområderne fysisk adskilles fra hinanden på en sådan måde, at eskalering af en hændelse i et hovedområde ikke påvirker et andet hovedområde. Hermed menes, at f.eks. et olie- eller gasudslip med eventuel efterfølgende brand eller eksplosion i et hovedområde ikke kan påvirke et andet hovedområde, for så vidt angår risikoen for større ulykker. Dette kan f.eks. opnås ved placering på separate broforbundne platforme eller brand- og eksplosionsvægge, men også ved en kombination heraf. I den forbindelse er det vigtigt at prioritere, at hovedområder, hvor der ikke findes produceret olie eller gas, typisk indkvartering og områder med hjælpeudstyr, er fysisk adskilt fra hovedområder, hvor der forefindes produceret olie eller gas. Oplag af f.eks. dieselolie indgår ikke i ovenstående betragtning, idet risikoen for større ulykker hidrørende herfra forventes begrænset ved hensigtsmæssig oplagring.

Der er i bestemmelsen endvidere tilføjet en henvisning til § 33, stk. 1, og § 42, stk. 1, for at understrege sammenhængen mellem de generelle krav heri og § 38, stk. 1.

Til nr. 45 (§ 38, stk. 2)

Den gældende § 38 i offshoresikkerhedsloven omhandler konstruktion og indretning af offshoreanlæg, herunder indkvarteringsforhold.

Ændringen af § 38, stk. 2, er en sproglig justering som følge af den nye definition af ”anlæg”, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 1) og offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19.

Til nr. 46 (§ 38, stk. 3)

Den gældende § 38 i offshoresikkerhedsloven omhandler konstruktion og indretning af offshoreanlæg, herunder indkvarteringsforhold.

Efter den gældende § 38, stk. 3, i offshoresikkerhedsloven skal indkvarteringsforholdene på faste og mobile offshoreanlæg være tilpasset det antal personer, som forventes at opholde sig på anlægget, og indkvarteringsforholdene skal være indrettet sådan, at de ansatte har mulighed for uforstyrret hvile og restitution med henblik på, at de kan varetage deres arbejdsopgaver på fuldt forsvarlig vis.

Med den foreslåede ændring af bestemmelsen ændres ”faste og mobile offshoreanlæg” til ”permanent bemandede anlæg”. Indkvarteringsforholdene for personer, der opholder sig på ikke permanent bemandede anlæg, er således ikke omfattet af bestemmelsen. I den forbindelse skal henvises til, at det fremgår af bemærkningerne til den gældende § 38, stk. 3, i lovforslaget til offshoresikkerhedsloven, jf. lovforslag nr. L 45, fremsat den 2. november 2005 af Transport- og Energiministeren, at ”Stk. 3 fastslår, at indkvarteringen skal være tilpasset det antal personer, der forventes at opholde sig på anlægget på samme tid i forbindelse med normal drift og vedligehold.”. Da de ansatte normalt ikke forventes at overnatte på et ikke permanent bemandede anlæg, kan kravene til hvilerummet på et ikke permanent bemandede anlæg være mindre end kravene til et hvilerum på et anlæg, hvor de ansatte forventes at skulle overnatte. Det skal for en ordens skyld bemærkes, at der er hjemmel i § 43 i offshoresikkerhedsloven til at fastsætte regler om bl.a. ikke permanent bemandede anlægs indkvarteringsforhold, herunder hvilerum.

Med hensyn til fartøjer, vil bestemmelsen kun være gældende i de tilfælde, hvor fartøjet anses for et anlæg, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 1). I øvrige tilfælde vil indkvarteringskravene være reguleret i den maritime lovgivning.

Til nr. 47 (§ 39, stk. 2 og 3)

Den gældende § 39, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven stiller krav om, at der på permanent bemandede offshoreanlæg skal være indrettet passende behandlingsrum.

Med den foreslåede tilføjelse af *stk. 2 og 3*, og tilføjelse af nyt *stk. 5*, jf. lovforslagets nr. 56, præciseres kravet i direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri, jf. bilag, del C, punkt 9.1 og 9.2, hvoraf fremgår, at der skal være et eller flere lokaler til førstehjælp i overensstemmelse med anlæggets størrelse og arten af virksomheden, og at de skal råde over passende faciliteter, udstyr og lægemidler. Der henvises også til direktivets bilag, del C, punkt 9.3, hvoraf fremgår, at der på alle steder, hvor arbejdsforholdene kræver det, skal være materiel til førstehjælp til rådighed.

Bestemmelserne i *stk. 3-5* gælder også for fartøjer, hvor disse er omfattet af definitionen på ”anlæg”, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19, idet der på disse er samme risici for alvorlig personskade, der kræver behandling, som på platforme, der udfører de samme offshore olie- og gasaktiviteter.

Til nr. 48 (§ 39, stk. 2)

Forslaget til ændring af bestemmelsen er en sproglig justering som følge af den nye definition af ”anlæg”, jf. lovforslagets nr. 3 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19. Forslaget til ændring af bestemmelsen tilføjer endvidere ”førstehjælpsrum”, da adgangsveje på anlægget skal være indrettet således, at bårtransport af syge og tilskadekomne - ud over til behandlingsrum og evakueringssteder - også kan ske effektivt til førstehjælpsrum.

Til nr. 49 (§ 39, stk. 5)

Med den foreslåede tilføjelse af nyt *stk. 5*, og tilføjelse af *stk. 2 og 3*, præciseres kravet i direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri, jf. bilag, del C, punkt 9.1 og 9.2, hvoraf fremgår, at der skal være et eller flere lokaler til førstehjælp i overensstemmelse med anlæggets størrelse og arten af virksomheden, og at de skal råde over passende faciliteter, udstyr og lægemidler. Der henvises også til direktivets bilag, del C, punkt 9.3, hvoraf fremgår, at der på alle steder, hvor arbejdsforholdene kræver det, skal være materiel til førstehjælp til rådighed.

Bestemmelserne i stk. 3-5 gælder også for fartøjer, hvor disse er omfattet af definitionen på ”anlæg”, jf. lovforslagets nr. 3 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19, idet der på disse er samme risici for alvorlig personskade, der kræver behandling, som på platforme, der udfører de samme offshore olie- og gasaktiviteter.

Til nr. 50 (§ 40, stk. 2)

§ 40 i offshoresikkerhedsloven omhandler udstyr på anlæg.

Forslaget til ændring af § 40 stk. 2, er en sproglig præcisering, således at bestemmelsen kun omfatter ”Udstyr på anlæg”.

Til nr. 51 (§ 41)

Den gældende § 41 omhandler løbende vedligeholdelse af anlægget.

Forslaget til ændring af § 41 er en sproglig justering som følge af den nye definition af ”anlæg”, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19. Endvidere foreslås rørledninger tilføjet, således at gældende ret videreføres.

Til nr. 52 (§ 42, stk. 1)

Den gældende § 42 i offshoresikkerhedsloven omhandler anvendelse af anerkendte normer og standarder og en mulig fravigelse heraf, hvis der derved opnås et højere sikkerheds- og sundhedsniveau.

Forslaget til ændring af § 42, stk. 1, er en sproglig justering som følge af den nye definition af ”anlæg” og ”tilsluttet infrastruktur”, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 1 og 30), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19 og nr. 21, samt ændring af § 38, stk. 1. Endvidere foreslås rørledninger tilføjet, således at gældende ret videreføres, og som noget nyt brønde.

Til nr. 53 (§ 43)

§ 43 i offshoresikkerhedsloven indeholder bemyndigelse til at fastsætte regler om offshoreanlægs konstruktion, indretning og udstyr.

Forslaget til ændring af § 43 er en sproglig justering som følge af den nye definition af ”anlæg” og ”tilsluttet infrastruktur”, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 1 og 26), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19 og nr. 21, samt ændring af § 38, stk. 1. Endvidere foreslås rørledninger tilføjet, således at gældende ret videreføres, og som noget nyt brønde.

Til nr. 54 (§§ 45-45 b)

(§ 45)

§ 45 i offshoresikkerhedsloven omhandler krav om beredskab med tilhørende beredskabsplaner til imødegåelse af konsekvenserne af ulykker.

Artikel 14, artikel 28 og artikel 30 i offshoresikkerhedsdirektivet, vedrørende den interne beredskabsplan, indeholder aspekter vedrørende begrænsning af konsekvenserne af større ulykker, dvs. både for så vidt angår risiko for personer, der opholder sig på anlægget og en større miljøhændelse, herunder en række mere generelle foranstaltninger bl.a. vedrørende alarmering. Forslaget til ændringerne af § 45 gennemfører ovenstående for så vidt angår begrænsning af risici for personer. For så vidt angår den del af den interne beredskabsplan, der vedrører begrænsning af en større miljøhændelse, foreslås denne del gennemført ved en ændring af havmiljøloven, jf. forslaget § 2. De foreslåede bestemmelser bibeholder de nuværende krav i offshoresikkerhedsloven for så vidt angår andre forhold end de, der er relateret til større ulykker. Operatøren og ejeren skal udarbejde planen, som skal ajourføres ved hver væsentlig ændring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen (SSR), jf. stk. 4, jf. lovforslagets nr. 26 (til § 23). Offshoresikkerhedsdirektivets artikel 14, stk. 1, stiller krav om, at operatøren eller ejeren udarbejder interne beredskabsplaner, som omfatter en analyse af beredskabseffektiviteten. Denne del af den interne beredskabsplan hænger sammen med de krav, der stilles til oliespildsberedskab efter havmiljøloven og foreslås reguleret der ligesom de ovenfor nævnte øvrige miljømæssige aspekter i offshoresikkerhedsdirektivets artikel 14, 28, og 30.

Forslaget til § 45 indeholder herudover sproglige justeringer som følge af indførelse af nye begreber. Disse justeringer er en konsekvens af den nye definition af ”anlæg”, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19, og at begrebet ”driftsansvarlig virksomhed” er erstattet af

begrebet ”operatøren”, for så vidt angår produktionsanlæg, og begrebet ”ejereren”, for så vidt angår ikke-produktionsanlæg eller rørledninger, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 5 (til § 4).

Forslaget til *stk. 6* svarer indholdsmæssigt til den nugældende offshoresikkerhedslovs § 45, stk. 3.

(§ 45 a)

Bestemmelsen i lovforslagets § 45 a er ny og gennemfører artikel 29, stk. 1 og 2, og bilag VII og VIII, i offshoresikkerhedsdirektivet. Tilsynsmyndigheden, der er nævnt i forslaget til *stk. 1*, vil være den del, der udgøres af Miljøstyrelsen, jf. de almindelige bemærkninger om gennemførelsen af offshoresikkerhedsdirektivets bestemmelser om den kompetente myndighed, samt forslagets nr. 79 (§ 61, stk. 3) og bemærkningerne hertil, De øvrige relevante myndigheder, der er nævnt, omfatter bl.a. Forsvarsministeriet. Begrundelsen for denne opdeling af ansvaret er, at den eksterne beredskabsplan hovedsageligt vedrører foranstaltninger til begrænsning af en større miljøskade.

I *stk. 2* foreslås det, at de nærmere regler vedrørende indholdet af planen udarbejdes af miljøministeren efter forhandling med de ressortministre, der er omfattet af planen. Derved tilgodeses både redning af personer og begrænsning af større miljøskader. Med bestemmelsen foreslås endvidere hjemmel til offentliggørelse og videregivelse så den af planen, som indeholder personsikkerhed, kan sendes til miljøministeren, som samler planen.

Det nationale beredskab til sikring af energiforsyningen fra anlæggene offshore vil fremover reguleres i undergrundsloven.

(§ 45 b)

Med den foreslåede affattelse af § 45 b kan klima-, energi- og bygningsministeren, efter forhandling med miljøministeren, fastsætte nærmere regler om den interne beredskabsplan, herunder indholdet af planerne, jf. bilag I, pkt. 10, i offshoresikkerhedsdirektivet, samt de forpligtelser, der påhviler operatører og ejere efter lovforslagets nr. 54 (§ 45, stk. 5 og 7). Det er hensigten at udarbejde fælles regler, i medfør af offshoresikkerhedsloven og havmiljøloven, der indeholder krav til beredskabsplanen for så vidt angår begrænsning af personsikkerhed og begrænsning af større miljøhændelser.

Til nr. 55 (§ 46, stk. 1)

§ 46 i offshoresikkerhedsloven omhandler den driftsansvarlige virksomheds forpligtelse til at sørge for, at arbejdet for sikkerhed og sundhed organiseres i samarbejde med de ansatte eller deres repræsentanter, og at udgifterne ved hvert, der varetages af de ansatte i forbindelse med samarbejdet, herunder udgifter ved den derved forbundne uddannelse, betales af den driftsansvarlige virksomhed. § 46, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven præciserer de ansattes eller repræsentanternes inddragelse i samarbejdet for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.

Forslaget til ændringen af § 46, *stk. 1*, er sproglige justeringer som følge af, at begrebet ”driftsansvarlig virksomhed” foreslås afskaffet og erstattet af ”operatøren” på et produktionsanlæg og ”ejereren” af ikke-produktionsanlæg eller rørledninger, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 5 (til § 4). Endvidere er der præciseret, at arbejdet for sikkerhed og sundhed organiseres i samarbejde med de ansatte på henholdsvis produktions- og ikke-produktionsanlæg.

Til nr. 56 (§ 46, stk. 2)

Forslaget til ændring af § 46, *stk. 2*, indeholder sproglige justeringer som følge af indførelse af nye definition af ”anlæg”, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19, samt konsekvensrettelser som følge af formulering af lovforslagets nr. 26 (til § 23, stk. 3 og 4).

Til nr. 57 (§ 46, stk. 3)

Forslaget til ændringer af § 46, *stk. 3*, indeholder sproglige justeringer som følge af, at begrebet ”driftsansvarlig virksomhed” foreslås afskaffet og erstattet af ”operatøren” på et produktionsanlæg og ”ejereren” af ikke-produktionsanlæg eller en rørledning, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 5 (til § 4).

Til nr. 58 (§ 47)

§ 47 i offshoresikkerhedsloven omhandler den driftsansvarlige virksomheds forpligtigelse til at sørge for, at personale med fornøden sundhedsmæssig uddannelse og kompetence indgår i bemanningen med henblik på varetagelse af forebyggende og behandlende sundhedsmæssige opgaver på ethvert permanent bemandede anlæg.

Bestemmelserne herom foreslås flyttet til en ny § 48 a.

Forslaget til § 47 indeholder en ny bestemmelse, som ikke følger af offshoresikkerhedsdirektivet, om operatørens eller ejerens forpligtigelse til at sørge for, at medlemmerne af det organiserede samarbejde om sikkerhed og sundhed efter § 46, stk. 1, har gennemført en obligatorisk arbejdsmiljøuddannelse, så vidt det er muligt inden 3 måneder efter valget eller udpegningen af den pågældende, dog senest 4 måneder. Den nye § 47 svarer til § 9, stk. 1, 1. led, i arbejdsmiljøloven (lovbekendtgørelse nr. 1072 af 7. september 2010), dog er indlagt hensynet til de særlige forhold offshore, hvor det begrænsede antal ansatte medfører, at det kan være vanskeligt at samle et tilstrækkeligt antal kursister til arbejdsmiljøuddannelsen indenfor 3 måneder.

Til nr. 59 (§ 48 a)

Forslaget til § 48 a, svarer til § 47 i den nugældende offshoresikkerhedslov, der omhandler den driftsansvarlige virksomheds forpligtigelse til at sørge for, at personale med fornøden sundhedsmæssig uddannelse og kompetence indgår i bemanningen med henblik på varetagelse af forebyggende og behandlende sundhedsmæssige opgaver på ethvert permanent bemandede offshoreanlæg, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 58 (til § 47). Ordlyden er ændret, så den svarer til ordlyden i direktiv 92/91/EØÆF (borehulsdirektivet), bilaget, del C, afsnit 9.2.

Til nr. 60 (§ 49)

§ 49 i offshoresikkerhedsloven omhandler bemyndigelse til klima-, energi- og bygningsministeren til at fastsætte regler om det i § 46, stk. 1, nævnte samarbejde, herunder om beskyttelse af ansatte, der varetager hverv i forbindelse med dette samarbejde mod afskedigelse eller anden forringelse af deres ansættelsesforhold, om de i § 47 nævnte forhold, herunder uddannelse, om sagkyndig bistand efter § 48 og om uddannelse og antal uddannede efter § 48 a.

Forslaget til ændringer af § 49 tilføjer, at klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indhold, tilmelding, tilbud og gennemførelse af arbejdsmiljøuddannelserne efter § 47, herunder en supplerende arbejdsmiljøuddannelse, og undervisernes kvalifikationer samt godkendelse og kvalitetssikring af udbydere af arbejdsmiljøuddannelsen. Den tilføjelse, der kun vedrører den obligatoriske arbejdsmiljøuddannelse, jf. bemærkninger til lovforslagets nr. 58 (til § 47), svarer til § 9, stk. 2, i arbejdsmiljøloven (lovbekendtgørelse nr. 1072 af 7. september 2010). Endelig er der bemyndigelse til at fastsætte regler om den uddannelse, der er krævet efter § 48 a, jf. lovforslagets nr. 59 og om antallet af personer med uddannelsen. Ændringen indeholder sproglige præciseringer og justeringer samt konsekvensrettelse som følge af indsættelse af § 48 a.

Til nr. 61 (§ 50, stk. 1)

§ 50 omhandler krav om de ansattes kompetencer, herunder at de personer, der indgår i beredskabet, har den fornødne uddannelse.

Forslaget til ændringer af § 50, stk. 1, indeholder sproglige justeringer som følge af, at begrebet ”driftsansvarlig virksomhed” erstattes af ”operatør” på et produktionsanlæg og ”ejer” på et ikke-produktionsanlæg eller en rørledning, jf. bemærkninger til lovforslagets nr. 5 (til § 4). Forslaget indeholder også sproglige justeringer som følge af indførelse af den nye definition af ”anlæg”, jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr.19. Herudover indeholder lovforslaget en konsekvensrettelse som følge af ændringen til forslaget § 45.

Til nr. 62 (§ 50 a, stk. 1 og stk. 2, § 50 b og § 50 c, stk. 3)

(§ 50 a)

§ 50 a supplerer lovens § 50 med bemyndigelse til at fastlægge regler om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer erhvervet i udlandet, herunder andre EU-lande, EØS-lande, lande der har aftale med EU samt tredjelande.

(§ 50 b)

§ 50 b supplerer lovens § 50 med bemyndigelse til, at arbejdsgiveren efter anmodning skal dokumentere de ansattes erhvervmæssige kvalifikationer.

Forslaget til ændring af § 50 b indeholder alene sproglige justeringer som følge af, at begrebet ”Energistyrelsen” erstattes af ”tilsynsmyndigheden”, jf. bemærkninger til lovforslagets nr. 79 (til § 61, stk. 3).

(§ 50 c)

§ 50 c supplerer lovens § 50 med bemyndigelse til at fastlægge regler om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer erhvervet i udlandet, herunder andre EU-lande, EØS-lande, lande der har aftale med EU samt tredjelande.

Forslaget til ændring af § 50 c, stk. 3 indeholder alene sproglige justeringer som følge af, at begrebet ”Energistyrelsen” erstattes af ”tilsynsmyndigheden”, jf. bemærkninger til lovforslagets nr. 79 (til § 61, stk. 3).

Til nr. 63 (§ 50 d)

§ 50 d supplerer lovens § 50 med bemyndigelse til at fastlægge regler om, at operatøren eller ejeren skal sikre, at personer, hvis erhvervmæssige kvalifikationer ikke skal anerkendes af tilsynsmyndigheden i henhold til regler fastsat i medfør af §§ 50 a og 50 c, opfylder kravene i medfør af loven eller i regler udstedt i medfør af loven om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve.

Forslaget til ændringen af § 50 d indeholder sproglige justeringer som følge af, at begrebet ”driftsansvarlig virksomhed” erstattes af ”operatør” på et produktionsanlæg og ”ejer” på et ikke-produktionsanlæg eller en rørledning, jf. bemærkninger lovforslagets nr. 5 (til § 4). Derudover indeholder forslaget også sproglige justeringer som følge af begrebet ”Energistyrelsen” erstattes af ”tilsynsmyndigheden”, jf. bemærkninger til lovforslagets nr. 79 (til § 61, stk. 3).

Til nr. 64 (§ 52)

§ 52 i offshoresikkerhedsloven omhandler bemyndigelse til fastsættelse af regler om registrering og anmeldelse af ulykker, nærvæd hændelser og alvorlige skader.

Forslaget til ændring af § 52, stk. 1, indeholder en præcisering af, at der skal fastsættes nærmere regler om anmeldelse til statslige myndigheder, herunder politiet, jf. lovforslagets nr. 79 (til § 61, stk. 3), og statslige institutioner, såsom Havarikommissionen, jf. lovforslagets nr. 78 (til § 60). Tilsynsmyndigheden vil fremover anvende bemyndigelsen til at stille krav om bestemte oplysninger fra operatører og ejere, jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 23, jf. bilag IX. Kommissionen vil via en gennemførelsesretsakt fastsætte et fælles dataindberetningsformat, jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 23, stk. 2.

Forslaget indeholder også en sproglig justering som følge af indførelse af nye begreber. Denne justering er en konsekvens af, at begrebet ”driftsansvarlig virksomhed” erstattes af ”operatøren” på et produktionsanlæg og ”ejeren” af et ikke-produktionsanlæg eller en rørledning, jf. bemærkninger til lovforslagets nr. 5 (til § 4).

Til nr. 65 (§ 52, stk. 2 og 3)

Forslaget til § 52, stk. 2, er nyt og omhandler bemyndigelse til fastsættelse af regler om, hvad der forstås ved alvorlig personskade. Begrebet anvendes i definitionen af en større ulykke i forslaget til § 3, nr. 29. Med forslaget tilsigtes en objektiv tilgang i forhold til, hvornår en hændelse medfører alvorlig personskade og dermed også, hvornår en hændelse kan karakteriseres som en større ulykke.

Forslaget til § 52, stk. 3, er nyt og er en konsekvens af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 24, stk. 2, og artikel 25, stk. 2, hvorefter der er pligt til at offentliggøre og videregive oplysningerne i bilag IX, som skal anvendes til at forebygge større ulykker, bl.a. gennem sammenligning af data. Kommissionen vil via en gennemførelsesretsakt fastsætte et fælles offentliggørelsesformat, jf. 24, stk. 2, i offshoresikkerhedsdirektivet.

Til nr. 66 (§ 52 b)

Forslaget til § 52 b implementerer artikel 20 i offshoresikkerhedsdirektivet, hvor kravet om oplysninger om større ulykker i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter uden for Den Europæiske Union, har til formål at udbrede kendskabet til potentielle årsager til ulykker og dermed styrke sikkerheden, jf. betragtning (39) til direktivet. Som i forslaget til nr. 65 (§ 52, stk. 2), foreslås udstedt fælles regler.

Til nr. 67 (§ 55, stk. 1)

§ 55 i offshoresikkerhedsloven omhandler bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler i forbindelse med arbejdets udførelse, helbredsundersøgelse, arbejdshygiejniske eller andre undersøgelser af sundhedsforholdene, og at undersøge af de ansatte ikke påfører dem tab af indtægt.

Det foreslås med ændringen af § 55, stk. 1, at "drift" tilføjes, så indholdet bliver i overensstemmelse med § 34, stk., 1, jf. lovforslaget nr. 40 (til § 34, stk. 1)

Til nr. 68 (§ 55, stk. 2, 3. pkt.)

§ 55 i offshoresikkerhedsloven omhandler bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler i forbindelse med arbejdets udførelse, helbredsundersøgelse, arbejdshygiejniske eller andre undersøgelser af sundhedsforholdene, og at undersøge af de ansatte ikke påfører dem tab af indtægt.

Forslaget til ændring af § 55, stk. 2, indeholder alene en sproglig justering som følge af indførelse af nye begreber, idet begrebet "driftsansvarlig virksomhed" er erstattet af "operatøren" på et produktionsanlæg og "ejer" af et ikke-produktionsanlæg eller en rørledning, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 5 (til § 4).

Til nr. 69 (§ 55, stk. 3)

Forslaget til § 55, stk. 3 er nyt og implementerer offshoresikkerhedsdirektivets artikel 19, stk. 7, om operatørernes og ejernes samarbejde med den kompetente myndighed om udarbejdelse og revision af standarder og retningslinjer for bedste praksis ved hjælp af udveksling af viden, oplysninger og erfaring mellem medlemsstaterne i EU, hvad angår styring af risici for større ulykker for offshore olie- og gasaktiviteter. Med standarder menes retningslinjer, som det forventes, at offshoreindustrien følger. Der gives samtidig klima-, energi- og bygningsministeren bemyndigelse til at gennemføre offshoresikkerhedsdirektivets bilag VI, der indeholder prioriteter for udarbejdelsen af standarder og retningslinjer.

Til nr. 70 (tekstoverskriften efter § 55)

Forslaget til ændringer af overskriften til underkapitlet er alene en sproglig justering som følge af indførelse af den nye definition af "anlæg", jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 1), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 19.

Til nr. 71 (§ 58, stk. 1)

§ 58 i offshoresikkerhedsloven omhandler nedsættelse af et offshoresikkerhedsråd, dets medvirken ved udarbejdelsen af regler i henhold til offshoresikkerhedsloven (høring, dvs. indhentning af rådets udtalelse), øvrige opgaver og sammensætning samt en bemyndigelse til at bestemme Offshoresikkerhedsrådets sammensætning og til at fastsætte rådets forretningsorden.

I den foreslåede ændring af § 58, stk. 1, hvor der er tilføjet 'm.v.' efter 'regler', forudsættes det, at offshoresikkerhedsrådet medvirker ved operatørernes og ejernes samarbejde med tilsynsmyndigheden om udarbejdelse og revision af standarder og retningslinjer for bedste praksis, jf. forslaget til § 55, stk. 3, jf. lovforslagets nr. 69.

Til nr. 72 (§ 58, stk. 1)

Forslaget til ændringen af § 58, stk. 1, er en sproglig justering som følge af indførelse af den nye definition af "offshore olie- og gasaktiviteter", jf. lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 16), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 3.

Til nr. 73 (§ 58, stk. 2)

Forslaget til ændringen af § 58, stk. 2 indeholder en tilføjelse af 'm.v.' efter 'regler', jf. bemærkninger til lovforslagets nr. 71 (til § 58, stk. 1).

Til nr. 74 (§ 58, stk. 3)

Det foreslås med ændring af § 58, stk. 3, at specifikke myndigheder ikke længere nævnes, hvilket giver mulighed for at tilpasse sammensætningen til ændringer i myndighedernes betegnelser og ressortområder. Der er med forslaget til ændringen ikke tilsigtet nogen ændring i sammensætningen af myndighederne i Offshoresikkerhedsrådet.

Til nr. 75 (§ 58, stk. 4)

Forslaget til ændring af § 58, stk. 4, er en konsekvens af ændringen af bestemmelsens stk. 3, jf. lovforslagets nr. 74.

Til nr. 76 (§ 59, stk. 1, 1. pkt.)

§ 59 i offshoresikkerhedsloven omhandler nedsættelse af Myndighedernes Beredskabskomité, dens opgave, medlemmers opgaver samt en bemyndigelse til at fastsætte komitéens forretningsorden.

Forslaget til ændringen af § 59, stk. 1, 1. pkt., indeholder alene sproglige justeringer som følge af indførelse af den nye definition af ”offshore olie- og gasaktiviteter”, jf. bemærkninger til lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 16), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 3.

Til nr. 77 (§ 59, stk. 1, 2. pkt.)

Forslaget til ændringen af § 59, stk. 1, 2. pkt., indeholder alene sproglige justeringer som følge af indførelse af den nye definition af ”offshore olie- og gasaktiviteter”, jf. bemærkninger til lovforslagets nr. 3 (til § 3, nr. 16), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 3.

Til nr. 78 (§ 60)

§ 60 i offshoresikkerhedsloven omhandler nedsættelse af en havarikommission og dens formål samt en bemyndigelse til at pålægge Havarikommissionen at foretage undersøgelser af hændelser, som må antages at have sikkerheds- eller sundhedsmæssig interesse i forbindelse med anvendelsen af et offshoreanlæg, og bemyndigelse til ministeren til at fastsætte nærmere regler for Havarikommissionens virksomhed, herunder hvilke rettigheder og pligter, Havarikommissionen har i forbindelse med undersøgelserne.

Forslaget til ændring af § 60, stk. 1, er en justering som følge af indførelse af den nye definition af ”større ulykke”, jf. bemærkninger til lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 29), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 1. Ud fra definitionen af en større ulykke omfatter Havarikommissionens undersøgelser efter stk. 1 ikke længere skader på anlæg, der ikke har medført eller har haft potentiale for dødsfald eller alvorlig personskade. Denne mulighed vil dog fortsat kunne bestå gennem forslaget til stk. 2.

Forslaget til ændring af § 60, stk. 2, er alene sproglige justeringer som følge af indførelse af nye definitioner af ”større ulykker”, jf. bemærkninger til lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 29), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 1, og ”offshore olie- og gasaktiviteter”, jf. bemærkninger til lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 16), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 3. Sidste del af den nuværende stk. 2 er dog flyttet ned i et nyt stk. 4, jf. nedenfor.

Forslaget til § 60, stk. 3, er nyt og foreslår indført en forpligtelse for Havarikommissionen, når den har afsluttet sin undersøgelse, til at udarbejde en rapport om undersøgelsens resultater og Havarikommissionens vurderinger til klima-, energi- og bygningsministeren og miljøministeren.

Forslaget til § 60, stk. 4, indeholder sidste led i den nuværende § 60, stk. 2.

Forslaget til § 60, stk. 5, er ny og bemyndiger klima-, energi- og bygningsministeren til, efter forhandling med miljøministeren, at fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af en ikke fortrolig rapport jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 26, stk. 2. Denne pligt svarer til, hvad der er gældende for Havarikommissionen for Civil Luftfart og Jernbane.

Til nr. 79 (§ 61)

§ 61 omhandler tilsyn med, at den gældende offshoresikkerhedslov og reglerne, der er udstedt i medfør af denne lov, og EU-forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov overholdes. Derudover indeholder bestemmelsen mulighed for delegation af opgaver til Energistyrelsen og andre statslige myndigheder.

Forslaget til ændringen af § 61, stk. 1, gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 8, stk. 1, om udpegning af en kompetent myndighed, i forslaget benævnt tilsynsmyndigheden, som kan være sammensat af flere statslige styrelser under forskellige ministerområder og den nødvendige bemyndigelse til at tilsynsmyndigheden kan udføre andre opgaver efter loven, og som består af Miljøstyrelsen og (ny ressortmyndighed). Det er hensigten, at miljøforhold, der relaterer sig til olie- og kemikalieberedskabet, vil blive varetaget af Miljøministeriet, mens de sundheds- og sikkerhedsmæssige forhold vil blive varetaget af (ny ressortmyndighed).

Forslaget til *stk. 2*, svarer til den nugældende § 61, stk. 2 i offshoresikkerhedsloven og henviser derfor fortsat til de forhold, der ikke skal føres tilsyn med. Det er dog sket en sproglig justering, idet klima-, bygnings- og energiministeren er ændret til tilsynsmyndighed.

Forslaget til *stk. 3*, fastsætter at klima-, energi og bygningsministeren, efter forhandling med miljøministeren, kan bemyndige andre statslige organer til at indgå i tilsynsmyndigheden efter stk. 1. Tilsynsmyndigheden kan herefter sammensættes af flere myndigheder, jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 8, nr. 8.

Forslaget til *stk. 4*, fastsætter, at klima-, bygnings- og energiministeren efter forhandling med miljøministeren kan bestemme, at tilsynsopgaver efter stk. 1 kan henlægges til private. Bestemmelsen svarer til den nugældende § 61, stk. 4, med den ændring at fastlæggelsen af tilsynsopgaver efter stk. 1 nu skal ske efter forhandling med miljøministeren. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 1, hvorefter (den nye ressortmyndighed) sammen med Miljøstyrelsen udgør tilsynsmyndigheden.

Forslaget til *stk. 5 og stk. 6*, svarer indholdsmæssigt til den nugældende § 61, stk. 5 og 6 og fremstår derfor uændret.

Forslaget til *stk. 7* bemyndiger (den nye ressortminister), efter forhandling med miljøministeren, til at fastsætte tilsynsmyndighedens nærmere opgaver og organisering. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med stk. 3, hvorefter flere statslige organer kan indgå i tilsynsmyndigheden og direktivkravet om, at duplikering af myndighedsfunktioner organerne imellem skal forsøges undgået, jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 8, stk. 8. Der kan således udpeges et "ledende organ" med ansvar for at koordinere samarbejdet ved at opstille procedurer for samspillet mellem de enkelte myndigheder i en samarbejdsaftale. Det "ledende organ" vil ligeledes have ansvar for afrapportering til Kommissionen, jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 8, stk. 8.

Til nr. 80 (§ 63 a, stk. 2)

§ 63 a, stk. 1, i offshoresikkerhedsloven indeholder hjemmel til at bringe alle straffelovens bestemmelser om tavshedspligt, herunder straffelovens regler om påtale i sager om brud på tavshedspligt, i anvendelse over for personer, der løser opgaver inden for arbejdsmiljøområdet eller offshoresikkerhedslovgivningens område, over for personer, der bistår disse, m.v.

§ 63 a, stk. 2, i offshoresikkerhedsloven omhandler en effektiv beskyttelse af klagers anonymitet, således at tilsynsmyndigheden ikke over for arbejdsgiveren eller andre må oplyse, at tilsynsmyndigheden har modtaget en klage.

Der foreslås en ændring af *stk. 2* til gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 22, stk. 1, litra a, om etablering af en ordning til fortrolig indberetning af sikkerheds- og sundhedsproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter. Indberetningen kan ske anonymt. Således vil den nuværende adgang til anonym klage være omfattet af denne ændring.

Der foreslås tilføjet et nyt *stk. 3*, som gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 22, stk. 1, litra b, om iværksættelse af en undersøgelse af sådanne indberetninger, og at de berørte personer forbliver anonyme i forhold til alle andre end tilsynsmyndigheden (f.eks. arbejdsgivere) i forbindelse med undersøgelsen. For så vidt angår indberetning af miljøproblemer foreslås en lignende bestemmelse indført ved en ændring af havmiljøloven, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 2.

Til nr. 81 (§ 64 a)

Forslaget til § 64 a er ny og giver tilsynsmyndighedens mulighed for at fastsætte vilkår mere generelt. Lovforslaget bygger på den nuværende § 32 a i offshoresikkerhedsloven (ved L 2011 467 blev der skabt eksplicit hjemmel for fastsættelse af vilkår i forbindelse med godkendelser og tilladelser), jf. godkendelse

efter § 27, 28 a og tilladelse efter §§ 28, 29, 29 a og 31 samt forhåndstilsagn efter § 32 og tilladelser efter § 38, stk. 5 og 6.

Til nr. 82 (§ 66)

§ 66 i offshoresikkerhedsloven fastsætter, at såfremt der anvendes digital signatur i forbindelse med elektronisk korrespondance, skal denne følge standarder.

Bestemmelsen foreslås ophævet som følge af, at regler vedrørende digital kommunikation samles i lovforslagets § 69 a, jf. lovforslagets nr. 87.

Til nr. 83 (overskriften efter § 68)

Forslaget til ændringer af overskriften til underkapitlet er alene en sproglig præcisering, idet § 69 alene omhandler mobile anlæg.

Til nr. 84 (§ 69, stk. 1, 1. pkt.)

§ 69 i offshoresikkerhedsloven omhandler regulering af erstatningsgrænser.

Forslaget til ændringer af § 69, stk. 1, 1. pkt., er alene sproglige justeringer som følge af indførelsen af den nye definition af ”offshore olie- og gasaktiviteter”, jf. bemærkninger til lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 16), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 3.

Til nr. 85 (§ 69, stk. 2)

Forslaget til ændringer af § 69, stk. 2, er alene sproglige justeringer som følge af indførelsen af den nye definition af ”offshore olie- og gasaktiviteter”, jf. bemærkninger til lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 16), jf. offshoresikkerhedsdirektivets artikel 2, nr. 3.

Til nr. 86 (§ 69, stk. 3)

Forslaget til § 69, stk. 3, er nyt og følger ikke af offshoresikkerhedsdirektivet. Lovforslaget svarer til sølovens § 175, stk. 6, hvilket medfører, at erstatningsgrænserne forhøjes i takt med regulering af erstatningsgrænserne efter 1996-protokollen til Londonkonventionen om begrænsning af ansvaret for søretlige krav af 1976 (Globalbegrænsningskonventionen). I § 69, stk. 3, indsættes der som følge heraf en bemyndigelsesbestemmelse til at regulere erstatningsgrænserne i overensstemmelse med de beslutninger, der tages herom i medfør af 1996-protokollens artikel 8. Erstatningsgrænserne blev senest forhøjet med 51 % på et møde i IMO's juridiske komité (LEG 99) i april 2012. Erstatningsgrænserne træder i kraft medio 2015.

Til nr. 87 (kapitel 8 a)

Forslaget til § 69 a er ny og bemyndiger klima-, energi- og bygningsministeren til, eventuelt efter forhandling med andre relevante ministre, at fastsætte nærmere regler om, at skriftlig kommunikation skal foregå digitalt, herunder anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur og lignende. Lovforslaget følger ikke af offshoresikkerhedsdirektivet. Formålet med lovforslaget er, at der indføres hjemmel til obligatorisk digital kommunikation, således at der ved bekendtgørelse kan fastsættes nærmere regler for obligatorisk digital kommunikation, for at opnå regeringens målsætning om, at al kommunikation mellem borgere, virksomheder og det offentlige skal forgå digitalt inden udgangen af 2015. Lovforslaget svarer til § 81 c i arbejdsmiljøloven.

Til nr. 88 (§ 70, stk. 1)

§ 70 i offshoresikkerhedsloven indeholder straffebestemmelser.

(§ 70, stk. 1)

Forslaget til ændring er alene sproglige justeringer som følge af, at begrebet ”driftsansvarlig virksomhed” foreslås afskaffet og erstattet af ”operatøren” på et produktionsanlæg og ”ejereren” af ikke-produktionsanlæg eller en rørledning, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 5 (til § 4).

(§ 70, stk. 1, nr. 1)

Som konsekvens af, at § 8, stk. 4 og 6 foreslås ændret til § 8, stk. 3 og 5, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 1, nr. 1, til § 8, stk. 4 og 6, ændres til § 8, stk. 3 og 5.

Som konsekvens af, at der i § 11, stk. 2, foreslås indsat et nyt pkt., foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 1, nr. 1, til § 11, stk. 2, ændres til § 11, stk. 2, 1. pkt.

Som konsekvens af, at § 33, stk. 2 og 3 foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 1, nr. 1, til § 33, stk. 1 og 3, ændres til § 33.

(§ 70, stk. 1, nr. 2)

Som konsekvens af, at § 7, stk. 2, foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 1, nr. 2, til § 7, stk. 1, 2. pkt. ændres til § 7, 2. pkt.

Som konsekvens af, at § 8, stk. 2, foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 1, nr. 2, til § 8, stk. 2, 2. pkt. udgår.

Som konsekvens af, at der i § 11, stk. 2 og 3, foreslås indsat et nyt pkt., foreslås det, at der i § 70, stk. 1, nr. 2, henvises til § 11, stk. 2, 2. pkt. og stk. 3, 2. pkt.

Som konsekvens af, at § 19, stk. 3 og § 20, foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 1, nr. 2, til § 19, stk. 3 og § 20, stk. 3, udgår.

(§ 70, stk. 1, nr. 3)

Som konsekvens af, at § 8, stk. 2, foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 1, nr. 3, til § 8, stk. 2, 1. pkt., udgår.

Til nr. 89 (§ 70, stk. 3)

(§ 70, stk. 3, nr. 1)

Som konsekvens af, at § 5, stk. 3, foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til § 5, stk. 3, udgår.

Som konsekvens af, at § 7, stk. 2, foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til § 7, stk. 2, udgår.

Som konsekvens af, at § 45, stk. 3, foreslås ændret til § 45, stk. 6, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 3, til § 45, stk. 3, ændres til § 45, stk. 6.

Som konsekvens af, at § 8, stk. 3 og 5, foreslås ændret til § 8, stk. 2 og 4, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 2, til § 8, stk. 1, 3 og 5, ændres til § 8, stk. 1, 2 og 4.

Som konsekvens af, at der i § 11, stk. 3, foreslås indsat et nyt pkt., foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til § 11, stk. 1, 3 og 4, ændres til § 11, stk. 1, 3, 1. pkt. og 4.

Der foreslås indsat en ny § 16 a. Som konsekvens heraf foreslås det, at der i § 70, stk. 3, nr. 1, henvises til § 16 a.

Som konsekvens af, at § 19, stk. 3, foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til § 19, stk. 1 og 2, ændres til § 19.

Efter lovforslaget skal § 20, stk. 1 og 2, indgå i § 19, og i stedet skal § 19 a indeholde eksplicite bestemmelser om operatørers og ejeres pligt til at udforme en selskabspolitik for sikkerhed- og sundhed som en del af ledelsessystemet. Som konsekvens heraf foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til § 20, stk. 1 og 2, ændres til § 19 a.

Efter lovforslaget ændres § 21, så der stilles krav til operatøren og ejeren om, at de skal etablere en ordning med uafhængig verifikation i forbindelse med anlæg med tilsluttet infrastruktur og i forbindelse med brøndaktiviteter. Som konsekvens heraf foreslås det, at der i § 70, stk. 3, nr. 1, henvises til § 21, stk. 1 og 3-5.

Som konsekvens af, at §§ 24 og 25 foreslås ophævet, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til §§ 23-25 ændres til § 23.

Efter lovforslaget indsættes en ny § 28 a om sikkerhedsmæssig godkendelse. Som konsekvens heraf foreslås det, at § 28 a indgår i henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, henvises til § 28 a.

Efter lovforslaget indsættes en ny § 29 a om, at tilsynsmyndighedens tilladelse skal indhentes til kombineret drift, jf. bemærkningerne til § 29 a. Som konsekvens heraf foreslås det, at § 29 a indgår i henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til §§ 27-31.

Efter lovforslaget indsættes en ny § 32 b om, at en godkendelse eller tilladelse samt et forhåndstilsagn ikke må overdrages til andre, jf. bemærkningerne til § 32 b. Som konsekvens heraf foreslås det, at der i § 70, stk. 3, nr. 1, henvises til § 32 b, stk. 1.

Det foreslås, at § 33, stk. 2, ophæves og erstattes med § 34, stk. 3, der med sproglige ændringer svarer til § 33, stk. 2. Der foreslås endvidere indsat en ny § 34, stk. 4. Som konsekvens heraf, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til § 33, stk. 2, ændres til § 34, stk. 3 og 4.

Som konsekvens af ændringerne af § 45, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 1, til § 45, stk. 4, ændres til § 45, stk. 1-5 og 7.

(§ 70, stk. 3, nr. 3)

Som konsekvens af, at § 45, stk. 3 foreslås ændret til § 45, stk. 6, foreslås det, at henvisningen i § 70, stk. 3, nr. 3, til § 45, stk. 3, ændres til § 45, stk. 6.

Til nr. 90 (§ 70, stk. 5)

Forslaget til ændring af § 70, stk. 5, er alene sproglige justeringer som følge af, at begrebet ”driftsansvarlig virksomhed” foreslås afskaffet og erstattet af ”operatøren” på et produktionsanlæg og ”ejereren” af ikke-produktionsanlæg eller en rørledning, jf. bemærkningerne til lovforslagets nr. 5 (til § 4).

Til nr. 91 (§ 71, stk. 1, nr. 4)

Forslaget til ændringen af § 71, stk. 1, nr. 4, er en konsekvensrettelse som følge af, at § 45, stk. 3 foreslås ændret til § 45, stk. 6.

Til nr. 92 (§§ 75 og 76)

Det foreslås at §§ 75 og 76 ophæves da overgangsbestemmelserne er forældet og vil blive erstattet af overgangsbestemmelserne i ændringsforslagets § 7.

...

Til § 2

Til nr. 1 (noten)

Det foreslås, at fodnoten til havmiljølovens titelnote ændres, så det kommer til at fremgå, at loven implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF (offshoresikkerhedsdirektivet), (EU-Tidende 2013 nr. L 178, side 66-106).

Til nr. 2. (§ 33)

Den foreslåede bestemmelse er ny og bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om pligt for ejeren, eller den der er ansvarlig for driften af et vindmølle anlæg på havet til for egen regning at gennemføre egenkontrol af støj fra vindmølle anlæg eller for egen regning at lade egenkontrollen gennemføre af sagkyndige, herunder autoriserede, akkrediterede eller lignende sagkyndige og tilsvarende laboratorier.

Den foreslåede bestemmelse giver således miljøministeren hjemmel til at fastsætte regler, der normerer kravene til egenkontrol af støj fra vindmølle anlæg placeret på havet, herunder at ejeren kan påbydes at gennemføre egenkontrollen for egen regning eller for egen regning at lade egenkontrollen gennemføre af sagkyndige, herunder autoriserede, akkrediterede eller lignende sagkyndige og tilsvarende laboratorier.

En tilsvarende bestemmelse er indeholdt i miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 1, om egenkontrol.

Bestemmelsen i miljøbeskyttelsesloven er bl.a. udnyttet i den gældende bekendtgørelse nr. 1284 af 15. december 2011 om støj fra vindmøller. Bekendtgørelsen, der også er udstedt med hjemmel i havmiljøloven, regulerer tillige støj fra vindmøller på havet.

Den gældende havmiljølov indeholder imidlertid ikke i dag en bestemmelse svarende til miljøbeskyttelseslovens § 7 a, stk. 1. Som følge heraf er det i dag miljøministeren (Miljøstyrelsen), der

afholder omkostningerne forbundet med støjmålinger fra vindmøleanlæg på havet i forbindelse med idriftsætning af vindmøllen, tilsyn og naboklager.

Den foreslåede bestemmelse har således til formål at sikre, at reglerne for tilsyn, herunder muligheden for at pålægge ejeren af en vindmølle omkostningerne forbundet med akkrediterede målinger m.v. er ens, uanset om vindmøllen er placeret på land eller på havet.

Det er hensigten, at bemyndigelsen umiddelbart skal udnyttes ved en revision af vindmøllebekendtgørelsen til at fastsætte regler, hvorefter tilsynsmyndigheden kan meddele ejeren påbud om for egen regning at udføre støjmålinger og beregninger, herunder i form af akkrediterede målinger, i forbindelse med idriftsætningen af en havvindmølle, i forbindelse med almindeligt tilsyn og i forbindelse med naboklager. Disse regler vil svare til den gældende påbudsbestemmelse om egenkontrol for egen regning af støj fra vindmøller på land i den gældende vindmøllebekendtgørelse.

Det er ligeledes hensigten at strafbelægge påbudsadressatens manglende efterkommelse af påbuddet med hjemmel i den gældende havmiljølovs § 61.

Det foreslås endvidere, jf. forslaget § 2, nr. 19, at en afgørelse om at pålægge ejeren af en vindmølle på havet at foretage egenkontrol for egen regning af støj fra vindmøleanlæg på havet kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet. De klageberettigede foreslås i lighed med, hvad der gælder for kredsen af de klageberettigede efter miljøbeskyttelsesloven at være afgørelsens adressat samt enhver, der må antages at have en individuel væsentlig interesse i sagens udfald. Det foreslås endvidere, at klagen skal indsendes til miljøministeren og tillægges opsættende virkning. Herved opnår ejeren af en havvindmølle samme retsstilling som ejeren af vindmølle på land, idet lignende afgørelser i forhold til vindmøller på land ligeledes kan påklages af en tilsvarende kreds af klageberettigede, ligesom de tilsvarende afgørelser efter miljøbeskyttelsesloven har opsættende virkning jf. § 95, stk. 1, i miljøbeskyttelsesloven. Der henvises til bemærkningerne nedenfor til forslaget § 2, nr. 18 og 19 og 25.

Det er endvidere hensigten at overføre tilsynet med støj fra havvindmøller fra Miljøstyrelsen til Energistyrelsen, da Energistyrelsen i forvejen fører tilsyn med bl.a. VVM- vilkårene for disse anlæg.

Beføjelsen til at udføre tilsyn med støj fra havvindmøller indebærer, at det fremadrettet vil være Energistyrelsen der modtager og behandler klager over støj fra havvindmøller. I forbindelse med udøvelsen af tilsynet er det hensigten, at Energistyrelsen ved udnyttelsen af den foreslåede bemyndigelse ved revision af vindmølle bekendtgørelsen skal kunne påbyde vindmølleejeren at udføre støjmålinger, hvis det vurderes at være nødvendigt for at kunne dokumentere, at støjgrænserne er overholdt.

Lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter indebærer, at hvis der er konkret mistanke om, at de oplysninger som ejeren af vindmøllen kan pålægges at fremlægge i form af en støjmåling, påviser, at der er begået en lovovertrædelse, der kan medføre straf, følger det af § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, at den mistænkte (i dette tilfælde ejeren af vindmøllen) ikke skal fremlægge de krævede oplysninger, medmindre det kan udelukkes, at de oplysninger, som søges tilvejebragt, kan have betydning for bedømmelsen af den formodede overtrædelse. I disse situationer følger det imidlertid af § 45 a i lov om havmiljø, at tilsynsmyndigheden kan udføre nødvendige undersøgelser for den ansvarliges regning til belysning af forhold, som denne ellers er eller kunne være pålagt at afgive oplysninger om.

Til nr. 3 (§ 34 a, stk. 1)

Med den foreslåede ændring af den gældende lovs § 34 a, stk. 1, præciseres det, at forpligtigelsen til at påbegynde bekæmpelsen af olie- eller kemikalieforurening skal ske i overensstemmelse med den interne beredskabsplan, som ejeren eller den ansvarlige for driften af en platform eller rørledning skal udarbejde efter påbud eller efter regler udstedt i medfør af den gældende havmiljølovs § 34 a, stk. 3. De gældende regler om beredskabet er indeholdt i bekendtgørelse 395 af 17. juli 1984 om beredskab i tilfælde af forurening af havet fra visse havanlæg (beredskabsbekendtgørelsen), som er udstedt i medfør af den nu ophævede lov nr. 292 af 10. juni 1981 og opretholdt indtil den afløses af en kommende bekendtgørelse udstedt i medfør af lovens § 34 a, stk. 3.

Til nr. 4 (§ 34 a, stk. 3)

Med den foreslåede ændring gennemføres dele af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 28, stk. 2, hvorefter beredskabsmyndigheden skal kunne forpligtige de driftsansvarlige til at stille deres beredskab,

herunder udstyr og ekspertise til rådighed til enhver tid og efter behov for beredskabsmyndighederne som led i iværksættelse af den eksterne beredskabsplan, jf. bemærkninger til § 2, nr. 5, samt de almindelige bemærkninger under pkt. 2.2.1.1.

Til nr. 5 (§ 34 b)

Den foreslåede bestemmelse til § 34 b er ny og gennemfører den del af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 29 og bilag VII og VIII, der vedrører den eksterne beredskabsplan for bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening af havet, der skal gennemføres i havmiljøloven. Med den foreslåede bestemmelse skal miljøministeren efter forhandling med forsvarsministeren udarbejde en ekstern beredskabsplan for bekæmpelse af olie- og kemikaliefurening fra platforme og rørledninger, som anvendes i forbindelse med efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde. Planen vil blive udarbejdet i samarbejde med de driftsansvarlige, jf. nedenfor. Forsvarsministeren bidrager ligeledes til udarbejdelsen af planen i medfør af sit ressortansvar for bekæmpelsen af forurening på havet, jf. havmiljølovens § 34.

Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges miljøministeren endvidere til at fastsætte nærmere regler om indholdet af planen, herunder om ejere og driftsansvarliges rolle og finansielle forpligtelser samt om disses pligt til at afgive oplysninger til brug for udarbejdelse af planen.

Med den foreslåede bestemmelse implementeres som nævnt dele af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 29 om en national ekstern beredskabsplan. Ved ekstern beredskabsplan forstås i direktivets artikel 2, stk. 36, en national strategi, der skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af et større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter under anvendelse af operatørernes disponible ressourcer som beskrevet i deres interne beredskabsplaner.

Planen skal i henhold til direktivets artikel 29, stk. 1, således beskrive de driftsansvarlige og evt. rettighedshaveres (ejerens) rolle og finansielle forpligtelser i forbindelse med den eksterne beredskabsplan og i henhold til artikel 29, stk. 2, skal den udarbejdes i samarbejde med de relevante driftsansvarlige og tage hensyn til de mest ajourførte udgaver af de driftsansvarliges interne beredskabsplaner.

Direktivet indeholder i bilag VII og VIII en række detaljerede og tekniske krav til indholdet af den eksterne beredskabsplan. Det er hensigten at fastsætte regler i overensstemmelse hermed ved en revision af beredskabsbekendtgørelsen, som fremover således vil regulere både de offshoredriftsansvarliges interne beredskabsplaner og den nationale eksterne beredskabsplan samt beredskabet for andre platforme og rørledninger.

Kravet i artikel 29, stk. 3, om offentliggørelse og videregivelse af planen til de kompetente myndigheder i andre EU-medlemslande og Europa-Kommissionen samt om videregivelse af visse oplysninger indeholdt i planen til de kompetente myndigheder i relevante tredjelande foreslås gennemført i havmiljøloven ved en ændring af den gældende lovs § 39. jf. bemærkningerne til § 2, nr. 6.

I henhold til direktivets artikel 29, stk. 6, skal myndighederne sikre, at de driftsansvarlige regelmæssigt tester deres evne til at gennemføre en effektiv indsats i forbindelse med større uheld, idet dette skal ske i nært samarbejde med medlemsstaternes relevante myndigheder. Den gældende beredskabsbekendtgørelse pålægger de driftsansvarlige bl.a. via øvelser at sikre, at mandskabet er oplært i betjeningen af beredskabsudstyret, og stiller krav om, at Miljøstyrelsen informeres om planlagte øvelser og skal have mulighed for at deltage i disse. Det er hensigten at revidere bestemmelsen således, at direktivets krav om et mere forpligtende samarbejde mellem operatørerne og myndighederne i forbindelse med afholdelse af øvelser gennemføres. I forbindelse hermed vil det med den foreslåede ændring af § 34 a, stk. 3, blive fastsat, hvilke myndigheder der skal indgå i dette samarbejde og hvordan.

Det følger af bilag VII og VIII at den eksterne beredskabsplan klart skal beskrive, hvordan rollerne er fordelt mellem myndigheder, beredskabsorganisationer, koordinatore og andre agenter i beredskabet, således at samarbejdet er sikret i forbindelse med indsatsen ved større uheld. I henhold til artikel 29, stk. 7, skal myndighederne udarbejde scenarier for dette samarbejde. Myndighedernes beredskabskomite vil kunne inddrages i dette arbejde.

Bekæmpelse efter de interne beredskabsplaner af forurening af havet, der er forårsaget af offshore olie- og gasaktiviteter vil fortsat påhvile de driftsansvarlige, jf. den foreslåede præcisering af § 34 a, stk. 1, og den foreslåede nye § 47 c, stk. 5.

Miljøstyrelsen vil også fremover overvåge de driftsansvarliges bekæmpelsesindsats og såfremt det skønnes nødvendigt anmode Forsvarsministeriet (SOK) om bistand fra det statslige bekæmpelsesberedskab. Procedurer herfor vil blive fastlagt ved revisionen af beredskabsbekendtgørelsen. Det vil fortsat være de driftsansvarlige, som bærer det fulde ansvar for opretholdelse af deres olie- og kemikaliespild beredskab, ligesom ejerne primært de driftsansvarlige for miljøskader eller fare herfor, skal dække omkostningerne i tilfælde af, at Miljøstyrelsen i samarbejde med SOK vurderer, at der er behov for indsættelse af det statslige beredskab, jf. havmiljølovens § 44, stk. 1., § 47 c, stk. 7, og § 47 g.

Omkostninger i forbindelse med indsættelse af de driftsansvarliges beredskab som led i iværksættelse af den eksterne beredskabsplan vil ligeledes i medfør af havmiljølovens § 44, stk. 1, skulle dækkes af ejeren, til fordel for hvilken, beredskabet er blevet anvendt.

Til nr. 6 (§ 39)

Efter direktivet skal myndighederne kunne indhente en række oplysninger fra de driftsansvarlige og kunne videregive en række oplysninger til Kommissionen og andre myndigheder, herunder de relevante myndigheder i andre EU-medlemslande og tredjelande samt offentliggøre oplysninger.

Der er i den gældende § 39 hjemmel til at fastsætte regler om adgangen til at indhente oplysninger fra de driftsansvarlige.

Den foreslåede ændring har til formål at udvide bemyndigelsesbestemmelsen i den gældende lovs § 39 til også at fastsætte regler om videregivelse af oplysninger til relevante myndigheder, herunder i andre EU-medlemslande samt relevante tredjelande på gensidig basis samt EU-Kommissionen og pligt til at offentliggøre oplysninger om forhold, der reguleres efter havmiljøloven eller regler udstedt i medfør heraf.

Energistyrelsen tildeler efter undergrundsloven rettigheder til efterforskning og produktion af olie og gas. I den forbindelse vurderes det, om ansøgeren er i besiddelse af den nødvendige kapacitet til at opfylde alle lovgivningens krav. I henhold til direktivets artikel 6, stk. 4, skal den koncessionsgivende myndighed underrettes, hvis den kompetente myndighed beslutter, at operatøren ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i henhold til direktivet. For så vidt angår forhold, der er omfattet af havmiljøloven, er der primært tale om krav til oliespildsberedskabet. I forhold til Miljøstyrelsen vil dette kunne komme på tale, hvis styrelsen efter at have godkendt en beredskabsplan bliver opmærksom på, at der i realiteten ikke er og ikke kan etableres rådighed over det udstyr eller den beredskabskapacitet, som fremgår af den godkendte beredskabsplan. Der skabes med den foreslåede bestemmelse hjemmel til, at miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om denne videregivelse af oplysninger.

Et af formålene med direktivet er at sikre, at der udveksles erfaringer mellem de driftsansvarlige, myndigheder og medlemsstater i forbindelse med større ulykker. Direktivet kræver derfor, at de driftsansvarlige indberetter en række oplysninger, som er beskrevet i direktivets bilag IX til myndighederne. For at sikre størst mulig gennemsigtighed og mulighed for at sammenligne oplysninger om offshoresektoren i de enkelte medlemslande skal en række af disse oplysninger offentliggøres, og der skal årligt forelægges en rapport for Kommissionen. Den årlige rapportering til Kommissionen skal også indeholde oplysninger om væsentlige ændringer i reguleringen af offshoresektoren, om forebyggelse af ulykker og om begrænsning af følgerne, hvis de alligevel sker. Oplysninger om spild af olie eller kemikalier skal kunne indberettes til Kommissionen, når der er tale om en større ulykke i direktivets forstand. Der skabes med den foreslåede bestemmelse hjemmel til, at de oplysninger der er indhentet fra operatørerne i henhold til direktivets bilag IX, kan videregives til Kommissionen og offentliggøres.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere blive anvendt ved udarbejdelse af regler, der gennemfører kravene i direktivets artikel 29, stk. 3 om, at de eksterne beredskabsplaner skal stilles til rådighed for Kommissionen, andre potentielt berørte medlemsstater og offentligheden. I den forbindelse skal det sikres, at de offentliggjorte oplysninger ikke udgør en risiko for sikkerheden og beskyttelse af offshore olie- og gasanlæg og deres drift og ikke skader medlemsstaternes økonomiske interesser eller embedsmænds personlige sikkerhed og trivsel. Bemyndigelsesbestemmelsen vil tilsvarende blive anvendt ved udarbejdelse af regler i henhold til direktivets artikel 29, stk. 5 om, at de fortegnelser over beredskabsudstyr og -tjenester, der i henhold til direktivets bilag VIII skal være indeholdt i de eksterne beredskabsplaner, skal stilles til rådighed for andre potentielt berørte medlemsstater og Kommissionen og på gensidig basis for nabo-tredjelande. Reglerne vil blive indarbejdet i forbindelse med den nævnte revision af beredskabsbekendtgørelsen.

Kommissionen fastsætter i en gennemførelsesretsakt efter direktivets art 23, stk. 2, formatet for de oplysninger, der skal indberettes og offentliggøres.

Til nr. 7. (§ 45 c)

Med den forslåede ændring af den gældende lovs § 45 c udvides bemyndigelsesbestemmelsen til også at omfatte regler om, hvordan tilsynsmyndigheden er organiseret og offentliggørelse af en beskrivelse af, hvordan tilsynsmyndigheden er organiseret og af dens opgaver.

Forslaget til ændring af bestemmelsen skal muliggøre gennemførelse af offshoresikkerhedsdirektivets krav til tilsynsmyndighedens organisering i artikel 9, stk. 4, på havmiljølovens område, som stiller krav om, at en beskrivelse som ovenfor nævnt stilles til rådighed for offentligheden.

Til nr. 8. (§ 45 d)

Bestemmelsen er ny og fastsætter i stk. 1, en pligt for tilsynsmyndigheden til at indskærpe pligten til at bringe ulovlige forhold til ophør. Miljøministeren fører tilsyn med platforme og rørledninger, jf. den gældende lovs § 45.

Efter bestemmelsen i stk. 2, kan tilsynsmyndigheden vælge at forbyde fortsat drift af en eller flere aktiviteter på en platform eller rørledning, som anvendes i forbindelse med efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde, når fristen for efterlevelse af indskærpelsen er udløbet.

Bestemmelsen gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 18, stk. 1, litra e, på havmiljølovens område. Direktivet stiller krav om, at tilsynsmyndigheden skal kunne kræve forbedringer og om nødvendigt forbyde fortsat drift af ethvert anlæg eller dele heraf eller enhver tilsluttet infrastruktur (platform eller rørledning), hvis det fremgår af et tilsyn, en beslutning efter artikel 6, stk. 4, en periodisk gennemgang af rapporten om større farer eller ændringer af anmeldelser i henhold til artikel 11, at operatøren ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav efter direktivet, eller der er rimelig tvivl om offshore olie- og gasaktivitetens eller anlægs sikkerhed.

På havmiljøområdet vil det dreje sig om de situationer, hvor miljøministeren i forbindelse med tilsyn konstaterer, at operatøren ikke lever op til kravene til olie- og kemikalieberedskabet, dvs. hvis operatøren på helt afgørende punkter ikke har eller kan etablere rådighed inden for en rimelig frist over det beredskab, der er beskrevet i den interne beredskabsplan og godkendt af Miljøstyrelsen.

Direktivets artikel 18, stk. 1, litra e, fastsætter, at forbuddet mod fortsat drift af platformen eller rørledningen skal være "nødvendigt", hvilket må antages at være udtryk for det almindelige forvaltningsretlige proportionalitetsprincip.

Almindelige forvaltningsretlige regler, herunder især proportionalitetsprincippet skal derfor iagttages ved administrationen af bestemmelsen.

Det forventes, at miljøministerens beføjelser efter bestemmelsen vil blive delegeret til Miljøstyrelsen.

Til nr. 9. (§ 47 b, stk. 4-6)

Det følger af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 7 om erstatningsansvar for miljøskader, at medlemsstaterne skal sikre, at "koncessionshaveren er økonomisk ansvarlig for forebyggelse og afhjælpning af miljøskader som defineret i miljøskadedirektivet forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter udført af eller på vegne af koncessionshaveren eller operatøren", uden at det berører det eksisterende anvendelsesområde for erstatningsansvar vedrørende forebyggelse og afhjælpning af miljøskader i henhold til miljøskadedirektivet.

Handlepligten og den økonomiske forpligtelse har hidtil i den danske implementering været samlet hos operatøren, men det er nødvendigt at indføre en ændring på offshoreområdet for at sikre implementering af artikel 7.

Udgangspunktet i miljøskadeloven er, at den ansvarlige, som er adressaten for en administrativ afgørelse truffet efter de i lovens § 2 nævnte love og regler, har såvel handlepligten som den økonomiske forpligtelse.

Forpligtelserne for den ansvarlige følger indirekte af miljøskadelovens § 1 om lovens formål, hvorefter den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade skal forbygge og afhjælpe skaden eller faren (handlepligt) og afholde alle omkostninger hertil (den økonomiske forpligtelse). Den økonomiske forpligtelse efter miljøskadeloven dækker bl.a. forpligtelsen til at stille sikkerhed, jf. § 19, og

forpligtelsen til at dække omkostningerne i forbindelse med administration og tilsyn efter lovens kapitel 2-6, jf. § 46.

Miljøskadeloven udpeger den ansvarlige som den, der er adressat for en administrativ afgørelse truffet efter de opregnede særlove i § 2. Den ansvarlige efter miljøskadeloven følger således af afgørelser efter de særlove, der er nævnt i lovens § 2, herunder havmiljøloven, der indeholder regler om hvem, der ifølge den offentligretlige regulering har ansvaret for at anmelde, forebygge, afværge og afhjælpe miljøskader eller overhængende fare for miljøskader. Disse love indeholder også reglerne om berørtes og andres mulighed for at anmode myndigheden om at foretage foranstaltninger, regler om klage og om hvem, der er den kompetente myndighed.

I havmiljølovens § 47 b forstås ved den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade den ansvarlige for driften af aktiviteter, der kan give anledning til en miljøskade eller en overhængende fare for en miljøskade. Ifølge § 47 b, stk. 1, forstås ved den ansvarlige for driften "den ansvarlige for driften af et skib, et luftfartøj, en platform eller en rørledning, i det omfang, der er tale om en erhvervsmæssig aktivitet". Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, at begrebet svarer til miljøansvarsdirektivets definition af en operatør, som er "en fysisk eller juridisk, privatretlig eller offentligretlig person, der driver eller kontrollerer den erhvervsmæssige aktivitet, eller som, såfremt dette fremgår af national lovgivning, har fået overdraget afgørende økonomisk beslutningsmyndighed med hensyn til den tekniske drift af aktiviteten, herunder indehaveren af en tilladelse til eller en godkendelse af en sådan aktivitet eller den person, der registrerer eller anmelder en sådan aktivitet", jf. direktivets artikel 2, nr. 6.

I offshoresikkerhedsdirektivet er "operatør" defineret som "den enhed, der er udpeget af koncessionshaveren eller den koncessionsgivende myndighed til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter, herunder planlægning og gennemførelse af brøndaktiviteter, eller ledelse og styring af produktionsanlægs funktioner", jf. artikel 2, nr. 5, og "koncessionshaver" er defineret som "indehaveren eller fælles indehavere af en koncession", jf. artikel 2, nr. 11.

Det er Miljøministeriets opfattelse, at definitionen af operatørbegrebet i offshoresikkerhedsdirektivet ligger indenfor rammerne af miljøansvarsdirektivets definition af en operatør. Det betyder, at den, der har handlepligten efter offshoresikkerhedsdirektivets bestemmelser, også er den, der efter de nugældende regler i havmiljøloven er den ansvarlige for driften af aktiviteter, der kan give anledning til en miljøskade eller erhvervsmæssig aktivitet, jf. nærmere herom i afsnit 2.2.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Operatørens ansvar suppleres med koncessionshaverens ansvar for at styrke sandsynligheden for, at der er økonomisk dækning for omkostningerne til håndtering af miljøskade, jf. præambelen til offshoresikkerhedsdirektivets punkt 11: "Der er behov for at præcisere, at indehavere af tilladelser til offshore olie- og gasaktiviteter i medfør af direktiv 94/22/EF (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter) også er de ansvarlige »operatører« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader og ikke bør overdrage deres forpligtelser i denne henseende til tredjeparter, som de har kontraheret med."

Det foreslås derfor, at der indsættes supplerende bestemmelser herom i § 47 b, stk. 4 og 5.

Det følger af disse bestemmelser, at den ansvarlige for en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade på vandmiljøet forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter er den, der er ansvarlig for driften, eller koncessionshaveren. Det følger endvidere, at den driftsansvarlige har ansvaret for at undersøge, forebygge og afhjælpe skaden eller faren, dvs. at den driftsansvarlige har handlepligten efter lovens §§ 47 c, 47 d og 47 e, mens koncessionshaveren har ansvaret for at afholde alle omkostninger, dvs. har den økonomiske forpligtelse, herunder ansvaret for at stille sikkerhed og dække administrationsomkostninger efter miljøskadeloven og ansvaret for at afholde udgifter efter lovens §§ 47 e og 47 g.

Angående adgang til at klage over påbud, følger denne adgang som udgangspunkt den ansvarlige.

Det følger af miljøskadelovens § 39, at afgørelser efter loven meddeles skriftligt til adressaten, og at afgørelser, der kan påklages, tillige skal meddeles klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. § 55. Det følger af miljøskadelovens § 55, at miljøministerens afgørelser kan påklages af bl.a. afgørelsens adressat og enhver, der har en individuel, væsentlig interesse i sagens udfald.

De udgifter, der knytter sig til de handlinger, som operatøren har pligt til at foretage sig som led i sit ansvar, skal i sidste ende erstattes af koncessionshaveren på offshoreområdet. De afholdte udgifter skal være rimelige og proportionale og skal kunne dokumenteres.

Koncessionshaveren vil nok som oftest i praksis refundere de af operatøren afholdte, dokumenterede, rimelige og proportionale udgifter.

Til nr. 10. (§ 47 c, stk. 5)

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 5 i § 47 c

Den foreslåede bestemmelse gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 28, stk. 1, litra a, og § 30, stk. 2, hvorefter operatøren eller ejeren (den for driften ansvarlige) straks skal iværksætte den interne beredskabsplan og sine handlepligter efter § 47 c, stk. 1, for at reagere på en situation, hvor en tilførsel til havet forårsager en miljøskaade eller overhængende fare for en miljøskaade.

Til nr. 11 (§ 47 c, stk. 5 og 6)

De foreslåede ændringer af § 47 c, stk. 6 og 7, er en lovteknisk konsekvens af, at der foreslås indsat et nyt nr. 5 i § 47 c. Der henvises til bemærkningerne til nr. 11.

Til nr. 12 (§ 47 d, stk. 3)

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 3 i § 47 d

Det følger af § 47 d, stk. 1, at pligten til at begrænse en miljøskaades omfang og forhindre yderligere miljøskaade bortfalder i visse nærmere angive tilfælde. Tilsvarende følger det af stk. 2, at pligten til at afværge en overhængende fare for miljøskaade også bortfalder i visse situationer.

Efter offshoresikkerhedsdirektivets artikel 28, stk. 1, litra a, og § 30, stk. 2, har de driftsansvarlige altid en forpligtelse til straks at reagere på en større miljøhændelse eller en umiddelbar risiko for en større miljøhændelse og træffe alle egnede foranstaltninger for at forhindre en større miljøhændelses eskalering og begrænse dens virkninger. Der er ikke efter offshoresikkerhedsdirektivet situationer, hvor denne pligt til at handle bortfalder. Den gældende fritagelse fra handlepligt i lovens § 47 d, stk. 1 og 2, skal derfor ikke gælde, når der er tale om efterforskning og indvinding af olie og gas, og miljøskaaden eller den overhængende fare for en miljøskaade forårsages af enhver større miljøhændelse som defineret i offshoresikkerhedsloven. En miljøhændelse er endvidere defineret i direktivets artikel 2, stk. 37.

Til nr. 13 og 14. (§ 47 e og § 47 g)

Ifølge havmiljølovens § 47 e, stk. 1, 2. pkt., kan den ansvarlige for driften påbydes for egen regning at foretage prøveudtagning, analyser og målinger af stoffer og lignende, hvis det har betydning for vurderingen af, hvorvidt der foreligger en miljøskaade eller en overhængende fare for en miljøskaade. Efter havmiljøloven og miljøansvarsdirektivet vil den ansvarlige være operatøren, men efter offshoresikkerhedsdirektivet er det koncessionshaveren, der er økonomisk ansvarlig, hvorfor der også indsættes en henvisning til den ansvarlige efter § 47 b, stk. 4, nr. 2, dvs. koncessionshaveren. Ved miljøskaader forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter, er det således koncessionshaveren, der endeligt skal bære udgifterne til prøveudtagning, analyser og målinger af stoffer og lignende.

Det samme gør sig gældende for forpligtelsen i § 47 g, stk. 1, 1. pkt., til at betale udgifter til kommunalbestyrelsens og miljøministerens bekæmpelses- og saneringsforanstaltninger efter § 35, jf. § 47 c, idet disse udgifter i tilfælde af miljøskaader forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter endeligt skal bæres af koncessionshaveren. Der indsættes derfor også en henvisning til den ansvarlige efter § 47 b, stk. 4, nr. 2, dvs. koncessionshaveren, i § 47 g, stk. 1, 1. pkt.

Der er i § 47 g, stk. 1, 2. pkt., en regel om, at hvis den ansvarlige for driften ikke kan identificeres eller ikke har betalingsevne, så påhviler det ejeren at betale udgifterne efter § 44. I tilfælde af miljøskaader forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter skal disse udgifter bæres af koncessionshaveren, hvorfor der er indsat et ” jf. dog § 47 b, stk. 4, nr. 2”, for at indikere, at ejeren i disse tilfælde ikke har et subsidiært, men et primært økonomisk ansvar, dvs. at betalingsforpligtelsen går uden om operatøren og direkte til koncessionshaveren. Det følger af miljøskaadelovens § 21, stk. 2, at hvis det under sagsbehandlingen af en miljøskaade konstateres, at der ikke kan tilvejebringes sikkerhed efter § 19 i miljøskaadeloven om sikkerhedsstillelse, så behandles sagen efter reglerne i den lovgivning, som afgørelsen om, at der foreligger en miljøskaade eller overhængende

fare for en miljøskade, er truffet efter. I så tilfælde falder man tilbage til den oprindelige ansvarsfordeling i havmiljøloven.

Der er ikke nødvendigvis sammenfald mellem den ansvarlige for driften i havmiljøloven, der svarer til operatørbegrebet i miljøansvarsdirektivet, og havmiljølovens anvendelse af begrebet "ejer", idet sidstnævnte stammer fra MARPOL 73/78 konventionen.

Der er i § 47 f regler om betaling af forsvarsministerens udgifter til bekæmpelsesforanstaltninger, men da bestemmelsen kun vedrører skibe, er den ikke relevant for offshore olie- og gasaktiviteter, da man ikke kan udøve offshore olie- og gasaktiviteter fra et skib, men kun fra en platform.

Til nr. 15 og 16. (§ 49, stk. 1, 2 og 3, § 50 og § 52, stk. 1)

Det foreslås, at såvel landsdækkende som lokale foreninger og organisationer kan meddele miljøministeren, at de ønsker underretning om afgørelser efter regler udstedt efter § 30, stk. 1, og § 34 a, stk. 3, at klager over afgørelser skal indgives til miljøministeren i lighed med en række andre afgørelser efter havmiljøloven, og at afgørelser efter de nævnte bestemmelser kan påklages af den kreds af personer, organisationer og myndigheder, som er omfattet af den gældende lov § 52 samt af brancheorganisationen for offshore olie- og gasaktiviteter; Olie Gas Danmark.

Til nr. 17. (§ 51)

Det foreslås, at påbud om egenkontrol af støj fra vindmøller på havet, herunder afgørelser om udførelse af akkrediterede målinger for ejerens egen regning, i forbindelse med tilsyn af vindmøller på havet efter den foreslåede § 33, stk. 4, samt afgørelser efter regler fastsat efter § 30, stk. 1, og § 34 a, stk. 3, kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet.

Til nr. 18. (§ 51, stk. 4)

Det foreslås, at Olie Gas Danmark, Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Naturfredningsforening, WWF Verdensnaturfonden, Dansk Ornitologisk Forening og Greenpeace skal indstille sagkyndige til brug for Natur- og miljøklagenævnets behandling af klagesager vedr. afgørelser efter regler fastsat efter § 30, stk. 1, og § 34 a, stk.3.

Til nr. 19. (§ 51, stk. 5)

Den foreslåede ændring er en lovteknisk følge af indsættelse af et nyt stk. 4 i § 51. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 21.

Til nr. 20. (§ 52)

Det foreslås, at Olie Gas Danmark, som brancherepræsentant for offshore olie- og gas aktiviteter i Danmark, også skal kunne påklage afgørelser som nævnt i § 52, stk. 1. Forslaget er en følge af den foreslåede klageadgang til Natur- og Miljøklagenævnet over afgørelse om udledningstilladelser efter regler fastsat i medfør af lovens § 30, stk. 1, samt afgørelser om beredskab, herunder beredskabsplaner efter regler fastsat i medfør af lovens § 34 a, stk. 3. der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 17-20. Der er med ændringen af bestemmelsen vedr. Danske Havne og Foreningen af Lystbådehavne i Danmark i øvrigt ikke tilsigtet nogen ændringer, da ændringer af den gældende lovs § 52, stk. 1, nr. 10 og 11, alene er af lovteknisk karakter.

Til nr. 21. (§ 52, stk.6)

Det foreslås, at afgørelser om påbud om egenkontrol af støj fra vindmøller på havet kan påklages af afgørelsens adressat og enhver, der må antages at have en individuel væsentlig interesse i sagens udfald. Naboer vil f.eks. typisk have en individuel væsentlig interesse i sagens udfald. Se også bemærkningerne til § 2, nr. 2.

Til nr. 22. (§ 53 a, nr. 3)

Det foreslås, at klage over afgørelser om udledningstilladelser efter regler fastsat efter § 30, stk. 1, tilladelser efter regler fastsat efter § 33, stk. 2, og afgørelser om beredskab efter regler fastsat efter § 34 a, stk. 3, ikke skal have opsættende virkning, medmindre Natur og Miljøklagenævnet bestemmer andet. Der

foreslås en nyaffattelse af § 53 a, stk. 1, nr. 3, og reglen om godkendelser meddelt efter regler fastsat efter § 33, stk. 2, er uændret i forhold til den gældende lovs § 53 a, stk. 1, nr. 3.

Til nr. 23 (§ 53 b)

Med den foreslåede ændring af § 53 b vil afgørelser om egenkontrol af støj fra vindmøller m.v. efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 33, stk. 4, få opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet. Der henvises til bemærkninger til nr. 2.

Til nr. 24. (§ 55, stk. 3)

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 3 i § 55.

Bestemmelsen gennemfører offshoresikkerhedsdirektivets artikel 21, stk. 2, på havmiljøområdet, hvorefter den driftsansvarlige (operatøren eller ejeren) i tilknytning til tilsynsvirksomheden skal stille transport til og fra platformen og rørledningen, inklusiv overførsel af udstyr, til rådighed for tilsynsmyndigheden inden for en rimelig frist samt kost og logi og andre fornødenheder i forbindelse med tilsyn på anlægget. Efter gældende praksis stiller de driftsansvarlige allerede i dag sådan transport og forplejning til rådighed for tilsynets repræsentanter i forbindelse med tilsyn.

Til nr. 25. (§ 58 c)

Den foreslåede bestemmelse er ny og gennemfører dele af offshoresikkerhedsdirektivets artikel 22 for så vidt angår forhold, omfattet af havmiljøloven.

Det følger af direktivets artikel 22, at medlemsstaterne skal iværksætte mekanismer for fortrolig indberetning af sikkerheds- og miljøproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter fra alle kilder og for undersøgelse af sådanne indberetninger og sørge for, at de berørte personer forbliver anonyme. Medlemsstaterne skal endvidere sikre, at operatøren og evt. entreprenører informerer deres egne ansatte og entreprenører og deres ansatte om denne mulighed for fortrolig indberetning i f.eks. uddannelsesmateriale.

Det følger samtidig af direktivets artikel 1, stk. 3, at offshoresikkerhedsdirektivet ikke ændrer ved Europaparlamentets- og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger (miljøoplysningsdirektivet). Heraf følger, at ordningen for fortrolig indberetning skal respektere miljøoplysningsdirektivet, som bl.a. regulerer aktindsigt i miljøoplysninger og er gennemført i dansk ret ved lov om aktindsigt i miljøoplysninger. Miljøoplysningsdirektivets definition i artikel 2 på miljøoplysninger antages efter praksis at være meget bred og oplysninger om en klagers identitet i en indberetningssag om forhold, der reguleres efter havmiljøloven, må derfor antages at være en miljøoplysning i miljøoplysningsdirektivets forstand. Miljøoplysningsloven stiller i artikel 4 krav om, at de fastsatte undtagelser fra retten til aktindsigt i miljøoplysninger skal anvendes restriktivt, og at der i hvert enkelt tilfælde skal fortages en afvejning af de hensyn, der taler for at offentliggøre miljøoplysningerne, overfor de hensyn, der taler for at tilbageholde oplysningerne. Denne konkrete afvejningspligt, som også fremgår af den gældende miljøoplysningslovs § 2, stk. 3, må derfor antages at være til hinder for fastsættelse af en særlig tavshedspligt regel i havmiljøloven, der pålægger tilsynsmyndigheden, og andre relevante myndigheder, tavshedspligt efter straffelovens § 152-152 e og straffelovens § 152 f med den virkning, at aktindsigt fra andre end sagens parter umiddelbart kan afvises efter offentlighedslovens § 35, jf. miljøoplysningslovens § 2, stk. 1.

For at tilgodese offshoresikkerhedsdirektivets krav om at en anmelder skal kunne forblive anonym, foreslås derfor en ordning, hvorefter en anmelder skal foretage en anmeldelse af miljøproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter anonymt til tilsynsmyndigheden. Miljøministeriet vejleder allerede i dag borgerne om, hvorledes de bør forholde sig, hvis de ønsker at anmelde eller gøre opmærksom på et ulovligt forhold eller noget, der kan være ulovligt på Miljøministeriets område, og hvis de ønsker at være anonyme. Vejledningen vil blive udbygget med oplysning om, at anmeldelser om et ulovligt forhold eller noget, der kan være ulovligt, der vedrører offshore olie- og gasaktiviteter på havmiljølovens område skal ske anonymt, medmindre anmelderen ikke ønsker anonymitet. Det foreslås endvidere en pligt for operatøren og entreprenører at informere deres egne ansatte om denne mulighed for fortrolig indberetning i den relevante uddannelse eller de relevante meddelelser.

Til nr. 26. (§ 59, stk. 1, nr. 1)

Det foreslås at indsætte en straffjemmel i den gældende lovs § 59, stk. 1, nr. 1. for overtrædelse af § 34 a, stk. 1, og den foreslåede § 58 c, stk. 2. Der henvises til de almindelige bemærkninger til § 2, afsnit 2.2.1.3. samt bemærkningerne til § 2, nr. 25

Til nr. 27. (§ 59, stk. 1, nr. 3)

Det foreslås at indsætte en straffjemmel i den gældende lovs § 59, stk. 1, nr. 3, for overtrædelse af den foreslåede § 45 d, stk. 2. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 8.

Til nr. 28. (§ 61, stk. 1)

Der foreslås hjemmel til at kunne fastsætte straf for overtrædelse af regler fastsat i medfør af den foreslåede § 55, stk. 3. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 24.

Til § 3 (Miljøskadeloven)

Til nr. 1 (fodnoten)

Det foreslås, at fodnoten til miljøskadelovens titel ændres, så det fremgår, at loven gennemfører dele af offshoresikkerhedsdirektivet (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF), og at noten opdateres med seneste ændring til miljøansvarsdirektivet, som ligeledes ændres ved offshoresikkerhedsdirektivet.

Til nr. 2 (§ 8, stk. 1)

Det foreslås, at § 8, stk. 1, nyaffattes. Ved nyaffattelsen sker der en udvidelse af, hvad der forstås ved en miljøskade på vandmiljøet.

Ordlyden af den foreslåede § 8, stk. 1, nr. 1, er identisk med den nugældende § 8, stk. 1, og der er således ikke tilsigtet nogen udvidelse af lovens anvendelsesområde for så vidt angår denne del af miljøskadebegrebet.

Den foreslåede § 8, stk. 1, nr. 2, er ny og gennemfører direktivets artikel 38, stk. 1, litra b, nr. ii., der indebærer, at der i artikel 2, stk. 1, litra b) i miljøansvarsdirektivet indsættes et nyt nr. ii). Hermed udvides begrebet miljøskade på vandmiljøet til også at omfatte skader, som indebærer betydelig negativ påvirkning af miljøtilstanden i havområder omfattet af havstrategidirektivet i det omfang, miljøtilstanden i områderne ikke allerede er omfattet og reguleret af vandrammedirektivet.

Bestemmelsen i § 8, stk. 1, nr. 2, udvider begrebet miljøskade på vandmiljøet til også at dække skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af miljøtilstanden i de havområder, som er omfattet af lov om havstrategi, i det omfang havmiljøets tilstand i områderne ikke allerede er omfattet af lov om vandplanlægning/miljømålsloven.

Skade på vandmiljøet skal have medført en betydelig negativ påvirkning af miljøtilstanden i de omfattede havområder. Begrebet ”betydelig negativ påvirkning” skal fortolkes i overensstemmelse med de tilsvarende karakteriseringer af påvirkninger af vandforekomster i vandrammedirektivet. Der henvises til bemærkningerne til § 8 i miljøskadeloven.

Begrebet ”miljøtilstand” er defineret i § 3, stk. 1, i lov om havstrategi, hvorefter der ved miljøtilstand forstås ”miljøets overordnede tilstand i havområderne under hensyntagen til de enkelte marine økosystemers struktur, funktion og processer samt de naturlige fysiografiske, geografiske, biologiske, geologiske og klimatiske faktorer tillige med de fysiske, akustiske og kemiske forhold, herunder forhold, der skyldes menneskelige aktiviteter i eller uden for det pågældende område”.

Havstrategidirektivet er gennemført i dansk ret ved lov om havstrategi. I lov om havstrategi er der i § 2 foretaget en (geografisk) afgrænsning af lovens anvendelsesområde, hvorefter loven omfatter danske havområder, herunder havbund og undergrund, på søterritoriet og i de eksklusive økonomiske zoner, idet loven dog ikke finder anvendelse på havområder, der strækker sig ud til 1 sømil uden for basislinjen, i det omfang de er omfattet af lov om vandplanlægning (materiel afgrænsning).

Havstrategiloven finder som beskrevet i bemærkningerne til lovens § 2 anvendelse for dansk søterritorium, som går fra normale daglige vandstandslinje og ud til 12 sømil fra basislinjen, jf. lov om afgrænsning af søterritoriet, og for de eksklusive økonomiske zoner (op til 200 sømil fra basislinjen), jf. lov om eksklusive økonomiske zoner.

Der er ved afgrænsningen af udvidelsen af begrebet miljøskade på vandmiljøet valgt den samme afgrænsning, som er fastlagt i gennemførelsen af havstrategidirektivet i lov om havstrategi.

Den eksisterende afgrænsning af en skade på vandmiljøet i § 8, stk. 1, nr. 1, dækker søterritoriet. Med den nye bestemmelse i nr. 2 sker der en udvidelse ud over søterritoriet.

De gældende miljøsvarsregler finder anvendelse for miljøskader på vandmiljøet på søterritoriet, også selvom skaden er en følge af en tilførsel uden for søterritoriet. De nugældende miljøsvarsregler indebærer således, at der ikke kan ske en miljøskade på vandmiljøet uden for søterritoriet. Havstrategidirektivet dækker også de eksklusive økonomiske zoner, og begrebet miljøskade på vandmiljøet ændres og udvides derfor, sådan at der også kan ske en miljøskade på vandmiljøet i de eksklusive økonomiske zoner udenfor søterritoriet.

Det fremgår af bemærkningerne til § 2 i lov om havstrategi, at loven ikke finder anvendelse på havområder, der strækker sig ud til 1 sømil uden for basislinjen, i det omfang de er omfattet af lov om miljømål mv. for vandforekomster og internationale naturbeskyttelsesområder (miljømålsloven) eller af anden lovgivning. I henhold til miljømålsloven gennemføres der vandplanlægning, der dækker ud til 1 sømil på havsiden af basislinjen for den økologiske tilstand og Natura 2000-planlægning for de internationale naturbeskyttelsesområder på hele havområdet. Lovforslaget omfatter ikke de miljø- og naturmæssige forhold, som indgår i denne planlægning.

I miljømålsloven, som delvist erstattes af lov om vandplanlægning, er vanddistrikterne afgrænset med hensyn til både økologisk tilstand og kemisk tilstand. For økologisk tilstand er der anvendt direktivets grænse, som angiver området ud til en afstand af én sømil til havsiden fra det nærmeste punkt på den basislinje, hvorfra bredden af territorialfarvandet måles. Vanddistrikternes ydre afgrænsning på havet med hensyn til kemisk tilstand er i direktivet fastlagt som grænsen for territorialfarvand (12 sømil).

Af bemærkningerne til lov om vandplanlægning fremgår, at vandrammedirektivets bestemmelser finder anvendelse på Danmarks samlede landareal, som udgøres af vandløbsoplande, og de samlede kystvande, som rækker ud til 12 sømil fra basislinjen, hvorfra bredden af territorialfarvandet måles. Dog sker opgørelse af indsatsbehov kun ud til 1 sømil fra basislinjen.

Der henvises i § 8, stk. 1, nr. 2, til lov om vandplanlægning. Denne henvisning gælder 2. og senere planperioder. I lov om vandplanlægning er der en overgangsregel, som betyder, at visse dele af miljømålsloven opretholdes indtil udløbet af 1. planperiode, som forventes at blive den 22. december 2015. Overgangsreglen gælder generelt for lov om vandplanlægning og med henvisningen til lov om vandplanlægning er det tilsigtet, at overgangsreglen også skal gælde i relation til § 8, stk. 1, nr. 2.

Overgangsreglen i § 42 i lov om vandplanlægning indebærer, at de vandplaner og handleplaner, som vedtages efter miljømålsloven, bevarer deres retsvirkning også efter lovens ophævelse, indtil de ophæves eller afløses af regler om miljømål og indsatsprogrammer udstedt med hjemmel i lov om vandplanlægning.

Til § 4

Det foreslås, at loven træder i kraft den 19. juli 2015 samtidig med fristen for gennemførelse for offshoresikkerhedsdirektivet.

Til § 5

I *stk. 1* foreslås, at lovforslagets ændringer, der vedrører nr. 21-26, 28-38, 39 (for så vidt angår ændring af § 32 c, stk. 1, nr. 4), 40 (for så vidt angår ændring af § 33 og § 34, stk. 4), 54, 64, 65 (for så vidt angår ændring af § 52, stk. 3), 66, 79 og 88-92 skal finde anvendelse fra den 19. juli 2016 for så vidt angår ejere, operatører af planlagte produktionsanlæg og operatører, der planlægger eller gennemfører brøndaktiviteter. Det betyder bl.a., at reglerne om disses pligter først vil finde anvendelse fra den 19. juli 2016, dvs. fra det seneste tidspunkt for direktivets overgangsbestemmelse i artikel 42, stk. 1. Indtil den 19. juli 2016 vil de

hidtil gældende regler i bekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013 af lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter og de hidtil gældende regler, der er fastsat i medfør heraf, finde anvendelse for ejere, operatører af planlagte produktionsanlæg og operatører, der planlægger eller gennemfører brøndaktiviteter.

Derimod vil lovforslagets øvrige bestemmelser finde anvendelse fra lovens ikrafttræden, dvs. fra den 19. juli 2015.

Som følge af, at lovforslagets bestemmelser vil have virkning fra den 19. juli 2015, vil tilsynsmyndigheden skulle føre tilsyn med sådanne bestemmelser og kunne meddele påbud også til ejere, operatører af planlagte produktionsanlæg og operatører, der planlægger eller gennemfører brøndaktiviteter. Undladelse af at efterkomme disse påbud vil være strafbart efter §§ 70, 71, 72 og 73 i bekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013 af lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, der også vil have virkning fra den 19. juli 2015. Der vil selvsagt først blive ført tilsyn med disse ejeres og operatørers overholdelse af bestemmelserne, og de regler, der bliver fastsat i medfør heraf, fra den 19. juli 2016, hvor disse bestemmelser får virkning.

I *stk. 2* foreslås, at lovforslagets ændringer, der vedrører nr. 21-26, 28-38, 39 (for så vidt angår ændring af § 32 c, stk. 1, nr. 4), 40 (for så vidt angår ændring af § 33 og § 34, stk. 4), 54, 64, 65 (for så vidt angår ændring af § 52, stk. 3), 66, 79 og 88-92 først får virkning fra den 19. juli 2018, dvs. fra det seneste tidspunkt for direktivets overgangsbestemmelse i artikel 42, stk. 2, på eksisterende anlæg og tilsluttet infrastruktur, samt rørledninger, dvs. de anlæg, der er omfattet af definitionen i lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 1), og den tilsluttede infrastruktur, der er omfattet af definitionen i lovforslagets nr. 4 (til § 3, nr. 30), samt rørledninger, og som bruges til offshore olie- og gasaktiviteter, jf. lovforslagets nr. 3 (til § 3, nr. 15), eller i forbindelse med sådanne aktiviteter fra den 19. juli 2015.

Uanset forudsætninger og vilkår givet i tilladelser og godkendelser, der vedrører eksisterende anlæg og tilsluttet infrastruktur, samt rørledninger, og som ikke er fornyet, bortfaldet eller udløbet senest den 18. juli 2018, skal kravene fastsat i de regler, der er nævnt i 1. pkt., og de regler, der er udstedt i medfør heraf, fra den 19. juli 2018, opfyldes.

Som udgangspunkt betyder det, at tilladelserne og godkendelserne, der er gældende den 18. juli 2018, fortsat er gældende indtil de skal fornyes, bortfalder eller udløber, men at de nævnte bestemmelser skal være opfyldt fra den 18. juli 2018, uanset om andet måtte være fastsat i forbindelse med udstedelsen af tilladelserne og godkendelserne. Dette kan medføre, at operatøren eller ejeren skal søge om en ændringstilladelse efter lovforslagets nr. 31 og 32 (til § 29).

Der foreslås med lovforslaget til *stk. 3*, at der indsættes en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om de forhold, der er nævnt i stk. 1 og 2, herunder indsendelse af materiale i forbindelse med opfyldelse af krav i de bestemmelser, der er angivet i stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om sikkerhed m.v. for offshoreanlæg til efterforskning, produktion og transport af kulbrinter, jf. lovbekendtgørelse nr. 520 af 13. maj 2013, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres »sørge for« til: »sikre«.
2. Lovens *titel* affattes således:

»Offshoresikkerhedsloven«.

3. *Fodnoten* til lovens *titel* affattes således:

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, EF-Tidende 1989, nr. L 183, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EF-Tidende 1992, nr. L 348, side 9, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007, EU-Tidende 2007, nr. L 165, side 21, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EU-Tidende 2003, nr. L 299, side 9, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, EF-Tidende 1989, nr. L 183, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1137/2008 af 22. oktober 2008, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EF-Tidende 1992, nr. L 348, side 9, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/30/EF af 20. juni 2007, EU-Tidende 2007, nr. L 165, side 21, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EU-Tidende 2003, nr. L 299, side 9, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF

af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling) (19. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 38, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008, EU-Tidende 2008, nr. L 311, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning), EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 24.

af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/25/EF af 5. april 2006 om minimumsforskrifter for sikkerhed og sundhed i forbindelse med arbejdstagernes eksponering for risici på grund af fysiske agenser (kunstig optisk stråling) (19. særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 38, som ændret senest ved Rådets direktiv nr. 2013/64/EU af 17. december 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 353, side 8, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/42/EF af 17. maj 2006 om maskiner og om ændring af direktiv 95/16/EF (omarbejdning), EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 24, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/127/EF af 21. oktober 2009, EU-Tidende 2009, nr. L 310, side 29, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.«

§ 2. Ved offshoreanlæg, som er omfattet af denne lov, forstås:

- 1) Platforme eller andre indretninger,
 - a) hvorfra der udføres efterforskning eller produktion af kulbrinter fra undergrunden under havbunden,
 - b) der anvendes til indkvartering af personer beskæftiget på de eller ved de i litra a nævnte indretninger, eller
 - c) der anvendes til brug ved rørbunden transport af kulbrinter og andre stoffer og materialer mellem de under litra a indeholdte

4. §§ 2 og 3 affattes således:

»§ 2. Loven finder anvendelse på offshore olie- og gasaktiviteter, jf. § 3, nr. 16.

Stk. 2. I andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte finder §§ 5-37, § 38, stk. 2 og 3, §§ 39-74, og § 77 tillige anvendelse på aktiviteter i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur omfattet af definitionerne i § 3, nr. 1 og 30, og hvor der er meddelt en rettighed til aktiviteterne efter lov om anvendelse af Danmarks undergrund, og hvor aktiviteterne medfører sikkerheds- og sundhedsmæssige risici.

Stk. 3. Loven finder ikke anvendelse på

platforme og indretninger eller mellem disse og installationer på land.

2) Indretninger, der anvendes til lagring og lastning af kulbrinter produceret af en i nr. 1, litra a, nævnt indretning, og som er permanent knyttet til en sådan indretning.

Stk. 2. Skibe er ikke omfattet af definitionen i stk. 1 bortset fra boreskibe, flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder samt flydende lager- og afskibningsenheder, jf. dog § 3, stk. 3-5.

Stk. 3. Ved et mobilt offshoreanlæg forstås ethvert offshoreanlæg, som kan flyttes fra en position til en anden ved forsejling eller bugsering, og som er tiltænkt anvendt på flere forskellige positioner i dets levetid.

Stk. 4. Ved et fast offshoreanlæg forstås et offshoreanlæg, som ikke er et mobilt offshoreanlæg.

Stk. 5. Faste offshoreanlæg, der er indbyrdes broforbundne, og som opereres af samme driftsansvarlige virksomhed, anses som ét anlæg.

§ 3. Loven finder anvendelse for offshoreanlæg, der befinder sig på dansk søterritorium eller dansk kontinentalsokkelområde, samt for faste offshoreanlæg, der planlægges anvendt i disse områder.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang §§ 5-10, 12-15, 18-23 og 25-27, § 28, stk. 1 og 2, §§ 29, 31, 32 a, 33-35 og 37, § 40, stk. 1, §§ 41-43, § 45, stk. 4 og 5, og §§ 52, 52 a, 56, 57, 59-62 og 64-77 inden for søterritoriet og kontinentalsokkelområdet, herunder bæltet og sundet, finder anvendelse på rørledninger, der anvendes i forbindelse med rørbunden transport af kulbrinter og andre stoffer og materialer mellem offshoreanlæg og anlæg på land eller mellem

seismiske undersøgelser og videnskabelige undersøgelser af undergrunden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, jf. dog stk. 4.

Stk. 4. I tilfælde, hvor undersøgelser efter stk. 3 kan medføre større ulykker, finder loven dog anvendelse for sådanne undersøgelser.

Stk. 5. Loven finder ikke anvendelse på rørbunden transport af olie og gas fra en kyst til en anden.«

»§ 3. I denne lov forstås ved:

1) Anlæg: En stationær, fast eller mobil indretning som bruges til offshore olie- og gasaktiviteter eller i forbindelse med sådanne aktiviteter, eller en kombination af sådanne indretninger, som permanent er indbyrdes forbundet ved hjælp af broer eller andre strukturer. Anlæg omfatter ikke mobile indretninger, når de er under forsejling eller bugsering.

2) Anlægschef: Den arbejdsleder, der på operatørens eller ejerens vegne forestår den daglige drift af et anlæg.

3) Arbejdsgiver: Den virksomhed, som har instruktionsbeføjelsen overfor ansatte, der udfører arbejde på anlæg.

flere offshoreanlæg.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang § 5, stk. 2, §§ 7, 8, 11-17 og 20-24, § 25, stk. 1, §§ 26, 34, 36 og 37, § 40, stk. 1, §§ 41-43, § 45, stk. 1-3 og 5, §§ 46 og 48-50, § 52 og §§ 59 og 61-77 finder anvendelse på indkvarteringsfaciliteter på skibe og indretninger, som ikke er omfattet af definitionen i § 2, stk. 1, og hvor personer, der arbejder på et offshoreanlæg, indkvarteres, i det omfang det har betydning for sikkerheden og sundheden for de indkvarterede personer.

Stk. 4. Indkvarteringsfaciliteter på skibe og indretninger efter stk. 3, hvor personer, der arbejder på et offshoreanlæg, gennem længere tid indkvarteres, er tillige omfattet af § 38, stk. 3, og § 43.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang §§ 5-18, 20-22 og 24, § 25, stk. 1 og 3, §§ 26 og 26 a, § 33, stk. 2, §§ 34, 35 og 37, § 38, stk. 2 og 3, §§ 39-44, § 45, stk. 1-3 og 5, og §§ 46, 48-50, 52-55, 59-62 og 63 a-77 finder anvendelse på aktiviteter med tilhørende arbejdspladser, indkvarteringsfaciliteter, udstyr m.v. på andre skibe og indretninger end dem, der er nævnt i stk. 3 og 4, og som ikke er omfattet af definitionen i § 2, stk. 1, i det omfang aktiviteterne er direkte eller indirekte knyttet til efterforskning og produktion af kulbrinter.

Stk. 6. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, i hvilket omfang §§ 5-37, § 38, stk. 2 og 3, og §§ 39-77 finder anvendelse på aktiviteter på offshoreanlæg, som ikke er nævnt i § 2, stk. 1, og som er omfattet af lov om anvendelse af Danmarks undergrund og har sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning.

4) Arbejdsleder: Enhver person, hvis arbejde udelukkende eller i det væsentlige består i på arbejdsgiverens vegne at lede eller føre tilsyn med arbejdet i dennes virksomhed eller en del deraf.

5) Efterforskning: Boring i et prospekt og tilknyttede offshore olie- og gasaktiviteter, der er nødvendige forud for produktionsrelaterede aktiviteter.

6) Ejer: En virksomhed, der er retligt beføjet til at styre driften af et ikke-produktionsanlæg eller en rørledning, der forbinder anlæg, eller rørledninger fra anlæg til land.

7) Ekstern beredskabsplan: En lokal, national eller regional strategi, som skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af en større ulykke i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter under anvendelse af alle operatørens disponible ressourcer som beskrevet i den relevante interne beredskabsplan og enhver yderligere ressource, som myndighederne stiller til rådighed.

8) Entreprenør: Virksomhed, der har indgået kontrakt med en anden virksomhed, herunder operatøren eller ejeren, om at udføre specifikke opgaver.

9) Fast anlæg: Anlæg, som ikke er et mobilt anlæg.

10) Ikkepermanent bemandedt anlæg: Anlæg, der ikke er et permanent bemandedt anlæg.

11) Ikke-produktionsanlæg: Andre anlæg end anlæg, der anvendes til produktion af olie og gas.

12) Intern beredskabsplan: En plan, som er udarbejdet af operatøren eller ejeren i henhold til bestemmelser fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven, vedrørende

de foranstaltninger, der skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af ulykker, jf. § 45, i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter.

13) Kombineret drift: En aktivitet, som udføres fra et anlæg sammen med et eller flere andre anlæg, og hvis formål vedrører dette eller de andre anlæg, og som derved i betydelig grad påvirker de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici på et, flere eller alle anlæg.

14) Mobilt anlæg: Ethvert anlæg, som kan flyttes fra en position til en anden ved forsejling eller bugsering, og som er tiltænkt anvendt på flere forskellige positioner i dets levetid.

15) Offshore: Beliggende i dansk territorialfarvand, den danske eksklusive økonomiske zone eller på dansk kontinentalsokke, som defineret i De Forenede Nationers Havretskonvention.

16) Offshore olie- og gasaktiviteter: Alle aktiviteter i forbindelse med et anlæg, tilsluttet infrastruktur eller rørledninger, herunder design, planlægning, bygning, installation offshore, drift, ændringer og demontering heraf, i forbindelse med efterforskning, produktion og rørbunden transport af olie og gas og andre stoffer og materialer mellem anlæg offshore og anlæg på land eller mellem flere anlæg offshore.

17) Operatør: Den virksomhed, som er udpeget af rettighedshaveren eller af klima-, energi- og bygningsministeren til på rettighedshaverens vegne at udføre de aktiviteter, som rettighedshaveren har tilladelse til i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund, herunder planlægning og gennemførelse af brøndaktiviteter, eller ledelse og styring af et produktionsanlægs funktioner.

18) Permanent bemandedt anlæg: Anlæg, der planlægges anvendt til overnatning.

19) Produktion: Offshore indvinding af olie og gas fra undergrunden i rettighedsområdet, offshore behandling af olie og gas og offshore transport heraf gennem tilsluttet infrastruktur.

20) Produktionsanlæg: anlæg, der anvendes til produktion.

21) Påbegyndelse af aktiviteterne: Det tidspunkt, hvor et anlæg eller den tilsluttede infrastruktur for første gang benyttes til de aktiviteter, som det er udformet til.

22) Rettighed: En tilladelse til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund.

23) Rettighedshaver: Indehaveren eller fælles indehavere af en rettighed.

24) Rettighedsområde: Det geografiske område, der er omfattet af rettigheden.

25) Risiko: Kombinationen af sandsynligheden for en hændelse og konsekvenserne af denne hændelse.

26) Sikkerheds- og miljøkritiske elementer: Dele af et anlæg, herunder computerprogrammer, hvis formål det er at forebygge eller begrænse følgerne af en større ulykke, og som, hvis de svigter, kan forårsage eller bidrage væsentligt til en større ulykke.

27) Sikkerhedszone: Et område inden for en afstand af 500 meter fra enhver del af anlægget.

28) Større miljøhændelse: En hændelse, som forårsager eller sandsynligvis forårsager en miljøskade som defineret i lov om undersøgelse, forebyggelse eller afhjælpning af miljøskader.

29) Større ulykke: I forbindelse med et anlæg, tilsluttet infrastruktur eller rørledninger:

a) En hændelse, der omfatter en eksplosion, brand, tab af brøndkontrollen eller udslip af olie, gas eller farlige stoffer eller materialer, som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade,

b) en hændelse, som medfører alvorlig beskadigelse af anlægget eller tilsluttet infrastruktur, og som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade,

c) enhver anden hændelse, der medfører dødsfald eller alvorlig personskade for fem eller flere personer, der befinder sig på offshore anlægget, hvor kilden til faren opstår, eller som udfører en olie- og gasaktivitet i forbindelse med anlægget eller tilsluttet infrastruktur, eller

d) enhver større miljøhændelse, der skyldes hændelser omhandlet i litra a), b) og c).

Stk. 2. Med henblik på at fastslå, hvorvidt en hændelse udgør en større ulykke i henhold til stk. 1, nr. 29, litra a), b) eller d), anses et ikke permanent bemandedt anlæg, som om det var et permanent bemandedt anlæg.

30) Tilsluttet infrastruktur: Indenfor sikkerhedszonen, jf. § 3, nr. 27:

a) Enhver brønd og dermed forbundne strukturer, supplerende enheder og anordninger tilsluttet anlægget.

b) Ethvert apparatur eller enhver anordning på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget.

c) Ethvert tilsluttet rørledningssystem.

d) Enhver anden tilsluttet konstruktion, der anvendes til lagring og lastning af olie og gas produceret af et produktionsanlæg, og som er permanent knyttet til et sådant anlæg.

31) Uafhængig verifikation: En vurdering og bekræftelse af gyldigheden af bestemte skriftlige erklæringer foretaget af en virksomhed eller en organisatorisk del af operatøren eller ejeren, som ikke er kontrolleret eller påvirket af den virksomhed eller den organisatoriske del, der anvender disse erklæringer.

32) Virksomhed: En fysisk eller juridisk person eller en gruppe af sådanne personer.

33) Virksomhedsleder: Enhver person, der i kraft af sin stilling deltager i den almindelige, overordnede ledelse af virksomheden.«

§ 4. Ved rettighedshaver forstås den virksomhed eller gruppe af virksomheder, som i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund har tilladelse til efterforskning og produktion (indvinding) af kulbrinter eller anvendelse af undergrunden til lagring eller andre formål. For rørledninger eller offshoreanlæg, for hvilke der ikke er en rettighedshaver som nævnt i 1. pkt., skal ejeren af rørledningen eller offshoreanlægget anses for rettighedshaver.

Stk. 2. Ved operatør forstås den virksomhed, som på rettighedshaverens vegne udfører de aktiviteter, som rettighedshaveren har tilladelse til i henhold til lov om anvendelse af Danmarks undergrund, herunder rorbunden transport.

Stk. 3. Ved driftsansvarlig virksomhed forstås den virksomhed, der har ansvaret for den daglige drift af et offshoreanlæg, en rørledning, jf. § 3, stk. 2, eller et skib eller en anden indretning, jf. § 3, stk. 5. For skibe og indretninger omfattet af § 3, stk. 3 og 4, anses den driftsansvarlige virksomhed for den virksomhed, der har ansvaret for den daglige drift af det offshoreanlæg, som de pågældende indkvarterede på skibet eller

5. § 4 ophæves

indretningen arbejder på.

Stk. 4. Ved entreprenør forstås en virksomhed, der udfører arbejde for en anden virksomhed.

Stk. 5. Ved arbejdsgiver forstås den virksomhed, som har instruktionsbeføjelse for ansatte, der udfører arbejde på offshoreanlæg.

Stk. 6. Ved virksomhedsleder forstås enhver person, der i kraft af sin stilling deltager i den almindelige, overordnede ledelse af virksomheden.

Stk. 7. Ved arbejdsleder forstås enhver person, hvis arbejde udelukkende eller i det væsentlige består i på arbejdsgiverens vegne at lede eller føre tilsyn med arbejdet i dennes virksomhed eller en del deraf.

Stk. 8. Ved anlægschef forstås den arbejdsleder, der på den driftsansvarlige virksomheds vegne forestår den daglige drift af et offshoreanlæg.

§ 5. Rettighedshaveren skal sørge for, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici på et offshoreanlæg er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 5. *Stk. 3.* Hvor der ikke er udpeget en operatør, skal rettighedshaveren sørge for, at den driftsansvarlige virksomhed har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler den driftsansvarlige virksomhed.

Stk. 4. For offshoreanlæg, hvor der er flere rettighedshavere, påhviler forpligtelserne efter stk. 1-3 rettighedshaverne i fællesskab.

§ 6. Rettighedshaveren skal sørge for, at der føres tilsyn med, at driften af et offshoreanlæg foregår i overensstemmelse med denne lov og regler udstedt i medfør af loven.

6. I § 5, *stk. 1*, ændres »på et offshoreanlæg« til: »i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter«.

7. I § 5 ophæves *stk. 3* og i *stk. 4*, der bliver *stk. 3*, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-2«.

8. I § 6, *stk. 1*, ændres »driften af et offshoreanlæg« til: »offshore olie- og gasaktiviteter«.

§ 6. *Stk. 2.* For offshoreanlæg, hvor der er flere rettighedshavere, påhviler forpligtelsen efter stk. 1 rettighedshaverne i fællesskab.

§ 7. Operatøren skal sørge for, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne, specielt til den driftsansvarlige virksomhed i de tilfælde, hvor denne ikke er operatøren selv. Endvidere skal operatøren sørge for, at der føres tilsyn med, at disse virksomheder planlægger og udfører arbejdet således, at krav fastsat i lovgivningen er overholdt, og at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Operatøren skal sørge for, at den driftsansvarlige virksomhed har mulighed for at opfylde de sikkerheds- og sundhedsmæssige forpligtelser, der påhviler den driftsansvarlige virksomhed.

§ 8. På bemandede offshoreanlæg skal den driftsansvarlige virksomhed udpege en anlægsschef.

Stk. 2. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne. Endvidere skal den driftsansvarlige virksomhed sørge for, at der føres tilsyn med, at disse virksomheder planlægger og udfører arbejdet således, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 3. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at arbejdet til fremme af sikkerhed og sundhed, der udføres af flere forskellige entreprenører på offshoreanlægget, samordnes, og for, at anlægsschefen har mulighed for at opfylde de

9. I § 6, *stk. 2.*, ændres »For offshoreanlæg, hvor« til: »Hvor«.

10. §§ 7-9 affattes således:

»§ 7. Operatøren og ejeren skal sikre, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for disse. Endvidere skal operatøren og ejeren sørge for, at der føres tilsyn med, at entreprenører planlægger og udfører arbejdet således, at krav fastsat i lovgivningen er overholdt, herunder at relevante dele af det i § 19 nævnte ledelsessystem følges, og at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 8. På permanent bemandede anlæg skal operatøren, for så vidt angår produktionsanlæg, og ejeren, for så vidt angår ikke-produktionsanlæg, udpege en anlægsschef.

Stk. 2. Operatøren eller ejeren, jf. stk. 1, skal sikre, at arbejdet til fremme af sikkerhed og sundhed, der udføres af flere forskellige entreprenører på anlægget, samordnes, og for, at anlægsschefen har mulighed for at opfylde de særlige forpligtelser, der påhviler denne.

Stk. 3. Operatøren eller ejeren, jf. stk. 1, skal sikre, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, samt risici for større miljøhændelser i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, inden anlægget sættes i drift, og at ledelsessystemet, jf. § 19, følges.

Stk. 4. Operatøren eller ejeren, jf. stk. 1, skal sikre, at udstyr, inden det sættes i drift, opfylder gældende lovgivning.

særlige forpligtelser, der påhviler denne.

Stk. 4. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici på offshoreanlægget er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, inden anlægget sættes i drift.

Stk. 5. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at udstyr, inden det sættes i drift, opfylder gældende lovgivning.

Stk. 6. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at sundhedsmæssige risici i forbindelse med anvendelse af stoffer og materialer er identificeret, vurderet og nedbragt, så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 9. Den enkelte entreprenør skal sørge for, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne. Endvidere skal den pågældende entreprenør sørge for, at der føres tilsyn med, at disse virksomheder planlægger og udfører arbejdet, således at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt, så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 10. Arbejdsgiveren skal sørge for, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici forbundet med arbejdet er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 10. Stk. 2. Arbejdsgiveren skal sørge for, at der føres tilsyn med, at de i stk. 1 nævnte risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 3. Arbejdsgiveren skal gøre de ansatte bekendt med de sikkerheds- og

Stk. 5. Operatøren eller ejeren, jf. stk. 1, skal sørge for, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med anvendelse af stoffer og materialer er identificeret, vurderet og nedbragt, så meget som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 9. Entreprenøren skal sikre, at der gives de fornødne instruktioner af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning til entreprenører, der udfører arbejde for denne. Endvidere skal den pågældende entreprenør sørge for, at der føres tilsyn med, at entreprenører, der udfører arbejde for denne, planlægger og udfører arbejdet, således at krav fastsat i lovgivningen er overholdt, herunder at relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i § 19, følges, og at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.«

11. I § 10, stk. 1, indsættes efter »muligt«: », herunder at følge relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i § 19«.

12. I § 10, stk. 2 og stk. 3, 2. pkt., indsættes efter »muligt«: », og at relevante dele af det ledelsessystem, der er nævnt i § 19, følges«.

sundhedsmæssige risici, der eventuelt er forbundet med deres arbejde. Endvidere skal arbejdsgiveren sørge for, at de ansatte får nødvendig oplæring og instruktion i at udføre arbejdet, så risiciene identificeres, vurderes og reduceres så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 10. Stk. 5. Hvis der er flere arbejdsgivere på samme offshoreanlæg, skal arbejdsgiverne indgå i et samarbejde om forhold, der har betydning for sikkerhed og sundhed. Dette samarbejde skal etableres af den driftsansvarlige virksomhed, jf. § 8, stk. 3.

§ 11. Anlægschefen har det øverste sikkerheds- og sundhedsmæssige ansvar på offshoreanlægget og skal sørge for, at anlægget drives i overensstemmelse med gældende lovgivning.

§ 11. Stk. 2. Anlægschefen skal sørge for, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med aktiviteterne på anlægget er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 11. Stk. 3. Anlægschefen skal sørge for, at drift, vedligeholdelse og ændringer af anlægget finder sted i overensstemmelse med det i § 20 nævnte ledelsessystem.

§ 17. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere

13. I § 10, stk. 5, 1. pkt., § 16, § 18, stk. 2 og 3, § 39, stk. 1 og § 50, stk. 3 ændres »offshoreanlæg« til: »anlæg«.

14. I § 10, stk. 5, 2. pkt., ændres »den driftsansvarlige virksomhed, jf. § 8, stk. 3« til: »operatøren eller ejeren, jf. § 8, stk. 2«.

15. I § 11, stk. 1 og § 50, stk. 2, ændres »offshoreanlægget« til: »anlægget«.

16. I § 11, stk. 2 og § 11, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:
»Anlægschefen skal føre tilsyn hermed.«

17. I § 11, stk. 3, ændres »i § 20 nævnte ledelsessystem« til: »ledelsessystem, der er nævnt i § 19«.

18. Efter § 16 indsættes:

»§ 16 a. Operatører og ejere skal oplyse deres egne ansatte og entreprenører og disses ansatte om den ordning for fortrolig indberetning af sikkerheds- og sundhedsproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og undersøgelse heraf, der er nævnt i § 63 a, stk. 2. Operatører og ejere skal sikre, at der findes en henvisning til denne ordning i relevant uddannelses- og informationsmateriale.«

19. I § 17 ændres »arbejdsgiverens, anlægschefens« til: »rettighedshaveres,

regler om arbejdsgiverens, anlægschefens og øvrige arbejdslederes samt ansattes pligter.

§ 18. Leverandører m.v., der overdrager eller overlader maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber, andet udstyr eller stoffer og materialer til anvendelse på anlægget, skal sørge for, at udstyret, henholdsvis stofferne og materialerne, ved udlevering opfylder gældende lovgivning om indretning samt emballering og mærkning. Endvidere skal leverandører m.v., der overdrager eller overlader, sørge for, at datablade samt anvisninger om anvendelse af udstyret eller stofferne og materialerne samt om udstyrets vedligeholdelse, transport og opstilling følger med ved leveringen og opfylder gældende lovgivning, for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.

§ 19. Operatøren skal sørge for, at der for faste offshoreanlæg etableres og vedligeholdes et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed, der sikrer og dokumenterer, at anlæggets design, bygning, installation, ændring eller demontering er i overensstemmelse med krav fastsat i eller i medfør af denne lov.

§ 19. Stk. 2. Ledelsessystemet skal være opbygget i henhold til anerkendte normer og standarder for ledelsessystemer eller andre lignende ordninger og skal etableres, før projektering eller demontering af anlægget påbegyndes.

§ 19. Stk. 3. Operatøren skal sørge for, at der føres tilsyn med, at ledelsessystemet følges.

operatørers, ejeres, entreprenørers, arbejdsgiveres, anlægschefer»

20. I § 18, stk. 1, affattes således:

»Den, der overdrager eller overlader maskiner, maskindele, beholdere, præfabrikerede konstruktioner, apparater, redskaber, byggevarer, personlige værnemidler, andet udstyr eller stoffer og materialer, skal sikre, at genstandene, henholdsvis stofferne og materialerne, ved udlevering, opfylder gældende lovgivning om indretning, datablade, brugsanvisninger, samt emballering og mærkning. Endvidere skal den, der overdrager eller overlader udstyr eller stoffer og materialer, sikre, at datablade samt nødvendige og letforståelige anvisninger om anvendelse af udstyret eller stofferne og materialerne samt om udstyrets vedligeholdelse, transport og opstilling følger med ved leveringen og opfylder gældende lovgivning, for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.«

21. § 19, stk. 1, affattes således:

»Operatøren og ejeren skal etablere og vedligeholde et ledelsessystem for sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, der sikrer og dokumenterer, at bestemmelserne fastsat i loven eller udstedt i medfør af loven opfyldes.«

22. I § 19, stk. 2, ændres »etableres, før projektering eller demontering af anlægget« til: »være etableret, før offshore olie- og gasaktiviteterne«.

23. § 19, stk. 3, ophæves.

24. Efter § 19 indsættes:

»§ 19 a. Operatører og ejere skal udforme en selskabspolitik for sikkerhed, sundhed og forebyggelse af større miljøhændelser i forbindelse med olie- og gasaktiviteter.

Stk. 2. Selskabspolitikken efter stk. 1 skal indgå som en del af ledelsessystemet.

Stk. 3. Selskabspolitikken efter stk. 1 skal bl.a. omfatte forebyggelse af ulykker og erhvervssygdomme, løbende forbedring af styringen af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, så der til enhver tid sikres et højt beskyttelsesniveau, samt samarbejde med de ansatte om sikkerhed og sundhed, jf. § 46.

Stk. 4. Selskabspolitikken efter stk. 1 skal, for så vidt angår forebyggelse af større ulykker, gennemføres for alle operatørens eller ejerens offshore olie- og gasaktiviteter. Der skal indføres passende overvågning af målsætningerne for sikkerhed og sundhed, som sikrer, at politikken fungerer effektivt.

Stk. 5. Selskabspolitikken efter stk. 1 skal, for så vidt angår forebyggelse af større ulykker, også omfatte operatørers og ejeres produktions- og ikke produktionsanlæg uden for Den Europæiske Union.

§ 20. Den driftsansvarlige virksomhed skal etablere og vedligeholde et ledelsessystem for sikkerhed og sundhed, der sikrer og dokumenterer, at offshoreanlæg, deres tilstand, drift og vedligeholdelse samt arbejdets udførelse i øvrigt er i overensstemmelse med sikkerheds- og sundhedsmæssige krav fastsat i eller i medfør af denne lov.

Stk. 2. Ledelsessystemet skal være opbygget i henhold til anerkendte normer og standarder for ledelsessystemer eller andre lignende ordninger og skal etableres, før drift af anlægget påbegyndes.

25. § 20 ophæves.

Stk. 3. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at der føres tilsyn med, at ledelsessystemet følges.

§ 21. Uafhængig verifikation af, at anlægget, dele heraf eller dets udstyr opfylder krav fastsat i eller i medfør af denne lov kan delvis træde i stedet for de i §§ 19 og 20 nævnte systemer.

Stk. 2. Verifikationen skal foretages af sagkyndige anerkendt af tilsynsmyndigheden.

26. §§ 21-23 med tekstoverskrifter affattes således:

Uafhængig verifikation

§ 21. Operatører og ejere skal etablere en ordning med uafhængig verifikation i følgende tilfælde:

1) Ved olie- og gasaktiviteter på anlæg med tilsluttet infrastruktur samt rørledninger. Verifikationen skal sikre, at de sikkerheds- og miljøkritiske elementer, der er identificeret i risikovurderingen for anlægget eller rørledningen som beskrevet i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter § 23, er egnede, og at tidsplanen for undersøgelse og prøvning af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer er egnet, ajourført og fungerer efter hensigten,

2) Ved brøndaktiviteter. Verifikationen skal sikre, at brøndudformningen og brøndkontrolforanstaltningerne til enhver tid er egnede til de forventede brøndforhold.

Stk. 2. Resultaterne af den uafhængige verifikation ændrer ikke det ansvar, som operatøren eller ejeren bærer for, at det verificerede udstyr og de verificerede systemer fungerer korrekt og sikkert.

Stk. 3. Operatører og ejere skal reagere på og træffe passende foranstaltninger på grundlag af resultatet af den uafhængige verifikation.

Stk. 4. Operatører og ejere skal sikre, at resultatet af den uafhængige verifikation i henhold til stk. 1, nr. 1, og fortegnelser over foranstaltninger, der er taget på grundlag heraf, stilles til rådighed for tilsynsmyndigheden. Operatøren og ejeren

skal opbevare resultaterne i en periode på fem år efter afslutningen af de offshore olie- og gasaktiviteter, som de vedrører, eller indtil gennemgangen af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, der skal foretages efter § 23, stk. 6.

Stk. 5. For et produktionsanlæg, et fast ikke-produktionsanlæg og en rørledning skal verifikationsordningen være indført inden færdiggørelsen af anlæggets eller rørledningens design. For et mobilt ikke-produktionsanlæg skal ordningen være indført, inden aktiviteterne påbegyndes.

Stk. 6. Ordningen efter stk. 1 kan af operatøren henholdsvis ejeren udvides til at omfatte andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteterne, jf. dog § 22, stk. 2.

Stk. 7. Vælger operatøren eller ejeren af ikke-produktionsanlæg at udnytte muligheden i stk. 6, gælder stk. 2-5 også for den udvidede ordning.

§ 22. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indholdet af de i §§ 19 og 20 nævnte systemer, herunder om rapporteringsrutiner og audit- og kontrolprocedurer. Klima-, energi- og bygningsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om den i § 21 nævnte verifikationsordning, herunder om, at nærmere fastsatte dele af anlægget skal verificeres.

§ 22. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om indhold af ledelsessystemer efter § 19 og selskabspolitikker efter § 19 a, herunder om rapporteringsrutiner og audit- og kontrolprocedurer.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om de verifikationsordninger, der er nævnt i § 21, samt om at verifikation af nærmere fastsatte forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning er obligatorisk, jf. § 21, stk. 6.

Sikkerheds- og sundhedsredegørelse

§ 23. Operatøren skal sørge for, at der for et fast offshoreanlæg udarbejdes en sikkerheds- og sundhedsredegørelse, der som

Sikkerheds- og sundhedsredegørelse

§ 23. Operatører af produktionsanlæg og ejere skal udarbejde en sikkerheds- og sundhedsredegørelse, der som minimum indeholder følgende elementer:

minimum indeholder:

1) Identifikation af de risici, der er forbundet med offshoreanlægget, herunder enhver aktivitet i forbindelse med offshoreanlægget og dets demontering, og som kan have alvorlige følger for de ansattes sikkerhed og sundhed.

2) Vurdering af de risici, der er nævnt i nr. 1.

3) Påvisning af, at de i nr. 1 nævnte risici er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, herunder at den maksimale og minimale bemanning til drift af anlægget er fastsat, og at en effektiv og kontrolleret evakuering af offshoreanlægget kan finde sted i kritiske situationer.

4) Påvisning af, at ledelsessystemet, jf. §§ 19 og 20, sikrer og dokumenterer, at kravene i denne lov og i regler udstedt i medfør heraf overholdes i både normale og kritiske situationer.

Stk. 2. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal udarbejdes i forbindelse med projektering af et nyt fast offshoreanlæg og indeholde de i stk. 1 nævnte oplysninger, i det omfang det er muligt på projekteringstidspunktet.

Stk. 3. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal løbende ajourføres i takt med, at detaljer vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold bliver tilgængelige i forbindelse med projektering, bygning, installation, drift og demontering af anlægget.

1) Identifikation af de sikkerheds-, og sundhedsmæssige risici, samt risici for større miljøhændelser, jf. §§ 34 og 36, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter i forbindelse med anlægget og tilsluttet infrastruktur, samt rørledningen.

2) Vurdering af de risici, der er nævnt i nr. 1.

3) Påvisning af, at de risici, der er nævnt i nr. 1, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget som det er rimeligt praktisk muligt, herunder at den maksimale og minimale bemanning til drift af anlægget er fastsat, og at en effektiv og kontrolleret flugt, evakuering og redning til et sikkert sted af de ombordværende på anlægget kan finde sted i kritiske situationer.

4) Påvisning af, at ledelsessystemet, jf. § 19, sikrer og dokumenterer, at kravene i denne lov og i regler udstedt i medfør heraf overholdes i både normale og kritiske situationer.

5) Beskrivelse af ordningen for uafhængig verifikation, jf. § 21.

6) Den interne beredskabsplan, som er udarbejdet efter § 45 og regler udstedt i medfør af § 45 b i denne lov og § 34 a, stk. 3, i havmiljøloven, eller en fyldestgørende beskrivelse af planen.

Stk. 2. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter stk. 1 skal udarbejdes, før anlægget med tilsluttet infrastruktur eller rørledningen sættes i drift.

Stk. 3. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter stk. 1 skal ajourføres under driften ved væsentlige ændringer af anlægget med tilsluttet infrastruktur, eller rørledningen, eller disses indretning, udstyr eller operationelle forhold, hvis disse ændringer har betydning for de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici eller

risici for større miljøhændelser.

Stk. 4. Operatøren eller ejeren af ikke-produktionsanlægget skal sikre, at repræsentanterne for de ansatte på anlægget, hvor sådanne findes, inddrages i forberedelsen af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen eller ændringer heraf, og at dette dokumenteres i form af en sammenfatning af, hvordan inddragelsen har fundet sted.

Stk. 5. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter stk.1 skal jævnligt grundigt gennemgås af operatøren eller ejeren, når tilsynsmyndigheden kræver det.

Stk. 6. I tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden ikke har krævet en grundig gennemgang efter stk. 5, skal operatøren eller ejeren foretage en grundig gennemgang af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter stk. 1, senest fem år efter

1) det tidspunkt, hvor tilsynsmyndigheden senest har udstedt en tilladelse efter §§ 28 eller 29, eller

2) tidspunktet for seneste grundige gennemgang.

Stk. 7. Et resume af gennemgangen efter stk. 5 og 6 og resultatet heraf skal forelægges tilsynsmyndigheden.

Stk. 8. Såfremt drift af et fast anlæg, tilsluttet infrastruktur eller en rørledning planlægges videreført efter udløbet af disses designlevetid, skal sikkerheds- og sundhedsredegørelsen ajourføres, og det skal heri godtgøres, at sikkerheds- og sundhedsmæssige risici hidrørende fra anlæggets eller rørledningens fortsatte drift er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Den planlagte driftsperiodes længde skal fremgå af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.

Stk. 9. Sikkerheds- og

sundhedsredegørelsen efter stk. 1 skal forefindes på anlægget og være tilgængelig for anlæggets ledelse og ansatte samt for tilsynsmyndigheden.

Stk. 10. Operatøren eller ejeren skal implementere de foranstaltninger og andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning og forhold af betydning for forebyggelse af større miljøhændelser, og som er fastlagt i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.«

27. §§ 24 og 25 ophæves.

§ 24. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at der for et mobilt offshoreanlæg udarbejdes en sikkerheds- og sundhedsredegørelse, der som minimum indeholder:

1) Identifikation af de risici, der er forbundet med offshoreanlægget, herunder enhver aktivitet i forbindelse med dette, og som kan have alvorlige følger for de ansattes sikkerhed og sundhed.

2) Vurdering af de risici, der er nævnt i nr. 1.

3) Påvisning af, at de i nr. 1 nævnte risici er nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt, herunder at den maksimale og minimale bemanning til drift af anlægget er fastsat, og at en effektiv og kontrolleret evakuering af offshoreanlægget kan finde sted i kritiske situationer.

4) Påvisning af, at ledelsessystemet, jf. § 20, sikrer og dokumenterer, at kravene i denne lov og i regler udstedt i medfør heraf overholdes i både normale og kritiske situationer.

Stk. 2. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal udarbejdes, før offshoreanlægget sættes i drift.

§ 25. Under driften af et offshoreanlæg skal den driftsansvarlige virksomhed sørge for, at sikkerheds- og sundhedsredegørelsen

ajourføres ved ændringer af offshoreanlægget, dets indretning, udstyr eller operationelle forhold, hvis disse ændringer har betydning for risiko for arbejdsskader

Stk. 2. Såfremt drift af et fast offshoreanlæg planlægges videreført efter udløbet af dets designlevetid, skal det i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen godtgøres, at sikkerhedsmæssige risici hidrørende fra anlæggets bærende konstruktioner i den planlagte driftsperiode er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Den planlagte driftsperiodes længde skal fremgå af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen.

Stk. 3. Sikkerheds- og sundhedsredegørelsen skal forefindes på offshoreanlægget og være tilgængelig for anlæggets ledelse og ansatte samt for tilsynsmyndigheden.

§ 26. Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter nærmere regler om indholdet af de i §§ 23 og 24 nævnte sikkerheds- og sundhedsredegørelser samt om ajourføring af disse i henhold til § 25, stk. 1.

§ 26 a. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om den driftsansvarlige virksomheds pligt til at sikre, at læger, arbejdsmedicinske klinikker og sundhedsmyndigheder med ansvar for arbejdsmedicinske undersøgelser har adgang til offshoreanlæggets sikkerheds- og sundhedsredegørelse, når det er relevant for helbredscontrollen af de ansatte.

§ 27. Operatøren skal sørge for, at tilsynsmyndighedens godkendelse af det overordnede design indhentes inden

28. § 26 affattes således:

»Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter efter forhandling med miljøministeren nærmere regler om indholdet af de i § 23 nævnte sikkerheds- og sundhedsredegørelser, om ajourføring af disse i henhold til § 23, stk. 3, og om den grundige gennemgang i henhold til § 23, stk. 5-7«.

29. I § 26 a ændres »den driftsansvarlige virksomheds pligt« til: »pligt for operatører af produktionsanlæg og ejere af ikke produktionsanlæg« og »offshoreanlæggets« til: »anlæggets«.

30. §§ 27, 28 og § 28 a affattes således:

»§ 27. Operatører og ejere skal indsende en anmeldelse af planlagt design til tilsynsmyndigheden i forbindelse med

igangsættelse af:

1) Bygning af et nyt fast offshoreanlæg.

2) Større ombygninger af et eksisterende fast offshoreanlæg, herunder tilføjelse af en platform eller anden indretning, der er omfattet af definitionen på faste offshoreanlæg, jf. § 2, stk. 1 og 4.

Stk. 2. Ansøgningen efter stk. 1, nr. 1, skal være ledsaget af den sikkerheds- og sundhedsredegørelse, der er nævnt i § 23, stk. 1 og 2, samt overordnede tidsplaner for bygning og installation.

Stk. 3. Ansøgning efter stk. 1, nr. 2, skal være ledsaget af den sikkerheds- og sundhedsredegørelse, der er nævnt i § 23, stk. 1, og som er ajourført i overensstemmelse med § 23, stk. 3, og § 25, stk. 1, samt overordnede tidsplaner for bygning og installation.

§ 28. Operatøren skal sørge for, at tilsynsmyndighedens tilladelse indhentes, inden et nyt fast offshoreanlæg eller en ændring af et eksisterende fast offshoreanlæg, jf. § 27, eller et mobilt offshoreanlæg sættes i drift. Ansøgningen herom skal bl.a. indeholde oplysninger om tidspunktet for forventet idriftsættelse og for mobile offshoreanlæg tillige oplysning om den ønskede varighed af tilladelsen.

Stk. 2. Ansøgningen efter stk. 1 skal være ledsaget af en ajourført sikkerheds- og sundhedsredegørelse, jf. § 23, stk. 1 og 3, og § 24.

Stk. 3. Tilladelsen for mobile offshoreanlæg efter stk. 1 kan forlænges efter

1) etablering af nyt produktionsanlæg eller faste ikke-produktionsanlæg med tilsluttet infrastruktur,

2) større ombygninger af eksisterende produktionsanlæg- eller faste ikke-produktionsanlæg med tilsluttet infrastruktur, eller

3) etablering af nye rørledninger.

Stk. 2. I forbindelse med planlagt flytning af et eksisterende produktionsanlæg til en ny position skal operatøren indsende en flytningsanmeldelse til tilsynsmyndigheden.

Stk. 3. Anmeldelse efter stk. 1, nr. 1-3, skal indsendes til tilsynsmyndigheden så tidligt som muligt i projekteringsfasen, således at tilsynsmyndighedens eventuelle bemærkninger vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold samt forebyggelse af større miljøhændelser kan indgå i færdiggørelsen af designet og i den efterfølgende sikkerheds- og sundhedsredegørelse efter § 23, stk. 1.

Stk. 4. Tilsynsmyndigheden skal hurtigt muligt underrettes om eventuelle ændringer i designet som følge af tilsynsmyndighedens bemærkninger efter stk. 3.

§ 28. Operatører og ejere skal sikre, at tilsynsmyndighedens tilladelse indhentes, inden et nyt fast anlæg, et mobilt anlæg eller en rørledning sættes i drift.

Stk. 2. Ansøgningen om en tilladelse efter stk. 1 skal som minimum indeholde

1) tidspunktet for forventet igangsættelse af aktiviteterne,

2) den ønskede varighed af tilladelsen og

3) en sikkerheds- og sundhedsredegørelse, jf. § 23, stk. 1.

Stk. 3. Tilladelsen efter stk. 1 kan

ansøgning herom ledsaget af en ajourført sikkerheds- og sundhedsredegørelse, jf. § 24. Ansøgningen skal bl.a. indeholde oplysning om den ønskede varighed af forlængelsen.

Stk. 4. Tilladelsen til mobile offshoreanlæg efter stk. 1 eller forlængelsen efter stk. 3 kan gives for en periode af højst 5 års varighed.

forlænges efter ansøgning herom. Ansøgningen skal indeholde ajourført materiale i henhold til stk. 2, nr. 2 og 3.

Stk. 4. For den del af aktiviteterne, der vedrører mobile ikke-produktionsanlæg, kan tilladelsen efter stk. 1 eller forlængelsen efter stk. 3 gives for en periode af højst 5 års varighed.«

»§ 28 a. Operatøren skal sikre, at tilsynsmyndighedens godkendelse af brøndaktiviteter, hvor der er risiko for utilsigtet udslip af stoffer og materialer, der har potentiale til at føre til en større ulykke, og efterfølgende væsentlige ændringer heraf indhentes, inden aktiviteterne påbegyndes eller fortsættes.

Stk. 2. Ansøgningen om godkendelse efter stk. 1 skal indsendes til tilsynsmyndigheden inden for en af tilsynsmyndigheden nærmere fastsat frist og som minimum indeholde nærmere oplysninger om brøndens udformning og de foreslåede brøndaktiviteter, en udførlig beskrivelse af ledelsessystemet efter § 19, den uafhængige verifikators resultater og bemærkninger i henhold til § 21, og operatørens foranstaltninger og bemærkninger på baggrund af disse resultater, en udførlig beskrivelse af eventuelle ændringer af den interne beredskabsplan, jf. § 45, samt en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip.

Stk. 3. Operatøren skal efter påbegyndelse af brøndaktiviteterne efter stk. 1 indsende rapporter herom til tilsynsmyndigheden.

Stk. 4. Operatøren skal gennemføre de foranstaltninger, der er angivet i det materiale, der danner grundlag for de godkendte aktiviteter.

Stk. 5. Operatøren skal underrette tilsynsmyndigheden om brøndaktiviteter, der ikke er omfattet af stk. 1.«

§ 29. Den driftsansvarlige virksomhed skal indhente tilsynsmyndighedens tilladelse, inden der foretages ændringer, som ikke er omfattet af § 27, af et offshoreanlæg eller af anlæggets operationelle forhold, hvis ændringerne samlet set er af væsentlig betydning for risikoen for større ulykker.

§ 29. Stk. 2. Ansøgningen om tilladelse efter stk. 1 skal ledsages af en ajourført sikkerheds- og sundhedsredegørelse, jf. § 25, stk. 1.

§ 30. Forinden et mobilt offshoreanlæg flyttes fra en position til en anden, skal anlæggets operatør informere tilsynsmyndigheden om den nye position.

§ 31. Forinden et fast offshoreanlæg demonteres, skal rettighedshaveren sørge for, at tilsynsmyndighedens tilladelse indhentes. Ansøgningen om tilladelse skal ledsages af en ajourført sikkerheds- og sundhedsredegørelse, jf. § 23.

31. § 29, stk. 1, affattes således:

»Operatører henholdsvis ejere skal indhente tilsynsmyndighedens tilladelse, inden der foretages væsentlige ændringer af et anlæg, en rørledning eller et anlægs eller rørlednings operationelle forhold, der har betydning for risikoen for større ulykker, jf. også § 29 a.«

32. I § 29, stk. 2, ændres »§ 25, stk. 1.« til: »§ 23, stk. 4.«

33. § 30 ophæves, og i stedet indsættes:

»§ 29 a. I forbindelse med kombineret drift skal operatøren, eller hvis der er flere operatører en af disse, indhente tilsynsmyndighedens tilladelse efter § 29, inden der påbegyndes kombineret drift.

Stk. 2. Operatører og ejere, som skal deltage i kombineret drift, skal i fællesskab udarbejde ansøgningen om tilladelse efter stk. 1.

Stk. 3. Operatører og ejere skal sikre, at de foranstaltninger, der er angivet i det materiale, der danner grundlag for tilladelsen, gennemføres.«

»§ 30. Inden en flytning af et anlæg fra en position til en anden påbegyndes, skal anlæggets operatør eller ejer informere tilsynsmyndigheden om den nye position, medmindre der i den forbindelse skal indhentes en tilladelse efter § 29.«

34. I § 31, 1. pkt., § 40, stk. 1, 1. pkt., § 56 og § 57, ændres »offshoreanlæg« til: »anlæg eller en rørledning«.

35. I § 31, 1. pkt., ændres »rettighedshaveren« til: »operatøren eller ejeren«.

36. I § 31, 2. pkt., ændres »§ 23.« til: »§ 23,

§ 32. Efter anmodning herom fra den driftsansvarlige virksomhed kan tilsynsmyndigheden give forhåndstilsagn om driftstilladelse for et mobilt offshoreanlæg, jf. § 28, stk. 1.

§ 32. Stk. 3. Forudsætningen for, at anmodningen efter stk. 1 behandles, er, at den driftsansvarlige virksomhed afholder tilsynsmyndighedens udgifter herved i henhold til regler om betaling fastsat efter § 65, stk. 2.

§ 32 a. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler

1) om, i hvilke tilfælde der skal søges om godkendelse efter § 27 og tilladelse efter §§ 28, 29 og 31, og i hvilke tilfælde der kan søges om forhåndstilsagn efter § 32,

2) om indholdet af ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn som nævnt i nr. 1 og

3) om vilkår i forbindelse med tilladelser og godkendelser.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan fastsætte vilkår i forbindelse med godkendelse efter § 27, tilladelse efter §§ 28, 29 og 31 og forhåndstilsagn efter § 32.

stk. 4.«

37. § 32, stk. 1, affattes således:

»Efter anmodning herom fra ejeren, kan tilsynsmyndigheden give forhåndstilsagn om tilladelse til udførelse af olie- og gasaktiviteter fra et mobilt anlæg, jf. § 28, stk. 1.«

38. I § 32, stk. 3, § 48 og § 65, stk. 1 ændres »den driftsansvarlige virksomhed« til: »ejeren«.

39. § 32 a ophæves, og i stedet indsættes:

»**§ 32 a.** Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om

1) i hvilke tilfælde, der skal foretages en anmeldelse efter § 27, stk. 1 og 2,

2) i hvilke tilfælde, der skal søges om godkendelse efter § 28 a og tilladelse efter §§ 28, 29, 29 a og 31, og i hvilke tilfælde, der kan søges om forhåndstilsagn efter § 32,

3) indholdet af anmeldelse, som nævnt i nr. 1 og ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn som nævnt i nr. 2,

4) frister for indsendelse af anmeldelse som nævnt i nr. 1, og ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn som nævnt i nr. 2,

5) frister for tilsynsmyndighedens bemærkninger efter § 27, stk. 3,

6) indholdet af rapporter efter § 28 a, stk. 3, og intervaller for fremsendelse af rapporterne til tilsynsmyndigheden, og

7) indholdet og tidspunkt for underretningen af tilsynsmyndigheden efter §

27, stk. 4, og § 28 a, stk. 5, herunder hvornår underretning skal finde sted.«

»§ 32 b. En anmeldelse efter § 27, eller en godkendelse eller tilladelse efter §§ 28-29 a og 31, samt et forhåndstilsagn efter § 32 kan hverken direkte eller indirekte overdrages til andre, medmindre tilsynsmyndigheden tillader overdragelsen.

Stk. 2. En tilladelse i henhold til denne lov er undtaget fra retsforfølgning.

§ 32 c. Tilsynsmyndigheden kan tilbagekalde en godkendelse eller tilladelse efter §§ 28-29 a og 31, samt et forhåndstilsagn efter § 32 såfremt:

1) De bestemmelser, vilkår eller påbud, der er fastsat i loven eller udstedt i medfør af loven, ikke overholdes.

2) Der i forbindelse med en ansøgning om godkendelse, tilladelse eller forhåndstilsagn er givet urigtige eller vildledende oplysninger.

3) Operatøren eller ejeren tages under rekonstruktionsbehandling eller erklæres konkurs.

4) Operatøren eller ejeren i øvrigt vurderes ikke at have kapacitet til at opfylde relevante krav i henhold til denne lov eller de bestemmelser, der er fastsat i medfør af loven.

Stk. 2. Kan forholdet afhjælpes af operatøren eller ejeren, kan tilbagekaldelse i henhold til stk. 1, nr. 1 og 2, først ske efter, at tilsynsmyndigheden har givet påbud om inden en nærmere fastsat frist at afhjælpe forholdet, og påbuddet ikke er efterkommet. Tilsynsmyndigheden underretter den myndighed, der har meddelt tilladelse til udnyttelse af det pågældende rettighedsområde efter undergrundsloven, om de forhold, der er nævnt i stk. 1.«

40. §§ 33 og 34 med tekstoverskrift affattes således:

»Risikovurdering og risikoreduktion«

§ 33. Ved projektering af et fast offshoreanlæg og ved ændringer heraf skal operatøren sørge for, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, der er forbundet med anlæggets konstruktion, indretning og udstyr samt alle aktiviteter forbundet med anlægget, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Der skal ved projekteringen tages rimeligt hensyn til fremtidige behov for udvidelser af anlæggets kapacitet og funktion. Under hensyn til bl.a. anlæggets designlevetid, skal det så vidt muligt tilstræbes at anvende den bedst mulige teknologi.

Stk. 2. Ved indgåelse af aftale om anvendelse af et mobilt offshoreanlæg skal operatøren sikre sig, at anlæggets konstruktion, indretning og udstyr er i sikkerheds- og sundhedsmæssigt fuldt forsvarlig stand.

Stk. 3. Den driftsansvarlige virksomhed skal ved projektering af ændringer af et mobilt offshoreanlæg sørge for, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, der er forbundet med ændringen, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 34. Den driftsansvarlige virksomhed skal i forbindelse med drift af et offshoreanlæg sørge for, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, som er forbundet med aktiviteterne på offshoreanlægget samt alle aktiviteter forbundet med anlægget, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Den driftsansvarlige virksomhed skal løbende søge at forbedre sikkerheds- og sundhedsniveauet gennem fortsat reduktion af de i stk. 1 nævnte sikkerheds- og

»§ 33. Ved projektering af et nyt fast anlæg med tilsluttet infrastruktur samt rørledninger og ved ændringer af faste og mobile anlæg med tilsluttet infrastruktur samt rørledninger skal operatøren eller ejeren sørge for, at de risici for en større miljøhændelse og de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, der er forbundet med anlæggets eller rørledningens design, konstruktion, indretning og udstyr, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt. Der skal ved projekteringen af nye faste anlæg og rørledninger tages rimeligt hensyn til fremtidige behov for udvidelser af anlæggets eller rørledningens kapacitet og funktion. Under hensyn til bl.a. anlæggets eller rørledningens designlevetid, skal der så vidt muligt anvendes bedste praksis.

§ 34. Operatøren eller ejeren skal i forbindelse med drift af et anlæg eller en rørledning sørge for, at de risici, der er for en større miljøhændelse og de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici, som er forbundet med de tilhørende offshore olie- og gasaktiviteter, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 2. Operatøren eller ejeren skal løbende søge at forbedre sikkerheds- og sundhedsniveauet gennem fortsat reduktion af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici,

sundhedsmæssige risici.

samt risici for en større miljøhændelse i stk. 1, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Ved indgåelse af aftale om anvendelse af et ikke-produktionsanlæg skal operatøren sikre sig, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici i forbindelse med anlæggets konstruktion, indretning, udstyr og drift bliver nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

Stk. 4. Hvis der under en aktivitet, der gennemføres af en operatør eller en ejer, opstår en umiddelbar fare for en større ulykke, skal operatøren eller ejeren sørge for, at der straks træffes egnede foranstaltninger til at afværge faren, herunder at aktiviteten om nødvendigt standses. Træffes sådanne foranstaltninger, skal operatøren eller ejeren underrette tilsynsmyndigheden herom straks og inden for 24 timer efter at have truffet disse foranstaltninger.«

§ 36. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at de sundhedsmæssige risici på anlægget, der ikke er relateret til arbejdets udførelse og indretningen af arbejdspladser, er identificeret, vurderet og nedbragt så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 37. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om risikovurdering og om løbende forbedring af sikkerheds- og sundhedsniveauet.

Konstruktion, indretning og udstyr

§ 38. Ved konstruktion af et fast offshoreanlæg skal indkvarteringen i videst mulig udstrækning adskilles fra hovedaktiviteterne boring og produktion.

41. I § 36 ændres »Den driftsansvarlige virksomhed« til: »Operatøren eller ejeren af ikke-produktionsanlæg«, og »sundhedsmæssige« til: »sikkerheds- og sundhedsmæssige«.

42. I § 37 ændres »om løbende forbedring af sikkerheds- og sundhedsniveauet« til: »risikoreduktion, jf. §§ 33-36«.

43. Overskriften efter § 37 affattes således:

»Design, konstruktion, indretning og udstyr«

44. § 38, stk. 1, affattes således:

»Ved design af et nyt permanent bemanded fast produktionsanlæg, jf. § 33, stk. 1 og § 42, stk. 1, skal anlægget opdeles i hovedområder baseret på vurderingen af risikoen for større ulykker hidrørende fra aktiviteterne i hvert af disse områder. Hovedområderne skal fysisk

§ 38. Stk. 2. Faste og mobile offshoreanlæg skal med hensyn til brand- og eksplosionsfare inddeles i områder efter faregraden. Anlægget skal indrettes og anvendes i overensstemmelse med den foretagne områdeinddeling.

§ 38. Stk. 3. Faste og mobile offshoreanlægs indkvarteringsforhold skal være tilpasset det antal personer, som forventes at opholde sig på anlægget, og skal være indrettet således, at de ansatte har mulighed for uforstyrret hvile og restitution, med henblik på at de kan varetage deres arbejdsopgaver på fuldt forsvarlig vis.

§ 39. Der skal på permanent bemandede offshoreanlæg indrettes passende behandlingsrum, så syge og tilskadekomne kan få den nødvendige behandling før eventuel ilandbringning til hospital eller lignende.

§ 39. Stk. 2. Adgangsveje på offshoreanlægget skal være indrettet således, at bæretransport af syge og tilskadekomne til behandlingsrum og evakueringssteder kan ske effektivt.

adskilles fra hinanden på en sådan måde, at eskalering af en hændelse i et hovedområde ikke påvirker et andet hovedområde.«

45. I § 38, stk. 2, ændres »Faste og mobile offshoreanlæg« til: »Anlæg«.

46. I § 38, stk. 3, ændres »Faste og mobile offshoreanlægs« til: »Permanent bemandede anlægs«.

47. I § 39 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. På anlæg, der ikke er permanent bemandede, skal der indrettes et passende antal rum til førstehjælp i overensstemmelse med anlæggets størrelse og arten af offshore olie- og gasaktiviteter på anlægget-

Stk. 3. Rummene, efter stk. 1 og stk. 2, skal råde over passende udstyr, faciliteter og lægemidler.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 4.

48. I § 39, stk. 2, der bliver stk. 4, ændres »offshoreanlægget« til: »anlægget«, og indsættes efter »behandlingsrum«: », førstehjælpsrum«.

49. I § 39 indsættes som stk. 5:

»Stk. 5. På alle steder på anlægget, hvor arbejdsforholdene kræver det, skal der være materiel til førstehjælp til rådighed, som skal være hensigtsmæssigt afmærket og lettilgængeligt.«

§ 40. Stk. 2. Udstyret skal konstrueres og anvendes i overensstemmelse med områdeinddelingen, jf. § 38, stk. 2.

§ 41. Løbende vedligeholdelse af offshoreanlægget skal ske således, at anlægget og dets udstyr opfylder sikkerheds- og sundhedsmæssige krav fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør heraf.

§ 42. Anerkendte normer og standarder, som har sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning, skal følges i forbindelse med offshoreanlægs konstruktion, indretning og udstyr.

Stk. 2. Normer og standarder efter stk. 1 kan dog fraviges i tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt for at opnå et højere sikkerheds- og sundhedsniveau, eller som følge af den tekniske udvikling. Det forudsættes ved fravigelsen, at de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici nedbringes så meget, som det er rimeligt praktisk muligt.

§ 43. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om offshoreanlægs konstruktion, herunder om adskillelse af indkvartering fra borings- og produktionsaktiviteter, områdeinddeling af offshoreanlæg, indretning af arbejdspladser, opholds- og behandlingsrum på offshoreanlæg, adgangsveje og indretning og anvendelse af udstyr.

§ 45. For ethvert offshoreanlæg skal der oprettes et beredskab til imødegåelse af konsekvenserne af uheld og ulykker.

Stk. 2. Forinden et offshoreanlæg tages i brug, skal der udarbejdes en plan for det i stk.

50. I § 40, stk. 2, indsættes efter »Udstyret« til: » på anlæg«.

51. I § 41 ændres »offshoreanlægget« til: »anlæg og rørledninger«, og » og dets udstyr« til », rørledningen og det nødvendige udstyr hertil, jf. § 40, stk. 1«.

52. I § 42, stk. 1, ændres »offshoreanlægs« til: »anlægs, brønde eller rørledningers«.

53. § 43 affattes således:

§ 43. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om design, konstruktion og indretning af brønde, anlæg, herunder adskillelse af hovedområder på permanent bemandede faste anlæg, tilsluttet infrastruktur og rørledninger, områdeinddeling på anlæg, indkvarteringsforhold, opholds- og behandlings- og førstehjælpsrum, adgangsveje samt indretning og anvendelse af udstyr på anlæg.«

54. § 45 ophæves og i stedet indsættes:

§ 45. Operatører henholdsvis ejere skal udarbejde en intern beredskabsplan vedrørende sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold for et anlæg og tilsluttet infrastruktur. Planen udarbejdes i henhold til den vurdering af de sikkerheds- og sundhedsmæssige risici,

1 nævnte beredskab. Planen skal være samordnet med myndighedernes rednings- og bekæmpelsesforanstaltninger, jf. § 59, og i videst mulige omfang med beredskabsplaner udarbejdet for øvrige offshoreanlæg.

Stk. 3. Med henblik på at sikre en effektiv rednings- og bekæmpelsesindsats kan tilsynsmyndigheden påbyde ændringer i den i stk. 2 nævnte plan.

Stk. 4. Driftsansvarlige virksomheder, der producerer kulbrinter, og driftsansvarlige virksomheder og øvrige virksomheder, der udfører rørbunden transport af olie eller naturgas mellem to eller flere offshoreanlæg eller mellem offshoreanlæg og landbaserede anlæg, skal foretage den nødvendige planlægning og træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre egne offshoreanlæg, rørledninger m.v. samt naturgas- henholdsvis olieforsyningen i beredskabssituationer og andre ekstraordinære situationer.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler for de i stk. 1, 2 og 4 nævnte beredskabsforanstaltninger, herunder regler for samordning af det enkelte offshoreanlægs beredskab med myndighedernes rednings- og bekæmpelsesforanstaltninger og med det nationale beredskab til sikring af samfundets energiforsyning.

der er gennemført i henhold til §§ 33-36, og som indgår i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter § 23.

Stk. 2. Skal et mobilt ikke-produktionsanlæg anvendes til at udføre brøndaktiviteter, tages der i den interne beredskabsplan for anlægget højde for den risikovurdering, der er gennemført under udarbejdelsen af den ansøgning om godkendelse af brøndaktiviteterne, der skal indsendes i henhold til § 28 a.

Stk. 3. Den interne beredskabsplan, der udarbejdes af operatøren eller ejeren i overensstemmelse med stk. 1, skal

- 3) iværksættes straks for at reagere på enhver hændelse eller en situation, der ifølge planen betinger dens iværksættelse,
- 4) være koordineret med den interne beredskabsplan der er udarbejdet efter havmiljøloven og regler i medfør af havmiljøloven og
- 5) være i overensstemmelse med den eksterne beredskabsplan efter § 45 a og den eksterne beredskabsplan, der skal udarbejdes i henhold til havmiljøloven.

Stk. 4. Den interne beredskabsplan ajourføres som følge af enhver væsentlig ændring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen efter § 23 eller grundlaget for tilladelserne, som er meddelt i henhold til §§ 28-29 a. Ændringstilladelse skal i den forbindelse indhentes hos tilsynsmyndigheden i henhold til § 29 og ændringerne af den interne beredskabsplan meddeles den relevante myndighed eller de relevante myndigheder, der er ansvarlige for udarbejdelsen af den eksterne beredskabsplan.

Stk. 5. Operatøren eller ejeren skal i tilfælde af en større ulykke træffe alle egnede foranstaltninger for at forhindre dets eskalering og begrænse dens virkninger.

Stk. 6. Med henblik på at sikre en effektiv rednings- og bekæmpelsesindsats kan tilsynsmyndigheden påbyde ændringer i den interne beredskabsplan.«

»§ 45 a. Tilsynsmyndigheden skal i samarbejde med andre relevante myndigheder, operatører og ejere udarbejde en ekstern beredskabsplan, der dækker alle offshore olie- og gasaktiviteter for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren og andre relevante ressortministre kan fastsætte nærmere regler om den eksterne beredskabsplan, der er nævnt i stk. 1, herunder om videregivelse og offentliggørelse af planen.

§ 45 b. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren og relevante ressortministre, jf. stk. 1, fastsætte nærmere regler for de beredskabsplaner, der er nævnt i § 45, stk. 1-4, og de foranstaltninger, der er nævnt i § 45, stk. 5.«

§ 46. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at arbejdet for sikkerhed og sundhed organiseres i samarbejde med de ansatte.

§ 46. *Stk. 2.* De ansatte eller repræsentanter for disse skal inddrages i forbindelse med planlægning af arbejdets udførelse og planlægning af ændringer af offshoreanlægget, for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold, herunder den tilhørende ajourføring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, jf. § 25, stk. 1 og 2.

55. I § 46, *stk. 1*, ændres »Den driftsansvarlige virksomhed« til: »Operatøren eller ejeren« og indsættes efter »ansatte«: » på henholdsvis produktions- og ikke-produktionsanlæg«.

56. § 46, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* De ansatte eller repræsentanter for disse skal inddrages i forbindelse med planlægning af arbejdets udførelse, planlægning af indretning af arbejdspladser og planlægning af ændringer af anlægget, for så vidt angår sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold, herunder den tilhørende forberedelse og ajourføring af sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, jf. § 23, stk. 3 og 4.«

§ 46. Stk. 3. Den driftsansvarlige virksomhed skal betale udgifterne ved hverv, der varetages af de ansatte i forbindelse med samarbejdet efter stk. 1, herunder udgifter ved den derved forbundne uddannelse.

§ 47. På ethvert permanent bemandedt offshoreanlæg skal den driftsansvarlige virksomhed sørge for, at personale med fornøden sundhedsmæssig uddannelse og kompetence indgår i bemanningen med henblik på varetagelse af forebyggende og behandlende sundhedsmæssige opgaver.

§ 49. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om det i § 46, stk. 1, nævnte samarbejde, herunder om beskyttelse af ansatte, der varetager hverv i forbindelse med dette samarbejde mod afskedigelse eller anden forringelse af deres ansættelsesforhold, om de i § 47 nævnte forhold, herunder uddannelse, og om sagkyndig bistand efter § 48.

57. I § 46, stk. 3, ændres »Den driftsansvarlige virksomhed« til: »Operatøren eller ejeren« og indsættes efter »uddannelse« », jf. § 47«.

58. § 47 affattes således:

»§ 47. Operatøren eller ejeren skal sørge for, at medlemmerne af det organiserede samarbejde om sikkerhed og sundhed efter § 46, stk. 1, har gennemført en obligatorisk arbejdsmiljøuddannelse så vidt det er muligt inden 3 måneder efter valget eller udpegningen af de pågældende.«

59. Efter § 48 indsættes:

»§ 48 a. På anlæg skal der være et efter omstændighederne tilstrækkeligt antal særligt uddannede ansatte, således at der kan ydes fornøden førstehjælp og om nødvendigt gives behandling efter anvisning fra en læge, uanset om den pågældende læge er til stede på anlægget eller er i land.«

60. § 49 affattes således:

»§ 49. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om det i § 46, stk. 1, nævnte samarbejde, herunder om beskyttelse af ansatte, der varetager hverv i forbindelse med dette samarbejde mod afskedigelse eller anden forringelse af deres ansættelsesforhold, om indhold, tilmelding, tilbud og gennemførelse af arbejdsmiljøuddannelsen efter § 47, herunder supplerende arbejdsmiljøuddannelse, og undervisernes kvalifikationer samt godkendelse og kvalitetssikring af udbydere af arbejdsmiljøuddannelsen, om sagkyndig bistand efter § 48 og om uddannelse og antal uddannede efter § 48 a.«

61. § 50, stk. 1, affattes således:

§ 50. Den driftsansvarlige virksomhed skal sørge for, at de ansatte, forinden arbejdet påbegyndes, er tilstrækkeligt uddannet til at varetage opgaverne efter anlæggets beredskabsplan, jf. § 45, stk. 2, og til at varetage deres egen sikkerhed i en nødsituation.

§ 50 a. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at en person, hvis erhvervmæssige kvalifikationer er erhvervet i tredjelande, kun må udføre arbejde inden for lovens anvendelsesområde, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve, hvis personen har fået anerkendt sine erhvervmæssige kvalifikationer af Energistyrelsen.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at en person, som har til hensigt at arbejde fast inden for lovens anvendelsesområde, og hvis erhvervmæssige kvalifikationer er erhvervet i andre EU-lande, EØS-lande eller lande, der har aftaler med EU herom, kun må udføre arbejde inden for områder, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve, hvis personen har fået anerkendt sine erhvervmæssige kvalifikationer af Energistyrelsen.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at en person, som har til hensigt at arbejde midlertidigt og lejlighedsvis inden for lovens anvendelsesområde, og hvis erhvervmæssige kvalifikationer er erhvervet i andre EU-lande, EØS-lande eller lande, der har aftaler med EU herom, skal have sine erhvervmæssige kvalifikationer kontrolleret forudgående med henblik på anerkendelse, før arbejdet påbegyndes inden for områder, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve. Dette gælder kun, når der er tale om arbejde, der har betydning for den offentlige sikkerhed og sundhed, og hvis formålet med kontrollen er at undgå alvorlig

»Operatøren og ejeren skal sørge for, at de ansatte, forinden arbejdet påbegyndes på et anlæg, er tilstrækkeligt uddannet til at varetage opgaverne efter anlæggets interne beredskabsplan, jf. § 45, og til at varetage deres egen sikkerhed i en nødsituation.«

62. I § 50 a, stk. 1 og stk. 2, § 50 b og § 50 c, stk. 3, ændres »Energistyrelsen« til: »tilsynsmyndigheden«.

skade for tjenestemodtagerens sundhed eller sikkerhed.

§ 50 b. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at arbejdsgiveren efter anmodning skal dokumentere over for Energistyrelsen, at ansatte har de fornødne kvalifikationer til at udføre det pågældende arbejde, hvortil der kræves nærmere angivet uddannelse, prøve, certifikat, erhvervs erfaring el.lign.

§ 50 c. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at en person, hvis erhvervsmæssige kvalifikationer er erhvervet i tredjelande, skal ansøge om at få sine erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendt, inden arbejdet påbegyndes inden for lovens anvendelsesområde, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at en person, som har til hensigt at arbejde fast inden for lovens anvendelsesområde, og hvis erhvervsmæssige kvalifikationer er erhvervet i andre EU-lande, EØS-lande eller lande, der har aftaler med EU herom, skal ansøge om at få sine erhvervsmæssige kvalifikationer anerkendt, inden arbejdet påbegyndes inden for de områder, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at en person, som har til hensigt at arbejde midlertidigt og lejlighedsvis inden for lovens anvendelsesområde, og hvis erhvervsmæssige kvalifikationer er erhvervet i andre EU-lande, EØS-lande eller lande, der har aftaler med EU herom, skal indgive skriftlig anmeldelse til Energistyrelsen, inden arbejdet påbegyndes inden for de områder, hvor der stilles krav om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve. Dette gælder dog kun, når der er tale om arbejde, der har betydning for den

offentlige sikkerhed og sundhed, og hvis formålet med kontrollen er at undgå alvorlig skade for tjenestemodtagerens sundhed eller sikkerhed.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om ansøgning og anmeldelse, herunder om fremsendelse af bevis for de erhvervmæssige kvalifikationer.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om aflæggelse af egnethedsprøve eller gennemførelse af prøvetid for personer, hvis erhvervmæssige kvalifikationer er erhvervet i et tredjeland eller i andre EU-lande, EØS-lande eller lande, der har aftaler med EU herom.

§ 50 d. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at den driftsansvarlige virksomhed selv skal sikre, at personer, hvis erhvervmæssige kvalifikationer ikke skal anerkendes af Energistyrelsen i henhold til regler fastsat i medfør af §§ 50 a og 50 c, opfylder krav fastsat i loven eller i regler udstedt i medfør af loven om nærmere angivet uddannelse eller aflagt prøve.

§ 52. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om driftsansvarlige virksomheders, arbejdsgiveres, lægers og tandlægers pligt til registrering og anmeldelse af ulykker, forgiftningstilfælde, erhvervssygdomme og andre forhold af sikkerheds- og sundhedsmæssig betydning.

63. I § 50 d ændres »den driftsansvarlige virksomhed« til: »operatøren eller ejeren« og »Energistyrelsen« til: »tilsynsmyndigheden«.

64. I § 52 ændres »driftsansvarlige virksomheders« til: »operatørers, ejeres« og indsættes efter »betydning«: » til tilsynsmyndigheden og om operatørers og ejeres anmeldelse af større ulykker til Havarikommissionen«.

65. I § 52 indsættes som *stk. 2 og 3*:

»*Stk. 2.* Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler for, hvad der forstås ved alvorlig personskade i forbindelse med definitionen af en større ulykke, jf. § 3, nr. 29.

Stk. 3. Klima-, energi- og

bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte regler om offentliggørelse og videregivelse til Europa-Kommissionen af oplysninger om større ulykker.«

66. Efter § 52 a indsættes før overskriften før § 52:

»§ 52 b. Tilsynsmyndigheden kan anmode om virksomheder, der er registreret i Danmark, og som selv eller via datterselskaber gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter uden for EU som rettighedshaver eller operatør, om at indgive oplysninger om større ulykker til tilsynsmyndigheden.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om kravene til indgivelse af oplysninger efter stk. 1.«

§ 55. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om arbejdets udførelse og om helbredsundersøgelse af de ansatte før og under ansættelsen og om arbejdsmedicinske, arbejdshygiejniske eller andre undersøgelser af sundhedsforholdene.

§ 55. Stk. 2. Arbejdsgiveren skal sørge for, at helbredsundersøgelse af de ansatte før og under ansættelsen og arbejdsmedicinske, arbejdshygiejniske eller andre undersøgelser af sundhedsforholdene kan foregå uden tab af indtægt for de ansatte og så vidt muligt i arbejdstiden. Udgifterne ved undersøgelserne kan ikke pålægges de ansatte. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om fordeling af disse udgifter på driftsansvarlig virksomhed og entreprenør.

67. I § 55, *stk. 1*, ændres »arbejdets udførelse og om« til: »drift, arbejdets udførelse,«.

68. I § 55, *stk. 2, 3. pkt.* ændres »driftsansvarlig virksomhed« til: »operatør, ejer«.

69. I § 55 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Operatører og ejere udarbejder og reviderer i samråd med tilsynsmyndigheden standarder og retningslinjer for bedste praksis

Demontering af offshoreanlæg

§ 58. Klima-, energi- og bygningsministeren nedsætter et offshoresikkerhedsråd, der skal medvirke ved udarbejdelsen af regler i henhold til denne lov, følge den tekniske og sociale udvikling vedrørende offshoreanlæg og drøfte øvrige forhold, der er omfattet af loven.

§ 58. Stk. 2. Forinden der fastsættes regler i medfør af denne lov, skal der indhentes en udtalelse fra Offshoresikkerhedsrådet.

§ 58. Stk. 3. Offshoresikkerhedsrådet sammensættes af repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, Energistyrelsen og andre relevante myndigheder, herunder Søfartsstyrelsen, Arbejdstilsynet, Miljøstyrelsen og Statens Luftfartsvæsen.

§ 58. Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren bestemmer, hvilke organisationer og myndigheder ud over de i stk. 3 nævnte der skal være repræsenteret i Offshoresikkerhedsrådet, og fastsætter rådets forretningsorden.

§ 59. Klima-, energi- og bygningsministeren nedsætter en beredskabskomité, som har til opgave at koordinere myndighedernes indsats i ulykkessituationer på offshoreanlæg. Beredskabskomiteens medlemmer overvåger

i forbindelse med styring af risici for større ulykker gennem hele design- og driftscyklussen for offshore olie- og gasaktiviteter ved at gøre brug af udveksling af viden, oplysninger og erfaring, mellem medlemsstaterne i den Europæiske Union. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om prioriteter for udarbejdelse af standarderne og retningslinjerne.«

70. Overskriften efter § 55 affattes således:
»Demontering af faste anlæg«

71. I § 58, stk. 1, indsættes efter »regler«: » m.v.«.

72. I § 58, stk. 1, ændres »offshoreanlæg« til: »offshore olie- og gasaktiviteter«.

73. I § 58, stk. 2, indsættes efter »regler«: » m.v.«.

74. I § 58, stk. 3, ændres »Energistyrelsen« til: »tilsynsmyndigheden« og udgår», herunder Søfartsstyrelsen, Arbejdstilsynet, Miljøstyrelsen og Statens Luftfartsvæsen«.

75. I § 58, stk. 4, udgår »ud over de i stk. 3 nævnte«.

76. I § 59, stk. 1, 1. pkt., ændres »på offshoreanlæg« til: »i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter«.

77. I § 59, stk. 1, 2. pkt., ændres »offshoreanlæg« til: » offshore olie- og

de forholdsregler, som de ansvarlige for offshoreanlæg træffer, og samordner myndighedernes rednings- og bekæmpelsesforanstaltninger, jf. § 45, stk. 2.

§ 60. Klima-, energi- og bygningsministeren nedsætter en havarikommission, der har til formål at undersøge større hændelser på offshoreanlæg, der har forårsaget alvorlig personskade eller skader på anlæg.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan pålægge Havarikommissionen at foretage undersøgelser af hændelser, som må antages at have sikkerheds- eller sundhedsmæssig interesse i forbindelse med anvendelsen af et offshoreanlæg, og kan fastsætte nærmere regler for Havarikommissionens virksomhed, herunder hvilke rettigheder og pligter Havarikommissionen har i forbindelse med undersøgelser af de i stk. 1 omfattede forhold.

§ 61. Klima-, energi- og bygningsministeren fører tilsyn med, at denne lov og de regler, der udstedes i medfør af

gasaktiviteterne« og», jf. § 45, stk. 2« udgår.

78. § 60, affattes således:

»§ 60. Klima-, energi- og bygningsministeren nedsætter en havarikommission, der har til formål at undersøge større ulykker.

Stk. 2. I andre tilfælde end de i stk. 1 nævnte kan klima-, energi- og bygningsministeren pålægge Havarikommissionen at foretage undersøgelser af hændelser, som må antages at have sikkerheds- eller sundhedsmæssig interesse i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter.

Stk. 3. Når Havarikommissionen har afsluttet en undersøgelse, udarbejder den en rapport om undersøgelsens resultater og Havarikommissionens anbefalinger, som sendes til klima-, energi- og bygningsministeren og miljøministeren.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler for Havarikommissionens virksomhed, herunder hvilke rettigheder og pligter Havarikommissionen har i forbindelse med undersøgelser af de i stk. 1 og 2 omfattede forhold.

Stk. 5. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om adgang til og videregivelse af rapporter udarbejdet af Havarikommissionen samt offentliggørelse af disse.«

79. § 61 affattes således:

»§ 61. (Navn på ny ressortmyndighed) udgør sammen med Miljøstyrelsen tilsynsmyndigheden, som varetager de

denne lov, og EU-forordninger om forhold, der er omfattet af denne lov, overholdes.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren fører ikke tilsyn med forhold omfattet af § 13, stk. 3-5, og §§ 14 og 15.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan bemyndige Energistyrelsen og andre statslige myndigheder, betegnet tilsynsmyndigheden, til at udøve beføjelser, der ved loven er tillagt klima-, energi- og bygningsministeren.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan bestemme, at den i stk. 3 nævnte tilsynsmyndigheds opgaver i nærmere bestemt omfang henlægges til private. Tilsynsmyndigheden fører tilsyn med sådanne opgaver.

Stk. 5. Inspektionsorganer, der er akkrediteret til kontrol, periodiske undersøgelser, prøvninger el.lign., jf. stk. 4, skal underrette tilsynsmyndigheden, hvis de vurderer, at udstyr eller dele af udstyr er til fare, hvis der ikke gribes ind. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 6. Øvrige private som nævnt i stk. 4 skal underrette den tilsynsmyndighed, hvis opgaver de har fået tildelt, om farer, der ikke kan afværges, medmindre der gribes ind. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

opgaver, der er pålagt den i denne lov. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren bemyndige tilsynsmyndigheden til at varetager andre opgaver, som efter denne lov er tillagt enten klima-, energi-, og bygningsministeren eller miljøministeren.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden fører ikke tilsyn med forhold omfattet af § 13, stk. 3-5, og §§ 14 og 15.

Stk. 3. Efter forhandling med miljøministeren og vedkommende minister kan klima-, energi- og bygningsministeren bemyndige andre statslige myndigheder til at indgå i tilsynsmyndigheden efter stk. 1.

Stk. 4. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren bestemme, at den i stk. 1 nævnte tilsynsmyndigheds opgaver i nærmere bestemt omfang henlægges til private. Tilsynsmyndigheden fører tilsyn med sådanne opgaver.

Stk. 5. Inspektionsorganer, der er akkrediteret til kontrol, periodiske undersøgelser, prøvninger el.lign., jf. stk. 4, skal underrette tilsynsmyndigheden, hvis de vurderer, at udstyr eller dele af udstyr er til fare, hvis der ikke gribes ind. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 6. Øvrige private som nævnt i stk. 4 skal underrette tilsynsmyndigheden om farer, der ikke kan afværges, medmindre der gribes ind. Klima-, energi- og bygningsministeren kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 7. (Navn på ny ressortminister) kan efter forhandling med miljøministeren fastsætte nærmere regler om tilsynsmyndighedens opgaver og organisering«

§ 63 a. Myndigheder og personer, der udøver opgaver efter § 52 a, § 55, stk. 1, §§ 58-60 og kapitel 6, og enhver, der i øvrigt yder bistand hertil, er underkastet reglerne om tavshedspligt i straffelovens §§ 152-152 e. Straffelovens § 152 f finder ligeledes anvendelse.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden må ikke over for arbejdsgiveren eller andre oplyse, at tilsynsmyndigheden har modtaget en klage.

§ 66. Ved elektronisk korrespondance forsynet med digitalsignatur til tilsynsmyndigheden skal den digitale signatur være i henhold til OCES-standard (Offentlige Certifikater til Elektronisk Service) eller i henhold til anden standard, som accepteres af tilsynsmyndigheden.

Privatretlige regler for offshoreanlæg

§ 69. Ved anvendelse af reglerne i sølovens kapitel 9 på mobile offshoreanlæg under efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed hæfter rederen, når ansvaret er begrænset, uanset anlæggets størrelse med indtil 50 mio. særlige

80. § 63 a affattes således:

»**§ 63 a.** Myndigheder og personer, der udøver opgaver efter § 52 a, § 55, stk. 1, §§ 58-60 og kapitel 6, og enhver, der i øvrigt yder bistand hertil, er underkastet reglerne om tavshedspligt i straffelovens §§ 152-152 e. Straffelovens § 152 f finder ligeledes anvendelse.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden etablerer en ordning, således at enhver i fortrolighed kan foretage en indberetning til tilsynsmyndigheden vedrørende sikkerheds- og sundhedsproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter.

Stk. 3. Tilsynsmyndigheden foretager, såfremt en konkret vurdering giver anledning hertil, en nærmere undersøgelse af de indberetninger, der er nævnt i stk. 2 og skal i den forbindelse sikre, at de berørte personer forbliver anonyme overfor tredjemand.«

81. Efter § 64 indsættes:

»**§ 64 a.** Tilsynsmyndigheden kan fastsætte vilkår i forbindelse med godkendelser og tilladelser efter denne lov eller i regler i medfør af loven samt i forbindelse med forhåndstilsagn efter § 32.«

82. § 66 ophæves.

83. I overskriften efter § 68 ændres »offshoreanlæg« til: »mobile anlæg«.

84. I § 69, stk. 1, 1. pkt., ændres »offshoreanlæg under efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed« til: »anlæg som udfører offshore olie- og gasaktiviteter«.

trækningsrettigheder (SDR). For skade på person forhøjes dette beløb med 30 mio. SDR. 1. og 2. pkt. gælder ikke for flydende produktions-, lager- og afskibningsenheder og flydende lager- og afskibningsenheder.

§ 69. *Stk. 2.* Erstatning for forureningsskader som følge af efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed er ikke sikret ved søpanteret efter sølovens kapitel 3.

85. I § 69, *stk. 2*, ændres »efterforsknings- eller indvindingsvirksomhed« til: »offshore olie- og gasaktiviteter«.

86. I § 69 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Klima-, energi- og bygningsministeren kan ændre ansvarsgrænserne i *stk. 1*, 1. og 2. pkt., i overensstemmelse med vedtagelser truffet i henhold til artikel 8 i 1996-protokollen til Londonkonventionen af 1976 om begrænsning af ansvaret for søretlige krav.«

87. Efter § 69 indsættes før kapitel 9:

»Kapitel 8 a

Digital kommunikation

§ 69 a. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation om forhold, som er omfattet af denne lov, til og fra tilsynsmyndigheden skal foregå digitalt. Efter forhandling med den pågældende minister kan tilsvarende regler fastsættes for andre offentlige myndigheder, som har opgaver efter denne lov.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el. lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 70. Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den rettighedshaver, operatør, driftsansvarlige virksomhed, entreprenør, arbejdsgiver, virksomhedsleder og anlægschef, der ikke sørger for, at

1) identificere og vurdere risici efter § 5, stk. 1, § 8, stk. 4 og 6, § 10, stk. 1, § 11, stk. 2, § 33, stk. 1 og 3, § 34, stk. 1, §§ 35-36 eller § 53,

2) føre tilsyn efter § 6, stk. 1, § 7, stk. 1, 2. pkt., § 8, stk. 2, 2. pkt., § 9, 2. pkt., § 10, stk. 2, § 19, stk. 3, eller § 20, stk. 3, eller

3) give instruktion eller oplæring efter § 7, stk. 1, 1. pkt., § 8, stk. 2, 1. pkt., § 9, 1. pkt., eller § 10, stk. 3, 2. pkt.

§ 70. Stk. 3. Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den, der

1) overtræder § 5, stk. 2 og 3, § 7, stk. 2, § 8, stk. 1, 3 og 5, § 10, stk. 3, 1. pkt., og stk. 5, § 11, stk. 1, 3 og 4, § 12, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3, § 13, stk. 1 og 2, § 16, § 18, stk. 1-5, § 19, stk. 1 og 2, § 20, stk. 1 og 2, §§ 23-25, §§ 27-31, § 33, stk. 2, § 45, stk. 4, § 46, stk. 1 og 3, § 47, § 50, stk. 1, § 52 a eller EU-forordninger vedrørende forhold omfattet af denne lov,

2) lader arbejde udføre i strid med § 50, stk. 3, eller § 51, stk. 1-3, leder eller fører tilsyn med sådant arbejde eller

3) ikke efterkommer påbud efter § 45, stk. 3, eller påbud eller forbud efter § 64.

§ 70. Stk. 5. Ved straffens udmåling efter stk. 3, nr. 1, skal det, i det omfang arbejdsgiveren og den driftsansvarlige

88. § 70, stk. 1, affattes således:

»Med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år den rettighedshaver, operatør, ejeren, entreprenør, arbejdsgiver, virksomhedsleder og anlægschef, der ikke sørger for, at

1) identificere og vurdere risici efter § 5, stk. 1, § 8, stk. 3 og 5, § 10, stk. 1, § 11, stk. 2, 1. pkt., § 33, § 34, stk. 1, §§ 35-36 eller § 53,

2) føre tilsyn efter § 6, stk. 1, § 7, 2. pkt., § 9, 2. pkt., § 10, stk. 2, eller § 11, stk. 2, 2. pkt., og stk. 3, 2. pkt., eller

3) give instruktion eller oplæring efter § 7, stk. 1, 1. pkt., § 9, 1. pkt., eller § 10, stk. 3, 2. pkt.«

89. § 70, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Med bøde eller fængsel indtil 1 år straffes den, der

1) overtræder § 5, stk. 2, § 8, stk. 1, 2 og 4, § 10, stk. 3, 1. pkt., og stk. 5, § 11, stk. 1, 3, 1. pkt., og stk. 4, § 12, stk. 1, 2. pkt., og stk. 2 og 3, § 13, stk. 1 og 2, § 16 og 16 a, § 18, stk. 1-5, §§ 19, 20, § 21, stk. 1 og 3-5, §§ 23, 27-31, § 32 b, stk. 1, § 34, stk. 3 og 4, § 45, stk. 1-5 og 7, § 46, stk. 1 og 3, § 48 a, § 50, stk. 1, § 52 a eller EU-forordninger vedrørende forhold omfattet af denne lov,

2) lader arbejde udføre i strid med § 50, stk. 3, eller § 51, stk. 1-3, leder eller fører tilsyn med sådant arbejde eller

3) ikke efterkommer påbud efter § 45, stk. 6, eller påbud eller forbud efter § 64.«

90. I § 70, stk. 5, ændres » og den driftsansvarlige virksomhed« til: » , operatøren og ejeren«.

virksomhed har opfyldt deres pligter efter kapitel 2 og 4, betragtes som en skærpende omstændighed for ansatte, hvis disse forsætligt eller groft uagtsomt overtræder lovgivningens krav om

- 1) anvendelse af personlige værnemidler,
- 2) anvendelse af udsagningsforanstaltninger,
- 3) anvendelse af beskyttelsesudstyr eller sikkerhedsforanstaltninger,
- 4) anvendelse af forsvarlige arbejdsmetoder eller
- 5) certifikater til kran og gaffeltruck.

§ 71. Stk. 1.

4) ikke efterkommer påbud efter § 45, stk. 3, eller § 64.

§ 75. Tilladelser og godkendelser, der er omfattet af denne lov, og som er meddelt før lovens ikrafttræden, bevarer fortsat deres gyldighed, indtil de skal fornys, bortfalder eller udløber. Derefter skal fornyede tilladelser og godkendelser gives i henhold til denne lov.

Stk. 2. Når godkendelse af bemandings- og organisationsplaner samt beredskabsplaner givet før denne lovs ikrafttræden skal fornys, skal de forhold, der fremgår af planen, indarbejdes i sikkerheds- og sundhedsredegørelsen, jf. §§ 23 og 24.

§ 76. Sikkerhedsredegørelser og andre vurderinger af de sikkerheds- og sundhedsmæssige forhold udarbejdet før ikrafttræden af denne lov skal helt eller delvis opfylde kravene til sikkerheds- og sundhedsredegørelser i denne lov eller i regler udstedt i medfør heraf ved fornyelse af tilladelser og godkendelser, jf. § 75, stk. 1, eller senest til en nærmere fastsat frist efter lovens ikrafttræden.

91. I § 71, stk. 1, nr. 4, ændres »§ 45, stk. 3« til: »§ 45, stk. 6«.

92. §§ 75 og 76 ophæves.

Stk. 2. Kontrolordninger etableret før lovens ikrafttræden skal helt eller delvis opfylde kravene til sikkerheds- og ledelsessystemer i denne lov eller i regler udstedt i medfør heraf i forbindelse med fornyelse af tilladelser og godkendelser eller senest til en nærmere fastsat frist efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren fastsætter nærmere regler om de i stk. 1 og 2 nævnte forhold.

UDKAST

§ 2

I lov om beskyttelse af havmiljøet, jf. lovbekendtgørelse nr. 963 af 3. juli 2013, som senest ændret ved § 15 i lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), EF-Tidende 1985/337/EØF, nr. L 175, side 40, som ændret ved direktiv 97/11/EF af 3. marts 1997, EF-Tidende 1997, nr. L 73, side 5, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 368, dele af Rådets direktiv 94/57/EF af 22. november 1994 om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed, EF-Tidende 1994, nr. L 319, side 20, som senest ændret ved

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/84/EF af 5. november 2002, EF-Tidende 2002, nr. L 324, side 53, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/59/EF af 27. juni 2002 om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet og om ophævelse af Rådets direktiv 93/75/EØF, EF-Tidende 2002, nr. L 208, side 10, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/17/EF af 23. april, EU-Tidende 2009, nr. L 131, side 101, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, EU-Tidende 2003, nr. L 156, side 17, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006, EU-Tidende 2006, nr. L 102, side 15, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om forurening fra skibe og om indførelse af sanktioner for overtrædelser, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 11, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/123/EF af 21. oktober 2009, EU-Tidende 2009, nr. L 280, side 52, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/16/EF af 23. april 2009 om havnestatskontrol, EU-Tidende 2009, nr. L 131, side 57, samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2010 om beskyttelse af vilde fugle (kodificeret udgave), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7.

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres ”samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2010 om beskyttelse af vilde fugle (kodificeret udgave), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7” til: ”dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2010 om beskyttelse af vilde fugle (kodificeret udgave), EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 1178, side 66”.

§ 33. ---

Stk. 2-3.---

§ 34 a. I tilfælde af olie- eller kemikalieforurening af havet fra platforme eller rørledninger påhviler det ejeren eller den, der er ansvarlig for driften af platformen eller rørledningen, straks at påbegynde bekæmpelse af forureningen, medmindre den ansvarlige for driften er forpligtet hertil efter § 47 c.

Stk. 2.

Stk. 3. Miljøministeren kan meddele påbud eller fastsætte regler om beredskabet, herunder om, hvilket mandskab eller materiel ejeren eller den, der er ansvarlig for driften af platformen eller rørledningen, skal have til rådighed i tilfælde af uheld på anlægget.

§ 39. Miljøministeren kan, herunder til opfyldelse af internationale aftaler, fastsætte regler om indberetning og

2. I § 33 indsættes som *stk. 4*:

”*Stk. 4.* Miljøministeren kan fastsætte regler om pligt for ejeren af et vindmølleanlæg til for egen regning at gennemføre egenkontrol af støj fra vindmølleanlæg, eller for egen regning at lade egenkontrollen gennemføre af sagkyndige, herunder autoriserede, akkrediterede eller lignende sagkyndige og tilsvarende laboratorier.”

3. I § 34 a, *stk. 1*, indsættes efter ”straks at ”: ” iværksætte den interne beredskabsplan og ”.

4. I § 34 a, *stk. 3*, indsættes efter ”på anlægget” og om brug af beredskabet i forbindelse med iværksættelsen af den eksterne beredskabsplan som nævnt i § 34 b”.

5. Efter § 34 a, indsættes:

”§ 34 b. Miljøministeren udarbejder efter forhandling med forsvarsministeren og under inddragelse af den ansvarlige for driften en eksternt beredskabsplan for bekæmpelse af olie- og kemikalieforurening af havet fra platforme og rørledninger, som anvendes i forbindelse med efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde. Miljøministeren fastsætter nærmere regler om indholdet af planen, herunder om ejerens og den ansvarlige for driftens rolle og økonomiske forpligtigelser i forbindelse med planen samt om pligt til at afgive oplysninger til brug for udarbejdelse af planen.”

6. I § 39, *stk. 1*, indsættes efter ”der reguleres efter denne lov”: ”og om offentliggørelse samt videregivelse af oplysninger til de kompetente

tilvejebringelse af oplysninger fra myndigheder og fysiske eller juridiske personer til brug for vurdering af forhold, der reguleres efter denne lov.

§ 45 c. Miljøministeren kan fastsætte regler om tilsynsmyndighedens udøvelse af tilsynsvirksomhed.

§ 47 b.
Stk. 2-3.---

myndigheder, herunder i andre EU-medlemslande, relevante tredjelande samt EU-Kommissionen”.

7. I § 45 c indsættes efter ”tilsynsmyndighedens”: ”opgaver og organisering og om offentliggørelse heraf samt om”.

8. Efter § 45 c indsættes:

”45 d. I de situationer, der er nævnt i § 45 b skal tilsynsmyndigheden meddele den ansvarlige, at det ulovlige forhold skal bringes til ophør.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheden kan forbyde fortsat drift af en platform og rørledning, som anvendes i forbindelse med efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde.”

9. I § 47 b, indsættes som stk. 4 og 5:

”Stk. 4. Ved den ansvarlige for at undersøge, forebygge og afhjælpe en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade på vandmiljøet forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter forstås den ansvarlige for driften.

Stk. 5. Ved den ansvarlige for at afholde alle omkostninger, herunder stille sikkerhed og dække administrationsomkostninger efter miljøskadeloven og afholde udgifter efter denne lovs §§ 47 e og 47 g, for en miljøskade eller en overhængende fare for miljøskade på vandmiljøet forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter forstås koncessionshaveren.”

10. I § 47 c indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

”Stk. 5. Den ansvarlige for driften af en platform eller en rørledning, som anvendes i forbindelse med efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde, skal straks iværksættes den interne beredskabsplan og foranstaltningerne efter stk. 1, hvis offshore olie- og gasaktiviteter forårsager en miljøskade

eller en overhængende fare for en miljøskade.”
Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

Stk. 5. Pligterne efter stk. 1, 3 og 4 gælder, selv om der endnu ikke er truffet afgørelse efter § 47 h.

Stk. 6. Tilsynsmyndigheden påser, at pligterne efter stk. 1, 3 og 4 opfyldes, selv om der endnu ikke er truffet afgørelse efter § 47 h.

§ 47 d.

Stk. 1-2---

§ 47 e. Miljøministeren [...]. Den ansvarlige for driften kan herunder påbydes for egen regning at foretage prøveudtagning, analyser og målinger af stoffer og lign. med henblik på at klarlægge hændelsesforløbet og omfanget og virkningerne af en tilførsel eller anden påvirkning.

§ 47 g. Kommunalbestyrelsens og miljøministerens udgifter til bekæmpelses- og saneringsforanstaltninger efter § 35, jf. § 47 c, og regler udstedt i medfør af § 36 skal betales af den ansvarlige for driften. Hvis den ansvarlige for driften ikke kan identificeres eller ikke har betalingsevne, påhviler det ejeren at betale udgifterne efter § 44.

§ 49. Afgørelser efter denne lov meddeles skriftligt til adressaten. Afgørelse om dumpning af optaget havbundsmateriale samt afgørelser truffet i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 19 b, stk. 3, og § 33, stk. 2, meddeles tillige klageberettigede personer, organisationer og myndigheder, jf. § 52, og

11. I § 47c, stk. 5 og 6, der bliver stk. 6 og 7, ændres ”stk. 1, 2 og 4” til: ”stk. 1, 2, 4 og 5”.

12. I § 47 d indsættes som *stk. 3*:
”*Stk. 3.* Stk. 1 og 2, finder ikke anvendelse, hvis miljøskaden eller den overhængende fare for en miljøskade skyldes enhver større miljøhændelse, som defineret i offshoresikkerhedsloven.”

13. I § 47 e, 2. pkt., og § 47 g, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter ”ansvarlige for driften”: ”eller den ansvarlige efter § 47 b, stk. 5,”.

14. I § 47 g, stk. 1, 2.pkt., indsættes efter ”efter § 44”: ”jf. dog § 47 b, stk. 5”.

15. I § 49, stk. 1, 3 og 4, og § 52, stk. 1, ændres ”og § 33, stk. 2” til: ”§ 30, stk. 1, § 33, stk. 2, og § 34 a, stk. 3”.

de myndigheder, der i øvrigt har været inddraget i sagens behandling. Afgørelser skal dog alene meddeles de landsdækkende foreninger og organisationer, der er nævnt i § 52, stk. 2, nr. 3 og 4, når de har anmodet miljøministeren om at modtage underretning om afgørelserne, jf. § 49, stk. 4 og 5.

Stk. 2. Meddelelse til de personer, der er nævnt i § 52, stk. 1, nr. 1, kan finde sted ved offentlig annoncering. Offentlig annoncering kan ske udelukkende digitalt

Stk. 3. Lokale foreninger og organisationer, der har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan meddele miljøministeren, at de ønsker underretning om afgørelser efter § 26, kapitel 14 a eller i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 19 b, stk. 3, og § 33, stk. 2, jf. § 52, stk. 2. En lokal forening eller organisation skal samtidig fremsende vedtægter, der dokumenterer, at den er lokalt organiseret, og at dens hovedformål er beskyttelse af natur og miljø. Tilsvarende gælder lokale foreninger og organisationer, der efter deres formål varetager væsentlige rekreative interesser, når afgørelserne berører sådanne interesser.

Stk. 4. Landsdækkende foreninger og organisationer, der efter deres vedtægter har beskyttelse af natur og miljø som hovedformål, kan meddele ministeren, at foreningen eller organisationen ønsker underretning om afgørelser efter § 26, kapitel 14 a eller i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 19 b, stk. 3, og § 33, stk. 2.

§ 52. Afgørelser efter § 24 a, § 26 og kapitel 14 a samt afgørelser truffet efter regler, der er fastsat i medfør af 19 b, stk. 3, og § 33, stk. 2, kan påklages af

1-11)---

§ 50. Afgørelser, der kan påklages, skal oplyse datoen for klagefristens udløb og i øvrigt indeholde oplysning om,

1) at afgørelsen kan påklages skriftligt, og til hvem afgørelsen kan påklages,

2) at klage over afgørelser, der er truffet i medfør af § 26, kapitel 14 a eller i henhold til regler, der er fastsat med hjemmel i § 33, stk. 2, skal indgives til miljøministeren, mens klager over afgørelser, der er truffet i medfør af § 43 og § 43 c, skal indgives til det i medfør af lov om sikkerhed til søs nedsatte Ankenævn for Søfartsforhold, og

3) at klage skal være modtaget senest ved klagefristens udløb.

§ 51. Følgende afgørelser kan påklages til Natur- og Miljøklagenævnet som sammensat efter § 5, stk. 1, nr. 1, i lov om Natur- og Miljøklagenævnet:

1) Afgørelser efter § 24 a, stk. 1, og afgørelser truffet efter regler fastsat med hjemmel i § 24 a, stk. 2-5.

2) Miljøministerens afgørelser om dumpning af optaget havbundsmateriale, jf. § 26, og ministerens afgørelse om foretagelse af undersøgelser heraf efter § 45 a.

3) Afgørelser om dispensationer truffet efter regler fastsat med hjemmel i § 19 b, stk. 3.

4) Afgørelser truffet efter regler fastsat med hjemmel i § 33, stk. 2.

5) Afgørelser efter kapitel 14 a.

Stk. 2-8.---

16. I § 50, stk. 1, nr. 2, ændres ”§ 33, stk. 2,” til: ” § 30, stk. 1, § 33, stk. 2 og 4, og § 34 a, stk. 3.”.

17. I § 51, stk. 1, nr. 4, ændres ”§ 33, stk. 2” til: ” § 30, stk. 1, § 33, stk. 2 og 4, og § 34 a, stk. 3”.

18. I § 51 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

”*Stk. 4.* Til brug for Natur- og Miljøklagenævnets behandling af klager over afgørelser efter regler fastsat i medfør af § 30, stk. 1, og § 34 a, stk. 3, indstiller følgende organisationer sagkyndige til beskikkelse efter

§ 3 i lov om Natur- og miljøklagenævnet:

- 1) Olie Gas Danmark.
- 2) Danmarks Fiskeriforening.
- 3) Danmarks Naturfredningsforening.
- 4) WWF Verdensnaturfonden.
- 5) Dansk Ornitologisk Forening.
- 6) Greenpeace.”

Stk. 4-8 bliver stk. 5-9.

19. I § 51, stk. 4, der bliver stk. 5, ændres ”stk. 2 og 3” til: ”stk. 2-4”.

Stk. 4. Styrelser under Miljøministeriet samt Kystdirektoratet og Transportministeriet kan ud over de sagkyndige medlemmer, som er indstillet af organisationerne efter stk. 2 og 3, indstille yderligere sagkyndige medlemmer til beskikkelse med henblik på at sikre tilstedeværelsen af den fornødne sagkundskab i nævnet.«

§ 52. Afgørelser efter § 24 a, § 26 og kapitel 14 a samt afgørelser truffet efter regler, der er fastsat i medfør af 19 b, stk. 3, og § 33, stk. 2, kan påklages af

1) enhver, der må antages at have en individuel væsentlig interesse i sagens udfald,

- 2) kommunalbestyrelsen,
- 3) Sundhedsstyrelsen,
- 4) Forbrugerrådet,
- 5) Danmarks Fiskeriforening,
- 6) Foreningen af Danske Ral- og Sandsugere,
- 7) Danmarks Rederiforening,
- 8) Bilfærgernes Rederiforening,
- 9) Arbejderbevægelsens Erhvervsråd,
- 10) Danske Havne og
- 11) Foreningen af Lystbådehavne I Danmark (FLID).

Stk. 2-5---

20. § 52, stk. 1, nr. 10 og 11, ophæves og i stedet indsættes:

- ”10) Danske Havne,
- 11) Foreningen af Lystbådehavne i Danmark (FLID) og
- 12) Olie Gas Danmark.”

21. I § 52 indsættes som *stk. 6*:

”*Stk. 6.* Afgørelser truffet efter regler udstedt i medfør af § 33, stk. 4, kan påklages af afgørelsens adressat og de personer, som er nævnt i § 52, stk. 1, nr. 1.”

§ 53 a. En klage over følgende afgørelser har ikke opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet:

1) Afgørelser om dispensation meddelt i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 19 b, stk. 3.

2) Afgørelser meddelt i medfør af § 24 a, stk. 1, og regler, der er fastsat med hjemmel i § 24 a, stk. 2-5.

3) Godkendelser meddelt i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 33, stk. 2.

§ 53 b. Klage over afgørelser efter § 45 a har opsættende virkning, medmindre Natur- og Miljøklagenævnet bestemmer andet.

§ 55.

Stk. 2.---

22. § 53 a, stk. 1, nr. 3, affattes således:

”3) Godkendelser, tilladelser og afgørelser meddelt i medfør af regler, der er fastsat med hjemmel i § 30, stk. 1, § 33, stk. 2, og § 34 a, stk. 3.”

23. I § 53 b indsættes efter ”afgørelser efter” ”regler udstedt i medfør af § 33, stk. 4, og”.

24. I § 55, indsættes som *stk. 3*:

”*Stk. 3.* Miljøministeren fastsætter regler om pligt for ejeren eller den, der er ansvarlig for driften af en platform eller en rørledning, som anvendes i forbindelse med efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde til vederlagsfrit at stille transport til og fra et anlæg, herunder overførsel af udstyr samt kost og logi og andre fornødenheder til rådighed for tilsynsmyndigheden i forbindelse med tilsynsvirksomhed på anlægget efter loven eller regler udstedt i medfør af loven.”

25. Efter § 58 b indsættes:

»§ **58 c.** Miljøministeren etablerer en ordning for fortrolig indberetning af miljøproblemer i forbindelse med aktiviteter, der reguleres efter denne lov, og som stammer fra platforme og rørledninger, som anvendes i forbindelse med efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter. Ministeren kan stille krav om, at indberetningen skal foretages anonymt.

Stk. 2. Den, der er ansvarlig for driften af en platform eller en rørledning, som anvendes i

§ 59. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

1) overtræder § 11, stk. 1 og 2, § 13, § 19 b, stk. 1, § 20, stk. 1, § 21, § 22, stk. 1, § 23, stk. 1, § 24 a, stk. 1, § 25, § 31, stk. 1 og 2, § 47 c, § 53, stk. 1, og § 54, stk. 1,

2) dumper optaget havbundsmateriale uden tilladelse, jf. § 26, stk. 1, eller tilsidesætter vilkår efter § 27 og § 54, stk. 1,

3) undlader at efterkomme et forbud eller påbud efter § 42 a eller § 43, stk. 1 og 2, forbud efter § 43 c, stk. 1 og 2, eller påbud efter § 34 a, stk. 2 og 3, eller § 47 e,

4) modvirker undersøgelser efter § 42 eller tilsyn efter § 45, stk. 2,

5) fjerner eller ændrer udstyr, som tilsynsmyndigheden har anbragt i medfør af en afgørelse efter § 45 a,

6) overtræder bestemmelser fastsat i De Europæiske Fællesskabers forordninger vedrørende forhold, der er omfattet af denne lov, jf. § 1, og

7) modvirker tilbageholdelse efter § 44, stk. 3, eller § 47 f, stk. 2 og 3.

§ 61. I regler, der udstedes i henhold til § 11, stk. 3, §§ 14 og 17-19, § 19 b, stk. 2-5 § 20, stk. 2 og 3, § 22, stk. 2 og 3, § 23, stk. 2, §§ 24, § 24 a, stk. 2-5, §§ 28 og 30 § 31, stk. 4, §§ 32 og 33, § 34 a, stk. 3, §§ 39-41 og 47, § 47 g, stk. 2, § 55, stk. 2, § 55 a og

forbindelse med efterforskning, indvinding eller transport af kulbrinter på dansk søterritorium og dansk kontinentalsokkelområde skal oplyse deres egne ansatte og entreprenører og disses ansatte om den adgang til fortrolig indberetning, der er nævnt i stk. 1, og sørge for, at der findes en henvisning hertil i relevant uddannelse eller informationsmateriale.”

26. I § 59, stk. 1, nr. 1, indsættes efter ”31, stk. 1 og 2, :” § 34 a, stk. 1, og ”og § 54, stk. 1” ændres til: ”§ 54, stk. 1, og § 58 c, stk. 2”.

27. I § 59, stk. 1, nr. 3, indsættes efter ”§ 43 c, stk. 1 og 2, :” eller forbud efter § 45 d, stk. 2, ”.

28. I § 61, stk. 1, ændres ”§ 55, stk. 2” til: ”§ 55, stk. 2 og 3”.

§ 58 a, kan der fastsættes straf af bøde. Det kan endvidere fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i § 59, stk. 3. For overtrædelser begået fra udenlandske skibe kan det dog alene fastsættes, at straffen kan stige til fængsel i indtil 2 år under tilsvarende omstændigheder som anført i § 59, stk. 4.

§ 3

I lov nr. 466 af 17. juni 2008 om undersøgelse, forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (miljøskadeloven), som ændret senest ved § 9 i lov nr. 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EF-Tidende 2004 nr. L 143, side 56), som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EU-Tidende 2006 nr. L 102, side 15).

§ 8. Ved en miljøskade på vandmiljøet forstås i denne lov en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af den økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller det økologiske potentiale for vandforekomster, der er omfattet af miljømålsloven.

Stk. 2. ----

1. *Fodnoten til lovens titel* affattes således:

”Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EF-Tidende 2004 nr. L 143, side 56), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66, samt dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013 om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 178, side 66.”

2. § 8, stk. 1, affattes således:

”*Stk. 1.* Ved en miljøskade på vandmiljøet forstås i denne lov en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af

1. den økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller det økologiske potentiale for vandforekomster, der er omfattet af lov om vandplanlægning,

eller

2. miljøtilstanden i de havområder, som er omfattet af lov om havstrategi, hvis de særlige miljømæssige aspekter af havmiljøet ikke allerede er omfattet af lov om vandplanlægning.”

UDKAST

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2013/30/EU

af 12. juni 2013

om sikkerheden i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og om ændring af direktiv 2004/35/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg [\(1\)](#),
efter høring af Regionsudvalget,
efter den almindelige lovgivningsprocedure [\(2\)](#), og
ud fra følgende betragtninger:

(1) Artikel 191 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fastsætter mål bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten og en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne. Artiklen fastsætter, at Unionens indsats skal understøttes med et højt beskyttelsesniveau, som bygger på forsigtighedsprincippet og på principperne om, at en forebyggende indsats er nødvendig, at der skal gribes ind over for miljøskader fortrinsvis ved kilden, og at forurenere skal betale.

(2) Målet med dette direktiv er så vidt muligt at mindske hyppigheden af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og at begrænse deres følger og derved give havmiljøet og kystsamfundene en bedre beskyttelse mod forurening, at fastlægge mindstekrav til sikker offshore efterforskning og udnyttelse af olie og gas og at begrænse eventuelle afbrydelser af Unionens egen energiproduktion og at forbedre beredskabsmekanismerne i tilfælde af uheld.

(3) Dette direktiv bør ikke alene gælde for kommende offshore olie- og gasanlæg og -aktiviteter, men også for bestående anlæg, for hvilke der bør indføres overgangsordninger.

(4) Større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter vil med stor sandsynlighed have ødelæggende og uoprettelige følger for hav- og kystmiljøet samt alvorlige negative indvirkninger på kystsamfundenes økonomi.

(5) Uheldene i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, navnlig uheldet i Den Mexicanske Golf i 2010, har vakt offentlighedens interesse for de risici, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter, og har givet anledning til en gennemgang af de politikker, som har til formål at sikre, at disse aktiviteter foregår på en sikker måde. Kommissionen iværksatte en gennemgang af offshore olie- og gasaktiviteter og fremlagde sine foreløbige synspunkter om sikkerheden i forbindelse hermed i meddelelsen »Håndtering af sikkerheden i forbindelse med olie- og gasaktiviteter offshore« den 13. oktober 2010. Europa-Parlamentet vedtog beslutninger

om dette emne den 7. oktober 2010 og den 13. september 2011. Medlemsstaternes energiministre gav udtryk for deres holdning i Rådets konklusioner af 3. december 2010.

(6) De risici, der knytter sig til større offshore olie- og gasuheld, er betydelige. Ved at mindske risikoen for en forurening af offshore farvande bør dette direktiv derfor bidrage til at sikre beskyttelse af havmiljøet og især til at opnå eller bevare en god miljøtilstand for havmiljøet senest i år 2020, et mål, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/56/EF af 17. juni 2008 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets havmiljøpolitiske foranstaltninger (havstrategirammedirektivet) [\(3\)](#).

(7) Direktiv 2008/56/EF sigter som et af sine vigtigste formål mod at tage hensyn til den kumulerede virkning af alle aktiviteter på havmiljøet og er hjørnestenen i den integrerede havpolitik. Den politik er relevant for offshore olie- og gasaktiviteter, da den forudsætter, at hver økonomisk sektors særlige interesser sammenknyttes med det generelle mål om at sikre en vidtfavnende forståelse af hav- og kystområder og med målsætningen om at udvikle en sammenhængende strategi for havene, der tager hensyn til alle økonomiske, miljømæssige og sociale aspekter ved hjælp af fysisk planlægning for havområder og viden om havene.

(8) Der findes offshore olie- og gasindustrier i en række EU-regioner, og der er udsigt til nye regionale tiltag i medlemsstaternes offshore farvande med en teknologisk udvikling, der giver mulighed for at bore i mere udfordrende omgivelser. Offshore produktion af olie og gas er et væsentligt element, når det gælder Unionens energiforsyningsikkerhed.

(9) De nuværende uoverensstemmende og fragmenterede reguleringsrammer, som finder anvendelse på sikkerheden af offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen, og industriens aktuelle praksis på sikkerhedsområdet giver ikke en fuldt ud tilstrækkelig garanti for, at risikoen for offshore uheld mindskes mest muligt i hele Unionen, og for at den mest effektive beredskabsindsats gennemføres rettidigt, hvis der sker et uheld i medlemsstaternes offshore farvande. Under de nuværende ansvarsordninger er det ikke sikkert, at den ansvarlige part klart kan identificeres, og vedkommende er måske ikke i stand til eller ansvarlig for at betale alle omkostninger i forbindelse med den skade, der er forvoldt. Den ansvarlige part bør altid klart kunne identificeres, inden offshore olie- og gasaktiviteter påbegyndes.

(10) Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF af 30. maj 1994 om betingelser for tildeling og udnyttelse af tilladelser til prospektering, efterforskning og produktion af kulbrinter [\(4\)](#) kan offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen udføres såfremt der først opnås en tilladelse. Den koncessionsgivende myndighed skal i denne sammenhæng overveje de tekniske og finansielle risici og, hvis det er relevant, den tidligere ansvarsadfærd hos ansøgere, der ønsker at få en tilladelse, som giver eneret til efterforskning og produktion. Det må sikres, at den koncessionsgivende myndighed, når den undersøger koncessionshaverens tekniske og finansielle kapacitet, også grundigt undersøger dennes evne til at sikre fortsatte sikre og effektive aktiviteter under alle forudsigelige forhold. Når medlemsstaterne vurderer den finansielle kapacitet hos enheder, der anmoder om tilladelse i henhold til direktiv 94/22/EF, skal de efterprøve, at sådanne enheder har fremlagt relevante beviser for, at der er blevet eller vil blive truffet passende forholdsregler til at dække erstatningsansvar, som opstår som følge af større uheld.

(11) Der er behov for at præcisere, at indehavere af tilladelser til offshore olie- og gasaktiviteter i medfør af direktiv 94/22/EF også er de ansvarlige »operatører« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader [\(5\)](#) og ikke bør overdrage deres forpligtelser i denne henseende til tredjeparter, som de har kontraheret med.

(12) Generelle tilladelser i henhold til direktiv 94/22/EF sikrer koncessionshavere eneret til at efterforske eller producere olie eller gas inden for et givet koncessionsområde, men offshore olie- og gasaktiviteter i det pågældende område bør være underlagt løbende lovpligtigt tilsyn udført af medlemsstaternes sagkyndige for at sikre, at der forefindes effektive begrænsningsforanstaltninger, som skal forhindre større uheld og begrænse deres virkninger på personer, miljøet og energiforsynings sikkerheden.

(13) Offshore olie- og gasaktiviteter bør kun udføres af operatører, der er udpeget af koncessionshaverne eller de koncessionsgivende myndigheder. Operatøren kan være en tredjepart eller koncessionshaveren eller en af koncessionshaverne afhængigt af kommercielle ordninger eller nationale administrative krav. Operatøren bør altid være enheden med det primære ansvar for aktiviteterets sikkerhed og bør til enhver tid være kompetent til at handle i den forbindelse. Denne rolle er forskellig afhængigt af, hvilken fase af aktiviteterne koncessionen omfatter. Operatørens rolle er derfor at drive en brønd i efterforskningsfasen og drive et produktionsanlæg i produktionsfasen. Det bør være muligt for operatøren af en brønd i efterforskningsfasen og operatøren af et produktionsanlæg at være samme enhed i et givet koncessionsområde.

(14) Operatører bør bringe risikoen for større uheld så langt ned som praktisk muligt indtil det punkt, hvor omkostningerne ved yderligere nedbringelse af risikoen ville stå i klart misforhold til fordelene ved en sådan nedbringelse. Den praktiske mulighed for risikonedbringelsesforanstaltninger bør overvåges i lyset af ny viden og den teknologiske udvikling. Når det vurderes, om tid, omkostninger og indsats vil stå i klart misforhold til fordelene ved yderligere nedbringelse af risikoen, bør der tages hensyn til bedste praksis inden for risikoniveauer, der er forenelige med de aktiviteter, der udføres.

(15) Det er vigtigt at sikre, at offentligheden tidligt får en effektiv mulighed for at deltage i beslutningsprocessen vedrørende aktiviteter, der potentielt kan få betydelige indvirkninger på miljøet i Unionen. Denne politik er i overensstemmelse med Unionens internationale forpligtelser som f.eks. FN/ECE-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet [\(6\)](#) (Århuskonventionen). Artikel 6 i Århuskonventionen indeholder bestemmelser om offentlig deltagelse i afgørelser vedrørende de konkrete aktiviteter, der er opført i konventionens bilag I, og aktiviteter, som ikke er indeholdt i nævnte bilag I, men som kan have væsentlige indvirkninger på miljøet. Artikel 7 i Århuskonventionen kræver offentlig deltagelse i planer og programmer vedrørende miljøet.

(16) Der findes relevante krav i EU-retsakter vedrørende udviklingen af planer og projekter, navnlig i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/42/EF af 27. juni 2001 om vurdering af bestemte planers og programmers indvirkning på miljøet [\(7\)](#), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet [\(8\)](#), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet [\(9\)](#) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer [\(10\)](#). Dog er ikke alle efterforskningsmæssige offshore olie- og gasaktiviteter omfattet af eksisterende EU-krav om offentlig deltagelse. Dette gælder navnlig for beslutningsprocesser, der sigter mod eller kan føre til, at efterforskningsaktiviteter påbegyndes fra et ikke-produktionsanlæg. Sådanne efterforskningsaktiviteter kan dog under visse omstændigheder potentielt have betydelig indvirkning på miljøet, og beslutningsprocessen bør derfor omfattes af offentlig deltagelse som

påkrævet i henhold til Århuskonventionen.

(17) I Unionen findes der allerede eksempler på gode standarder i den nationale reguleringspraksis vedrørende offshore olie- og gasaktiviteter. Disse anvendes dog ikke ensartet i hele Unionen, og der er endnu ingen medlemsstat, som har indarbejdet den samlede bedste reguleringspraksis i sin lovgivning om forebyggelse af større uheld eller begrænsning af følgerne for menneskers liv og sundhed og for miljøet. Bedste reguleringspraksis er nødvendig for at levere en effektiv regulering, der sikrer de højeste sikkerhedsstandarder og beskytter miljøet; dette kan opnås bl.a. ved at integrere indbyrdes forbundne funktioner i en kompetent myndighed, som kan trække på en eller flere nationale organers ressourcer.

(18) I overensstemmelse med Rådets direktiv 92/91/EØF af 3. november 1992 om minimumsforskrifter for forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed i den boringsrelaterede udvindingsindustri (ellefte særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) [\(11\)](#) bør arbejdstagere og/eller deres repræsentanter høres om sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet og kunne tage del i drøftelser af alle spørgsmål om sikkerhed og sundhed i arbejdsmiljøet. Derudover er bedste praksis i Unionen, at medlemsstaterne formelt indfører høringsmekanismer på et trepartsgrundlag, der omfatter den kompetente myndighed, operatører og ejere og arbejdstagerrepræsentanter. Et eksempel på en sådan formel høring er ILO-konventionen af 1976 om tresidede forhandlinger til fremme af gennemførelsen af internationale arbejdsstandarder (nr. 144).

(19) Medlemsstaterne bør sikre, at den kompetente myndighed har retlige beføjelser og passende ressourcer til at kunne træffe effektive, forholdsmæssige og gennemsigtige håndhævelsesforanstaltninger, herunder, når det er hensigtsmæssigt, standsning af aktiviteterne i tilfælde af operatørers og ejeres utilfredsstillende sikkerhedsniveau og miljøbeskyttelse.

(20) Den kompetente myndigheds uafhængighed og objektivitet bør sikres. I den forbindelse viser erfaringerne fra større uheld tydeligt, at tilrettelæggelsen af administrative beføjelser i en medlemsstat kan forebygge interessekonflikter ved hjælp af en klar adskillelse mellem myndighedsfunktioner og dertil knyttede afgørelser vedrørende offshore sikkerhed og miljø og myndighedsfunktioner vedrørende den økonomiske udvikling af offshore naturressourcer, herunder udstedelse af koncessioner og forvaltning af indtægter. Sådanne interessekonflikter forebygges bedst ved en fuldstændig adskillelse af den kompetente myndighed fra de funktioner, der vedrører den økonomiske udvikling af offshore naturressourcer.

(21) Fuldstændig adskillelse af den kompetente myndighed fra den økonomiske udvikling af offshore naturressourcer kan dog være uforholdsmæssig, hvis niveauet for offshore olie- og gasaktiviteter i en medlemsstat er lavt. I et sådant tilfælde forventes den pågældende medlemsstat at indføre de bedst mulige alternative ordninger for at sikre den kompetente myndigheds uafhængighed og objektivitet.

(22) Der er brug for særlovgivning til at tage højde for de større farer i forbindelse med den offshore olie- og gasindustri, navnlig inden for processikkerhed, sikker indeslutning af kulbrinter, strukturel integritet, forhindring af brand og eksplosion, evakuering, flugt og redning, og begrænsningen af et større uhelds indvirkning på miljøet.

(23) Dette direktiv bør gælde med forbehold af kravene i andre EU-retsakter, især vedrørende arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet, navnlig Rådets direktiv 89/391/EØF af 12. juni 1989 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet [\(12\)](#) og direktiv 92/91/EØF.

(24) En regulering af offshore aktiviteter må nødvendigvis gælde både for aktiviteter, som

udføres på faste anlæg og for dem på mobile anlæg, og for hele efterforsknings- og produktionslivscyklussen, fra projektering til demontering og permanent nedlæggelse.

(25) Den bedste aktuelle praksis for forebyggelse af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter bygger på en målsætningsorienteret tilgang og på at opnå de ønskede resultater ved hjælp af omhyggelig risikovurdering og pålidelige ledelsessystemer.

(26) I henhold til bedste praksis i Unionen tilskyndes operatører og ejere til at indføre en effektiv sikkerheds- og miljøpolitik for selskabet og til at sætte den i værk inden for rammerne af et omfattende sikkerheds- og miljøledelsessystem og i en beredskabsplan. Med henblik på at indføre egnede ordninger for forebyggelse af større uheld bør operatører og ejere foretage en omfattende og systematisk identificering af alle større uheldsscenerier for alle farlige aktiviteter, som kan tænkes udført på det pågældende anlæg, herunder indvirkninger på miljøet som følge af et større uheld. Denne bedste praksis kræver også vurdering af sandsynligheden og konsekvenserne og derfor risikoen for større uheld og også de foranstaltninger, der er nødvendige for at forebygge dem, samt de nødvendige foranstaltninger i en beredskabssituation, skulle et større uheld alligevel ske. Risikovurderingerne og ordningerne for forebyggelse af større uheld bør beskrives klart og samles i rapporten om større farer. Rapporten om større farer bør supplere det sikkerheds- og sundhedsdokument, der er omhandlet i direktiv 92/91/EØF. Arbejdstagerne bør høres i de relevante faser af udarbejdelsen af rapporten om større farer. Rapporten om større farer bør skulle vurderes grundigt og accepteres af den kompetente myndighed

(27) Med sigte på at bevare effektiviteten af farebegrænsningsforanstaltninger i forbindelse med større uheld i medlemsstaternes offshore farvande bør rapporten om større farer udarbejdes og om nødvendigt ændres under hensyntagen til alle væsentlige aspekter i et produktionsanlægs livscyklus, herunder projektering, drift, aktiviteter, aktiviteter i kombination med andre anlæg, flytning af et sådant anlæg inden for den pågældende medlemsstats offshore farvande, større ændringer og endelig nedlæggelse. På samme måde bør rapporten om større farer også udarbejdes under hensyntagen til ikke-produktionsanlæg og ændres om nødvendigt for at tage højde for væsentlige ændringer af anlægget. Intet anlæg bør sættes i drift i medlemsstaternes offshore farvande, medmindre den kompetente myndighed har accepteret den rapport om større farer, operatøren eller ejeren har forelagt den. Den kompetente myndigheds accept af rapporten om større farer bør ikke medføre nogen overdragelse af ansvar for kontrol med større farer fra operatøren eller ejeren til den kompetente myndighed.

(28) Brøndaktiviteter bør kun foretages med et anlæg, som teknisk er i stand til at kontrollere alle forudsigelige farer på stedet, hvor brønden er placeret, og med hensyn til hvilket der foreligger en accepteret rapport om større farer.

(29) Ud over at benytte et egnet anlæg bør operatøren udarbejde en detaljeret udformningsplan og en driftsplan tilpasset de særlige forhold og farer, der gør sig gældende for hver brøndaktivitet. Operatøren bør i overensstemmelse med bedste praksis i Unionen lade foretage en undersøgelse af brøndudformningen udført af en uafhængig sagkyndig. Operatøren bør fremsende en anmeldelse af planerne for brønden til den kompetente myndighed i så god tid, at den kompetente myndighed kan iværksætte de fornødne foranstaltninger i forbindelse med den planlagte brøndaktivitet. I denne forbindelse kan medlemsstaterne indføre strengere nationale krav inden påbegyndelsen af en brøndaktivitet.

(30) Med henblik på en sikker udformning og fortsatte sikre aktiviteter skal industrien følge den bedste praksis, som er fastlagt i autoritative standarder og retningslinjer. Sådanne standarder og retningslinjer bør ajourføres på baggrund af ny viden og innovationer og for at sikre løbende

forbedringer. Operatører, ejere og kompetente myndigheder bør samarbejde om at fastlægge prioriteterne for nye og forbedrede standarder og retningslinjer ud fra erfaringerne med Deepwater Horizon-uheldet og andre større uheld. Under hensyntagen til de etablerede prioriteter bør udarbejdelsen af nye eller forbedrede standarder og retningslinjer iværksættes ufortøvet.

(31) I lyset af kompleksiteten af offshore olie- og gasaktiviteter bør operatørernes og ejernes gennemførelse af bedste praksis være omfattet af en ordning med uafhængig verifikation af sikkerheds- og miljøkritiske elementer i hele anlæggets livscyklus, herunder i tilfælde af produktionsanlæg i udformningsfasen.

(32) I det omfang, mobile offshore borenheder befinder sig i transit og skal betragtes som skibe, er de underlagt internationale maritime konventioner, navnlig Solas, Marpol eller de tilsvarende standarder i den gældende version af kodeksen for bygning og udstyring af mobile offshore borenheder (MODU-koden). Når de befinder sig i transit i offshore farvande, er sådanne mobile offshore borenheder også underlagt EU-retten vedrørende havnestatskontrol og overholdelse af flagstatens bestemmelser. Dette direktiv er rettet mod sådanne enheder, når de er placeret i offshore farvande med henblik på boring, produktion eller andre aktiviteter, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter.

(33) Rapporten om større farer bør bl.a. tage højde for miljørisici, herunder også virkningen af klimatiske forhold og klimaforandringer på anlæggenes langsigtede robusthed. Eftersom offshore olie- og gasaktiviteter i én medlemsstat kan have betydelige negative miljøvirkninger i en anden medlemsstat, er det nødvendigt at indføre og anvende særlige bestemmelser i overensstemmelse med FN-ECE-konventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne udfærdiget i Espoo (Finland) den 25. februar 1991. Medlemsstater med offshore farvande, der er inaktive med hensyn til offshore olie- og gasaktiviteter, bør udpege kontaktpunkter for at lette et effektivt samarbejde i den forbindelse.

(34) Operatører bør øjeblikkeligt underrette medlemsstaterne, såfremt der sker et større uheld, eller at det måske er ved at ske, således at medlemsstaten kan iværksætte en indsats efter omstændighederne. Derfor bør operatører i anmeldelsen medtage egnede og tilstrækkelige oplysninger om, hvor det aktuelle eller umiddelbart forestående uheld er beliggende, hvilket omfang det har, og af hvilken art det er, deres egen indsats og det værste tænkelige scenario for eskalering, herunder grænseoverskridende potentiale.

(35) For at sikre en effektiv beredskabsindsats i nødsituationer bør operatørerne udarbejde interne beredskabsplaner, der er lokalitetsspecifikke og baseret på de risiko- og farescenarier, der er identificeret i rapporten om større farer, forelægge dem for deres kompetente myndighed og opretholde de ressourcer, der er nødvendige for umiddelbart at kunne omsætte planerne, når der er behov for dem. For så vidt angår mobile offshore borenheder skal operatørerne sikre, at ejernes interne beredskabsplaner for anlægget om nødvendigt ændres for at kunne finde anvendelse i forhold til den specifikke placering og brøndaktivitetsfarer. Sådanne ændringer bør medtages i anmeldelsen af brøndaktiviteter. Det bør vurderes, om adgangen til beredskabsressourcer er passende i forhold til kapaciteten til at indsætte dem på uheldsstedet. Beredskabsressourcernes parathed og effektivitet bør sikres og testes regelmæssigt af operatørerne. I behørigt begrundede tilfælde kan beredskabsindsatsen baseres på, at beredskabsudstyr, såsom afspærringsanordninger og andre ressourcer, hurtigt transporteres fra fjerntliggende placeringer.

(36) Bedste globale praksis kræver, at koncessionshaverne, operatørerne og ejerne tager det primære ansvar for at kontrollere de risici, de skaber med deres aktiviteter, herunder aktiviteter,

der udføres af entreprenøren på deres vegne, og derfor som led i en selskabspolitik for forebyggelse af større uheld indfører mekanismer og det højeste niveau for selskabsejerskab for at gennemføre denne politik på en konsekvent måde gennem hele organisationen i Unionen og uden for Unionen.

(37) Ansvarlige operatører og ejere bør forventes at udføre deres aktiviteter i hele verden i overensstemmelse med bedste praksis og standarder. Konsekvent anvendelse af sådan bedste praksis og sådanne standarder bør være obligatorisk i Unionen, og det ville være ønskeligt, at operatører og ejere registreret på en medlemsstats område anvender selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld, når de udfører aktiviteter uden for medlemsstaternes offshore farvande i videst muligt omfang inden for rammerne af gældende national lovgivning.

(38) Selvom det må erkendes, at det måske ikke er muligt at håndhæve anvendelsen af selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld uden for Unionen, bør medlemsstaterne sikre, at operatører og ejere medtager deres offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen i deres dokumenter vedrørende selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld.

(39) Oplysninger om større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen kan hjælpe til en yderligere forståelse af deres potentielle årsager ved bedre at drage lære af centrale erfaringer og ved yderligere at udvikle reguleringsrammerne. Derfor bør alle medlemsstater, herunder indlandsmedlemsstater og medlemsstater med offshore farvande, som ikke har offshore olie- og gasaktiviteter eller koncessionsgivende aktiviteter, kræve rapporter om større uheld, der finder sted uden for Unionen og som involverer selskaber, der er registreret på deres område, og de bør udveksle disse oplysninger på EU-plan. Rapporteringskravene bør ikke hæmme beredskabsindsatsen eller berøre retsforfølgning i tilknytning til et uheld. I stedet bør de fokusere på uheldets relevans for yderligere udvikling af sikkerheden ved offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen.

(40) Medlemsstaterne bør forvente, at operatører og ejere, når de følger bedste praksis, opbygger et effektivt samarbejde med den kompetente myndighed til støtte for dennes bedste reguleringspraksis og proaktivt sikrer det højeste sikkerhedsniveau, og herunder, når det er nødvendigt, suspenderer aktiviteter, uden at den kompetente myndighed behøver at gribe ind.

(41) Med henblik på at sikre, at der ikke er nogen sikkerhedsproblemer, der overses eller ignoreres, er det vigtigt at indføre og fremme anvendelsen af midler for fortrolig indberetning af denne type problemer og at beskytte informanter («whistleblowers»). Skønt medlemsstaterne ingen mulighed har for at håndhæve regler uden for Unionen, bør disse midler gøre det muligt for personer, der er involveret i offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen, at indberette forhold, der vækker bekymring.

(42) Da der ikke findes et fælles dataindberetningsformat for alle medlemsstater, er det vanskeligt for dem at udveksle sammenlignelige og pålidelige data. Et fælles format for operatørers og ejeres indberetning af data til medlemsstaterne ville gøre operatørernes og ejernes sikkerheds- og miljøresultater mere gennemsigtige og give offentligheden adgang til relevante og EU-dækkende sammenlignelige oplysninger om offshore olie- og gasaktiviteters sikkerhed og ville lette formidlingen af de indvundne erfaringer i forbindelse med større uheld og næsten-uheld.

(43) For at sikre ensartede betingelser for informationsdeling og for at fremme gennemsigtigheden i offshore olie- og gassektorens virke bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser med hensyn til formatet og de nærmere vilkår for de oplysninger, der skal udveksles og gøres offentligt tilgængelige. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse

med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser [\(13\)](#).

(44) Rådgivningsproceduren bør anvendes til vedtagelsen af relevante gennemførelsesretsakter eftersom disse retsakter hovedsagelig er af en rent praktisk art. Derfor vil anvendelsen af undersøgelsesproceduren ikke være berettiget.

(45) Med henblik på at fremme offentlighedens tillid til autoriteten og integriteten af offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen bør medlemsstaterne jævnligt forelægge Kommissionen rapporter om aktiviteter og hændelser. Kommissionen bør med jævne mellemrum offentliggøre rapporter om EU-aktiviteter og tendenser inden for offshore olie- og gasssektorens sikkerheds- og miljøresultater. Medlemsstaterne bør straks underrette Kommissionen og alle andre medlemsstater, hvis områder eller farvande er berørt, samt den berørte offentlighed, om et større uheld.

(46) Erfaringerne viser, at det er nødvendigt at sikre fortroligheden af følsomme data, hvis der skal skabes en åben dialog mellem den kompetente myndighed og operatøren og ejeren. Med dette mål for øje bør dialogen mellem operatører og ejere og alle medlemsstater baseres på de relevante gældende internationale retsinstrumenter og EU-retten om adgang til miljørelaterede oplysninger, dog med forbehold af eventuelle tvingende sikkerheds- og miljøhensyn.

(47) Værdien af et samarbejde mellem offshore myndigheder fremgår allerede tydeligt af aktiviteterne i North Sea Offshore Authorities Forum og International Regulators Forum. Lignende samarbejdstiltag er blevet oprettet i hele Unionen i en ekspertgruppe, Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter [\(14\)](#), hvis opgave er at fremme effektivt samarbejde mellem nationale repræsentanter og Kommissionen, herunder formidling af bedste praksis og operationel erfaring, fastlæggelse af prioriteter for højnelse af standarder og for rådgivning af Kommissionen om reguleringsreformer.

(48) Beredskabsindsatsen og beredskabsplanlægningen i forbindelse med større uheld bør gøres mere effektiv ved hjælp af systematisk og planlagt samarbejde både medlemsstaterne imellem og mellem medlemsstaterne og olie- og gasindustrien og ved at dele kompatible beredskabsindsatsmidler, herunder også ekspertise. Såfremt det er hensigtsmæssigt, bør sådanne indsatser og planlægninger også gøre brug af de bestående ressourcer og den bistand, der findes i Unionen, herunder navnlig Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed («agenturet») nedsat ved forordning (EF) nr. 1406/2002 [\(15\)](#) og Unionens civilbeskyttelsesordning nedsat ved Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom [\(16\)](#). Medlemsstaterne bør også have lov til at anmode om yderligere bistand fra agenturet via Unionens civilbeskyttelsesordning.

(49) I henhold til forordning (EF) nr. 1406/2002 blev agenturet oprettet med det formål at sikre et højt, ensartet og effektivt niveau for søfartssikkerhed og forebyggelse af forurening fra skibe i Unionen samt sikre bekæmpelse af havforurening forårsaget af olie- og gasanlæg.

(50) Ved gennemførelsen af forpligtelserne i medfør af dette direktiv bør der tages højde for det forhold, at havområder under en medlemsstats overhøjhed eller suveræne rettigheder og jurisdiktion udgør en integreret del af de fire havregioner, der er fastlagt i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2008/56/EF, dvs. Østersøen, det nordøstlige Atlanterhav, Middelhavet og Sortehavet. Derfor bør det være en prioritet for Unionen at styrke samordning med tredjelande, som har overhøjhed eller suveræne rettigheder og jurisdiktion over havområder i disse havregioner. Hensigtsmæssige samarbejdsrammer herfor omfatter bl.a. regionale havkonventioner, som fastsat i artikel 3, punkt 10, i direktiv 2008/56/EF.

(51) For så vidt angår Middelhavet blev der sideløbende med dette direktiv iværksat de nødvendige foranstaltninger for at Unionen kan tiltræde protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening som følge af udforskning og udnyttelse af kontinentalsoklen, havbunden og undergrunden [\(17\)](#) (»offshore protokollen«) til konventionen om beskyttelse af havmiljøet og kystområdet i Middelhavet (»Barcelonakonventionen«), som blev indgået ved Rådets afgørelse 77/585/EØF [\(18\)](#).

(52) De arktiske farvande er et særlig vigtigt nabohavmiljø for Unionen og spiller en vigtig rolle for at modvirke klimaforandringer. På grund af de alvorlige miljøproblemstillinger i forbindelse med de arktiske farvande bør der lægges særlig vægt på miljøbeskyttelsen af de arktiske egne i forbindelse med alle offshore olie- og gasaktiviteter, herunder også efterforskning, idet der tages hensyn til risikoen for større uheld og behovet for en effektiv beredskabsindsats. Medlemsstater, der er medlem af Det Arktiske Råd, opfordres til aktivt at arbejde for de højeste standarder med hensyn til miljøsikkerhed i dette sårbare og enestående økosystem, f.eks. ved hjælp af internationale instrumenter vedrørende forebyggelse, beredskab og indsats i forbindelse med olieforurening af havet i det arktiske område, og ved hjælp af arbejdet i bl.a. den taskforce, som er oprettet af Det Arktiske Råd, og Det Arktiske Råds eksisterende retningslinjer for offshore olie- og gasaktiviteter.

(53) De nationale eksterne beredskabsplaner bør baseres på risikovurdering og tage hensyn til rapporter om større farer for de anlæg, der er placeret i de berørte offshore farvande. Medlemsstaterne bør tage højde for de seneste retningslinjer vedrørende risikovurdering og -kortlægning med henblik på katastrofehandtering som forberedt af Kommissionen.

(54) En effektiv indsats i nødsituationer kræver umiddelbar handling af operatøren og ejeren og et tæt samarbejde med medlemsstaternes beredskabsorganisationer, som samordner indsatsen af yderligere beredskabsressourcer, efterhånden som situationen udvikler sig. En sådan indsats omfatter også en grundig undersøgelse af nødsituationen, som bør påbegyndes straks, så der går mindst mulig information og færrest mulige beviser tabt. Efter en nødsituation bør medlemsstaterne drage passende konklusioner og træffe eventuelle nødvendige foranstaltninger.

(55) Det er meget vigtigt, at alle relevante oplysninger, herunder de tekniske data og parametre, er tilgængelige for den senere undersøgelse. Medlemsstaterne bør sikre, at relevante oplysninger indsamles under olie- og gasaktiviteterne, og at relevante oplysninger i tilfælde af et større uheld sikres, og at indsamlingen af oplysninger intensiveres hensigtsmæssigt. I denne forbindelse bør medlemsstaterne tilskynde til anvendelse af passende tekniske hjælpemidler for at fremme pålideligheden og registreringen af relevante data og for at forebygge mulig manipulation heraf.

(56) Dette direktiv bør omfatte virksomme, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner for krænkelser for at sikre en effektiv gennemførelse af kravene i direktivet.

(57) For at tilpasse visse bilag til at omfatte supplerende oplysninger, der kan blive nødvendige i lyset af de tekniske fremskridt, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændringen af kravene i visse bilag til dette direktiv. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(58) Definitionen af skade på vandmiljøet i direktiv 2004/35/EF bør ændres for at sikre, at

koncessionshaveres ansvar i henhold til nævnte direktiv gælder for medlemsstaternes havområder som defineret i direktiv 2008/56/EF.

(59) Mange bestemmelser i dette direktiv er ikke relevante for indlandsmedlemsstater, dvs. Østrig, Den Tjekkiske Republik, Ungarn, Luxembourg og Slovakiet. Det er ikke desto mindre ønskeligt, at disse medlemsstater støtter principperne og de høje standarder, der findes i EU-retten for sikkerhed i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, i deres bilaterale kontakter med tredjelande og med relevante internationale organisationer.

(60) Ikke alle medlemsstater med offshore farvande tillader offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion. Disse medlemsstater giver ikke tilladelser til eller forebygger større uheld i forbindelse med sådanne aktiviteter. Det vil derfor være en uforholdsmæssig og unødvendig forpligtelse, hvis disse medlemsstater skulle gennemføre og implementere alle bestemmelser i dette direktiv. Uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter kan imidlertid påvirke deres kyster. Derfor bør disse medlemsstater bl.a. være parate til at reagere på og efterforske i tilfælde af større uheld og bør samarbejde gennem kontaktpunkter med andre berørte medlemsstater og med relevante tredjelande.

(61) I kraft af deres geografiske placering er indlandsmedlemsstater hverken involveret i at koncessionere eller forebygge større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter, eller potentielt berørt af sådanne uheld i andre medlemsstaters offshore farvande. De bør derfor ikke forpligtes til at gennemføre størstedelen af bestemmelserne i dette direktiv. Beskæftiger et selskab, som er registreret i en indlandsmedlemsstat, sig selv eller via datterselskaber med offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen, bør den pågældende medlemsstat anmode selskabet om at udarbejde en rapport om uheld, der forekommer ved sådanne aktiviteter, som kan udveksles på EU-plan, for at alle interesserede parter i Unionen kan drage nytte af erfaringerne fra sådanne uheld.

(62) Ud over de foranstaltninger, som indføres ved dette direktiv, bør Kommissionen undersøge, om der er andre hensigtsmæssige midler, hvormed større uheld kan forebygges og deres virkninger begrænses.

(63) Operatørerne bør sikre, at de har adgang til tilstrækkelige fysiske, menneskelige og finansielle midler til forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne af sådanne uheld. Da der ikke er nogen af de nuværende finansielle sikkerhedsinstrumenter, herunder risikopoljeordninger, som kan dække alle mulige følgevirkninger af større uheld, bør Kommissionen imidlertid foretage yderligere analyser og undersøgelser af hensigtsmæssige foranstaltninger, som kan sikre en tilstrækkelig robust erstatningsansvarsordning i forbindelse med skader som følge af offshore olie- og gasaktiviteter, og af krav til den finansielle kapacitet, herunder hvorvidt der forefindes passende finansielle sikkerhedsinstrumenter eller andre ordninger. Dette kan omfatte en undersøgelse af, hvorvidt det er muligt at indføre en gensidig erstatningsordning. Kommissionen bør forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om sine resultater, om nødvendigt ledsaget af forslag.

(64) På EU-plan er det vigtigt, at tekniske standarder suppleres med tilsvarende retlige rammer i form af produktsikkerhedslovgivning, og at sådanne standarder gælder for offshore anlæg i medlemsstaternes offshore farvande, og ikke kun faste produktionsanlæg. Kommissionen bør derfor foretage yderligere analyser af de produktsikkerhedsstandarder, der gælder for offshore olie- og gasaktiviteter.

(65) Målet for dette direktiv, nemlig fastsættelse af minimumskrav for forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne af større uheld i forbindelse med offshore olie- og

gasaktiviteter, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af den foreslåede handlings omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

KAPITEL I INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv fastsætter minimumskrav for forebyggelse af større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter og begrænsning af følgerne af sådanne uheld.
2. Dette direktiv berører ikke EU-lovgivning vedrørende arbejdstageres sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen, navnlig direktiv 89/391/EØF og direktiv 92/91/EØF.
3. Dette direktiv berører ikke direktiv 94/22/EF, 2001/42/EF, 2003/4/EF [\(19\)](#), 2003/35/EF, 2010/75/EU [\(20\)](#) og 2011/92/EU.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

1) »større uheld«: i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur:

- a) en hændelse, der omfatter en eksplosion, brand, tab af brøndkontrollen eller udslip af olie, gas eller farlige stoffer, som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade
- b) en hændelse, som medfører alvorlig beskadigelse af anlægget eller tilsluttet infrastruktur, og som involverer eller har et betydeligt potentiale til at forårsage dødsfald eller alvorlig personskade
- c) enhver anden hændelse, der medfører døden eller alvorlige kvæstelser for fem eller flere personer, der befinder sig på offshore anlægget, hvor kilden til faren opstår, eller som udfører en olie- og gasaktivitet i forbindelse med anlægget eller tilsluttet
- d) enhver større miljøhændelse, der skyldes hændelser omhandlet i litra a), b) og c).

Med henblik på at fastslå, hvorvidt en hændelse udgør et større uheld i henhold til litra a), b) eller d), anses et anlæg, der normalt er ubemandet, som om det var bemanded

2) »offshore«: beliggende i en medlemsstats territorialfarvand, eksklusive økonomiske zone eller på dens kontinentalsokkel som defineret i De Forenede Nationers havretskonvention

3) »offshore olie- og gasaktiviteter«: alle aktiviteter i forbindelse med et anlæg eller tilsluttet infrastruktur, herunder udformning, planlægning, opførelse, drift og demontering deraf, i forbindelse med efterforskning og produktion af olie eller gas men med undtagelse af transport af olie og gas fra en kyst til en anden

4) »risiko«: kombinationen af sandsynligheden for en hændelse og konsekvenserne af denne hændelse

5) »operatør«: den enhed, der er udpeget af koncessionshaveren eller den koncessionsgivende myndighed til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter, herunder planlægning og gennemførelse af brøndaktiviteter, eller ledelse og styring af et produktionsanlægs funktioner

6) »egnet«: rigtig eller fuldt ud passende, også med hensyn til forholdsmæssig indsats og omkostninger, ud fra et givet krav eller i en given situation baseret på objektive beviser og påvist ved en analyse, sammenligning med passende standarder eller andre løsninger, der anvendes i sammenlignelige situationer af andre myndigheder eller af industrien

7) »enhed«: en fysisk eller juridisk person eller en gruppe af sådanne personer

8) »acceptabel« i forbindelse med en risiko: et risikoniveau, for hvilket tid, omkostninger eller indsats i forbindelse med en nedbringelse heraf vil stå i klart misforhold til fordelene ved en sådan nedbringelse. Når det vurderes, om tid, omkostninger eller indsats vil stå i klart misforhold til fordelene ved yderligere nedbringelse af risikoen, skal der tages hensyn til bedste praksis inden for risikoniveauer, der er forenelige med virksomheden

9) »koncession«: en tilladelse til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter, jf. direktiv 94/22/EF

10) »koncessionsområde«: det geografiske område, der er omfattet af koncessionen

11) »koncessionshaver«: indehaveren eller fælles indehavere af en koncession

12) »entreprenør«: enhver enhed, der har indgået kontrakt med operatøren eller ejeren om at udføre specifikke opgaver på operatørens eller ejerens vegne

13) »koncessionsgivende myndighed«: den offentlige myndighed, der er ansvarlig for at give tilladelser eller for at overvåge anvendelsen af tilladelser som omhandlet i direktiv 94/22/EF

14) »kompetent myndighed«: den offentlige myndighed, der er udnævnt i henhold til dette direktiv, og som er ansvarlig for de opgaver, der er pålagt den i dette direktiv. Den kompetente myndighed kan bestå af et eller flere offentlige organer

15) »eftersforskning«: boring i et prospekt og alle tilknyttede offshore olie- og gasaktiviteter, der er nødvendige forud for produktionsrelaterede aktiviteter

16) »produktion«: offshore udvinding af olie og gas fra undergrunden i koncessionsområdet, herunder også offshore behandling af olie og gas og transport heraf gennem tilsluttet infrastruktur

17) »ikke-produktionsanlæg«: andre anlæg end anlæg, der anvendes til produktion af olie og gas

18) »offentligheden«: en eller flere enheder og i henhold til national lovgivning eller praksis disses foreninger, organisationer eller grupper

19) »anlæg«: en stationær, fast eller mobil indretning eller en kombination af indretninger, som er permanent indbyrdes forbundet ved hjælp af broer eller andre strukturer, som bruges til offshore olie- og gasaktiviteter eller i forbindelse med sådanne aktiviteter. Anlæg omfatter kun mobile offshore boreenheder, når de er placeret i offshore farvande med henblik på boring, produktion eller andre aktiviteter, der er forbundet med offshore olie- og gasaktiviteter.

20) »produktionsanlæg«: anlæg, der anvendes til produktion

21) »tilsluttede infrastruktur«: inden for sikkerhedszonen eller inden for en nærliggende zone på længere afstand fra anlægget efter medlemsstatens skøn:

a) enhver brønd og dermed forbundne strukturer, supplerende enheder og anordninger tilsluttet anlægget

b) ethvert apparatur eller enhver anordning på eller fastgjort til hovedstrukturen i anlægget

c) ethvert tilsluttet rørledningssystem

22) »accept« i forbindelse med rapporten om større farer: den kompetente myndigheds skriftlige fremsendelse til operatøren eller ejeren af meddelelse om, at rapporten, hvis den gennemføres som beskrevet deri, opfylder kravene i dette direktiv. Accept medfører ingen overførsel af ansvar for styring af større farer til den kompetente myndighed

23) »større fare«: en situation, der har potentiale til at føre til et større uheld

24) »brøndaktivitet«: enhver aktivitet vedrørende en brønd, som kan medføre utilsigtet udslip af materialer, der potentielt kan føre til et større uheld, herunder boring af en brønd, reparation eller ændring af en brønd, standsning af brøndaktiviteter og permanent nedlæggelse af en brønd

25) »kombineret drift«: en aktivitet, som udføres fra et anlæg sammen med et eller flere andre anlæg, og hvis formål vedrører det eller de andre anlæg, og som derved i betydelig grad påvirker sikkerhedsrisikoen for personer eller beskyttelsen af miljøet på et, flere eller alle anlæg

26) »sikkerhedszone«: et område inden for en afstand af 500 meter fra enhver del af anlægget, som medlemsstaten har udpeget

27) »ejer«: en enhed, der er retligt beføjet til at styre driften af et ikke-produktionsanlæg

28) »intern beredskabsplan«: en plan, som er udarbejdet af operatøren eller ejeren i henhold til kravene i dette direktiv, vedrørende de foranstaltninger, der skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af et større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter

29) »uafhængig verifikation«: en vurdering og bekræftelse af gyldigheden af bestemte skriftlige erklæringer foretaget af en enhed eller en organisatorisk del af operatøren eller ejeren, som ikke er kontrolleret eller påvirket af den enhed eller den organisatoriske del, der anvender disse erklæringer

30) »væsentlig ændring«:

a) i tilfælde af en rapport om større farer en ændring af det grundlag, på hvilket den oprindelige rapport blev accepteret, herunder bl.a. fysiske forandringer, tilgængelig ny viden eller teknologi og ændringer i driftsledelsen

b) tilfælde af anmeldelse af brøndaktiviteter eller kombineret drift en ændring af det grundlag, på hvilket den oprindelige anmeldelse blev indgivet, herunder bl.a. fysiske forandringer, udskiftning af et anlæg med et andet, tilgængelig ny viden eller teknologi og ændringer i ledelsen af driften

31) »påbegyndelse af aktiviteterne«: det tidspunkt, hvor et anlæg eller den tilsluttede infrastruktur for første gang benyttes til de aktiviteter, som det er udformet til

32) »beredskabseffektivitet ved olieudslip«: effektiviteten af beredskabssystemer for udslip, når der reageres på et olieudslip på grundlag af en analyse af frekvensen, varigheden og tidsbestemmelsen af miljøforhold, som kan forhindre en indsats. Vurderingen af beredskabseffektivitet ved olieudslip udtrykkes som en procentdel af den tid, hvor sådanne forhold ikke er til stede, og omfatter en beskrivelse af driftsbegrænsningerne på de berørte anlæg som et resultat af denne vurdering

33) »sikkerheds- og miljøkritiske elementer«: dele af et anlæg, herunder computerprogrammer, hvis formål det er at forebygge eller begrænse følgerne af et større uheld, og som, hvis de svigter, kan forårsage eller bidrage væsentligt til et større uheld

34) »trepартshøring«: en formel ordning for at muliggøre dialog og samarbejde mellem den kompetente myndighed, operatører og ejere og arbejdstagerrepræsentanter

35) »industri«: enheder, som er direkte involveret i offshore olie- og gasaktiviteter omfattet af dette direktiv, eller hvis aktiviteter er tæt knyttet til disse aktiviteter

36) »ekstern beredskabsplan«: en lokal, national eller regional strategi, som skal forhindre eskalering eller begrænse følgerne af et større uheld i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter under anvendelse af alle operatørens disponible ressourcer som beskrevet i den relevante interne beredskabsplan og enhver yderligere ressource, som medlemsstaterne stiller til rådighed

37) »større miljøhændelse«: en hændelse, som får eller sandsynligvis får betydelig negativ indvirkning på miljøet i henhold til direktiv 2004/35/EF.

KAPITEL II

FOREBYGGELSE AF STØRRE UHELD I FORBINDELSE MED OFFSHORE OLIE- OG GASAKTIVITETER

Artikel 3

Generelle principper for risikostyring inden for offshore olie- og gasaktiviteter

1. Medlemsstaterne kræver, at operatører sikrer, at alle egnede foranstaltninger træffes for at forebygge større uheld som følge af offshore olie- og gasaktiviteter.

2. Medlemsstaterne sikrer, at det forhold, at det var entreprenørers handlinger eller undladelser, der førte til eller bidrog til større uheld, ikke fritager operatørerne fra deres opgaver i medfør af dette direktiv.

3. I tilfælde af et større uheld, sikrer medlemsstaterne, at operatørerne træffer alle egnede foranstaltninger for at begrænse dets virkninger på menneskers sundhed og på miljøet.

4. Medlemsstaterne kræver, at operatørerne sikrer, at offshore olie- og gasaktiviteter udføres på grundlag af systematisk risikostyring, således at de resterende risici ved større uheld for mennesker, miljøet og offshore anlæg er acceptable.

Artikel 4

Sikkerheds- og miljømæssige hensyn vedrørende koncessioner

1. Medlemsstaterne sikrer, at afgørelser om udstedelse eller overførsel af koncessioner til at udføre offshore olie- og gasaktiviteter tager hensyn til den kapacitet, som ansøgeren om en sådan koncession har, til at opfylde kravene til aktiviteterne inden for rammerne af koncessionen som krævet i de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen, navnlig dette direktiv.

2. I særdeleshed, når der foretages en vurdering af ansøgerens tekniske og finansielle kapacitet, tages behørigt hensyn til følgende:

a) risici, farer og alle andre relevante oplysninger vedrørende det pågældende

koncessionsområde, herunder eventuelt omkostningerne ved en forringelse af havmiljøet, jf. artikel 8, stk. 1, litra c), i direktiv 2008/56/EF

b) den relevante fase af de offshore olie- og gasaktiviteter

c) ansøgerens finansielle kapacitet, herunder alle finansielle sikkerhedsstillelser til at dække det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med de pågældende offshore olie- og gasaktiviteter, herunder erstatningsansvar for potentielle økonomiske skader, hvis et sådant erstatningsansvar har hjemmel i national ret.

d) de oplysninger, der er til rådighed om ansøgerens sikkerheds- og miljøresultater, herunder med hensyn til større uheld, hvor det er hensigtsmæssigt, for de aktiviteter, i forbindelse med hvilke der blev anmodet om koncession.

Forud for udstedelse eller overførsel af en koncession til olie- og gasaktiviteter, hører den koncessionsgivende myndighed, hvis hensigtsmæssigt, den kompetente myndighed.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den koncessionsgivende myndighed ikke udsteder en koncession, medmindre den er tilfreds med ansøgerens godtgørelse om, at ansøgeren har truffet eller vil træffe passende foranstaltninger på grundlag af ordninger, som medlemsstaterne beslutter, til dækning af det potentielle erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med ansøgerens offshore olie- og gasaktiviteter. En sådan foranstaltning skal være på plads og virksom fra starten af offshore olie- og gasaktiviteterne. Medlemsstaterne kræver, at ansøgere på passende vis forelægger dokumentation for teknisk og finansiell kapacitet og eventuelle andre relevante oplysninger vedrørende det område, der er omfattet af koncessionen og den relevante fase af offshore olie- og gasaktiviteterne.

Medlemsstaterne vurderer, hvorvidt de i første afsnit omhandlede bestemmelser er fyldestgørende med henblik på at fastslå, hvorvidt ansøgeren råder over tilstrækkelige finansielle midler til øjeblikkelig iværksættelse og uafbrudt fortsættelse af alle de foranstaltninger, der er nødvendige for en effektiv beredskabsindsats og efterfølgende genopretning.

Medlemsstaterne fremmer anvendelsen af bæredygtige finansielle instrumenter og andre ordninger for at bistå ansøgere om koncession med at påvise deres finansielle kapacitet i henhold til første afsnit.

Medlemsstaterne indfører som et minimum procedurer til at sikre omgående og passende behandling af erstatningskrav, herunder med hensyn til skadeserstatning for grænseoverskridende hændelser.

Medlemsstaterne kræver, at koncessionshaveren opretholder en tilstrækkelig stor kapacitet til at opfylde deres finansielle forpligtelser, der følger af erstatningsansvar for offshore olie- og gasaktiviteter.

4. Den koncessionsgivende myndighed eller koncessionshaveren udpeger operatøren. Når operatøren skal udpeges af koncessionshaveren, underrettes den koncessionsgivende myndighed om udpegelsen på forhånd. I sådanne tilfælde kan den koncessionsgivende myndighed, om nødvendigt i samråd med den kompetente myndighed, gøre indsigelse mod udpegelsen af operatøren. Når der gøres en sådan indsigelse, kræver medlemsstaterne, at koncessionshaveren udpeger en egnet alternativ operatør eller påtager sig operatørens forpligtelser i henhold til dette direktiv.

5. Koncessionsprocedurerne for offshore olie- og gasaktiviteter i forbindelse med et givent koncessionsområde tilrettelægges på en sådan måde, at medlemsstaten kan tage hensyn til de oplysninger, der er indsamlet som resultat af efterforskningen, inden produktionen går i gang.

6. Når der foretages en vurdering af de tekniske og finansielle kapaciteter, som en ansøger om en koncession har, lægges der særlig vægt på alle miljømæssigt følsomme hav- og kystmiljøer, navnlig økosystemer, der spiller en vigtig rolle for modvirkning af og tilpasning til klimaforandringer, såsom salt- og havgræsenge, og beskyttede havområder, såsom særlige bevaringsområder i henhold til Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (21), særlige beskyttede områder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle (22) og beskyttede havområder som aftalt af Unionen eller de berørte medlemsstater inden for rammerne af de internationale eller regionale aftaler, som de er part i.

Artikel 5

Offentlig deltagelse i forbindelse med planlagte offshore olie- og gasefterforskningers virkninger på miljøet

1. Boringen af en efterforskningsbrønd fra et ikke-produktionsanlæg påbegyndes kun, hvis medlemsstatens relevante myndigheder forinden har sikret, at der er iværksat tidlig og effektiv offentlig deltagelse vedrørende de eventuelle virkninger af de planlagte offshore olie- og gasaktiviteter på miljøet i henhold til andre EU-retsakter, navnlig direktiv 2001/42/EF eller 2011/92/EU alt efter omstændighederne.

2. Når der ikke er iværksat offentlig deltagelse i henhold til stk. 1, sikrer medlemsstaterne, at der træffes følgende foranstaltninger:

- a) offentligheden informeres ved offentlige meddelelser eller andre egnede midler såsom elektroniske medier om, hvor det planlægges at tillade efterforskningsaktiviteter
- b) den berørte offentlighed identificeres, herunder den del af offentligheden, som er berørt af eller sandsynligvis vil blive berørt af, eller som har en interesse i afgørelsen om at tillade efterforskningsaktiviteter, herunder relevante ikke-statslige organisationer, f.eks. de organisationer, der fremmer miljøbeskyttelse, og andre relevante organisationer
- c) relevante oplysninger om sådanne planlagte aktiviteter stilles til rådighed for offentligheden, herunder bl.a. oplysninger om retten til at deltage i beslutningstagningen og om, hvem kommentarer eller spørgsmål kan rettes til
- d) offentligheden kan fremkomme med kommentarer og synspunkter på et tidspunkt, hvor alle muligheder stadig står åbne, inden der træffes afgørelser om at tillade efterforskning
- e) når de i litra d) omhandlede afgørelser træffes, tages der behørigt hensyn til resultaterne af offentlighedens deltagelse, og
- f) den berørte medlemsstat oplyser omgående offentligheden, efter at have behandlet dens kommentarer og udtalelser, om de afgørelser, der er truffet, og om begrundelserne herfor og overvejelser, der ligger til grund for disse afgørelser, herunder information om processen for offentlighedens deltagelse.

Der fastsættes rimelige tidsrammer, således at der er tilstrækkelig tid til hver af de forskellige etaper i offentlighedens deltagelse.

3. Denne artikel finder ikke anvendelse på områder, der var omfattet af en koncession, inden den 18. juli 2013.

Artikel 6

Offshore olie- og gasaktiviteter inden for koncessionsområder

1. Medlemsstaterne sikrer, at produktionsanlæg og tilsluttet infrastruktur kun drives i et koncessionsområde og kun af operatører, der er udpeget til det formål i henhold til artikel 4, stk. 4.

2. Medlemsstaterne kræver, at koncessionshaveren sikrer, at operatøren har kapacitet til at opfylde kravene for specifik drift inden for koncessionens rammer.

3. Under alle olie- og gasaktiviteter kræver medlemsstaterne, at koncessionshaveren tager alle rimelige skridt for at sikre, at operatøren opfylder kravene, udfører sine funktioner og lever op til sine forpligtelser i henhold til dette direktiv.

4. Beslutter den kompetente myndighed, at operatøren ikke længere har kapacitet til at opfylde de relevante krav i henhold til dette direktiv, underrettes den koncessionsgivende myndighed herom. Den koncessionsgivende myndighed underretter herefter koncessionshaveren herom, og koncessionshaveren skal tage ansvaret for udførelsen af de pågældende forpligtelser og straks foreslå den koncessionsgivende myndighed en anden operatør.

5. Medlemsstaterne sikrer, at aktiviteter, der knytter sig til produktionsanlæg og ikke-produktionsanlæg, ikke påbegyndes eller fortsættes, før den kompetente myndighed har accepteret rapporten om større farer i overensstemmelse med dette direktiv.

6. Medlemsstaterne sikrer, at brøndaktiviteter eller kombineret drift ikke påbegyndes eller fortsættes, før rapporten om større farer for de involverede anlæg er blevet accepteret i overensstemmelse med dette direktiv. Derudover må sådanne aktiviteter ikke påbegyndes eller fortsættes, hvis der ikke er indgivet en anmeldelse af brøndaktiviteter eller en anmeldelse af kombineret drift i henhold til henholdsvis artikel 11, stk. 1, litra h) eller i), til den kompetente myndighed, eller hvis den kompetente myndighed gør indsigelse mod en anmeldelses indhold.

7. Medlemsstaterne sikrer, at der etableres en sikkerhedszone omkring et anlæg, og at fartøjer forbydes indsejling eller ophold i denne sikkerhedszone.

Dette forbud finder dog ikke anvendelse på et fartøj, der sejler ind eller opholder sig i sikkerhedszonen:

- i. i forbindelse med nedlægning, inspektion, test, reparation, vedligeholdelse, ændring, fornyelse eller fjernelse af et undersøisk kabel eller en undersøisk rørledning i eller nær sikkerhedszonen
- ii. for at levere tjenesteydelser til eller transportere personer eller varer til eller fra ethvert anlæg i sikkerhedszonen
- iii. for at inspicere ethvert anlæg eller tilsluttet infrastruktur i den pågældende sikkerhedszone i henhold til medlemsstatens bemyndigelse
- iv. i forbindelse med redning af eller forsøg på at redde liv eller ejendom
- v. på grund af uvejr
- vi. fordi det er i havsnød, eller
- vii. hvis operatøren, ejeren eller medlemsstaten, hvori sikkerhedszonen befinder sig, har givet sit samtykke.

8. Medlemsstaterne udarbejder en mekanisme til effektiv deltagelse i trepartsconsultationer mellem den kompetente myndighed, operatører og ejere og arbejdstagerrepræsentanter om formuleringen af standarder og politikker vedrørende forebyggelse af større uheld.

Artikel 7

Erstatningsansvar for miljøskader

Uden at det berører det eksisterende anvendelsesområde for erstatningsansvar vedrørende forebyggelse og afhjælpning af miljøskader i henhold til direktiv 2004/35/EF, sikrer medlemsstaterne, at koncessionshaveren er økonomisk ansvarlig for forebyggelse og afhjælpning af miljøskader som defineret i nævnte direktiv forvoldt af offshore olie- og gasaktiviteter udført af eller på vegne af koncessionshaveren eller operatøren.

Artikel 8

Udpegelse af den kompetente myndighed

1. Medlemsstaterne udpeger en kompetent myndighed med ansvar for følgende myndighedsfunktioner:

- a) at vurdere og acceptere rapporter om større farer, vurdere designanmeldelser og vurdere anmeldelser af brøndaktiviteter eller kombineret drift samt øvrige lignende dokumenter, som indgives til den
- b) at føre tilsyn med operatørers og ejeres overholdelse af dette direktiv, herunder inspektioner, undersøgelser og håndhævelsesforanstaltninger
- c) at rådgive andre myndigheder eller organer, herunder den koncessionsgivende myndighed
- d) at udarbejde årlige planer i overensstemmelse med artikel 21
- e) at udarbejde rapporter
- f) at samarbejde med de kompetente myndigheder eller kontaktpunkter i henhold til artikel 27.

2. Medlemsstaterne sikrer til enhver tid, at den kompetente myndighed er uafhængig og objektiv, når den udfører sine myndighedsfunktioner, og navnlig med hensyn til stk. 1, litra a), b) og c). I overensstemmelse hermed forebygges interessekonflikter mellem på den ene side den kompetente myndigheds myndighedsfunktioner og på den anden side myndighedsfunktionerne vedrørende den økonomiske udvikling af de offshore naturressourcer og udstedelse af koncessioner til offshore olie- og gasaktiviteter i medlemsstaten og indsamlingen og forvaltningen af indtægter fra disse aktiviteter.

3. For at opfylde målene i stk. 2 kræver medlemsstaterne, at den kompetente myndighedsfunktioner udføres inden for en myndighed, der er uafhængig af alle medlemsstatens opgaver i forbindelse med den økonomiske udvikling af de offshore naturressourcer og udstedelse af koncessioner til offshore olie- og gasaktiviteter i medlemsstaten og indsamlingen og forvaltningen af indtægter fra disse aktiviteter.

Er det samlede antal normalt bemandede anlæg på under seks, kan den pågældende medlemsstat dog beslutte ikke at anvende stk. 3, første afsnit. En sådan beslutning træffes med forbehold af dens forpligtelser i henhold til stk. 2.

4. Medlemsstaterne stiller en beskrivelse af, hvordan den kompetente myndighed er organiseret, til rådighed for offentligheden, herunder hvorfor de har etableret den kompetente myndighed på en sådan måde, og hvordan de har sikret, at myndighedsfunktionerne i stk. 1 udføres, og forpligtelserne i stk. 2 overholdes.

5. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed råder over tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer til at udføre sine opgaver i henhold til dette direktiv. Disse ressourcer skal svare til medlemsstaternes omfang af offshore olie- og gasaktiviteter.

6. Medlemsstaterne kan indgå formelle aftaler med hensigtsmæssige EU-agenturer eller andre egnede organer, hvis sådanne findes, om ydelse af specialiseret ekspertise til støtte for den kompetente myndighed, når den udfører sine myndighedsfunktioner. For så vidt angår dette stykke anses et organ for uegnet, hvis dets objektivitet kan blive bragt i fare på grund af interessekonflikter.

7. Medlemsstaterne kan indføre mekanismer, i henhold til hvilke de finansielle omkostninger for den kompetente myndighed ved udførelsen af sine opgaver i henhold til dette direktiv kan dækkes af koncessionshavere, operatører eller ejere.

8. Når den kompetente myndighed består af mere end et organ, gør medlemsstaterne alt, hvad de kan, for at undgå duplikering af myndighedsfunktioner organerne imellem. Medlemsstaterne kan udpege et af organerne til at være det ledende organ med ansvar for at koordinere de myndighedsfunktioner, der er pålagt i henhold til dette direktiv, og for at aflægge rapport til Kommissionen.

9. Medlemsstaterne gennemgår den kompetente myndigheds aktiviteter og træffer alle nødvendige foranstaltninger til forbedring af dens effektivitet i forbindelse med udførelse af myndighedsfunktionerne i stk. 1.

Artikel 9

Den kompetente myndigheds funktioner

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed:

- a) handler uafhængigt af politikker, myndighedsafgørelser eller andre overvejelser, der ikke vedrører dens opgaver i henhold til dette direktiv
- b) præciserer omfanget af sine ansvarsområder og operatørens og ejerens ansvar for kontrollen med risikoen for større uheld i henhold til dette direktiv
- c) udarbejder en politik, en proces og procedurer for grundig vurdering af rapporter om større farer og anmeldelser, som indgives i henhold til artikel 11 samt tilsyn med overholdelse af dette direktiv i medlemsstatens jurisdiktion, herunder inspektion, undersøgelse og håndhævelsesforanstaltninger
- d) gør politikken, processen og procedurerne i henhold til litra c) tilgængelige for operatører og ejere og gør sammenfatninger heraf tilgængelige for offentligheden
- e) hvor det er nødvendigt, forbereder og gennemfører koordinerede eller fælles procedurer med andre myndigheder i medlemsstaten for at påtage sig opgaverne i henhold til dette direktiv, og
- f) baserer sin politik, organisation og sine arbejdsprocedurer på principperne i bilag III.

Artikel 10

Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerheds opgaver

1. Det Europæiske Agentur for Søfartssikkerhed (EMSA, herefter »agenturet«) yder medlemsstaterne og Kommissionen teknisk og videnskabelig bistand i overensstemmelse med sit mandat i henhold til forordning (EF) nr. 1406/2002.

2. Inden for rammerne af dets mandat skal agenturet:

- a) bistå Kommissionen og den berørte medlemsstat, når den anmoder herom, med at påvise og overvåge omfanget af et olie- eller gasudslip
- b) bistå medlemsstaterne, når de anmoder herom, med at forberede og gennemføre eksterne beredskabsplaner, især når der forekommer grænseoverskridende virkninger inden for og uden for medlemsstaternes offshore farvande
- c) sammen med medlemsstaterne og operatørerne udarbejde et katalog over tilgængelige beredskabsudstyr og -tjenester på grundlag af medlemsstaternes eksterne og interne beredskabsplaner.

3. Agenturet kan, hvis det anmodes om det:

- a) bistå Kommissionen med at vurdere medlemsstaternes eksterne beredskabsplaner for at kontrollere, hvorvidt planerne er i overensstemmelse med dette direktiv
- b) evaluere øvelser, der har det at teste beredskabsmekanismer på tværs af grænser og på EU-plan som fokus.

KAPITEL III

FORBEREDELSE OG UDFØRELSE AF OFFSHORE OLIE- OG GASAKTIVITETER

Artikel 11

Dokumenter, der skal forelægges vedrørende udførelse af offshore olie- og gasaktiviteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren eller ejeren forelægger følgende dokumenter for den kompetente myndighed:

- a) selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld eller en fyldestgørende beskrivelse heraf i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1 og 5
- b) sikkerheds- og miljøledelsessystemet, der gælder for anlægget, eller en fyldestgørende beskrivelse heraf i overensstemmelse med artikel 19, stk. 3 og 5
- c) hvis der er tale om et planlagt produktionsanlæg, en designanmeldelse i overensstemmelse med kravene i bilag I, del 1
- d) en beskrivelse af den uafhængige verifikationsordning i overensstemmelse med artikel 17
- e) en rapport om større farer i overensstemmelse med artikel 12 og 13
- f) i tilfælde af en væsentlig ændring eller demontering af et anlæg, en ændret rapport om større farer i overensstemmelse med artikel 12 og 13
- g) den interne beredskabsplan eller en fyldestgørende beskrivelse heraf i overensstemmelse med artikel 14 og 28
- h) i tilfælde af en brøndaktivitet en anmeldelse af den pågældende brøndaktivitet og

oplysninger om den pågældende brøndaktivitet i overensstemmelse med artikel 15

- i) i tilfælde af en kombineret aktivitet en anmeldelse af kombineret drift i overensstemmelse med artikel 16
- j) i tilfælde af et eksisterende produktionsanlæg, som skal flyttes til en ny driftsplacering, en flytningsanmeldelse i overensstemmelse bilag I, del 1
- k) ethvert andet relevant dokument, som den kompetente myndighed anmoder om.

2. De dokumenter, der skal forelægges i henhold til stk. 1, litra a), b), d) og g), indgår i den i henhold til stk. 1, litra e), påkrævede rapport om større farer. Brøndoperatørens selskabspolitik for forebyggelse af større uheld skal, hvis ikke tidligere indgivet, indgå sammen med anmeldelsen af brøndaktiviteter, der skal indgives i henhold til stk. 1, litra h).

3. Den designanmeldelse, der er påkrævet i henhold til stk. 1, litra c), indgives til den kompetente myndighed inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, inden den påtænkte forelæggelse af rapporten om større farer for den planlagte aktivitet. Den kompetente myndighed skal reagere på designanmeldelsen med bemærkninger, der skal tages i betragtning i rapporten om større farer.

4. Skal et eksisterende produktionsanlæg bringes ind i eller ud af en medlemsstats offshore farvand, underretter operatøren den kompetente myndighed skriftligt herom inden den dato, hvor produktionsanlægget planlægges ført ind i eller ud af medlemsstatens offshore farvand.

5. Den flytningsanmeldelse, der kræves i henhold til stk. 1, litra j), indgives til den kompetente myndighed på et tilstrækkelig tidligt tidspunkt i den foreslåede tidsplan til, at operatøren kan tage hensyn til forhold, som den kompetente myndighed måtte fremføre under udarbejdelsen af rapporten om større farer.

6. Sker der en væsentlig ændring, der får virkning for design- eller flytningsanmeldelsen inden forelæggelsen af rapporten om større farer, underrettes den kompetente myndighed om den ændring så hurtigt som muligt.

7. Den i henhold til stk. 1, litra e), påkrævede rapport om større farer forelægges for den kompetente myndighed inden for en frist, der fastlægges af den kompetente myndighed, og som er inden den planlagte påbegyndelse af aktiviteterne.

Artikel 12

Rapport om større farer for et produktionsanlæg

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren udarbejder en rapport om større farer for et produktionsanlæg, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e). Rapporten skal indeholde de i bilag I, del 2 og 5, omhandlede oplysninger og skal ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, eller når den kompetente myndighed kræver det.

2. Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstagerrepræsentanterne høres i de relevante faser af forberedelsen af rapporten om større farer for et produktionsanlæg, og at der forelægges dokumentation herfor i overensstemmelse med bilag I, del 2, punkt 3.

3. Rapporten om større farer for et produktionsanlæg kan udarbejdes, så den gælder for en gruppe anlæg, hvis dette er godkendt af den kompetente myndighed.

4. Er der behov for yderligere oplysninger, før en rapport om større farer kan accepteres, sikrer medlemsstaterne, at operatøren på anmodning fra den kompetente myndighed leverer sådanne oplysninger og foretager de nødvendige ændringer af den forelagte rapport om større farer.

5. Skal der foretages ændringer af et produktionsanlæg, der medfører en væsentlig ændring, eller påtænkes det at demontere et fast produktionsanlæg, udarbejder operatøren en ændret rapport om større farer, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra f), inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, i overensstemmelse med bilag I, del 6.

6. Medlemsstaterne sikrer, at de planlagte ændringer ikke tages i brug eller, at en demontering ikke påbegyndes, før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede rapport om større farer for produktionsanlægget.

7. Rapporten om større farer for et produktionsanlæg skal jævnligt grundigt gennemgås af operatøren, mindst hvert femte år eller tidligere, når den kompetente myndighed kræver det. Resultaterne af gennemgangen meddeles den kompetente myndighed.

Artikel 13

Rapport om større farer for et ikke-produktionsanlæg

1. Medlemsstaterne sikrer, at ejeren udarbejder en rapport om større farer for et ikke-produktionsanlæg, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e). Rapporten skal omfatte de oplysninger, der er anført i bilag I, del 3 og 5, og skal ajourføres, når det er hensigtsmæssigt, eller når den kompetente myndighed kræver det.

2. Medlemsstaterne sikrer, at arbejdstagerrepræsentanterne høres i de relevante faser i forbindelse med udarbejdelsen af rapporten om større farer for et ikke-produktionsanlæg, og at der forelægges dokumentation herfor i overensstemmelse med bilag I, del 3, punkt 2.

3. Er der behov for yderligere oplysninger, før en rapport om større farer for et ikke-produktionsanlæg kan accepteres, kræver medlemsstaterne, at ejeren på anmodning fra den kompetente myndighed leverer sådanne oplysninger og foretager de nødvendige ændringer af den forelagte rapport om større farer.

4. Skal der foretages ændringer af et ikke-produktionsanlæg, der medfører en væsentlig ændring, eller påtænkes det at demontere et fast ikke-produktionsanlæg, udarbejder ejeren en ændret rapport om større farer, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra f), inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, i overensstemmelse med bilag I, del 6, punkt 1, 2 og 3.

5. For så vidt angår et fast ikke-produktionsanlæg sikrer medlemsstaterne, at de planlagte ændringer ikke tages i brug eller, at en demontering ikke påbegyndes, før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede rapport om større farer for det stationære ikke-produktionsanlæg.

6. For så vidt angår et mobilt ikke-produktionsanlæg sikrer medlemsstaterne, at de planlagte ændringer ikke tages i brug, før den kompetente myndighed har accepteret den ændrede rapport om større farer for det mobile ikke-produktionsanlæg.

7. Rapporten om større farer for et ikke-produktionsanlæg skal jævnligt grundigt gennemgås af ejeren, mindst hvert femte år eller tidligere, når den kompetente myndighed kræver det. Resultaterne af gennemgangen meddeles den kompetente myndighed.

Artikel 14

Interne beredskabsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne eller, i givet fald, ejere udarbejder interne beredskabsplaner, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g). Planerne udarbejdes i overensstemmelse med artikel 28 under hensyntagen til den risikovurdering vedrørende større uheld, som er gennemført i forbindelse med udarbejdelsen af den seneste rapport om større farer. Planen omfatter en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip.

2. Skal et mobilt ikke-produktionsanlæg anvendes til at udføre brøndaktiviteter, tages der i den interne beredskabsplan for anlægget højde for den risikovurdering, der er gennemført under udarbejdelsen af den anmeldelse af brøndaktiviteterne, der skal indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra h). Skal den interne beredskabsplan ændres på grund af særlige forhold for eller placeringen af brønden, sikrer medlemsstaterne, at brøndoperatøren forelægger den ændrede interne beredskabsplan, eller en fyldestgørende beskrivelse heraf, for den kompetente myndighed som et supplement til den relevante anmeldelse af brøndaktiviteterne.

3. Skal et ikke-produktionsanlæg anvendes til at udføre kombineret drift, ændres den interne beredskabsplan til at omfatte den kombinerede drift og forelægges for den kompetente myndighed som et supplement til den relevante anmeldelse af den kombinerede drift.

Artikel 15

Anmeldelse af og oplysninger om brøndaktiviteter

1. Medlemsstaterne sikrer, at brøndoperatøren forbereder anmeldelsen, der skal indgives til den kompetente myndighed, jf. artikel 11, stk. 1, litra h). Den skal forelægges inden for en frist, der fastsættes af den kompetente myndighed, der ligger forud for påbegyndelsen af brøndaktiviteten. Denne anmeldelse af brøndaktiviteter skal indeholde nærmere oplysninger om brøndens udformning og de foreslåede brøndaktiviteter i overensstemmelse med bilag I, del 4. Dette omfatter en analyse af beredskabseffektiviteten ved olieudslip.

2. Den kompetente myndighed gennemgår anmeldelsen, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, eventuelle passende foranstaltninger, før brøndaktiviteterne påbegyndes, hvilket kan omfatte forbud mod, at aktiviteterne påbegyndes.

3. Medlemsstaterne sikrer, at brøndoperatøren inddrager den uafhængige verifikator i planlægningen og udarbejdelsen af en væsentlig ændring af den indgivne anmeldelse af brøndaktiviteterne i henhold til artikel 17, stk. 4, litra b), og at denne straks underretter den kompetente myndighed om enhver væsentlig ændring af den indgivne anmeldelse af brøndaktiviteterne. Den kompetente myndighed gennemgår disse ændringer, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, eventuelle passende foranstaltninger.

4. Medlemsstaterne sikrer, at brøndoperatøren forelægger rapporter om brøndaktiviteter for den kompetente myndighed i overensstemmelse med kravene i bilag II. Rapporterne forelægges med ugentlige intervaller begyndende på den dag, hvor brøndaktiviteterne påbegyndes, eller med intervaller, der fastsættes af den kompetente myndighed.

Artikel 16

Anmeldelse af kombineret drift

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere, som skal deltage i kombineret drift, i fællesskab udarbejder anmeldelsen, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra i).

Anmeldelsen skal indeholde de i bilag I, del 7, omhandlede oplysninger. Medlemsstaterne sikrer, at en af de berørte operatører indgiver anmeldelsen af den kombinerede drift til den kompetente myndighed. Anmeldelsen skal indgives inden for en frist, som fastsættes af den kompetente myndighed, inden den kombinerede drift påbegyndes.

2. Den kompetente myndighed gennemgår anmeldelsen, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, passende foranstaltninger, før den kombinerede drift påbegyndes, hvilket kan omfatte forbud mod, at driften påbegyndes.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den operatør, der indgav anmeldelsen, straks underretter den kompetente myndighed om enhver væsentlig ændring af den indgivne anmeldelse. Den kompetente myndighed gennemgår disse ændringer, og iværksætter, hvis det skønnes nødvendigt, eventuelle passende foranstaltninger.

Artikel 17

Uafhængig verifikation

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere fastsætter ordninger for uafhængig verifikation, og at de udarbejder en beskrivelse af sådanne ordninger, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra d), og som skal indgå i det sikkerheds- og miljøledelsessystem, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b). Beskrivelsen skal indeholde de i bilag I, del 5, omhandlede oplysninger.

2. Resultaterne af den uafhængige verifikation berører ikke det ansvar, som operatøren eller ejeren bærer for, at det verificerede udstyr og de verificerede systemer fungerer korrekt og sikkert.

3. Udvælgelsen af en uafhængig verifikator og udformningen af ordningerne for uafhængig verifikation skal opfylde kriterierne i bilag V.

4. Ordningerne for uafhængig verifikation indføres:

- a) i forbindelse med anlæg for på en uafhængig måde at skabe sikkerhed for, at de sikkerheds- og miljøkritiske elementer, der er identificeret i risikovurderingen for anlægget, som beskrevet i rapporten om større farer, er egnede, og at tidsplanen for undersøgelse og prøvning af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer er egnet, ajourført og fungerer efter hensigten
- b) i forbindelse med anmeldelser af brøndaktiviteter for på en uafhængig måde at skabe sikkerhed for, at brøndudformningen og brøndkontrolforanstaltningerne til enhver tid er egnede til de forventede brøndforhold.

5. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere reagerer på og træffer passende foranstaltninger på grundlag af den uafhængige verifikators rådgivning.

6. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere sikrer, at rådgivning fra den uafhængige verifikator i henhold til stk. 4, litra a), og fortegnelser over foranstaltninger, der er taget på grundlag af sådan rådgivning, stilles til rådighed for den kompetente myndighed og opbevares af operatøren eller ejeren i en periode på seks måneder efter afslutningen af de offshore olie- og gasaktiviteter, som de vedrører.

7. Medlemsstaterne kræver, at brøndoperatører sikrer, at den uafhængige verifikators resultater og bemærkninger i henhold til nærværende artikels stk. 4, litra b), og at deres foranstaltninger som reaktion på disse resultater og bemærkninger fremgår af anmeldelsen af brøndaktiviteterne udarbejdet i overensstemmelse med artikel 15.

8. For et produktionsanlæg skal verifikationsordningen være indført, inden designet færdiggøres. For et ikke-produktionsanlæg skal ordningen være indført, inden aktiviteterne påbegyndes i medlemsstaternes offshore farvande.

Artikel 18

Den kompetente myndigheds beføjelser i forbindelse med aktiviteter på anlæg

Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed:

- a) forbyder drift af eller påbegyndelse af aktiviteter på ethvert anlæg eller enhver tilsluttet infrastruktur, hvis de foreslåede foranstaltninger i rapporten om større farer til forebyggelse eller begrænsning af følgerne af større uheld eller anmeldelserne af brøndaktiviteter eller kombineret drift forelagt i henhold til artikel 11, stk. 1, litra h) eller i), henholdsvis anses for at være utilstrækkelige til at opfylde kravene fastsat i dette direktiv
- b) i ekstraordinære situationer, og hvor den ikke mener, at sikkerhed og miljøbeskyttelse bringes i fare, afkorter det tidsinterval, der er påkrævet mellem indgivelsen af rapporten om større farer eller andre dokumenter, der skal forelægges i henhold til artikel 11, og påbegyndelsen af aktiviteterne
- c) kræver, at operatøren træffer sådanne hensigtsmæssige foranstaltninger, som den kompetente myndighed anser for nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 3, stk. 1
- d) når artikel 6, stk. 4, finder anvendelse, træffer tilstrækkelige foranstaltninger til at sikre aktiviteternes vedvarende sikkerhed
- e) har beføjelser til at kræve forbedringer og om nødvendigt forbyde fortsat drift af ethvert anlæg eller dele heraf eller enhver tilsluttet infrastruktur, hvis det fremgår af resultaterne af en inspektion, en beslutning, jf. artikel 6, stk. 4, en periodisk gennemgang af rapporten om større farer forelagt i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), eller af ændringer i anmeldelser indgivet i henhold til artikel 11, at dette direktivs krav ikke opfyldes, eller der er rimelig tvivl om offshore olie- og gasaktiviteters eller anlægs sikkerhed.

KAPITEL IV

POLITIK FOR FOREBYGGELSE

Artikel 19

Operatørers og ejeres forebyggelse af større uheld

1. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere udarbejder et dokument, som beskriver deres selskabspolitik for forebyggelse af større uheld, som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a), og sikrer, at den implementeres for alle deres offshore olie- og gasaktiviteter, herunder ved at indføre passende overvågningstiltag, som sikrer, at politikken fungerer effektivt. Dokumentet skal indeholde de i bilag I, del 8, omhandlede oplysninger.

2. I selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld tages der højde for operatørens primære ansvar for bl.a. at begrænse risiciene for et større uheld som følge af operatørens aktiviteter og for hele tiden at forbedre kontrollen med disse risici, så der til enhver tid sikres et højt beskyttelsesniveau.

3. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere udarbejder et dokument, som fastlægger deres sikkerheds- og miljøledelsessystemer, og som skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b). Dokumentet skal indeholde en beskrivelse af de:

- a) organisatoriske procedurer for kontrol med større farer
- b) procedurer for udarbejdelse og forelæggelse af rapporter om større farer, og i givet fald andre dokumenter i henhold til dette direktiv, og
- c) ordninger for uafhængig verifikation fastsat i henhold til artikel 17.

4. Medlemsstaterne skaber mulighed for, at operatører og ejere kan bidrage til mekanismer for effektive trepartsconsultationer som fastsat i henhold til artikel 6, stk. 8. Hvor det er hensigtsmæssigt, kan der redegøres for en operatørs og en ejers tilsagn om sådanne mekanismer i selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld.

5. Selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld og sikkerheds- og miljøledelsessystemerne skal udarbejdes i overensstemmelse med bilag I, del 8 og 9, og bilag IV. Følgende betingelser finder anvendelse:

- a) selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld skal foreligge skriftligt og fastlægge de overordnede mål for og procedurer til at kontrollere risikoen for et større uheld og klarlægge, hvordan disse mål opnås og procedurer får virkning på selskabsniveau
- b) sikkerheds- og miljøledelsessystemet skal indgå i operatørens eller ejerens overordnede ledelsessystem og omfatte organisationsstruktur, ansvar, praksis, procedurer, processer og ressourcer til fastlæggelse og gennemførelse af selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld.

6. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere udarbejder og ajourfører en fuldstændig opgørelse over udstyr til beredskabsindsats, der er relevant for deres offshore olie- og gasaktiviteter.

7. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere i samråd med den kompetente myndighed og ved at gøre brug af udveksling af viden, oplysninger og erfaring, jf. artikel 27, stk. 1, udarbejder og reviderer standarder og retningslinjer for bedste praksis inden for kontrol af større farer gennem hele design- og driftscyklussen for offshore olie- og gasaktiviteter, og at de som minimum følger retningslinjerne i bilag VI.

8. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere sikrer, at deres dokument om selskabspolitik for forebyggelse af større uheld, jf. stk. 1, også omfatter deres produktions- og ikke-produktionsanlæg uden for Unionen.

9. Medfører en aktivitet, der gennemføres af en operatør eller en ejer, en umiddelbar fare for menneskers sundhed eller øger risikoen for et større uheld væsentligt, sikrer medlemsstaterne, at operatøren eller ejeren træffer egnede foranstaltninger, som, hvis det skønnes nødvendigt, kan omfatte en suspension af den relevante aktivitet, indtil faren eller risikoen er bragt under tilstrækkelig kontrol. Træffes sådanne foranstaltninger, sikrer medlemsstaterne, at operatøren eller ejeren underretter den kompetente myndighed herom straks og inden for 24 timer efter at have truffet disse foranstaltninger.

10. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne og ejerne, når det er hensigtsmæssigt, træffer egnede foranstaltninger til at anvende passende tekniske midler eller procedurer for at fremme pålideligheden og registreringen af relevante data og for at forebygge mulig manipulation heraf.

Artikel 20

Offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen

1. Medlemsstaterne kræver, at virksomheder, der er registreret på deres område, og som selv eller via datterselskaber gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen som koncessionshavere eller operatører, på anmodning rapporterer til dem i tilfælde af ethvert større uheld, som de har været involveret i.

2. På anmodning om en rapport, jf. nærværende artikels stk. 1, præciserer den relevante medlemsstat de krævede oplysninger nærmere. Sådanne rapporter udveksles i overensstemmelse med artikel 27, stk. 1. Medlemsstater, der hverken har en kompetent myndighed eller et kontaktpunkt, forelægger Kommissionen de rapporter, der modtages.

Artikel 21

Sikring af overholdelsen af reguleringsrammerne for forebyggelse af større uheld

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne og ejerne overholder de foranstaltninger, der er fastsat i rapporten om større farer og i de planer, der er omhandlet i anmeldelsen af brøndaktiviteter og anmeldelsen af kombineret drift, der indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), h) og i) henholdsvis.

2. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere stiller transport til rådighed for den kompetente myndighed eller enhver person, der handler under ledelse af den kompetente myndighed, til eller fra et anlæg eller fartøj, der er forbundet med olie- og gasaktiviteter, inklusive overførsel af udstyr, inden for en rimelig frist, samt kost og logi og andre fornødenheder ved besøg på anlæggene med henblik på at lette den kompetente myndigheds tilsyn, herunder inspektioner, undersøgelser og håndhævelse af overholdelsen af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed udarbejder årlige planer for effektivt tilsyn, herunder inspektioner af større farer på grundlag af risikostyring og med særlig vægt på overholdelse af rapporten om større farer og andre dokumenter, der forelægges i henhold til artikel 11. Planernes effektivitet gennemgås med regelmæssige mellemrum, og den kompetente myndighed træffer alle fornødne foranstaltninger til forbedring heraf.

Artikel 22

Fortrolig indberetning af sikkerhedsproblemer

1. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed iværksætter mekanismer:

- a) for fortrolig indberetning af sikkerheds- og miljøproblemer i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter fra alle kilder, og
- b) for undersøgelse af sådanne indberetninger og sørger for, at de berørte personer forbliver anonyme.

2. Medlemsstaterne kræver, at operatører og ejere informerer deres egne ansatte og entreprenører tilknyttet aktiviteten og deres ansatte om de nærmere detaljer af de nationale procedurer for den i stk. 1 omhandlede mekanisme, og sørger for, at der findes en henvisning til fortrolig indberetning i den relevante uddannelse eller de relevante meddelelser.

KAPITEL V

GENNEMSIGTIGHED OG UDVEKSLING AF OPLYSNINGER

Artikel 23

Udveksling af oplysninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere som minimum forelægger de oplysninger, der er beskrevet i bilag IX, for den kompetente myndighed.

2. Kommissionen fastsætter ved hjælp af en gennemførelsesretsakt et fælles dataindberetningsformat og de nærmere vilkår for udveksling af oplysninger. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 37, stk. 2.

Artikel 24

Gennemsigtighed

1. Medlemsstaterne offentliggør oplysningerne i bilag IX.

2. Kommissionen fastlægger ved hjælp af en gennemførelsesretsakt et fælles offentliggørelsesformat, som gør det nemt at sammenligne data på tværs af grænserne. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 37, stk. 2. Det fælles offentliggørelsesformat gør det muligt at foretage en pålidelig sammenligning af de enkelte landes praksis i henhold til nærværende artikel og artikel 25.

Artikel 25

Rapportering om sikkerheds- og miljøvirkninger

1. Medlemsstaterne forelægger en årlig rapport for Kommissionen, der indeholder de i bilag IX, punkt 3, omhandlede oplysninger.

2. Medlemsstaterne udpeger en myndighed, som er ansvarlig for udvekslingen af oplysninger i henhold til artikel 23 og for offentliggørelsen af oplysninger i henhold til artikel 24.

3. Kommissionen offentliggør en årlig rapport på grundlag af de indberettede oplysninger fra medlemsstaterne i henhold til stk. 1.

Artikel 26

Undersøgelse efter et større uheld

1. Medlemsstaterne indleder grundige undersøgelser af større uheld, der finder sted under deres jurisdiktion.

2. En sammenfatning af resultaterne i henhold til stk. 1 stilles til rådighed for Kommissionen enten ved undersøgelsens afslutning eller eventuelt ved retssagens afslutning. Medlemsstaterne offentliggør en ikke-fortrolig udgave af resultaterne.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed, efter de i stk. 1 omhandlede undersøgelser, gennemfører alle de af undersøgelsens anbefalinger, som den er bemyndiget til at gennemføre.

KAPITEL VI SAMARBEJDE

Artikel 27

Samarbejde mellem medlemsstater

1. Hver medlemsstat sikrer, at dens kompetente myndighed jævnligt udveksler viden, oplysninger og erfaringer med andre kompetente myndigheder bl.a. gennem Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter (EUOAG), og at den deltager i høringer om anvendelsen af relevant national lovgivning og EU-lovgivning med industrien, andre interesseparter og Kommissionen.

For medlemsstater uden olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion modtages de i første afsnit omhandlede oplysninger af de kontaktpunkter, der er udpeget i henhold til artikel 32, stk. 1.

2. Viden, oplysninger og erfaringer, der udveksles i henhold til stk. 1, skal navnlig vedrøre effektiviteten af foranstaltninger til risikostyring, forebyggelse af større uheld, verifikation af overholdelsen og beredskab i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter i Unionen og uden for Unionen, hvor dette er relevant.

3. Hver medlemsstat sikrer, at dens kompetente myndighed deltager i fastsættelsen af klare fælles prioriteter for udarbejdelse og ajourføring af standarder og retningslinjer med henblik på at identificere og fremme gennemførelsen og en konsekvent anvendelse af bedste praksis inden for offshore olie- og gasaktiviteter.

4. Senest den 19. juli 2014 forelægger Kommissionen medlemsstaterne en rapport om, hvorvidt der er tilstrækkelige nationale ekspertressourcer til at udføre myndighedsfunktionerne i henhold til dette direktiv, hvilket om nødvendigt omfatter forslag med henblik på at sikre, at alle medlemsstater har adgang til tilstrækkelige ekspertressourcer.

5. Senest den 19. juli 2016 underretter medlemsstaterne Kommissionen om de nationale foranstaltninger, de har truffet, vedrørende adgang til viden, aktiver og ekspertressourcer, herunder formelle aftaler i henhold til artikel 8, stk. 6.

KAPITEL VII BEREDSKAB OG INDSATS I FORBINDELSE MED UHELD

Artikel 28

Krav til interne beredskabsplaner

1. Medlemsstaterne sikrer, at de interne beredskabsplaner, der skal udarbejdes af operatøren eller ejeren i overensstemmelse med artikel 14 og forlægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g):

- a) iværksættes straks for at reagere på ethvert større uheld eller en situation, hvor der er en umiddelbar risiko for et større uheld, og
- b) er i overensstemmelse med den eksterne beredskabsplan, jf. artikel 29.

2. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren og ejeren råder over det udstyr og den ekspertise, der indgår i den interne beredskabsplan, således at det pågældende udstyr og den pågældende ekspertise er til rådighed til hver en tid og efter behov står til rådighed for myndighederne, som er ansvarlige

for gennemførelsen af den eksterne beredskabsplan, i den medlemsstat, hvor den interne beredskabsplan finder anvendelse.

3. Den interne beredskabsplan udarbejdes i overensstemmelse med bilag I, del 10, og ajourføres som følge af enhver væsentlig ændring af rapporten om større farer eller anmeldelserne, som er indgivet i henhold til artikel 11. Alle ajourføringer forelægges den kompetente myndighed i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g), og meddeles den eller de relevante myndigheder, der er ansvarlige for udarbejdelsen af den eksterne beredskabsplan for det pågældende område.

4. Den interne beredskabsplan integreres med de andre foranstaltninger vedrørende beskyttelse og redning af personale fra det uheldsramte anlæg, således at der sikres gode chancer for personlig sikkerhed og overlevelse.

Artikel 29

Eksterne beredskabsplaner og indsats i forbindelse med uheld

1. Medlemsstaterne udarbejder eksterne beredskabsplaner, som dækker alle offshore olie- og gasanlæg eller tilsluttet infrastruktur og alle områder under deres jurisdiktion, som kan tænkes at blive berørt. Medlemsstaterne præciserer koncessionshavernes og operatørernes rolle og finansielle forpligtelser i forbindelse med den eksterne beredskabsplan.

2. De eksterne beredskabsplaner udarbejdes af medlemsstaterne i samarbejde med de relevante operatører og ejere og, hvis det er relevant, koncessionshavere og den kompetente myndighed og tager hensyn til den mest ajourførte udgave af de interne beredskabsplaner for eksisterende eller planlagte anlæg og tilsluttet infrastruktur i det område, der er omfattet af den eksterne beredskabsplan.

3. Eksterne beredskabsplaner udarbejdes i overensstemmelse med bilag VII og stilles til rådighed for Kommissionen, andre potentielt berørte medlemsstater og offentligheden. Medlemsstaterne sørger for, når de stiller deres eksterne beredskabsplaner til rådighed, at de offentliggjorte oplysninger ikke udgør en risiko for sikkerheden og beskyttelsen af offshore olie- og gasanlæg og deres drift og ikke skader medlemsstaternes økonomiske interesser eller medlemsstaternes embedsmænds personlige sikkerhed og trivsel.

4. Medlemsstaterne træffer egnede foranstaltninger for at nå et højt kompatibilitets- og interoperabilitetsniveau for beredskabsudstyr og -ekspertise blandt alle medlemsstater i et geografisk område og i givet fald uden for dette. Medlemsstaterne opmuntrer industrien til at udvikle beredskabsudstyr og kontraherede tjenester, der er kompatible og interoperable i hele det geografiske område.

5. Medlemsstaterne fører en fortegnelse over beredskabsudstyr og -tjenester i overensstemmelse med bilag VIII, punkt 1. Fortegnelserne stilles til rådighed for andre potentielt berørte medlemsstater og Kommissionen og på gensidig basis for nabolandene.

6. Medlemsstaterne sikrer, at operatørerne og ejerne regelmæssigt tester deres evne til at gennemføre en effektiv indsats i forbindelse med større uheld i nært samarbejde med medlemsstaternes relevante myndigheder.

7. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder eller, i givet fald, kontaktpunkterne udvikler samarbejdsscenerier for nødsituationer. Sådanne scenarier vurderes og ajourføres regelmæssigt efter behov.

Artikel 30

Beredskab

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren eller i givet fald ejeren straks underretter de relevante myndigheder om et større uheld eller om en situation, som indebærer en umiddelbar risiko for et større uheld. Underretning skal beskrive omstændighederne, herunder om muligt oprindelsen, mulige indvirkninger på miljøet og de potentielle alvorlige konsekvenser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at operatøren eller ejeren i tilfælde af et større uheld træffer alle egnede foranstaltninger for at forhindre dets eskalering og begrænse dets virkninger. Medlemsstaternes relevante myndigheder kan bistå operatøren eller ejeren, herunder med at stille supplerende ressourcer til rådighed.

3. I løbet af beredskabsindsatsen indsamler medlemsstaten de nødvendige oplysninger for at kunne foretage en grundig undersøgelse i overensstemmelse med artikel 26, stk. 1.

KAPITEL VIII GRÆNSEOVERSKRIDENDE VIRKNINGER

Artikel 31

Beredskab og indsats på tværs af grænserne i medlemsstater med offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion

1. Mener en medlemsstat, at en alvorlig fare i forbindelse med offshore olie- eller gasaktiviteter, som skal finde sted under dens jurisdiktion, kan tænkes at have betydelige virkninger på miljøet i en anden medlemsstat, fremsender den, forud for påbegyndelsen af aktiviteten, de relevante oplysninger til den potentielt berørte medlemsstat og tilstræber sammen med den pågældende medlemsstat, at der vedtages foranstaltninger for at forebygge skade.

Medlemsstater, der vurderer, at de selv er potentielt berørte, kan anmode den medlemsstat, under hvis jurisdiktion den offshore olie- og gasaktivitet skal finde sted, om at fremsende dem alle relevante oplysninger. Disse medlemsstater kan i fællesskab vurdere foranstaltningernes effektivitet, uden at det berører myndighedsfunktionerne for den kompetente myndighed, der har jurisdiktion over den berørte aktivitet i henhold til artikel 8, stk. 1, litra a), b) og c).

2. I de interne og eksterne beredskabsplaner tages der hensyn til de større farer, der er identificeret i henhold til stk. 1, med henblik på at lette en fælles effektiv beredskabsindsats i forbindelse med et større uheld.

3. Hvor der er en risiko for, at de forudsigelige grænseoverskridende virkninger i forbindelse med større uheld påvirker tredjelande, stiller medlemsstaterne oplysninger til rådighed for tredjelandene på gensidig basis.

4. Medlemsstaterne samordner indbyrdes foranstaltninger, der vedrører områder uden for Unionen, med henblik på at forebygge potentielle negative virkninger som følge af offshore olie- og gasaktiviteter.

5. Medlemsstaterne tester regelmæssigt deres evne til at gennemføre en effektiv beredskabsindsats i forbindelse med større uheld i samarbejde med potentielt berørte medlemsstater, relevante EU-agenturer og på gensidig basis potentielt berørte tredjelande. Kommissionen kan yde et bidrag ved øvelser, som har til formål at teste beredskabsmekanismer på tværs af grænserne.

6. I tilfælde af et større uheld eller overhængende fare for et større uheld, der har eller kan få grænseoverskridende virkninger, underretter den medlemsstat, under hvis jurisdiktion situationen opstår, straks Kommissionen og de medlemsstater eller tredjelande, som kan tænkes at blive berørt af situationen, og stiller løbende de oplysninger til rådighed, der er relevante med henblik på en effektiv beredskabsindsats.

Artikel 32

Grænseoverskridende beredskab og indsats i medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion

1. Medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion udpeger et kontaktpunkt med henblik på udveksling af oplysninger med relevante nabomedlemsstater.

2. I medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion finder artikel 29, stk. 4 og 7, anvendelse, så det sikres, at der findes en passende beredskabskapacitet, såfremt de berøres af et større uheld.

3. Medlemsstater uden offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion samordner deres nationale beredskabsplanlægning for havmiljøet med andre relevante medlemsstater i det omfang, det er nødvendigt for at sikre den mest effektive beredskabsindsats i forbindelse med et større uheld.

4. Såfremt en medlemsstat uden offshore olie- og gasaktiviteter under sin jurisdiktion er berørt af et større uheld:

- a) træffer den de egnede foranstaltninger i overensstemmelse med den i stk. 3 omhandlede nationale beredskabsplanlægning
- b) sikrer den, at enhver oplysning, som er under dens kontrol og tilgængelig inden for dens jurisdiktion, og som kan være relevant for en fuldstændig undersøgelse af det større uheld, på anmodning gives til eller stilles til rådighed for den medlemsstat, der gennemfører undersøgelsen i henhold til artikel 26.

Artikel 33

Samordnet tilgang til sikkerhed i forbindelse med offshore olie- og gasaktiviteter internationalt

1. Kommissionen fremmer i nært samarbejde med medlemsstaterne, og med forehold af relevante internationale aftaler, samarbejdet med tredjelande, som gennemfører offshore olie- og gasaktiviteter i de samme havområder som medlemsstaterne.

2. Kommissionen fremmer udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstater med offshore olie- og gasaktiviteter og tilgrænsende tredjelande med lignende aktiviteter med henblik på fremme af forebyggende foranstaltninger og regionale beredskabsplaner.

3. Kommissionen fremmer høje sikkerhedsstandarder for offshore olie- og gasaktiviteter internationalt i de relevante globale og regionale fora, herunder også fora vedrørende arktiske farvande.

KAPITEL IX

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 34

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om sanktioner for overtrædelser af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger til at sikre gennemførelsen heraf. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsernes grovhed og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser senest den 19. juli 2015 og meddeler straks senere ændringer af betydning for bestemmelserne.

Artikel 35

Beføjelser delegeret til Kommissionen

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 36 med henblik på tilpasning af bilag I, II, VI og VII, så de omfatter supplerende oplysninger, der kan blive nødvendige i lyset af tekniske fremskridt. Disse tilpasninger må ikke føre til væsentlige ændringer i kravene i dette direktiv.

Artikel 36

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 35, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 18. juli 2013. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest fire måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 35 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er trådt i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 35 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet eller Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Denne frist forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 37

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 4 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Artikel 38

Ændring af direktiv 2004/35/EF

1. Artikel 2, stk. 1, litra b), i direktiv 2004/35/EF affattes således:

- »b) »skade på vandmiljøet«, dvs. en skade, som medfører en betydelig negativ påvirkning af:
- i) de pågældende vandressourcers økologiske, kemiske eller kvantitative tilstand eller det økologiske potentiale som defineret i direktiv 2000/60/EF, med undtagelse af negative virkninger, der er omfattet af artikel 4, stk. 7, i nævnte direktiv, eller
 - ii) de pågældende marine vandressourcers miljøtilstand som defineret i direktiv 2008/56/EF, for så vidt som de særlige miljømæssige aspekter af havmiljøet ikke allerede er omfattet af direktiv 2000/60/EF«.

2. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme stk. 1 senest den 19. juli 2015. De underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 39

Rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet

1. Kommissionen forelægger senest den 31. december 2014 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om tilgængeligheden af instrumenter for finansiel sikkerhedsstillelse og om behandling af erstatningskrav, eventuelt ledsaget af forslag.
2. Kommissionen forelægger senest den 19. juli 2015 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om sin vurdering af effektiviteten af erstatningsansvarsordningerne i Unionen med hensyn til de skader, der er forårsaget af offshore olie- og gasaktiviteter. Denne rapport skal omfatte en vurdering af, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at udvide bestemmelserne om erstatningsansvar. Rapporten ledsages eventuelt af forslag.
3. Kommissionen undersøger, hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at adfærd, der forårsager et større uheld, underlægges anvendelsesområdet for Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet (23). Kommissionen forelægger senest den 31. december 2014 Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultaterne, eventuelt ledsaget af lovgivningsforslag, med forbehold af, at medlemsstaterne stiller relevante oplysninger til rådighed.

Artikel 40

Rapportering og revision

1. Senest den 19. juli 2019 vurderer Kommissionen, under behørig hensynstagen til de kompetente myndigheders bestræbelser og erfaringer, erfaringen med gennemførelsen af dette direktiv.

2. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport med resultatet af denne vurdering. Rapporten omfatter relevante forslag om ændring af dette direktiv.

Artikel 41

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 19. juli 2015.

De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Uanset stk. 1, første afsnit, og med forbehold af stk. 5, underretter medlemsstater med offshore farvande, der ikke har offshore olie- og gasaktiviteter under deres jurisdiktion, og som ikke har planer om at koncessionere sådanne aktiviteter, Kommissionen herom og er kun forpligtede til senest den 19. juli 2015 at sætte de love og bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 20, 32 og 34. Sådanne medlemsstater må ikke koncessionere sådanne aktiviteter, før de har gennemført de resterende bestemmelser i dette direktiv og har underrettet Kommissionen herom.

4. Uanset stk. 1, første afsnit, og med forbehold af stk. 5, er indlandsmedlemsstater kun forpligtede til senest den 19. juli 2015 at sætte de love og bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 20.

5. Er der ikke den 18. juli 2013 registreret noget selskab, der udfører aktiviteter omfattet af artikel 20, i en medlemsstat, som er omfattet af stk. 3 eller 4, er den pågældende medlemsstat kun forpligtet til at sætte de love og bestemmelser i kraft, der er nødvendige for at sikre overholdelse af artikel 20, fra 12 måneder efter en eventuel senere registrering af et sådant selskab i den pågældende medlemsstat eller senest den 19. juli 2015, alt efter hvilken dato der er den seneste.

Artikel 42

Overgangsbestemmelser

1. Med hensyn til ejere, operatører af planlagte produktionsanlæg og operatører, der planlægger eller gennemfører brøndaktiviteter, anvender medlemsstaterne de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 41, senest den 19. juli 2016.

2. Med hensyn til eksisterende anlæg anvender medlemsstaterne de love og administrative bestemmelser, der er vedtaget i henhold til artikel 41, fra datoen for den planlagte gennemgang af dokumentation for risikovurdering, dog senest den 19. juli 2018.

Artikel 43

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 44

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.
Udfærdiget i Strasbourg, den 12. juni 2013.

På Europa-Parlamentets vegne

M. SCHULZ

Formand

På Rådets vegne

L. CREIGHTON

Formand

(1) [EUT C 143 af 22.5.2012, s. 125.](#)

(2) Europa-Parlamentets holdning af 21.5.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.6.2013.

(3) [EUT L 164 af 25.6.2008, s. 19.](#)

(4) [EFT L 164 af 30.6.1994, s. 3.](#)

(5) [EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.](#)

(6) [EUT L 124 af 17.5.2005, s. 4.](#)

(7) [EFT L 197 af 21.7.2001, s. 30.](#)

(8) [EUT L 156 af 25.6.2003, s. 17.](#)

(9) [EUT L 26 af 28.1.2012, s. 1.](#)

(10) [EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1.](#)

(11) [EFT L 348 af 28.11.1992, s. 9.](#)

(12) [EFT L 183 af 29.6.1989, s. 1.](#)

(13) [EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.](#)

(14) Kommissionens afgørelse af 19. januar 2012 om etablering af Den Europæiske Unions Myndighedsgruppe for Offshore Olie- og Gasaktiviteter ([EUT C 18 af 21.1.2012, s. 8.](#))

(15) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1406/2002 af 27. juni 2002 om oprettelse af et europæisk agentur for søfartssikkerhed ([EFT L 208 af 5.8.2002, s. 1.](#))

(16) [EUT L 314 af 1.12.2007, s. 9.](#)

(17) Rådets afgørelse af 17. december 2012 om Den Europæiske Unions tiltrædelse af protokollen om beskyttelse af Middelhavet mod forurening som følge af undersøgelse og udnyttelse af kontinentalskuden og af havbunden og dennes undergrund ([EUT L 4 af 9.1.2013, s. 13.](#))

(18) [EFT L 240 af 19.9.1977, s. 1.](#)

(19) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger ([EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.](#))

(20) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) ([EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17.](#))

(21) [EFT L 206 af 22.7.1992, s. 7.](#)

(22) [EUT L 20 af 26.1.2010, s. 7.](#)

(23) [EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28.](#)

BILAG I

Oplysninger, der skal medtages i dokumenter, der forelægges for den kompetente myndighed i henhold til artikel 11

1. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN DESIGN- ELLER FLYTNINGSANMELDELSE FOR ET PRODUKTIONSANLÆG

Designanmeldelsen og flytningsanmeldelsen for et produktionsanlæg, der indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra c) og j), henholdsvis, skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på anlægsoperatøren
- 2) en beskrivelse af designprocessen for produktionsaktiviteterne fra det første koncept til det indsendte design eller valget af eksisterende anlæg, relevante anvendte standarder og processens designkoncepter
- 3) en beskrivelse af det valgte designkoncept i forhold til scenarierne for større fare for det pågældende anlæg og dets placering og af de vigtigste risikobegrænsende elementer
- 4) en påvisning af, at konceptet bidrager til at nedsætte risikoen for større fare til et acceptabelt niveau
- 5) en beskrivelse af anlægget og af forholdene på det sted, hvor det tænkes placeret
- 6) en beskrivelse af alle grænser, som miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og hvilke forholdsregler der er truffet for at identificere risici, der udgår fra havbunden og havet, og som medfører fare, såsom rørledninger og fortøjninger af tilstødende anlæg
- 7) en beskrivelse af, hvilke typer aktiviteter, som indebærer større fare, der skal udføres
- 8) en generel beskrivelse af det sikkerheds- og miljøledelsessystem, der skal sikre, at de påtænkte foranstaltninger til begrænsning af risikoen for større uheld fungerer efter hensigten
- 9) en beskrivelse af de uafhængige verificeringsordninger og en foreløbig liste over sikkerheds- og miljøkritiske elementer og disses påkrævede ydeevne
- 10) hvor et eksisterende produktionsanlæg skal flyttes til en ny placering for at udøve en anden produktionsaktivitet, en påvisning af, at anlægget er egnet til den foreslåede produktionsaktivitet
- 11) hvor et ikke-produktionsanlæg skal konverteres til brug som et produktionsanlæg, en begrundelse, der påviser, at anlægget er egnet til en sådan konvertering.

2. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN RAPPORT OM STØRRE FARER FOR DRIFT AF ET PRODUKTIONSANLÆG

Rapporter om større farer for et produktionsanlæg, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 12 og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) en beskrivelse af, hvordan der er taget hensyn til den kompetente myndigheds reaktion på designanmeldelsen
- 2) navn og adresse på anlægsoperatøren

- 3) en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af rapporten om større farer
- 4) en beskrivelse af anlægget og eventuelle forbindelser med andre anlæg eller tilsluttede infrastrukturer, herunder boringer
- 5) eftervisning af, at alle større farer er identificeret, at deres sandsynlighed og følger er vurderet, herunder eventuelle grænser, som miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og at de iværksatte risikobegrænsende foranstaltninger, herunder forbundne sikkerheds- og miljøkritiske elementer, er egnede i den forstand, at risikoen i forbindelse med et større uheld nedbringes til et acceptabelt niveau; denne eftervisning omfatter en vurdering af effektiviteten af beredskabet ved olieudslip
- 6) en beskrivelse af, hvilke typer aktiviteter med potentiale for større fare der skal udføres på anlægget, og hvor mange personer der højst kan være på anlægget på en gang
- 7) en beskrivelse af udstyr og ordninger, der har til formål at sikre kontrollen over boringen, processikkerhed, indeslutning af farlige stoffer, forebyggelse af brand og eksplosion, beskyttelse af arbejdstagere mod farlige stoffer og beskyttelse af miljøet mod et begyndende større uheld
- 8) en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der er truffet for at beskytte personer på anlægget mod større farer og sørge for sikker flugt, evakuering og redning af dem og foranstaltninger for at vedligeholde kontrolsystemer, der har til formål at hindre skader på anlægget og miljøet i en situation, hvor alt personale er evakueret
- 9) relevante regelsæt, standarder og retningslinjer, som anvendes ved opførelsen og ibrugtagningen af anlægget
- 10) oplysninger om operatørens sikkerheds- og miljøledelsessystem, der er relevante for produktionsanlægget
- 11) en intern beredskabsplan eller en fyldestgørende beskrivelse heraf
- 12) en beskrivelse af den uafhængige verifikationsordning
- 13) alle andre relevante oplysninger, f.eks. når to eller flere anlæg drives i kombination på en måde, der påvirker potentialet for større fare for et af anlæggene eller dem alle
- 14) alle oplysninger, der er relevante for andre krav i dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til kravene vedrørende forebyggelse af større uheld i direktiv 92/91/EØF
- 15) med hensyn til aktiviteter, der udføres fra anlægget, oplysninger om forebyggelse af større uheld, der fører til betydelige eller alvorlige miljøskader, der er relevante for andre krav i henhold til dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til direktiv 2011/92/EU
- 16) en vurdering af de identificerede potentielle miljøvirkninger som følge af manglende indeslutning af forurenende stoffer efter et større uheld og en beskrivelse af de tekniske og ikke-tekniske foranstaltninger, som påtænkes indført for at forebygge, mindske eller kompensere for dem, herunder overvågning.

3. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN RAPPORT OM STØRRE FARER FOR ET IKKE-PRODUKTIONSANLÆG

Rapporter om større farer for et ikke-produktionsanlæg, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 13 og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra e), skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på ejeren
- 2) en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af rapporten om større farer
- 3) en beskrivelse af anlægget og — for mobile anlæg — en beskrivelse af, hvordan det flyttes mellem forskellige placeringer, og om dets stationeringssystem
- 4) en beskrivelse af, hvilke typer aktiviteter med potentiale for større fare der kan udføres på anlægget, og hvor mange personer der højst kan være på anlægget på en gang
- 5) eftervisning af, at alle større farer er identificeret, at deres sandsynlighed og følger er vurderet, herunder eventuelle grænser, som miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og at de iværksatte risikobegrænsende foranstaltninger, herunder forbundne sikkerheds- og miljøkritiske elementer, er egnede i den forstand, at risikoen i forbindelse med et større uheld nedbringes til et acceptabelt niveau; denne eftervisning omfatter en vurdering af effektiviteten af beredskabet ved olieudslip
- 6) en beskrivelse af anlægsmaskineri og ordninger, der har til formål at sikre kontrollen over boringen, processikkerhed, indeslutning af farlige stoffer, forebyggelse af brand og eksplosion, beskyttelse af arbejdstagere mod farlige stoffer og beskyttelse af miljøet mod et større uheld
- 7) en beskrivelse af, hvilke foranstaltninger der er truffet for at beskytte personer på anlægget mod større farer og sørge for sikker flugt, evakuering og redning af dem og foranstaltninger for at vedligeholde kontrolsystemer, der har til formål at hindre skader på anlægget og miljøet i en situation, hvor alt personale er evakueret
- 8) relevante regelsæt, standarder og retningslinjer, som anvendes ved opførelsen og ibrugtagningen af anlægget
- 9) eftervisning af, at alle større farer er identificeret for alle de aktiviteter, som kan udføres på anlægget, og af, at risikoen i forbindelse med et større uheld er nedbragt til et acceptabelt niveau
- 10) en beskrivelse af, hvilke grænser miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og hvilke forholdsregler der er truffet for at identificere risici, der udgår fra havbunden og havet, og som medfører fare, såsom rørledninger og fortøjninger af tilstødende anlæg
- 11) oplysninger om sikkerheds- og miljøledelsessystemet, der er relevante for ikke-produktionsanlægget
- 12) en intern beredskabsplan eller en fyldestgørende beskrivelse heraf
- 13) en beskrivelse af den uafhængige verifikationsordning
- 14) alle andre relevante oplysninger, f.eks. når to eller flere anlæg drives i kombination på en måde, der påvirker potentialet for større fare for et af anlæggene eller dem alle
- 15) med hensyn til aktiviteter, der udføres fra anlægget, oplysninger indhentet i henhold til

direktiv 2011/92/EU om forebyggelse af større uheld, der fører til betydelige eller alvorlige miljøskader, der er relevante for andre krav i henhold til nærværende direktiv

- 16) en vurdering af de identificerede potentielle miljøvirkninger som følge af manglende indeslutning af forurenende stoffer efter et større uheld og en beskrivelse af de tekniske og andre foranstaltninger, som påtænkes indført for at forebygge, mindske eller kompensere for dem, herunder overvågning.

4. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN ANMELDELSE AF BRØNDAKTIVITETER

Anmeldelser af brøndaktiviteter, der skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 15 og indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra h), skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på brøndoperatøren
- 2) navnet på det anlæg, der skal benyttes, samt navn og adresse på ejeren, eller, i tilfælde af et produktionsanlæg, på entreprenøren som udfører boreaktiviteter
- 3) nærmere oplysninger, der identificerer brønden og beskriver eventuelle forbindelser med anlæg eller tilsluttet infrastruktur
- 4) oplysninger om arbejdsprogram for brønden, herunder aktivitetsperiode, nærmere enkeltheder og verifikation af barrierer, der hindrer tab af brøndkontrol (udstyr, borevæsker og cement osv.), styring af boreretningen og grænser for sikker drift i overensstemmelse med risikostyringen
- 5) for en eksisterende brønd: oplysninger om dens historie og tilstand
- 6) eventuelle oplysninger om sikkerhedsudstyr, der skal indsættes, men ikke er beskrevet i den aktuelle rapport om større farer for anlægget
- 7) en risikovurdering med beskrivelse af:
 - a) de særlige farer, der er forbundet med brøndaktiviteten, herunder om hvilke grænser miljø-, vejr- og havbundsforholdene eventuelt sætter for sikker drift
 - b) farer under havoverfladen
 - c) eventuelle aktiviteter på eller under havoverfladen, der medfører et samtidigt potentiale for større fare
 - d) egnede risikobegrænsende foranstaltninger
- 8) en beskrivelse af brøndens tilstand efter aktiviteternes afslutning, dvs. permanent eller midlertidigt forladt, og om produktionsudstyret er blevet placeret i brønden til fremtidig anvendelse
- 9) ved ændring af en tidligere indgivet anmeldelse af brøndaktiviteter: oplysninger, der er tilstrækkelige til en fuldstændig ajourføring af anmeldelsen
- 10) i tilfælde, hvor en boring skal opbygges, ændres eller vedligeholdes ved hjælp af et ikke-produktionsanlæg: følgende supplerende oplysninger:
 - a) en beskrivelse af, hvilke grænser miljø-, vejr- og havbundsforholdene sætter for sikker drift, og hvilke forholdsregler der er truffet for at identificere risici, der udgår fra havbunden og havet, og som medfører fare, såsom rørledninger og fortøjninger af tilstødende anlæg

- b) en beskrivelse af miljøforhold, der skal tages i betragtning i anlæggets interne beredskabsplan
 - c) en beskrivelse af beredskabsindsatsens forholdsregler, herunder forholdsregler i tilfælde af miljøhændelser, som ikke er beskrevet i rapporten om større farer, og
 - d) en beskrivelse af, hvordan brøndens operatørs og ejers ledelsessystemer skal koordineres for at sikre, at større farer til enhver tid begrænses effektivt
- 11) en rapport med resultaterne af den uafhængige brøndundersøgelse og en erklæring fra operatøren, om, efter at denne har gennemgået rapporten og resultaterne af den uafhængige verifikators uafhængige brøndundersøgelse, at risikostyringen vedrørende udformningen af brønden og de barrierer, der skal hindre tab af brøndkontrol, er egnet til alle forudsete forhold og omstændigheder
- 12) alle oplysninger, der er relevante for dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til kravene vedrørende forebyggelse af større uheld i direktiv 92/91/EØF
- 13) med hensyn til de brøndaktiviteter, der skal udføres, oplysninger, der er relevante for andre krav i dette direktiv, og som er fremskaffet i henhold til direktiv 2011/92/EU om forebyggelse af større uheld, der fører til betydelige eller alvorlige miljøskader.

5. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN VERIFIKATIONSORDNING

Beskrivelser, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra d), i forbindelse med uafhængige verifikationsordninger, der fastsættes i henhold til artikel 17, stk. 1, skal indeholde:

- a) en erklæring fra operatøren eller fra ejeren afgivet efter at have gennemgået den uafhængige verifikators rapport, om, at de sikkerhedskritiske elementer og det system for vedligeholdelse af dem, der er specificeret i rapporten om større farer, er eller vil blive egnede
- b) en beskrivelse af verifikationssystemet med udvælgelsen af uafhængige verifikatorer og midlerne til verifikation af, at de sikkerheds- og miljøkritiske elementer og i givet fald nærmere specificeret anlægsmaskineri holdes i god stand

en beskrivelse af midlerne til verifikation, jf. litra b), som skal omfatte oplysninger om de principper, der vil blive anvendt ved udførelsen af funktionerne under ordningen, og for at føre tilsyn med ordningen i hele anlæggets levetid, herunder:

- i) undersøgelse og prøvning af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer foretaget af uafhængige og kompetente verifikatorer
- ii) verifikation af de sikkerheds- og miljøkritiske elementer, hvad angår udformning, standarder og certificering eller andet system til sikring af overensstemmelse
- iii) undersøgelse af igangværende arbejder
- iv) indberetning af eventuelle tilfælde af manglende overensstemmelse
- v) afhjælpende foranstaltninger truffet af operatøren eller ejeren.

6. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN VÆSENTLIG ÆNDRING AF ET ANLÆG, HERUNDER DEMONTERING AF ET FAST ANLÆG

Når der foretages væsentlige ændringer af et anlæg, jf. artikel 12, stk. 5, og artikel 13, stk. 4, skal den ændrede rapport om større farer, hvori indgår de væsentlige ændringer, der skal forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra f), mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på operatøren eller ejeren
- 2) en sammenfatning af en eventuel inddragelse af medarbejderne i udarbejdelsen af den reviderede rapport om større farer
- 3) oplysninger, der er tilstrækkeligt detaljerede, til at den tidligere rapport om større farer og den dertil knyttede interne beredskabsplan for anlægget bliver fuldt ajourført, og til at det påvises, at risikoen for større fare nedbringes til et acceptabelt niveau
- 4) når et fast produktionsanlæg tages ud af brug:
 - a) midler til at isolere alle farlige stoffer og, når der er borer forbundet med anlægget, permanent forsegling mellem borerne og anlægget og miljøet
 - b) en beskrivelse af de risici for større fare for arbejdstagere og miljø, der er forbundet med demonteringen af anlægget, af den samlede udsatte befolkning og af de risikobegrænsende foranstaltninger
 - c) beredskabsindsatsens tilrettelæggelse, så det sikres, at personalet kan evakueres og reddes på betryggende vis, og at der opretholdes kontrolsystemer, så et større miljøforebygges.

7. OPLYSNINGER, DER SKAL INDGÅ I EN ANMELDELSE AF KOMBINERET DRIFT

Anmeldelser af kombineret drift, som skal udarbejdes i henhold til artikel 16, og indgives i henhold til artikel 11, stk. 1, litra i), skal indeholde mindst følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på den operatør, der indgiver anmeldelsen
- 2) når andre operatører eller ejere er involveret i den kombinerede aktivitet: disses navne og adresser, herunder en bekræftelse af, at de er enige i anmeldelsens indhold
- 3) en beskrivelse i form af et samordningsdokument, som er godkendt af alle underskrivende parter, af, hvordan ledelsessystemerne for de anlæg, der er involveret i den kombinerede aktivitet, vil blive samordnet, således at risikoen for et større uheld nedbringes til et acceptabelt niveau
- 4) en beskrivelse af alt udstyr, der skal bruges i forbindelse med den kombinerede drift, men som ikke er beskrevet i den eksisterende rapport om større farer for nogen af de anlæg, der er involveret i den kombinerede drift
- 5) en sammenfatning af den risikovurdering, der er udarbejdet af alle de operatører og ejere, der er involveret i den kombinerede drift, herunder:
 - a) en beskrivelse af alle aktiviteter i den kombinerede drift, der kan indebære farer med potentiale til at forårsage et større uheld på eller i forbindelse med anlægget
 - b) en beskrivelse af alle risikobegrænsende foranstaltninger, der er indført som følge af risikovurderingen

- 6) en beskrivelse af den kombinerede drift og et arbejdsprogram.

8. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN SELSKABSPOLITIK FOR FOREBYGGELSE AF STØRRE UHELD

Selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld, som skal udarbejdes i henhold til artikel 19, stk. 1, og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra a), skal mindst omfatte:

- 1) ansvaret på bestyrelsesniveau for konstant sikring af, at selskabspolitikken for forebyggelse af større uheld er egnet, gennemføres og fungerer efter hensigten
- 2) foranstaltninger til opbygning og opretholdelse af en stærk sikkerhedskultur med høj sandsynlighed for fortsatte sikre aktiviteter
- 3) omfanget og intensiteten af procesrevision
- 4) foranstaltninger til belønning og anerkendelse for ønskværdig adfærd
- 5) evalueringen af selskabets evner og mål
- 6) foranstaltninger til opretholdelse af sikkerheds- og miljøbeskyttelsesstandarder som en central værdi for selskabet
- 7) formelle kommando- og kontrolsystemer, der indbefatter inddragelse af bestyrelsesmedlemmerne og den øverste ledelse
- 8) tilgangen til en kvalificeret indsats på alle niveauer i selskabet
- 9) omfanget af anvendelsen af punkt 1-8 i selskabets offshore olie- og gasaktiviteter uden for Unionen.

9. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM ET SIKKERHEDS- OG MILJØLEDELSESSYSTEM

Sikkerheds- og miljøledelsessystemet, som skal udarbejdes i henhold til artikel 19, stk. 3, og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra b), skal mindst omfatte:

- 1) organisationsstruktur og fordeling af roller og ansvarsområder blandt personalet
- 2) identifikation og bedømmelse af større farer — såvel som deres sandsynlighed og eventuelle følger
- 3) inddragelse af miljøpåvirkninger i bedømmelsen af større risici for uheld i rapporten om større farer
- 4) begrænsning af større farer under normal drift
- 5) håndtering af ændringer
- 6) beredskabsplanlægning og beredskabsindsats
- 7) begrænsning af skader på miljøet
- 8) resultatovervågning
- 9) ordninger med henblik på revision og fornyet gennemgang og
- 10) de foranstaltninger, der er indført med henblik på deltagelse i trepartshøringer og hvorledes foranstaltninger, der er et resultat af disse høringer, gennemføres.

10. OPLYSNINGER, DER SKAL FORELÆGGES OM EN INTERN BEREDSKABSPLAN

Interne beredskabsplaner, der skal udarbejdes i henhold til artikel 14 og forelægges i henhold til artikel 11, stk. 1, litra g), skal mindst omfatte:

- 1) navne og stillingsbetegnelser på personer, der har beføjelse til at iværksætte beredskabsprocedurer, og på lederen af det interne beredskab
- 2) navn eller stillingsbetegnelse på den person, der er ansvarlig for forbindelsen med den myndighed eller de myndigheder, hvorunder den eksterne beredskabsplan hører
- 3) en beskrivelse af alle forudselige forhold eller hændelser, der kan tænkes at blive årsag til et større uheld, som beskrevet i den rapport om større farer, som planen er et bilag til
- 4) en beskrivelse af de foranstaltninger, der vil blive iværksat for at holde forhold eller hændelser, der kunne forårsage et større uheld, under kontrol og for at begrænse deres følger
- 5) en beskrivelse af udstyret og de til rådighed stående ressourcer, herunder til begrænsning af et eventuelt udslip
- 6) ordninger, der har til formål at begrænse risikoen for personer, der befinder sig på anlægget og i miljøet, herunder en redegørelse for, hvordan der slås alarm, og hvad tilstedeværende skal foretages sig, hvis der slås alarm
- 7) i tilfælde af kombineret drift, foranstaltninger til at koordinere flugt, evakuerings og redning mellem de berørte anlæg, og som har til formål at give tilstedeværende på anlæggene gode overlevelseschancer under et større uheld
- 8) et skøn over effektiviteten af beredskabet ved olieudslip. Miljøforhold, som skal medtages i denne beredskabsanalyse, skal omfatte:
 - i) vejr, herunder vind, sigt, nedbør og temperatur
 - ii) havforhold, tidevand og strøm
 - iii) tilstedeværelse af is og fremmedlegemer
 - iv) dagtimer, og
 - v) andre kendte miljøforhold, som kan påvirke beredskabsudstyrets effektivitet eller en beredskabsindsats' generelle effektivitet
- 9) foranstaltninger til udsendelse af tidlig varsling om et større uheld til de myndigheder, der har ansvaret for at iværksætte den eksterne beredskabsplan, med angivelse af, hvilke oplysninger en tidlig varsling skal indeholde, og hvordan nærmere oplysninger skal fremsendes, efterhånden som de foreligger
- 10) foranstaltninger til uddannelse af personale i de opgaver, de forventes at udføre, og om nødvendigt koordinering heraf med de eksterne beredskabsorganisationer
- 11) foranstaltninger til koordinering af den interne og den eksterne beredskabsindsats
- 12) dokumentation for tidligere vurderinger af eventuelle kemikalier, der anvendes som dispergeringsmidler, og som er udført for at minimere indvirkningen på den offentlige sundhed

og eventuel yderligere miljøskade.

BILAG II

Rapporter om brøndaktiviteter, der skal forelægges i henhold til artikel 15, stk. 4

De rapporter, der skal forelægges den kompetente myndighed i henhold til artikel 15, stk. 4, skal mindst indeholde følgende oplysninger:

- 1) navn og adresse på brøndoperatøren
- 2) navnet på anlægget samt navn og adresse på operatøren eller ejeren
- 3) nærmere oplysninger, der identificerer boringen og beskriver eventuelle forbindelser med anlæg eller tilsluttet infrastruktur
- 4) en oversigt over de aktiviteter, der er gennemført siden aktiviteterne gik i gang eller siden den seneste rapport
- 5) diameter og den reelle lodrette og målte dybde af:
 - a) alle borede huller og
 - b) alle monterede foringsrør
- 6) borevæskens densitet på tidspunktet for udarbejdelsen af rapporten og
- 7) den aktuelle driftstilstand, når der er tale om aktiviteter vedrørende en eksisterende brønd.

BILAG III

Bestemmelser om udpegelse af den kompetente myndighed og dennes funktionsmåde i henhold til artikel 8 og 9

1. BESTEMMELSER VEDRØRENDE MEDLEMSSTATERNE

- 1) Når medlemsstaterne tildeler en myndighed kompetence til at løse opgaverne i artikel 8, skal de som et minimum foretage følgende:
 - a) indføre organisatoriske arrangementer, der muliggør effektiv løsning af de opgaver, som den kompetente myndighed har fået i henhold til dette direktiv, herunder arrangementer til upartisk regulering af sikkerheds- og miljøbeskyttelse
 - b) udarbejde en hensigtserklæring om tilsyn og håndhævelse og den kompetente myndigheds pligter til at sikre gennemskuelse, ensartethed, proportionalitet og objektivitet i reguleringen af offshore olie- og gasaktiviteter

- 2) Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sætte arrangementerne i punkt 1 i kraft, herunder:
- a) finansiering af tilstrækkelig specialiseret ekspertise, som skal være til rådighed internt eller ved formelle aftaler med tredjeparter eller begge dele, således at den kompetente myndighed kan inspicere og undersøge aktiviteterne, håndhæve forskrifterne og behandle rapporter om større farer og anmeldelser
 - b) i tilfælde, hvor man støtter sig på eksterne ekspertisekilder: finansiering af udarbejdelsen af skriftlig vejledning og tilsyn i tilstrækkeligt omfang til, at en ensartet fremgangsmåde kan opretholdes, og til at det kan sikres, at den lovmæssigt udpegede kompetente myndighed bevarer det fulde ansvar i henhold til dette direktiv
 - c) finansiering af nødvendig uddannelse, kommunikation, adgang til teknologi, og rejseudgifter og diæter for den kompetente myndigheds personale til udførelsen af deres opgaver, og for at fremme et aktivt samarbejde mellem de kompetente myndigheder i medfør af artikel 27
 - d) krav om, at operatørerne eller ejerne i relevante tilfælde godtgør den kompetente myndighed dennes udgifter til varetagelse sine opgaver i medfør af dette direktiv
 - e) finansiering og fremme af forskning svarende til den kompetente myndigheds opgaver i henhold til dette direktiv
 - f) tilvejebringelse af midler til den kompetente myndigheds rapporter.

2. BESTEMMELSER OM DEN KOMPETENTE MYNDIGHEDS FUNKTIONSMÅDE

- 1) Med henblik på at udføre sine opgaver i henhold til artikel 9 effektivt udarbejder den kompetente myndighed
- a) en skriftlig strategi, som beskriver dens opgaver, handlingsprioriteter, dvs. inden for udformning og drift af anlæg, integritetshåndtering, beredskabsberedskabsindsats, og hvordan den er organiseret
 - b) arbejdsprocedurer, der beskriver, hvordan den vil gennemføre inspektioner hos operatører og ejere, der er omfattet af dette direktiv, og sikre, at de opfylder forpligtelser, herunder hvordan den vil behandle, bedømme og godkende rapporter om farer, behandle anmeldelser af brøndaktiviteter, og hvordan det skal fastsættes, hvor hyppigt der skal foretages inspektioner af et givet anlægs foranstaltninger til at begrænse risici for større fare, herunder for miljøet
 - c) procedurer for udførelsen af dens opgaver, uden at det går ud over andre opgaver, vedrørende olie- og gasaktiviteter til lands og vedrørende ordninger i medfør af direktiv 92/91/EØF

- d) tilfælde, hvor den kompetente myndighed omfatter mere end ét organ, en formel aftale, der fastsætter de nødvendige mekanismer for fælles varetagelse af den kompetente myndigheds opgaver, herunder den øverste ledelses overopsyn, overvågning og kontrol, fælles planlægning og inspektion, fordeling af ansvaret for behandling af rapporter om større farer, fælles undersøgelser, intern kommunikation og rapporter, der i fællesskab offentliggøres eksternt.
- 2) De detaljerede procedurer for vurdering af rapporter om større farer skal sikre, at operatøren eller ejeren giver alle faktuelle oplysninger og andre enkeltheder, der er påkrævet i henhold til nærværende direktiv. Som et minimum skal den kompetente myndighed sikre, at kravene i forbindelse med de følgende oplysninger er klart anført i retningslinjer for operatører og ejere:
- a) alle forudsigelige farer, som potentielt kan udløse et større uheld, herunder for miljøet, er blevet identificeret, deres risici er blevet vurderet, og der er identificeret foranstaltninger, herunder beredskab, til at kontrollere risiciene
 - b) sikkerheds- og miljøledelsessystemet er tilstrækkeligt beskrevet til at godtgøre, at dette direktiv er overholdt
 - c) der er beskrevet passende ordninger for uafhængig verifikation og for operatørens eller ejerens revision.
- 3) I forbindelse med en grundig vurdering af rapporter om større farer sikrer de kompetente myndigheder,
- a) at alle nødvendige faktiske oplysninger er fremlagt
 - b) at operatøren eller ejeren har identificeret alle risici for større uheld, som med rimelighed kan forudses, og som angår anlægget og dets funktioner, samt potentielle udløsende begivenheder, og at den vedtagne metode og vurderingskriterierne for risikostyringen for større uheld er tydeligt forklaret, herunder usikkerhedsfaktorer i analysen
 - c) at risikostyringen har taget højde for alle relevante trin i anlæggets livscyklus og har forudset alle situationer, som kan forudses, herunder:
 - i) hvordan konstruktionsmæssige beslutninger i designanmeldelsen har taget højde for risikostyringen med henblik på at sikre, at der anvendes indbyggede sikkerheds- og miljøprincipper
 - ii) hvordan brøndaktiviteter skal udføres fra anlægget, når det er i drift
 - iii) hvordan brøndaktiviteter skal gennemføres og midlertidigt indstilles, før produktionen påbegynder fra et produktionsanlæg
 - iv) hvordan kombineret drift skal gennemføres med andre anlæg
 - v) hvordan demonteringen af anlægget skal foregå
 - d) at risikobegrænsende foranstaltninger, der er udpeget som en del af risikostyringen, skal anvendes, hvis det er nødvendigt for at mindske risici til et acceptabelt niveau

- e) at operatøren eller ejeren ved fastsættelsen af de nødvendige foranstaltninger for at opnå acceptable risikoniveauer klart har påvist, hvordan der er taget højde for relevant god praksis og vurdering på grundlag af solid teknisk viden, bedste forvaltningspraksis og menneskelige og organisatoriske faktorer
- f) at foranstaltninger og ordninger til opdagelse af og hurtig og effektiv respons på en nødsituation er klart identificerede og berettigede
- g) at flugt-, evakuerings- og redningsindsatser og foranstaltninger, som skal hindre en nødsituation i at eskalere og mindske dets indvirkning på miljøet, er integreret på en logisk og systematisk måde, som tager højde for de sandsynlige nødsituationer, de skal udføres under
- h) at kravene er indarbejdet i de interne beredskabsplaner, og den interne beredskabsplan er medtaget i rapporten om større farer, og at den kompetente myndighed har fået forelagt en kopi eller en fyldestgørende beskrivelse af den interne beredskabsplan
- i) at det sikkerheds- og miljøledelsessystem, der er beskrevet i rapporten om større farer, er tilstrækkeligt til at sikre begrænsning af risikoen for større uheld på hvert enkelt trin i anlæggets livscyklus og sikrer overholdelse af alle relevante bestemmelser og sørger for, at systemet revideres, og at revisionsanbefalingerne gennemføres
- j) at ordningen for uafhængig verifikation er tydeligt forklaret

BILAG IV

Foranstaltninger truffet af operatører og ejere til forebyggelse af større uheld i overensstemmelse med artikel 19

1. Medlemsstaterne sikrer, at operatører og ejere:
 - a) især har opmærksomheden rettet mod vurderingen af kravene til alle sikkerheds- og miljø sikkerhedskritiske systemers pålidelighed og integritet og opbygger deres inspektions- og vedligeholdelsessystemer med det formål at nå det krævede niveau af sikkerheds- og miljøintegritet.
 - b) træffer passende foranstaltninger til, så vidt det er praktisk muligt, at sikre, at der ikke sker noget uplanlagt udslip af farlige stoffer fra rørledninger, beholdere og systemer, der har til formål at holde dem forsvarligt afsondret. Desuden skal alle operatører og ejere sikre, at intet enkeltsvigt i en indeslutningsbarriere kan føre til et større uheld
 - c) udarbejder en fortegnelse over det disponible udstyr, hvori der også redegøres for, hvem der ejer det, hvor det findes, og hvordan det skal føres frem til og sættes ind på anlægget samt eventuelle enheder, som er relevante for gennemførelsen af den interne beredskabsplan.

Der skal i fortegnelsen redegøres for, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at udstyret og procedurerne holdes i indsatsklar stand
 - d) sørger for at være i besiddelse af et egnet system til overvågning af, at alle relevante lovforskrifter efterleves, ved at indarbejde deres lovmæssige forpligtelser til at kontrollere større farer og beskytte miljøet i deres almindelige driftsrutiner og
 - e) især er opmærksomme på at opbygge og vedligeholde en stærk sikkerhedskultur, der med stor sandsynlighed løbende kan varetage sikkerhedshensynene under driften, herunder med hensyn til at sikre samarbejdet mellem arbejdstagere, og bl.a.
 - i) synligt forpligter sig på trepartshøringer og de handlinger, der følger heraf
 - ii) fremmer og anerkender indberetninger om uheld og næsten-uheld
 - iii) samarbejder effektivt med valgte sikkerhedsrepræsentanter
 - iv) beskytter informanter (»whistleblowers«).
2. Medlemsstaterne sikrer, at erhvervet samarbejder med de kompetente myndigheder om at udarbejde og gennemføre en prioritetsplan for udvikling af standarder, retningslinjer og regler, som sikrer ibrugtagning af bedste praksis inden for forebyggelse af større uheld og begrænsning af virkningerne af større uheld, hvis de alligevel sker.

BILAG V

Udvælgelse af den uafhængige verifikator og udformningen af ordningerne for uafhængig verifikation i henhold til artikel 17, stk. 3

1. Medlemsstaterne forpligter operatøren og ejeren til at sikre, at de følgende betingelser er opfyldt i forbindelse med verifikatorens uafhængighed af operatøren og ejeren:
 - a) funktionen indebærer ikke, at den uafhængige verifikator skal undersøge noget aspekt af et sikkerheds- og miljøkritisk element eller nogen anlægs- eller brønddel eller en brøndudformning, hvor verifikatoren har været involveret forud for verifikationen, eller hvor hans eller hendes objektivitet kunne blive bragt i fare
 - b) den uafhængige verifikator skal være tilstrækkeligt uafhængig af et ledelsessystem, som har eller har haft ansvar for noget aspekt af en komponent omfattet af ordningen for uafhængig verifikation eller brøndundersøgelse, således at han eller hun udfører sine funktioner i henhold til ordningen med objektivitet.
2. Medlemsstaterne forpligter operatøren eller ejeren til at sikre, at de følgende betingelser er opfyldt for så vidt angår ordningen for uafhængig verifikation i forbindelse med et anlæg eller en brønd:
 - a) den uafhængige verifikator har passende teknisk kompetence, herunder, hvor nødvendigt, et tilstrækkeligt kvalificeret og erfarent personale i tilstrækkeligt antal, der opfylder betingelserne i nærværende bilags punkt 1
 - b) den uafhængige verifikator tildeler opgaverne i henhold til ordningen for uafhængig verifikation til personale, der er kvalificeret til at varetage dem
 - c) der er et velegnet system til håndtering af informationsstrømmen mellem operatøren eller ejeren og den uafhængige verifikator
 - d) den uafhængige verifikator tillægges passende beføjelser til at udføre funktionerne effektivt.
3. Væsentlige ændringer forelægges for den uafhængige verifikator med henblik på yderligere verifikation i overensstemmelse med ordningen for uafhængig verifikation, og resultaterne af denne yderligere verifikation meddeles efter anmodning den kompetente myndighed.

BILAG VI

Oplysninger om prioriteter for samarbejde mellem operatører og ejere og de kompetente myndigheder i henhold til artikel 19, stk. 7

De spørgsmål, der skal overvejes ved fastsættelsen af prioriteter for udarbejdelse af standarder og retningslinjer, skal sikre en praktisk gennemførelse af forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne. Spørgsmålene skal omfatte:

- a) forbedring af brøndintegriteten, udstyret til at holde boringen under kontrol og barriererne og overvågning af disses effektivitet
- b) forbedring af den primære indeslutning
- c) forbedring af den sekundære indeslutning, som begrænser eskaleringen af et begyndende større uheld, herunder brøndudblæsninger
- d) pålidelige beslutningsprocesser
- e) forvaltning af og tilsyn med aktiviteter, der indebærer større fare
- f) kompetencen hos personer i nøglestillinger
- g) effektiv risikostyring
- h) vurdering af pålideligheden af sikkerheds- og miljøkritiske systemer
- i) centrale ydeevneindikatorer
- j) effektiv integration mellem sikkerheds- og miljøledelsessystemerne hos operatører og ejere og andre enheder, der er involveret i olie- og gasaktiviteter.

BILAG VII

Oplysninger, der skal fremlægges i eksterne beredskabsplaner i henhold til artikel 29

Eksterne beredskabsplaner, der udarbejdes i henhold til artikel 29, skal mindst indeholde:

- a) navne og stillingsbetegnelser på personer, der har beføjelse til at iværksætte beredskabsprocedurer, og på personer, der har beføjelse til at lede den eksterne beredskabsindsats
- b) foranstaltninger med henblik på modtagelse af tidlig varsling om større uheld samt de dertil hørende procedurer for alarmering og beredskabsindsats
- c) foranstaltninger til koordinering af de ressourcer, der er nødvendige for at iværksætte den eksterne beredskabsplan
- d) foranstaltninger med henblik på at yde bistand til det interne beredskab
- e) en detaljeret beskrivelse af foranstaltninger med henblik på en ekstern beredskabsindsats
- f) foranstaltninger med henblik på at tilvejebringe hensigtsmæssige oplysninger og vejledning i forbindelse med det større uheld til personer og organisationer, der kunne tænkes at være berørt af det
- g) foranstaltninger med henblik på at underrette andre medlemsstaters beredskabstjenester og Kommissionen i tilfælde af et større uheld, der kan få grænseoverskridende følger
- h) foranstaltninger med henblik på at afbøde skader på både havets og landjordens flora og fauna, også i situationer, hvor olieramte dyr når kysten før selve udslippet.

BILAG VIII

Oplysninger, der skal medtages ved udarbejdelsen af eksterne beredskabsplaner i henhold til artikel 29

1. Den myndighed eller de myndigheder, der har ansvaret for at koordinere beredskabsindsatsen, stiller følgende til rådighed:
 - a) en fortegnelse over det disponible udstyr, hvori der også redegøres for, hvem der ejer det, hvor det findes, og hvordan og med hvilke midler det skal føres frem til og sættes ind på stedet for det større uheld
 - b) en redegørelse for, hvilke foranstaltninger der er truffet for at sikre, at udstyret og procedurerne holdes i indsatsklar stand
 - c) en fortegnelse over udstyr, der ejes af virksomheder i branchen, og som kan stilles til rådighed i en nødsituation
 - d) en redegørelse for de almindelige foranstaltninger i forbindelse med indsatsen ved større uheld, herunder oplysning om alle involverede parter kompetencer og ansvar og om, hvilke organer der har ansvaret for at vedligeholde sådanne foranstaltninger
 - e) foranstaltninger med henblik på at sikre, at udstyr, personale og procedurer og et tilstrækkeligt antal uddannede arbejdstagere til enhver tid er til rådighed og ajourført
 - f) dokumentation for tidligere miljø- og sundhedsvurderinger af eventuelle kemikalier, der planlægges anvendt som opløsningsmidler.
2. Det skal klart fremgå af de eksterne beredskabsplaner, hvordan rollerne er fordelt mellem myndigheder, beredskabsorganisationer, koordinatore og andre agenter i beredskabet, således at samarbejdet er sikret i forbindelse med indsatsen ved større uheld.
3. Foranstaltningerne skal omfatte forholdsregler med henblik på indsatsen ved et større uheld, der overstiger den enkelte medlemsstats formåen eller overskrider dens grænser, herunder:
 - a) fremsendelse af eksterne beredskabsplaner til nabomedlemsstaterne og Kommissionen
 - b) udarbejdelse på grænseoverskridende plan af fortegnelser over beredskabsaktiver, herunder både dem, der ejes af virksomheder i branchen, og de statsejede, og gennemførelse af alle de tilpasninger, der er nødvendige for at sikre, at udstyr og procedurer er kompatible mellem nabolande og -medlemsstater
 - c) etablering af procedurer for alarmering af Unionens civilbeskyttelsesordning
 - d) afholdelse af grænseoverskridende øvelser for det eksterne beredskab.

BILAG IX

Udveksling af oplysninger og gennemsigtighed

1. Det fælles dataindberetningsformat til indikatorer for større farer skal gøre det muligt at sammenligne oplysninger fra de kompetente myndigheder og at sammenligne oplysninger fra individuelle operatører og ejere.
2. De oplysninger, som den kompetente myndighed og operatørerne og ejerne skal udveksle, skal indeholde oplysninger om:
 - a) utilsigtede udslip af olie, gas eller andre farlige stoffer, antændte eller ikke antændte
 - b) tab af kontrol over boringen, som kræver aktivering af borehulskontroludstyr, eller om et svigt i en borehulsbarriere, der kræver, at den udskiftes eller repareres
 - c) tab af kontrol over et sikkerheds- og miljøkritisk element
 - d) væsentligt tab af konstruktiv integritet eller tab af beskyttelse mod virkningerne af brand eller eksplosion eller tab af positionsstabilitet i forbindelse med et mobilt anlæg
 - e) fartøjer på kollisionskurs og indtrufne kollisioner mellem fartøjer og et offshore anlæg
 - f) helikopteruheld på eller nær offshore anlæg
 - g) ethvert uheld med dødelig udgang
 - h) enhver alvorlig kvæstelse af fem eller flere personer i samme uheld
 - i) enhver evakuering af personale
 - j) en større miljøhændelse.
3. De årlige rapporter, som medlemsstaterne skal aflægge i henhold til artikel 25, skal mindst indeholde følgende oplysninger:
 - a) anlæggenes antal, alder og placering
 - b) antallet og arten af udførte inspektioner og undersøgelser, eventuelle håndhævelsesforanstaltninger eller domstolsafgørelser
 - c) hændelsesdata i henhold til det fælles indberetningssystem, der er fastsat i artikel 23
 - d) alle væsentlige ændringer af reguleringsrammerne for offshore aktiviteter
 - e) resultaterne af offshore olie- og gasaktiviteter med hensyn til forebyggelse af større uheld og begrænsning af følgerne af større uheld, hvis de alligevel sker.
4. De oplysninger, der er omhandlet i punkt 2, omfatter både faktiske oplysninger og analytiske data angående olie- og gasaktiviteter, og de skal være utvetydige. Oplysningerne og dataene skal gøre det muligt at sammenligne individuelle operatørers og ejerers præstationer inden for samme medlemsstat og præstationer inden for branchen som helhed på tværs af medlemsstater.
5. De oplysninger, der er indsamlet og sammensat, jf. punkt 2 skal gøre det muligt for medlemsstaterne at udsende tidlig varsling om en potentiel forringelse af sikkerheds- og miljømæssigt afgørende barrierer og skal gøre dem i stand til at træffe forebyggende foranstaltninger. Oplysningerne skal også godtgøre den samlede effektivitet af de foranstaltninger og kontrolmekanismer, som individuelle operatører og ejere og branchen som helhed har iværksat, navnlig for at forebygge større uheld og minimere risikoen for miljøet.

6. Til opfyldelse af kravet i artikel 24 skal der udarbejdes et forenklet dataformat, som gør det lettere at offentliggøre relevante data i medfør af dette bilags punkt 2 og at udarbejde rapporter i medfør af artikel 25 på en sådan måde, at de er let tilgængelige for offentligheden og letter grænseoverskridende sammenligning af data.
-

UDKAST

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

1. Kommissionen beklager, at nogle medlemsstater i medfør af artikel 41, stk. 3 og 5, er delvis fritaget for pligten til at gennemføre direktivet, og er af den opfattelse, at sådanne fritagelser af hensyn til EU-rettens integritet ikke må danne præcedens.
2. Kommissionen noterer sig, at medlemsstaterne har mulighed for ikke at gennemføre og anvende direktivets artikel 20, når der for nuværende ikke er registreret noget selskab under deres jurisdiktion, der har offshore aktiviteter uden for EU's område.

Med henblik på at sikre effektiv håndhævelse af dette direktiv skal Kommissionen understrege, at det påhviler disse medlemsstater at sikre sig, at selskaber, der allerede er registreret hos dem, ikke omgår direktivets formål ved at udvide deres forretningsformål til at omfatte offshore aktiviteter uden at underrette de kompetente nationale myndigheder om denne udvidelse, således at de kan tage de fornødne skridt til at sikre fuld anvendelse af artikel 20.

Kommissionen vil træffe de nødvendige foranstaltninger for at imødegå enhver omgåelse, den måtte få kendskab til.